
ManusmRiti

मनुस्मृति अथवा मानवधर्मशास्त्रम्

Document Information

Text title : manusmRiti

File name : manu.itx

Category : samajashastra, sociology_astrology

Location : doc_z_misc_sociology_astrology

Transliterated by : Michio Yano, Y.Ikari, Avinash Sathaye sohum at ms.uky.edu

Proofread by : Michio Yano, Y.Ikari, Avinash Sathaye sohum at ms.uky.edu

Description-comments : Reformatted NA

Latest update : November 1, 2010, March 6, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 6, 2022

sanskritdocuments.org

मनुस्मृति अथवा मानवधर्मशास्त्रम्

अध्याय १

मनुमेकाग्रमासीनमभिगम्य मदर्षयः ।
प्रतिपूज्य यथान्यायमिदं वचनमब्रुवन् ॥ १.१ ॥

भगवन् सर्ववर्णानां यथावदनुपूर्वशः ।
अन्तरप्रभवानां च धर्मान्नो वक्तुमर्हसि ॥ १.२ ॥

त्वमेको ह्यस्य सर्वस्य विधानस्य स्वयम्भुवः ।
अचिन्त्यस्याप्रमेयस्य कार्यतत्त्वार्थवित्प्रभो ॥ १.३ ॥

स तैः पृष्टस्तथा सम्यगमितो जा मडात्मभिः ।
प्रत्युवाचार्य्य तान् सर्वान् मदर्षीश्रूयतामिति ॥ १.४ ॥

आसीद्विदं तमोभूतमप्रज्ञातमवलक्षणम् ।
अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रसुममिव सर्वतः ॥ १.५ ॥

ततः स्वयम्भूर्भगवानव्यक्तो व्यञ्जयन्न्रिदम् ।
मडाभूताद्वि वृत्तो जाः प्रादुरासीत्तमोनुदः ॥ १.६ ॥

योऽसावतीन्द्रियग्राह्यः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः ।
सर्वभूतमयोऽचिन्त्यः स एव स्वयमुद्भूतः ॥ १.७ ॥ स अेष

सोऽभिध्याय शरीरात्स्वात्सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्जदौ तासु वीर्यमवासृजत् ॥ १.८ ॥

तदण्डमभवद्द्वैमं सदस्रांशुसमप्रभम् ।
तस्मिञ्छे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ १.९ ॥

आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ।
ता यदस्थायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ १.१० ॥

यत्तत्कारणमव्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम् ।

तद्विसृष्टः स पुरुषो लोके ब्रह्मैति कीर्त्यते ॥ १.११ ॥
 तस्मिन्नाण्डे स भगवानुषित्वा परिवत्सरम् ।
 स्वयमेवात्मनो ध्यानात्तद्दण्डमकरोद्द्विधा ॥ १.१२ ॥
 ताभ्यां स शकलाभ्यां य द्विवं भूमिं य निर्ममे ।
 मध्ये व्योम दिशश्चाष्टावपां स्थानं य शाश्वतम् ॥ १.१३ ॥
 उद्धर्त्वात्मनश्चैव मनः सदसदात्मकम् ।
 मनसश्चाप्यलङ्कारमभिमन्तारमीश्वरम् ॥ १.१४ ॥
 मडान्तमेव यात्मानं सर्वाणि त्रिगुणानि य ।
 विषयाणां त्रितीतृणि शनैः पञ्चैन्द्रियाणि य ॥ १.१५ ॥
 तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसाम् ।
 संनिवेश्यात्ममात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥ १.१६ ॥
 यन् मूर्त्यवयवाः सूक्ष्मास्तानीमान्याश्रयन्ति षट् ।
 तस्माच्छरीरमित्यालुस्तस्य मूर्तिं मनीषिणः ॥ १.१७ ॥
 तदाविशन्ति भूतानि मडान्ति सड कर्मभिः ।
 मनश्चावयवैः सूक्ष्मैः सर्वभूतकृद्व्ययम् ॥ १.१८ ॥
 तेषामिदं तु सप्तानां पुरुषाणां मडौजसाम् ।
 सूक्ष्माभ्यो मूर्तिमात्राभ्यः सम्भवत्यव्ययाद्व्ययम् ॥ १.१९ ॥
 आधाद्यस्य गुणं त्वेषामवाप्नोति परः परः ।
 यो यो यावतिथश्चैषां स स तावद्गुणः स्मृतः ॥ १.२० ॥
 सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि य पृथक्पृथक् ।
 वेदशब्देभ्य एवाद्यौ पृथक्संस्थाश्च निर्ममे ॥ १.२१ ॥
 कर्मात्मनां य देवानां सोऽसृजत्प्राणिनां प्रभुः ।
 साध्यानां य गणं सूक्ष्मं यज्ञं यैव सनातनम् ॥ १.२२ ॥
 अग्निवायुरविभ्यस्तु त्रयं ब्रह्म सनातनम् ।
 दृष्टोऽयं यज्ञसिद्ध्यर्थं ऋत् यजुस् सामलक्षणम् ॥ १.२३ ॥
 कालं कालविभक्तीश्च नक्षत्राणि त्र्यंस्तथा ।
 सरितः सागरान् शैलान् सप्तानि विषमानि य ॥ १.२४ ॥

तपो वाचं रतिं शैव कामं च क्रोधमेव च ।
 सृष्टिं ससर्ज शैवैर्मां स्रष्टुमिच्छन्निमाः प्रजाः ॥ १.२५ ॥
 कर्मणां च विवेकार्थं धर्माधर्मो व्यवेचयत् । विवेकाय
 द्वन्द्वैरथोजयञ्चैमाः सुभद्रुःप्पादिभिः प्रजाः ॥ १.२६ ॥
 अएव्यो मात्रा विनाशिन्थो दशार्धानां तु याः स्मृताः ।
 ताभिः सार्धमिदं सर्वं सम्भवत्यनुपूर्वशः ॥ १.२७ ॥
 यं तु कर्माणि यस्मिन् स न्ययुङ्क्त प्रथमं प्रभुः ।
 स तदेव स्वयं भेजे सृज्यमानः पुनः पुनः ॥ १.२८ ॥
 लिंस्त्रालिंसे मृदुङ्कुरे धर्माधर्मावृत्तानृते ।
 यद्यस्य सोऽदधात्सर्गे तत्तस्य स्वयमाविशत् ॥ १.२९ ॥
 यथर्तुलिङ्गान्यर्तवः स्वयमेवर्तुपर्यये ।
 स्वानि स्वान्यभिपद्यन्ते तथा कर्माणि देहिनः ॥ १.३० ॥
 लोकानां तु विवृद्ध्यर्थं भुभ्वाडूरुपादतः ।
 ब्राह्मणां क्षत्रियं वैश्यं शूद्रं च निरवर्तयत् ॥ १.३१ ॥
 द्विधा कृत्वाऽत्मनो देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ।
 अर्धेन नारी तस्यां स विराजमसृजत्प्रभुः ॥ १.३२ ॥
 तपस्तप्त्वाऽसृजधं तु स स्वयं पुरुषो विराट् ।
 तं मां वित्तास्य सर्वस्य स्रष्टारं द्विजसत्तमाः ॥ १.३३ ॥
 अलं प्रजाः सिसृक्षुस्तु तपस्ताम्वा सुदुश्चरम् ।
 पतीन् प्रजानामसृजं मदर्षानादितो दश ॥ १.३४ ॥
 मरीचिमत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुललं कतुम् ।
 प्रयेतसं वसिष्ठं च भृगुं नारदमेव च ॥ १.३५ ॥
 अते मन्वस्तु सामान् यानसृजन् भूरितेजसः ।
 देवान् देवनिकायांश्च मदर्षींश्चामितोजसः ॥ १.३६ ॥
 यक्षरक्षः पिशाचांश्च गन्धर्वाप्सरसोऽसुरान् ।
 नागान् सर्पान् सुपर्णांश्च पितृणांश्च पृथग्गणाम् ॥ १.३७ ॥ पितृणां
 विद्युतोऽशनिमेघांश्च रोहितैन्द्रधनूंषि च ।
 उल्कानिर्घातकेतूश्च ज्योतींश्च्यव्यावयानि च ॥ १.३८ ॥

किन्नरान् वानरान् मत्स्यान् विविधांश्च विडङ्गमान् ।
 पशून् मृगान् मनुष्यांश्च व्यालांश्चोभयतोदतः ॥ १.३९ ॥
 कृमिकीटपतङ्गांश्च यूकामक्षिकमत्सुणाम् ।
 सर्वं य दंशमशकं स्थावरं य पृथग्विधम् ॥ १.४० ॥
 अेवमेतैरिदं सर्वं मन्त्रियोगान् मडात्मभिः ।
 यथाकर्म तपोयोगात्सृष्टं स्थावरजङ्गमम् ॥ १.४१ ॥
 येषां तु यादृशं कर्म भूतानामिह कीर्तितम् ।
 तत्तथा वोऽभिधास्यामि कर्मयोगं य जन्मनि ॥ १.४२ ॥
 पशवश्च मृगाश्चैव व्यालाश्चोभयतोदतः ।
 रक्षांसि य पिशाचाश्च मनुष्याश्च जरायुजाः ॥ १.४३ ॥ मनुष्याश्च
 आर्जुजाः पक्षिणः सर्पा नका मत्स्याश्च कच्छपाः ।
 यानि यैवं । प्रकाराणि स्थलजान्यौदकानि य ॥ १.४४ ॥
 स्वेदजं दंशमशकं यूकामक्षिकमत्सुणाम् ।
 उष्मणश्चोपजायन्ते यस्यान्यत्किं सिद्धीदृशम् ॥ १.४५ ॥
 उद्भिज्जाः स्थावराः सर्वे बीजकार्जुप्ररोडिणः ।
 ओषध्यः कृलपाकान्ता बहुपुष्पकृलोपगाः ॥ १.४६ ॥
 अपुष्पाः कृलवन्तो ये ते वनस्पतयः स्मृताः ।
 पुष्पिणः कृलिनश्चैव वृक्षास्तूभयतः स्मृताः ॥ १.४७ ॥
 गुच्छगुल्मं तु विविधं तथैव तृणजतयः ।
 बीजकार्जुरुडाण्येव प्रताना वल्ल्य अेव य ॥ १.४८ ॥
 तमसा बहुरूपेण वेष्टिताः कर्मलेतुना ।
 अन्तस्संज्ञा भवन्त्येते सुभद्रुःप्रसमन्विताः ॥ १.४९ ॥
 अेतदन्तास्तु गतयो ब्रह्माधाः समुदाहृताः ।
 धोरेऽस्मिन् भूतसंसारे नित्यं सततयायिनि ॥ १.५० ॥
 अेवं सर्वं स सृष्ट्वैदं मां याचिन्त्यपराकमः ।
 आत्मन्यन्तर्दधे भूयः कालं कालेन पीडयन् ॥ १.५१ ॥
 यदा स देवो जागर्ति तदेवं येष्टते जगत् ।

यदा स्वपिति शान्तात्मा तदा सर्वं निमीलति ॥ १.५२ ॥

तस्मिन् स्वपिति तु स्वस्थे कर्मात्मानः शरीरिणः । स्वपति
स्वकर्मण्यो निवर्तन्ते मनश्च ज्वानिमृच्छति ॥ १.५३ ॥

युगपत्तु प्रलीयन्ते यदा तस्मिन् मलात्मनि ।
तदाऽयं सर्वभूतात्मा सुषुप्तं स्वपिति निर्वृतः ॥ १.५४ ॥

तमोऽयं तु समाश्रित्य चिरं तिष्ठति सैन्द्रियः ।
न य एवं कुरुते कर्म तदोत्कामति मूर्तितः ॥ १.५५ ॥

यदाऽणुमात्रिको भूत्वा बीजं स्थाणु यश्चिष्यु य ।
समाविशति संसृष्टस्तदा मूर्तिं विमुञ्चति ॥ १.५६ ॥

अेवं स जाग्रत्स्वप्नाभ्यामिदं सर्वं यरायरम् ।
सञ्जुवयति याजसं प्रमापयति याव्ययः ॥ १.५७ ॥

छंदं शास्त्रं तु कृत्वाऽसौ मामेव स्वयमादितः ।
विधिवद्ग्राहयामास मरीच्यादींस्त्वहं मुनीन् ॥ १.५८ ॥

अेतद्भोऽयं भृगुः शास्त्रं श्रावयिष्यत्यशेषतः ।
अेतधि मत्तोऽधिजगे सर्वभेषोऽपिलं मुनिः ॥ १.५९ ॥

ततस्तथा स तेनोक्तो मर्षिमनुना भृगुः ।
तानब्रवीदृषीन् सर्वान् प्रीतात्मा श्रूयतामिति ॥ १.६० ॥

स्वायम्भुवस्यास्य मनोः षड्विंशत्या मनवोऽपरे ।
सृष्टवन्तः प्रजाः स्वाः स्वा मलात्मानो मर्षीजसः ॥ १.६१ ॥

स्वारोचिषश्चोत्तमश्च तामसो रैवतस्तथा ।
याक्षुषश्च मलातेजा विवस्वत्सुत अेव य ॥ १.६२ ॥

स्वायम्भुवाधाः सप्तैते मनवो भूरितेजसः ।
स्वे स्वेऽन्तरे सर्वमिदमुत्पाधापुश्चरायरम् ॥ १.६३ ॥

निमेषा दश याष्टौ य काष्ठा त्रिंशत्तु ताः कला ।
त्रिंशत्कला मुहूर्तः स्यादहोरात्रं तु तावतः ॥ १.६४ ॥

अहोरात्रे विभजते सूर्यो मानुषदैविके ।
रात्रिः स्वप्राय भूतानां येष्टयै कर्मणामहः ॥ १.६५ ॥

पित्र्ये रात्र्युनी मासः प्रविभागस्तु पक्षयोः ।
 कर्मयेष्टास्वदः कृष्णः शुक्लः स्वप्राय शर्वरी ॥ १.६६ ॥
 दैवे रात्र्युनी वर्षं प्रविभागस्तयोः पुनः ।
 अहस्तत्रोदगयनं रात्रिः स्याद्दक्षिणायनम् ॥ १.६७ ॥
 ब्राह्मस्य तु क्षपाहस्य यत्प्रमाणं समासतः ।
 अकैकशो युगानां तु क्वमशस्तन्निबोधत ॥ १.६८ ॥
 यत्वार्याहुः सडस्त्राणि वर्षाणां तत्कृतं युगम् ।
 तस्य तावत्शती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥ १.६९ ॥
 धतरेषु ससंध्येषु ससंध्यांशेषु च त्रिषु ।
 ओकापायेन वर्तन्ते सडस्त्राणि शतानि च ॥ १.७० ॥
 यदेतत्परिसङ्ख्यातमादावेव यतुर्युगम् ।
 अेतद्वाद्दशसाहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥ १.७१ ॥
 दैविकानां युगानां तु सडस्रं परिसङ्ख्यया ।
 ब्राह्ममेकमहर्षियं तावतीं रात्रिमेव च ॥ १.७२ ॥ तावती रात्रिरेव च
 तद्वै युगसडस्त्रान्तं ब्राह्मं पुण्यमहर्षिदुः ।
 रात्रिं च तावतीमेव तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥ १.७३ ॥
 तस्य सोऽहर्निशस्यान्ते प्रसुप्तः प्रतिबुध्यते ।
 प्रतिबुद्धश्च सृजति मनः सदसदात्मकम् ॥ १.७४ ॥
 मनः सृष्टिं विकुरुते योद्यमानं सिसृक्षया ।
 आकाशं जायते तस्मात्तस्य शब्दं गुणं विदुः ॥ १.७५ ॥
 आकाशात्तु विकुर्वाणात्सर्वगन्धवदः शुचिः ।
 बलवाञ्जायते वायुः स वै स्पर्शगुणो मतः ॥ १.७६ ॥
 वायोरपि विकुर्वाणाद्विशोचिषु तमोनुदम् ।
 ज्योतिरुत्पद्यते भास्वत्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ १.७७ ॥
 ज्योतिषश्च विकुर्वाणादापो रसगुणाः स्मृताः ।
 अद्भ्यो गन्धगुणा भूमिरित्येषा सृष्टिरादितः ॥ १.७८ ॥
 यद्ग्राहद्वादशसाहस्रमुदितं दैविकं युगम् ।
 तदेकसप्ततिगुणं मन्वन्तरमिहोच्यते ॥ १.७९ ॥

मन्वन्तराण्यसङ्ख्यानि सर्गः संडार एव य ।
डीडन्निवैतद्गुरुते परमेष्ठी पुनः पुनः ॥ १.८० ॥
यतुष्यात्सकलो धर्मः सत्यं यैव कृते युगे ।
नाधर्मोऽगागमः कश्चिन् मनुष्यान् प्रति वर्तते ॥ १.८१ ॥ उपवर्तते
एतरेष्वगागमधर्मः पादशस्त्ववरोपितः ।
यौरिकान्तमायाभिर्धर्मश्चापैति पादशः ॥ १.८२ ॥
अरोगाः सर्वसिद्धार्थाश्चतुर्वर्षशतायुषः ।
कृते त्रेतादिषु ऽप्येषामायुर्द्रुसति पादशः ॥ १.८३ ॥ वयो द्रुसति
वेदोक्तमायुर्मर्त्यानामाशिषश्चैव कर्मणाम् ।
इलन्त्यनुयुगं लोके प्रभावश्च शरीरिणाम् ॥ १.८४ ॥
अन्ये कृतयुगे धर्मास्त्रेतायां द्वापरेऽपरे ।
अन्ये कलियुगे नृणां युगद्वासानुवृत्तः ॥ १.८५ ॥
तपः परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुच्यते ।
द्वापरे यज्ञमेवाहुर्दानमेकं कलौ युगे ॥ १.८६ ॥
सर्वस्यास्य तु सर्गस्य गुम्यर्थं स मडाद्युतिः ।
मुपभाडूरुपज्जानां पृथक्कर्माण्यकल्पयत् ॥ १.८७ ॥
अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ।
दानं प्रतिग्रहं यैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ १.८८ ॥
प्रजानां रक्षाणं दानमिज्याऽध्ययनमेव य ।
विषयेष्वप्रसक्तिश्च क्षत्रियस्य समासतः ॥ १.८९ ॥ समादिशत्
पशूनां रक्षाणं दानमिज्याऽध्ययनमेव य ।
वणिक्पथं दुसीदं य वैश्यस्य कृषिमेव य ॥ १.९० ॥
अेकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् ।
अेतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनसूयया ॥ १.९१ ॥
उर्ध्वं नाभेर्मध्यतरः पुरुषः परिकीर्तितः ।
तस्मान् मेध्यतमं त्वस्य मुपमुक्तं स्वयम्भुवा ॥ १.९२ ॥
उत्तमाङ्गोद्भववाज्जयैष्ठ्याद्ब्राह्मणश्चैव धारणात् । जयैष्ठ्याद्

सर्वस्यैवास्य सर्गस्य धर्मतो ब्राह्मणः प्रभुः ॥ १.८३ ॥
 तं हि स्वयम्भूः स्वादास्यात्तपस्तप्त्वाऽदितोऽसृजत् ।
 उव्यकव्याभिवाख्याय सर्वस्यास्य य गुभये ॥ १.८४ ॥
 यस्यास्येन सदाऽन्नन्ति उव्यानि त्रिदिवीकसः ।
 कव्यानि यैव पितरः किं भूतमधिकं ततः ॥ १.८५ ॥
 भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिज्जिविनः ।
 बुद्धिमत्सु नराः श्रेष्ठा नरेषु ब्राह्मणः स्मृताः ॥ १.८६ ॥
 ब्राह्मणेषु य विद्वांसो विद्भत्सु कृतबुद्ध्यः ।
 कृतबुद्धिषु कर्तारः कर्तृषु ब्रह्मवेदिनः ॥ १.८७ ॥
 उत्पत्तिरेव विप्रस्य मूर्तिर्धर्मस्य शाश्वती ।
 स हि धर्मार्थमुत्पन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ १.८८ ॥
 ब्राह्मणो जायमानो हि पृथिव्यामधिजायते ।
 ष्वरः सर्वभूतानां धर्मकोशस्य गुभये ॥ १.८९ ॥
 सर्वं स्वं ब्राह्मणस्येदं यत्किं चित्जगतीगतम् ।
 श्रेष्ठयेनाभिजनेनेदं सर्वं वै ब्राह्मणोऽर्हति ॥ १.९० ॥
 स्वमेव ब्राह्मणो भुङ्क्ते स्वं वस्ते स्वं ददाति य ।
 आनृशंस्याद्ब्राह्मणस्य भुञ्जते ङीतरे जनाः ॥ १.९०१ ॥
 तस्य कर्मविवेकार्थं शेषाणामनुपूर्वशः ।
 स्वायम्भुवो मनुर्धामानिदं शास्त्रमकल्पयत् ॥ १.९०२ ॥
 विदुषा ब्राह्मणेनैदमध्येतव्यं प्रयत्नतः ।
 शिश्वेभ्यश्च प्रवक्तव्यं सम्यग्ान्येन केन चित् ॥ १.९०३ ॥
 ष्टं शास्त्रमधीयानो ब्राह्मणः शंसितप्रतः ।
 मनोवाक्कृतेर्नित्यं कर्मदोषैर्न लिप्यते ॥ १.९०४ ॥
 पुनाति पङ्क्तिवंश्यांश्च सप्त सप्त परावरान् ।
 पृथिवीमपि यैवेमां कृत्स्नामेकोऽपि सोऽर्हति ॥ १.९०५ ॥
 ष्टं स्वस्त्ययनं श्रेष्ठमिदं बुद्धिविवर्धनम् ।
 ष्टं यशस्यमायुष्यं ष्टं निःश्रेयसं परम् ॥ १.९०६ ॥ ष्टं यशस्यं सततम्

अस्मिन् धर्मेऽभिलेनोक्तौ गुणदोषौ च कर्मणाम् ।
 यतुर्णामपि वर्णानामाचारश्चैव शाश्वतः ॥ १.१०७ ॥
 आचारः परमो धर्मः श्रुत्योक्तः स्मार्त एव च ।
 तस्मादस्मिन् सदा युक्तो नित्यं स्यादात्मवान् द्विजः ॥ १.१०८ ॥
 आचाराद्विद्युतो विप्रो न वेदकृलमश्रुते ।
 आचारैश्च तु संयुक्तः सम्पूर्णकृलभागवेत् ॥ १.१०९ ॥ सम्पूर्णकृलभाक्स्मृतः
 एवमाचारतो दृष्ट्वा धर्मस्य मुनयो गतिम् ।
 सर्वस्य तपसो भूलमाचारं जगृहुः परम् ॥ १.११० ॥
 जगतश्च समुत्पत्तिं संस्कारविधिमेव च ।
 व्रतयथोपचारं च स्नानस्य च परं विधिम् ॥ १.१११ ॥
 दाराधिगमनं चैव विवादानां च लक्षणम् ।
 मलायज्ञविधानं च श्राद्धकल्पं च शाश्वतम् ॥ १.११२ ॥
 वृत्तीनां लक्षाणां चैव स्नातकस्य व्रतानि च ।
 भक्ष्याभक्ष्यं च शौचं च द्रव्याणां शुद्धिमेव च ॥ १.११३ ॥
 स्त्रीधर्मयोगं तापस्यं भोक्षं संन्यासमेव च ।
 राज्ञश्च धर्ममभिलं कार्याणां च विनिर्णयम् ॥ १.११४ ॥
 साक्षिप्रश्नविधानं च धर्मं स्त्रीपुंसयोरपि ।
 विभागधर्मं धूतं च कण्टकानां च शोधनम् ॥ १.११५ ॥
 वैश्यशूद्रोपचारं च सङ्घीर्णानां च सम्भवम् ।
 आपद्धर्मं च वर्णानां प्रायश्चित्तविधिं तथा ॥ १.११६ ॥
 संसारगमनं चैव त्रिविधं कर्मसम्भवम् ।
 निःश्रेयसं कर्मणां च गुणदोषपरीक्षणम् ॥ १.११७ ॥
 देशधर्माञ्जातिधर्मान् कुलधर्माश्च शाश्वतान् ।
 पाषाण्डगणधर्माश्च शास्त्रेऽस्मिन्नुक्तवान् मनुः ॥ १.११८ ॥
 यथैदमुक्तवांशास्त्रं पुरा पृष्टो मनुर्भया ।
 तथैदं यूथमप्यथ मत्सकाशान्निबोधत ॥ १.११९ ॥

अध्याय २

विद्मद्भिः सेवितः सद्भिर्नित्यमद्भेरगिभिः ।
 उदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तं निबोधत ॥ २.१ ॥
 कामात्मता न प्रशस्ता न शैवैलास्त्यकामता ।
 काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वैदिकः ॥ २.२ ॥
 सङ्कल्पमूलः कामो वै यज्ञाः सङ्कल्पसम्भवाः ।
 व्रतानि यमधर्माश्च सर्वे सङ्कल्पजाः स्मृताः ॥ २.३ ॥
 अकामस्य क्रिया का सिद्ध्यते नैव कर्त्तव्यम् ।
 यद्यधि कुरुते किं चित्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥ २.४ ॥
 तेषु सभ्यवर्तमानो गच्छत्यमरलोकताम् ।
 यथा सङ्कल्पितांश्चैव सर्वान् कामान् समश्रुते ॥ २.५ ॥
 वेदोऽपिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् ।
 आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च ॥ २.६ ॥
 यः कश्चित्स्य सिद्धिर्मां मनुना परिकीर्तितः ।
 स सर्वोऽभिहितो वेदे सर्वज्ञानमयो हि सः ॥ २.७ ॥
 सर्वं तु समवेक्ष्यैदं निभिलं ज्ञानयक्षुषा ।
 श्रुतिप्रामाण्यतो विद्वान् स्वधर्मो निविशेत् वै ॥ २.८ ॥
 श्रुतिस्मृत्योदितं धर्ममनुतिष्ठन् हि मानवः ।
 षड् कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य यानुत्तमं सुखम् ॥ २.९ ॥
 श्रुतिस्तु वेदो विज्ञेयो धर्मशास्त्रं तु वै स्मृतिः ।
 ते सर्वार्थेष्वमीमांस्ये ताभ्यां धर्मो हि निर्भ्रमौ ॥ २.१० ॥
 योऽवमन्येत ते मूले उेतुशास्त्राश्रयाद्द्विजः ।
 स साधुभिर्बहिष्कार्यो नास्तिको वेदनिन्दकः ॥ २.११ ॥
 वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ।
 अतश्चतुर्विधं प्राहुः साक्षाद्धर्मस्य लक्षणम् ॥ २.१२ ॥
 अर्थकामेष्वसक्तानां धर्मज्ञानं विधीयते ।
 धर्मं जिज्ञासमानानां प्रमाणं परमं श्रुतिः ॥ २.१३ ॥

श्रुतिद्वैधं तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ स्मृतौ ।
 उभापि हि तौ धर्मौ सम्यगुक्तौ मनीषिभिः ॥ २.१४ ॥
 उदितेऽनुदिते यैव समयाध्युषिते तथा ।
 सर्वथा वर्तते यज्ञ एतीयं वैदिकी श्रुतिः ॥ २.१५ ॥
 निषेकादिशमशानान्तो मन्त्रैर्यस्योदितो विधिः ।
 तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन् ज्ञेयो नान्यस्य कस्य चित् ॥ २.१६ ॥
 सरस्वतीदृशद्वत्योर्देवनद्योर्दन्तरम् ।
 तं देवनिर्मितं देशं ब्रह्मावर्तं प्रचक्षते ॥ २.१७ ॥
 तस्मिन् देशे य आचारः पारम्पर्यकमागतः ।
 वार्णानां सान्तरालानां स सदाचार उच्यते ॥ २.१८ ॥
 कुरुक्षेत्रं य मत्स्याश्च पञ्चालाः शूरसेनकाः ।
 अेष ब्रह्मर्षिदेशो वै ब्रह्मावर्तादनन्तरः ॥ २.१९ ॥
 अेतद्देशप्रसूतस्य सकाशाद्ब्रह्मन्मनः ।
 स्वं स्वं चरित्रं शिक्षेरन् पृथिव्यां सर्वमानवाः ॥ २.२० ॥
 डिमवद्विन्ध्ययोर्भंध्यं यत्प्राग्विनशनादपि ।
 प्रत्यगेव प्रयागाख्य मध्यदेशः प्रकीर्तितः ॥ २.२१ ॥
 आ समुद्रात्तु वै पूर्वाद्या समुद्राख्य पश्चिमात् ।
 तयोरेवान्तरं गिर्योरार्यावर्तं विदुर्बुधाः ॥ २.२२ ॥
 कृष्णसारस्तु चरति मृगो यत्र स्वभावतः ।
 स ज्ञेयो यज्ञियो देशो म्लेच्छदेशस्त्वतः परः ॥ २.२३ ॥
 अेतान्द्विजातयो देशान् संश्रयेरन् प्रयत्नतः ।
 शूद्रस्तु यस्मिन् कस्मिन् वा निवसेद्भृत्तिकर्षितः ॥ २.२४ ॥ यस्मिंस्तस्मिन् वा
 अेषा धर्मस्य वो योनिः समासेन प्रकीर्तिता ।
 सम्भवश्चास्य सर्वस्य वर्णधर्मान्निबोधत ॥ २.२५ ॥
 वैदिकैः कर्मभिः पुण्यैर्निषेकादिर्द्विजन्मनाम् ।
 कार्यः शरीरसंस्कारः पावनः प्रेत्य यैः ॥ २.२६ ॥
 गार्भोर्मैर्जातकर्मयौऽमौञ्जनिबन्धनैः ।
 भौजिकं गार्भिकं यैनं द्विजानामपमृज्यते ॥ २.२७ ॥

स्वाध्यायेन प्रतैर्लोमैस्त्रैविद्येनेजयया सुतैः ।
 मडायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तनुः ॥ २.२८ ॥
 प्राङ्नाभिवर्धनात्पुंसो जातकर्म विधीयते ।
 मन्त्रवत्प्राशनं यास्य छिरण्यमधुसर्पिषाम् ॥ २.२९ ॥
 नामधेयं दशम्यां तु द्वादश्यां वाऽस्य कारयेत् ।
 पुण्ये तित्थौ मुहूर्ते वा नक्षत्रे वा गुणान्विते ॥ २.३० ॥
 मङ्गल्यं ब्राह्मणस्य स्यात्क्षत्रियस्य बलान्वितम् ।
 वैश्यस्य धनसंयुक्तं शूद्रस्य तु जुगुप्सितम् ॥ २.३१ ॥
 शर्मवद्ब्राह्मणस्य स्याद्वाङ्गो रक्षासमन्वितम् । राज्ञा
 वैश्यस्य पुष्टिसंयुक्तं शूद्रस्य प्रेष्यसंयुतम् ॥ २.३२ ॥
 स्त्रीणां सुभौधमङ्कुरं विस्पर्शार्थं मनोहरम् ।
 मङ्गल्यं दीर्घवर्णान्तमाशीर्वादाभिधानवत् ॥ २.३३ ॥
 यतुर्थे मासि कर्तव्यं शिशोर्निष्कमणं गृडात् ।
 षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि यद्वैष्टे मङ्गलं कुले ॥ २.३४ ॥
 यूडाकर्म द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः ।
 प्रथमेऽब्दे तृतीये वा कर्तव्यं श्रुतियोदनात् ॥ २.३५ ॥ श्रुतिनोदनात्
 गर्भाष्टमेऽब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्यौपनायनम् ।
 गर्भाष्टिकादशे राज्ञो गर्भात्तु द्वादशे विशः ॥ २.३६ ॥
 ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यो विप्रस्य पञ्चमे ।
 राज्ञो बलार्थिनः षष्ठे वैश्यस्यैवार्थिनोऽष्टमे ॥ २.३७ ॥
 आ षोडशाद्ब्राह्मणस्य सावित्री नातिवर्तते ।
 आ द्वाविंशात्क्षत्रबन्धोरा यतुर्विंशतेर्विशः ॥ २.३८ ॥
 अत उर्ध्वं त्रयोऽप्येते यथाकालमसंस्कृताः ।
 सावित्रीपतिता प्रात्या भवन्त्यार्थविगर्हिताः ॥ २.३९ ॥
 नैतैरपूतैर्विधिवदापद्यपि छि कर्त्तव्यं चित् ।
 ब्राह्मणान् यौनांश्च सम्बन्धान्नायरेद्ब्राह्मणः सः ॥ २.४० ॥ ब्राह्मणैः सः
 काष्णशैरोरवबास्तानि यर्माणि ब्रह्मचारिणः ।

वसीरन्नानुपूर्व्येण शाणक्षौमाविकानि च ॥ २.४१ ॥
 भौञ्जो त्रिवृत्समा श्वक्षणा कार्या विप्रस्य मेधला ।
 क्षत्रियस्य तु भौर्वी जया वैश्यस्य शण्णान्तवी ॥ २.४२ ॥
 भुञ्जालाभे तु कर्तव्याः कुशाश्मन्तकभल्वजैः ।
 त्रिवृता ग्रन्थिनैकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वा ॥ २.४३ ॥
 कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्यौर्ध्ववृतं त्रिवृत् ।
 शण्णसूत्रमयं राज्ञो वैश्यस्याविकसौत्रिकम् ॥ २.४४ ॥
 ब्राह्मणो भैत्वपालाशौ क्षत्रियो वाटभाटिरी ।
 पैलवौदुम्भरौ वैश्यो दण्डानर्हन्ति धर्मतः ॥ २.४५ ॥
 केशान्तिको ब्राह्मणस्य दण्डः कार्यः प्रमाणातः ।
 ललाटसम्मितो राज्ञः स्यात्तु नासान्तिको विशः ॥ २.४६ ॥
 ऋजवस्ते तु सर्वे स्युरप्रणाः सौम्यदर्शनाः ।
 अनुद्वेगकरा नृणां सत्वयोऽनग्निदूषिताः ॥ २.४७ ॥
 प्रतिगृह्येप्सितं दण्डमुपस्थाय च भास्करम् ।
 प्रदक्षिणां परीत्याग्निं यरेद्दृष्टैक्षं यथाविधि ॥ २.४८ ॥
 भवत्पूर्वं यरेद्दृष्टैक्षमुपनीतो द्विजोत्तमः ।
 भवन्मध्यं तु राजन्यो वैश्यस्तु भवद्दुत्तरम् ॥ २.४९ ॥
 मातरं वा स्वसारं वा मातुर्वा भगिनीं निजाम् ।
 भिक्षेत भिक्षां प्रथमं या यैनं नावमानयेत् ॥ २.५० ॥
 समाहृत्य तु तद्दृष्टैक्षं यावदन्नममायया । यावदर्थं
 निवेद्य गुरवेऽश्रीयादायम्य प्राङ्मुपः शुचिः ॥ २.५१ ॥
 आयुष्यं प्राङ्मुपो भुङ्क्ते यशस्यं दक्षिणामुपः ।
 श्रियं प्रत्यङ्मुपो भुङ्क्ते ऋतं भुङ्क्ते ष्युदङ्मुपः ॥ २.५२ ॥
 उपस्पृश्य द्विजो नित्यमन्नमद्यात्समाहितः ।
 भुङ्क्त्वा यौपस्पृशेत्सम्यग्दृभिः भानि च संस्पृशेत् ॥ २.५३ ॥
 पूजयेदशनं नित्यमद्याय्यैतदकुत्सयन् ।
 दृष्ट्वा हृष्येत्प्रसीदेष्य प्रतिनन्देष्य सर्वशः ॥ २.५४ ॥

पूजितं ज्यशानं नित्यं बलमूर्जं य यच्छति ।
 अपूजितं तु तद्भुक्तमुभयं नाशयेद्विदम् ॥ २.५५ ॥
 नौच्छिष्टं कस्य चिद्धान्नाद्यादेतत्तथाऽन्तरा ।
 न यैवात्यशनं कुर्यान्न यौच्छिष्टः क्व चिद्भ्रजेत् ॥ २.५६ ॥
 अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यं यातिभोजनम् ।
 अपुण्यं लोकविद्धिष्टं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ २.५७ ॥
 ब्राह्मणोऽपि विप्रस्तीर्थेन नित्यकालमुपस्पृशेत् ।
 कायत्रैदृशिकाभ्यां वा न पित्र्येण कदा यत्न ॥ २.५८ ॥
 अङ्गुष्ठमूलस्य तले ब्राह्मं तीर्थं प्रयक्षते ।
 कायमङ्गुलिमूलेऽग्रे देवं पित्र्यं तयोरथः ॥ २.५९ ॥
 त्रिरात्रामेदपः पूर्वं द्विः प्रमृज्यात्ततो मुष्मम् ।
 भानि यैव स्पृशेद्वृत्तिरामानं शिर येव य ॥ २.६० ॥
 अनुष्णाभिरङ्केनाभिरद्विस्तीर्थेन धर्मवित् ।
 शौशेप्सुः सर्वदाऽयामेदेकान्ते प्रागुद्विष्णुः ॥ २.६१ ॥
 वृद्धाभिः पूयते विप्रः कण्ठगाभिस्तु भूमिपः ।
 वैश्याऽद्विभिः प्राशिताभिस्तु शूद्रः स्पृष्टाभिरन्ततः ॥ २.६२ ॥
 उद्धृते दक्षिणे पाण्णवुपवीत्यौच्यते द्विजः ।
 सव्ये प्राचीनावीती निवीती कण्ठसज्जने ॥ २.६३ ॥
 मेभलामञ्जिनं दण्डमुपवीतं कमण्डलुम् ।
 अप्सु प्रास्य विनष्टानि गृहीतान्यानि मन्त्रवत् ॥ २.६४ ॥
 केशान्तः षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते ।
 राजन्यबन्धोर्द्वाविंशो वैश्यस्य द्रव्यघिके मतः ॥ २.६५ ॥
 अमन्त्रिका तु कार्येयं स्त्रीणामावृष्टशेषतः ।
 संस्कारार्थं शरीरस्य यथाकालं यथाकमम् ॥ २.६६ ॥
 वैवाळिको विधिः स्त्रीणां संस्कारो वैदिकः स्मृतः ।
 पतिसेवा गुरौ वासो गृहार्थोऽग्निपरिडिया ॥ २.६७ ॥
 अेष प्रोक्तो द्विजातीनामौपनायनिको विधिः ।
 उत्पत्तिव्यञ्जकः पुण्यः कर्मयोगं निबोधत ॥ २.६८ ॥

उपनीयं गुरुः शिष्यं शिक्षयेत्शौचमादितः ।
 आचारमग्निकार्यं च संध्यौपासनमेव च ॥ २.६६ ॥
 अध्येष्यमाणस्तवायान्तो यथाशास्त्रमुदङ्मुषः ।
 ब्रह्माञ्जलिङ्गतोऽध्याप्यो लघुवासा जितैन्द्रियः ॥ २.७० ॥
 ब्रह्मारम्भेऽवसाने च पादौ ग्राह्यौ गुरोः सदा ।
 संहृत्य ढस्तावध्येयं स ङि ब्रह्माञ्जलिः स्मृतः ॥ २.७१ ॥
 व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसङ्गृह्णन् गुरोः ।
 सव्येन सव्यः स्पृष्टव्यो दक्षिणेन च दक्षिणः ॥ २.७२ ॥
 अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमतन्द्रितः ।
 अधीष्व लो षति ब्रूयाद्विरामोऽस्त्विति चारमेत् ॥ २.७३ ॥
 ब्रह्मणः प्रणवं कुर्यादादावन्ते च सर्वदा ।
 स्रवत्यनोङ्कृतं पूर्वं परस्तास्य विशीर्यति ॥ २.७४ ॥
 प्राङ्कूलान् पर्युपासीनः पवित्रैश्चैव पावितः ।
 प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्तत ओं । कारमर्हति ॥ २.७५ ॥
 अकारं याप्युकारं च मकारं च प्रजापतिः ।
 वेदत्रयान्निरदुडुड्बुर्बुवः स्वरितीति च ॥ २.७६ ॥
 त्रिभ्य अेव तु वेदेभ्यः पादं पादमदूडुडत् ।
 तदित्यर्थोऽस्याः सावित्र्याः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ २.७७ ॥
 अेतदक्षरमेतां च जपन् व्याहृतिपूर्विकाम् ।
 संध्योर्वेदविद्विप्रो वेदपुण्येन युज्यते ॥ २.७८ ॥
 सडस्रकृत्यस्त्वभ्यस्य बडिरेतत्रिकं द्विजः ।
 मडतोऽप्येनसो मासात्त्वयैवाडिर्विमुच्यते ॥ २.७९ ॥
 अेतयाक्रया विसंयुक्तः काले च डियया स्वया ।
 ब्रह्मक्षत्रियविद्योनिर्गडणं याति साधुषु ॥ २.८० ॥
 ओंकारपूर्विकास्तिस्रो मडाव्याहृतयोऽव्ययाः ।
 त्रिपदा यैव सावित्री विज्ञेयं ब्रह्माणो मुषम् ॥ २.८१ ॥
 योऽधीतेऽडन्यडन्येतां त्रीणि वर्षाण्यतन्द्रितः ।

स ब्रह्म परमव्येति वायुभूतः अमूर्तिमान् ॥ २.८२ ॥

अेकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामः परं तपः ।

सावित्र्यास्तु परं नास्ति मौनात्सत्यं विशिष्यते ॥ २.८३ ॥

क्षरन्ति सर्वा वैदिक्यो जुडोतिथजतिडियाः ।

अक्षरं दृष्टं ज्ञेयं ब्रह्म यैव प्रजापतिः ॥ २.८४ ॥ अक्षरं त्वक्षरं ज्ञेयं

विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणैः ।

उपांशुः स्यात्शतगुणः साडसो मानसः स्मृतः ॥ २.८५ ॥

ये पाकयज्ञाः यत्वारो विधियज्ञसमन्विताः ।

सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २.८६ ॥

जप्येनैव तु संसिध्येद्ब्राह्मणो नात्र संशयः ।

दुर्यादन्यत्र वा दुर्यान् मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ २.८७ ॥

छन्द्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषु ।

संयमे यत्प्रमातिष्ठेद्विद्वान् यन्तैव वाजिनाम् ॥ २.८८ ॥

अेकादशेन्द्रियाण्युदुर्यानि पूर्वं मनीषिणः ।

तानि सम्यक्प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ २.८९ ॥

श्रोत्रं त्वड्यक्षुषी जिह्वा नासिका यैव पञ्चमी ।

पायूपस्थं छस्तपादं वाड्यैव दशमी स्मृता ॥ २.९० ॥

बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चैषां श्रोत्रादीन्यनुपूर्वशः ।

कर्मेन्द्रियाणि पञ्चैषां पायादीनि प्रवक्षते ॥ २.९१ ॥

अेकादशं मनो ज्ञेयं स्वगुणेनौभयात्मकम् ।

यस्मिन् जिते जितावेतौ भवतः पञ्चकौ गणौ ॥ २.९२ ॥

छन्द्रियाणां प्रसङ्गेन दोषं ऋच्छत्यसंशयम् ।

संनियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं निगच्छति ॥ २.९३ ॥

न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ।

उविषा कृषणवर्त्मैव भूय अेवाभिवर्धते ॥ २.९४ ॥

यश्चैतान् प्राप्नुयात्सर्वान् यश्चैतान् डेवलांस्त्यजेत् ॥

प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते ॥ २.९५ ॥

न तथैतानि शक्यन्ते संनियन्तुमसेवया ॥

विषयेषु प्रजुष्टानि यथा ज्ञानेन नित्यशः ॥ २.८६ ॥

वेदास्त्यागश्च यज्ञाश्च नियमाश्च तपांसि च ।

न विप्रदुष्टभावस्य सिद्धिं गच्छति कर्त्तुं चित् ॥ २.८७ ॥

श्रुत्वा स्पृष्ट्वा च दृष्ट्वा च भुक्त्वा घ्रात्वा च यो नरः ।

न लृष्यति ग्लायति वा स विज्ञेयो जितैन्द्रियः ॥ २.८८ ॥

छन्द्रियाणां तु सर्वेषां यद्येकं क्षरतीन्द्रियम् ।

तेनास्य क्षरति प्रज्ञा दृतेः पादादिवोदकम् ॥ २.८९ ॥

वशे कृत्वेन्द्रियग्रामं संयम्य च मनस्तथा ।

सर्वान् संसाधयेदर्थानक्षिपवन् योगतस्तनुम् ॥ २.९० ॥

पूर्वां संध्यां जपंस्तिष्ठेत्सावित्रीमाडर्कदर्शनात् ।

पश्चिमां तु समासीनः सम्यगृक्षविभावेनात् ॥ २.९०१ ॥ पश्चिमां तु सदासीत

पूर्वां संध्यां जपंस्तिष्ठन्नैशमेनो व्यपोडति ।

पश्चिमां तु समासीनो भवं उन्ति द्रिवाकृतम् ॥ २.९०२ ॥

न तिष्ठति तु यः पूर्वां नौपास्ते यश्च पश्चिमाम् ।

स शूद्रवद्भुङ्क्षिष्यः सर्वस्माद्द्विजकर्मणः ॥ २.९०३ ॥

अपां समीपे नियतो नैत्यकं विधिमास्थितः ।

सावित्रीमाध्यधीयत गत्वाऽऽरण्यं समाहितः ॥ २.९०४ ॥

वेदौपकरणे चैव स्वाध्याये चैव नैत्यके ।

नानुरोधोऽस्त्यनध्याये लोममन्त्रेषु चैव हि ॥ २.९०५ ॥

नैत्यके नास्त्यनध्यायो ब्रह्मसत्रं हि तत्स्मृतम् ॥

ब्रह्माहुतिहुतं पुण्यमनध्यायवषट्कृतम् ॥ २.९०६ ॥

यः स्वाध्यायमधीतेऽर्हं विधिना नियतः शुचिः ।

तस्य नित्यं क्षरत्येष पयो दधि घृतं मधु ॥ २.९०७ ॥

अग्नीन्धनं भैक्षयर्थाभयः शय्यां गुरोर्हितम् ।

आ समावर्तनात्कुर्यात्कृतोपनयनो द्विजः ॥ २.९०८ ॥

आचार्यपुत्रः शुश्रूषुर्ज्ञानदो धार्मिकः शुचिः ।

आसः शक्तोऽर्थदः साधुः स्वोऽध्याप्या दश धर्मतः ॥ २.१०८ ॥

नापृष्टः कस्य चिद्भूयात्र यान्यायेन पृच्छतः ।

जानन्नपि हि मेधावी जडवल्बोऽक आयरेत् ॥ २.११० ॥

अधर्मोऽयं यः प्राड यश्चाधर्मोऽयं पृच्छति ।

तयोरन्यतरः प्रैति विद्वेषं वाऽधिगच्छति ॥ २.१११ ॥

धर्मार्थो यत्र न स्यातां शुश्रूषा वाऽपि तद्विधा ।

तत्र विधा न वप्तव्या शुभं बीजमिवौषधे ॥ २.११२ ॥

विद्ययैव समं कामं मर्तव्यं ब्रह्मवादिना ।

आपद्यपि हि धोरायां न त्वेनामिरिणो वपेत् ॥ २.११३ ॥

विधा ब्राह्मणमेत्याह शेषधित्तेऽस्मि रक्ष माम् । शेषधिष्टेऽस्मि

असूयकाय मां मादास्तथा स्यां वीर्यवत्तमा ॥ २.११४ ॥

यमेव तु शुचिं विधानियतब्रह्मचारिणम् । विधा नियतं ब्रह्मचारिणम्

तस्मै मां ब्रूहि विप्राय निधिपायाप्रमादिने ॥ २.११५ ॥

ब्रह्म यस्त्वननुष्णातमधीयानादवाप्नुयात् ।

स ब्रह्मस्तेयसंयुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ॥ २.११६ ॥

लौकिकं वैदिकं वाऽपि तथाऽध्यात्मिकमेव वा ।

आदधीत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवाद्येत् ॥ २.११७ ॥

सावित्रीमात्रसारोऽपि वरं विप्रः सुयन्त्रितः ।

नायन्त्रितस्त्रिवेदोऽपि सर्वाशी सर्वविध्यी ॥ २.११८ ॥

शय्याऽऽसनेऽध्यायस्ति श्रेयसा न समाविशेत् ।

शय्याऽऽसनस्थश्चैवेनं प्रत्युत्थायाभिवाद्येत् ॥ २.११९ ॥

उर्ध्वं प्राणं ऽप्युत्कमन्ति यूनः स्थविर आयति ।

प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥ २.१२० ॥

अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः ।

यत्वारि तस्य वर्धन्ते आयुर्धर्मो यशो बलम् ॥ २.१२१ ॥ यत्वारि सम्प्रवर्धन्ते

अभिवादात्परं विप्रो ज्यायांसमभिवाद्यन् ।

असौ नामाहमस्मीति स्वं नाम परिशीर्तयेत् ॥ २.१२२ ॥

नामधेयस्य ये डे विद्विवाहं न जानते ।
तान् प्राज्ञोऽहमिति ब्रूयात्स्त्रियः सर्वास्तथैव य ॥ २.१२३ ॥
भोःशब्दं कीर्तयेदन्ते स्वस्य नाम्नोऽभिवाहने ।
नाम्नां स्वरूपभावो हि भोभाव ऋषिभिः स्मृतः ॥ २.१२४ ॥
आयुष्मान् भव सौम्यैति वाच्यो विप्रोऽभिवाहने ।
अकारश्चास्य नाम्नोऽन्ते वाच्यः पूर्वाक्षरः प्लुतः ॥ २.१२५ ॥
यो न वेत्यभिवाहस्य विप्रः प्रत्यभिवाहनम् ।
नाभिवाहः स विदुषा यथा शूद्रस्तथैव सः ॥ २.१२६ ॥
ब्राह्मणं कुशलं पृच्छेत्क्षत्रभन्धुमनामयम् ।
वैश्यं क्षेमं समागम्य शूद्रमारोग्यमेव य ॥ २.१२७ ॥
अवाच्यो दीक्षितो नाम्ना यवीयानपि यो भवेत् ।
भोभवत्पूर्वकं त्वेनमभिभाषेत धर्मवित् ॥ २.१२८ ॥
परपत्नी तु या स्त्री स्यादसम्भन्धा य योनितः ।
तां ब्रूयाद्भवतीत्येवं सुभगे भगिनीति य ॥ २.१२९ ॥
मातुलांश्च पितृव्यांश्च श्वशुरान् ऋत्विजो गुडुन् ।
असावहमिति ब्रूयात्प्रत्युत्थाय यवीयसः ॥ २.१३० ॥
मातृश्वसा मातुलानी श्वशूरथ पितृश्वसा ।
सम्भूजया गुरुपत्नीवत्समास्ता गुरुभार्यया ॥ २.१३१ ॥
भ्रातृभार्योपसङ्ग्राह्या सवर्णाऽह्यह्यपि ।
विप्रोष्य तूपसङ्ग्राह्या ज्ञातिसम्बन्धियोषितः ॥ २.१३२ ॥
पितुर्भगिन्यां मातुश्च जयायस्यां य स्वसर्षपि ।
मातृवद्भृत्तिमातिष्ठेन् माता ताभ्यो गरीयसी ॥ २.१३३ ॥
दशाब्दाभ्यं पौरसभ्यं पञ्चाब्दाभ्यं कलाभृताम् ।
त्र्यब्दपूर्वं श्रोत्रियाणां स्वल्पेनापि स्वयोनिषु ॥ २.१३४ ॥
ब्राह्मणं दशवर्षं तु शतवर्षं तु भूमिपम् ।
पितापुत्रौ विजानीयाद्ब्राह्मणस्तु तयोः पिता ॥ २.१३५ ॥
वित्तं बन्धुर्वयः कर्म विद्या भवति पञ्चमी ।
ऐतानि मान्यस्थानानि गरीयो यद्यदुत्तरम् ॥ २.१३६ ॥ मानस्थानानि

पञ्चानां त्रिषु वर्णेषु भूयांसि गुणवन्ति य ।
 यत्र स्युः सोऽत्र मानार्हः शूद्रोऽपि दशर्मी गतः ॥ २.१३७ ॥
 यङ्किलो दशमीस्थस्य रोगिलो भारिलः स्त्रियाः ।
 स्नातकस्य च राज्ञश्च पन्था देयो वरस्य च ॥ २.१३८ ॥
 तेषां तु समवेतानां मान्यौ स्नातकपार्थिवौ ।
 राजस्नातकयोश्चैव स्नातको नृपमानभाक् ॥ २.१३९ ॥
 उपनीय तु यः शिष्यं वेदमध्यापयेद्द्विजः ।
 सकल्पं सरलस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते ॥ २.१४० ॥
 ओकदेशं तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः ।
 योऽध्यापयति वृत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते ॥ २.१४१ ॥
 निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि ।
 सम्भावयति यान्नेन स विप्रो गुरुरुच्यते ॥ २.१४२ ॥
 अञ्चाघेयं पाकयज्ञानग्निष्टोमादिकान् मप्मान् ।
 यः करोति वृतो यस्य स तस्यर्त्विगिहोच्यते ॥ २.१४३ ॥
 य आवृणोत्यवितथं ब्रह्मणा श्रवणावुभौ ।
 स माता स पिता ज्ञेयस्तं न द्रुज्येत्सदा यन ॥ २.१४४ ॥
 उपाध्यायान् दशार्यं आचार्याणां शतं पिता ।
 सडस्रं तु पितृन् माता गौरवेणातिरिच्यते ॥ २.१४५ ॥
 उत्पादकब्रह्मदात्रोर्गरीयान् ब्रह्मदः पिता ।
 ब्रह्मजन्म छि विप्रस्य प्रेत्य यैः य शाश्वतम् ॥ २.१४६ ॥
 कामान् माता पिता यैनं यदुत्पादयतो मिथः ।
 सम्भूतिं तस्य तां विधाद्यदोनावभिजायते ॥ २.१४७ ॥
 आचार्यस्त्वस्य यां जातिं विधिवद्वेदपारगः ।
 उत्पादयति सावित्र्या सा सत्या साऽजराऽमरा ॥ २.१४८ ॥
 अल्पं वा बहु वा यस्य श्रुतस्यौपकरोति यः ।
 तमपीडं गुरुं विधात्व्रुतौपङ्कियया तथा ॥ २.१४९ ॥
 ब्राह्मस्य जन्मनः कर्ता स्वधर्मस्य च शासिता ।

बालोऽपि विप्रो वृद्धस्य पिता भवति धर्मतः ॥ २.१५० ॥

अध्यापयामास पितृन् शिशुराङ्गिरसः ङविः ।

पुत्रका षति डौवाय ज्ञानेन परिगृह्य तान् ॥ २.१५१ ॥

ते तमर्थमपृच्छन्त देवानागतमन्यवः ।

देवाश्चैतान् समेत्यौचुर्याय्यं वः शिशुरुक्तवान् ॥ २.१५२ ॥

अज्ञो भवति वै बालः पिता भवति मन्त्रदः ।

अज्ञं डि बालमित्याहुः पितेत्येव तु मन्त्रदम् ॥ २.१५३ ॥

न डायनैर्न पलितैर्न वित्तेन न बन्धुभिः ।

ऋषयश्चङ्किरे धर्मं योऽनूयानः स नो मडान् ॥ २.१५४ ॥

विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं क्षत्रियाणां तु वीर्यतः ।

वैश्यानां धान्यधनतः शूद्राणामेव जन्मतः ॥ २.१५५ ॥

न तेन वृद्धो भवति येनास्य पलितं शिरः ।

यो वै युवाऽप्यधीयानस्तं देवाः स्थविरं विदुः ॥ २.१५६ ॥

यथा काष्ठमयो डस्ती यथा र्थमयो मृगः ।

यश्च विप्रोऽनधीयानस्त्रयस्ते नाम भिन्नति ॥ २.१५७ ॥

यथा षड्ढोऽङ्गलः स्त्रीषु यथा गौर्गवि याङ्गला ।

यथा याज्ञेऽङ्गलं दानं तथा विप्रोऽनृयोऽङ्गलः ॥ २.१५८ ॥

अडिसयैव भूतानां कार्यं श्रेयोऽनुशासनम् ।

वाङ्मयैव मधुरा श्क्षणा प्रयोज्या धर्ममिच्छता ॥ २.१५९ ॥

यस्य वाऽनसी शुद्धे सम्यग्गुप्ते य सर्वदा ।

स वै सर्वमवाप्नोति वेदान्तोपगतं ङलम् ॥ २.१६० ॥

नारंतुदः स्यादार्तोऽपि न परद्रोडकर्मधीः ।

यथाऽस्योद्विजते वाया नालोडयां तामुदीरयेत् ॥ २.१६१ ॥

सम्मानाद्ब्राह्मणो नित्यमुद्विजेत विषाडिव ।

अमृतस्येव याडाङ्ग्लेऽवमानस्य सर्वदा ॥ २.१६२ ॥

सुभं ड्यवमतः शेते सुभं य प्रतिबुध्यते ॥

सुभं यरति लोडेऽस्मिन्नवमन्ता विनश्यति ॥ २.१६३ ॥

अनेन कर्मयोगेन संस्कृतात्मा द्विजः शनैः ।
 गुरौ वसन् सञ्चिनुयाद्ब्रह्ममाधिगमिकं तपः ॥ २.१६४ ॥
 तपोविशेषैर्विविधैर्प्रतैश्च विधियोदितैः ।
 वेदः कृत्स्नोऽधिगन्तव्यः सरलस्थो द्विजन्मना ॥ २.१६५ ॥
 वेदमेव सदाऽभ्यस्येत्तपस्तप्यन् द्विजोत्तमः ।
 वेदाभ्यासो हि विप्रस्य तपः परमिद्वैथ्यते ॥ २.१६६ ॥
 आ डैव स नष्मात्रेभ्यः परमं तप्यते तपः ।
 यः स्रग्व्यपि द्विजोऽधीते स्वाध्यायं शक्तितोऽन्वडम् ॥ २.१६७ ॥
 योऽनधीत्य द्विजो वेदमन्यत्र कुरुते श्रमम् ।
 स ज्ञवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः ॥ २.१६८ ॥
 मातुरग्रेऽधिजननं द्वितीयं मौञ्जिबन्धने ।
 तृतीयं यज्ञदीक्षायां द्विजस्य श्रुतियोदनात् ॥ २.१६९ ॥
 तत्र यद्ब्रह्मजन्मास्य मौञ्जिबन्धनविक्रितम् ।
 तत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य उच्यते ॥ २.१७० ॥
 वेदप्रदानादाचार्यं पितरं परिचक्षते ।
 न ह्यस्मिन् युज्यते कर्म किञ्चिद्वा मौञ्जिबन्धनात् ॥ २.१७१ ॥
 नाभिव्याडारयेद्ब्रह्म स्वधानिनयनादृते ।
 शूद्रेण हि समस्तावधावद्रेटे न जायते ॥ २.१७२ ॥
 कृतौपनयनस्यास्य प्रतादेशनमिष्यते ।
 ब्रह्मणो ग्राहणं यैव कमेण विधिपूर्वकम् ॥ २.१७३ ॥
 यद्यस्य विहितं यर्म यत्सूत्रं या य मेधला ।
 यो दण्डो यत्य वसनं तत्तदस्य प्रतेष्वपि ॥ २.१७४ ॥
 सेवेतैमांस्तु नियमान् ब्रह्मयारी गुरौ वसन् ।
 सन्नियम्यैन्द्रियग्रामं तपोवृद्ध्यर्थमात्मनः ॥ २.१७५ ॥
 नित्यं स्नात्वा शुचिः कुयद्विर्विपितृर्षणम् ।
 देवताभ्यर्चनं यैव समिदाधानमेव य ॥ २.१७६ ॥
 वर्जयेन् मधु मांसं य गन्धं माल्यं रसान् स्त्रियः ।
 शुक्तानि यानि सर्वाणि प्राणिनां यैव हिंसनम् ॥ २.१७७ ॥

अब्यङ्गमञ्जनं याक्ष्णोरुपानख्यत्रधारणम् ।
 कामं क्रोधं च लोभं च नर्तनं गीतवादनम् ॥ २.१७८ ॥
 धूतं च जनवाहं च परिव्राहं तथाऽनुतम् ।
 स्त्रीणां च प्रेक्षाणालम्भमुपघातं परस्य च ॥ २.१७९ ॥ आलम्भाऽवघातं
 अेकः शयीत सर्वत्र न रेतः स्कन्धयेत्सुव चित् ।
 कामाधि स्कन्धयन् रेतो छिनस्ति प्रतमात्मनः ॥ २.१८० ॥
 स्वप्ने सिक्त्या ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः ।
 स्नात्वाऽर्कमर्थयित्वा त्रिः पुनर्माभित्यृथं जपेत् ॥ २.१८१ ॥
 उदकुम्भं सुमनसो गौशकृत्मुत्तिकाकुशान् ।
 आलुरेधावदर्थानि भैक्षं याडरुलश्चरेत् ॥ २.१८२ ॥
 वेद्यज्ञैरुदीनानां प्रशस्तानां स्वकर्मसु ।
 ब्रह्मचार्यालुरेद्भैक्षं गृहेभ्यः प्रयतोऽन्वडम् ॥ २.१८३ ॥
 गुरोः कुले न भिक्षेत न ज्ञातिकुलबन्धुषु ।
 अलाभे त्वन्यगोदानां पूर्वं पूर्वं विवर्जयेत् ॥ २.१८४ ॥
 सर्वं वापि यरेद्ग्रामं पूर्वोक्तानामसम्भवे ।
 नियम्य प्रयतो वायमभिशस्तांस्तु वर्जयेत् ॥ २.१८५ ॥
 दूरादाहृत्य समिधः सन्निध्याद्विडायसि ।
 सायं प्रातश्च जुहुयात्तामिरग्निमतन्द्रितः ॥ २.१८६ ॥
 अकृत्वा भैक्ष्यरणमसमिध्य य पावकम् ।
 अनातुरः सप्तरात्रमवकीर्णप्रतं यरेत् ॥ २.१८७ ॥
 भैक्षेण वर्तयेन्नित्यं नैकान्नादी भवेद्प्रती ।
 भैक्षेण प्रतिनो वृत्तिरुपवाससमा स्मृता ॥ २.१८८ ॥
 प्रतवद्देवदैवत्ये पित्र्ये कर्माण्यथर्षिवत् ।
 काममभ्यर्थितोऽश्रीयाद्प्रतमस्य न लुप्यते ॥ २.१८९ ॥
 ब्राह्मणस्यैव कर्मैतदुपदिष्टं मनीषिभिः ।
 राजन्यवैश्ययोस्त्वेवं नैतत्कर्म विधीयते ॥ २.१९० ॥
 योदितो गुरुणा नित्यमप्रयोदित एव वा ।

कुर्यादध्ययने यत्प्रमाचार्यस्य छितेषु य ॥ २.१८१ ॥ अध्ययने योगम्

शरीरं यैव वायं य बुद्धीन्द्रियमनांसि य ।

नियम्य प्राञ्जलिस्तिष्ठेद्दीक्षमाणो गुरोर्भुजम् ॥ २.१८२ ॥

नित्यमुद्धृतपाणिः स्यात्साध्याचारः सुसंवृतः ।

आस्यतामिति योक्तः सन्नासीताभिभुमं गुरोः ॥ २.१८३ ॥

डीनान्नवस्त्रवेषः स्यात्सर्वदा गुरुसन्निधौ ।

उत्तिष्ठेत्प्रथमं यास्य यरमं यैव संविशेत् ॥ २.१८४ ॥

प्रतिश्रावणसम्भाषे शयानो न समाचरेत् ।

नासीनो न य भुञ्जानो न तिष्ठन्न पराङ्मुभः ॥ २.१८५ ॥

आसीनस्य स्थितः कुर्यादभिगच्छंस्तु तिष्ठतः ।

प्रत्युद्गम्य त्वाग्रजतः पश्चाद्भावंस्तु धावतः ॥ २.१८६ ॥

पराङ्मुभस्याभिभुमो दूरस्थस्येत्य यान्तिकम् ।

प्रणम्य तु शयानस्य निदेशे यैव तिष्ठतः ॥ २.१८७ ॥

नीयं शय्याऽऽसनं यास्य नित्यं स्याद्गुरुसन्निधौ ।

गुरोस्तु यक्षुर्विषये न यथेष्टासनो भवेत् ॥ २.१८८ ॥

नौदाडरेदस्य नाम परोक्षमपि डेवलम् ।

न यैवास्यानुकुर्वीत गतिभाषितयेष्टितम् ॥ २.१८९ ॥

गुरोर्यत्र परिवादो निन्दा वाऽपि प्रवर्तते ।

कण्ठी तत्र पिघातव्यौ गन्तव्यं वा ततोऽन्यतः ॥ २.२०० ॥

परीवादात्परो भवति श्चा वै भवति निन्दकः ।

परिभोक्ता कृमिर्भवति कीटो भवति मत्सरी ॥ २.२०१ ॥

दूरस्थो नार्थयेदेनं न कुब्धो नान्तिके स्त्रियाः ।

यानासनस्थश्चैवैनमवरुञ्ज्याभिवाद्येत् ॥ २.२०२ ॥

प्रतिवातेऽनुवाते य नासीत गुरुणा सड । प्रतिवातानुवाते

असंश्रवे यैव गुरोर्न किं चिदपि कीर्तयेत् ॥ २.२०३ ॥

गोऽश्वौष्ठयानप्रासादप्रस्तरेषु कटेषु य ।

आसीत गुरुणा सार्धं शिलाङ्गलकनौषु य ॥ २.२०४ ॥

गुरोर्गुरौ सन्निहिते गुरुवद्भृत्तिमायरेत् ।
 न यानिसृष्टो गुरुणा स्वान् गुरुनभिवाद्येत् ॥ २.२०५ ॥
 विद्यागुरुष्वेवमेव नित्या वृत्तिः स्वयोनिषु ।
 प्रतिषेधत्सु याधर्माधितं योपदिशत्स्वपि ॥ २.२०६ ॥
 श्रेयःसु गुरुवद्भृत्तिं नित्यमेव समायरेत् ।
 गुरुपुत्रेषु यार्येषु गुरोश्चैव स्वबन्धुषु ॥ २.२०७ ॥ गुरुपुत्रे तथायार्ये
 बालः समानजन्मा वा शिष्यो वा यज्ञाकर्मणि ।
 अध्यापयन् गुरुसुतो गुरुवत्मानमर्हति ॥ २.२०८ ॥
 उत्सादनं य गात्राणां स्नापनौच्छिष्टभोजने ।
 न कुर्याद्गुरुपुत्रस्य पादयोश्चावनेजनम् ॥ २.२०९ ॥
 गुरुवत्प्रतिपूज्याः स्युः सवर्णा गुरुयोषितः ।
 असवर्णास्तु सम्पूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनैः ॥ २.२१० ॥
 अब्यञ्जनं स्नापनं य गात्रोत्सादनमेव य ।
 गुरुपत्न्या न कार्याणि केशानां य प्रसाधनम् ॥ २.२११ ॥
 गुरुपत्नी तु युवतिर्नाभिवाद्यैः पादयोः ।
 पूर्णविंशतिवर्षेण गुणदोषौ विजानता ॥ २.२१२ ॥
 स्वभाव शेष नारीणां नराणामिह दूषणम् ।
 अतोऽर्थात् प्रमाद्यन्ति प्रमदासु विपश्चितः ॥ २.२१३ ॥
 अविद्वांसमलं लोके विद्वांसमपि वा पुनः ।
 प्रमदा ल्युत्पथं नेतुं कामक्रोधवशानुगम् ॥ २.२१४ ॥
 मात्रा स्वस्रा दृष्टिना वा न विविक्तासनो भवेत् ।
 बलवानिन्द्रियग्राभो विद्वांसमपि कर्षति ॥ २.२१५ ॥
 कामं तु गुरुपत्नीनां युवतीनां युवा भुवि ।
 विधिवद्भृत्नं कुर्यादसावळमिति भ्रुवन् ॥ २.२१६ ॥
 विप्रोष्य पादग्रहणमन्वळं याभिवादनम् ।
 गुरुदारेषु कुर्वीत सतां धर्ममनुस्मरन् ॥ २.२१७ ॥
 यथा भनन् भनित्रेण नरो वार्यधिगच्छति ।
 तथा गुरुगतां विधां शुश्रूषुरधिगच्छति ॥ २.२१८ ॥

मुण्डो वा जटिलो वा स्याद्यथ वा स्यात्शिभाजटः ।
 नैनं ग्रामेऽभिनिम्बोयेत्सूर्यो नाभ्युदित्याङ्कव चित् ॥ २.२१८ ॥
 तं येऽभ्युदित्यात्सूर्यः शयानं कामयारतः ।
 निम्बोयेद्भ्रातृप्यविज्ञानाज्जपन्नूपवसेद्दिनम् ॥ २.२२० ॥
 सूर्योऽप्यभिनिर्मुक्तः शयानोऽभ्युदितश्च यः । अभिनिम्बुक्तः
 प्रायश्चित्तमकुर्वाणो युक्तः स्यान् मङ्गलेनसा ॥ २.२२१ ॥
 आचम्य प्रयतो नित्यमुत्थे संध्ये समाहितः ।
 शुभ्रौ दृशे जपञ्जप्यमुपासीत यथाविधि ॥ २.२२२ ॥
 यद्वि स्त्री यद्यवरजः श्रेयः किं चित्समाचरेत् ।
 तत्सर्वमाचरेद्युक्तो यत्र यास्य रमेन् मनः ॥ २.२२३ ॥
 धर्मार्थावुच्यते श्रेयः कामार्थो धर्म एव य ।
 अर्थ एवैवै वा श्रेयस्त्रिवर्गो ऽति तु स्थितिः ॥ २.२२४ ॥
 आचार्यश्च पिता यैव माता भ्राता य पूर्वजः ।
 नार्तेनाप्यवमन्तव्या ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ २.२२५ ॥
 आचार्यो ब्राह्मणो मूर्तिः पिता मूर्तिः प्रजापतेः ।
 माता पृथिव्या मूर्तिस्तु भ्राता स्वो मूर्तिरात्मनः ॥ २.२२६ ॥
 यं मातापितरौ क्लेशं सङ्गते सम्भवे नृणाम् ।
 न तस्य निष्कृतिः शङ्का कर्तुं वर्षशतैरपि ॥ २.२२७ ॥
 तयोर्नित्यं प्रियं कुर्यादाचार्यस्य च सर्वदा ।
 तेष्वेव त्रिषु तुष्टेषु तपः सर्वं समाच्यते ॥ २.२२८ ॥
 तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमं तप उच्यते ।
 न तैरनभ्यनुज्ञातो धर्ममन्यं समाचरेत् ॥ २.२२९ ॥
 त एव हि त्रयो लोकास्त एव त्रय आश्रमाः ।
 त एव हि त्रयो वेदास्त एवैकतास्त्रयोऽग्रयः ॥ २.२३० ॥
 पिता वै गार्ङ्गपत्योऽग्निर्माताऽग्निर्दक्षिणः स्मृतः ।
 गुरुराजवनीयस्तु साऽग्नित्रेता गरीयसी ॥ २.२३१ ॥
 त्रिष्वप्रमाद्यन्नेतेषु त्रीन् लोकान् विजयेद्भूमी ।

दीप्यमानः स्ववपुषा देववद्विवि मोदते ॥ २.२३२ ॥
 षं लोके मातृभक्त्या पितृभक्त्या तु मध्यमम् ।
 गुरुशुश्रूषया त्वेवं ब्रह्मलोकं समश्नुते ॥ २.२३३ ॥
 सर्वे तस्यादृता धर्मा यश्चैते त्रय आदृताः ।
 अनादृतास्तु यश्चैते सर्वास्तस्याकृलाः क्रियाः ॥ २.२३४ ॥
 यावत्त्रयस्ते ऋषेयस्तावत्तान्यं समाचरेत् ।
 तेष्वेव नित्यं शुश्रूषां कुर्यात्प्रियङ्गिते रतः ॥ २.२३५ ॥
 तेषामनुपरोधेन पारत्र्यं यद्यदाचरेत् ।
 तत्तन्निवेदयेत्तेभ्यो मनोवचनकर्मभिः ॥ २.२३६ ॥
 त्रिष्वेतेष्वितिकृत्यं छि पुरुषस्य समाप्यते ।
 अेष धर्मः परः साक्षाद्गुपधर्मोऽन्य उच्यते ॥ २.२३७ ॥
 श्रद्धानः शुभां विद्यामादधीतावरादपि ।
 अन्यादपि परं धर्मं स्त्रीरत्नं दृष्टुलादपि ॥ २.२३८ ॥
 विषादप्यमृतं ग्राह्यं आलादपि सुभाषितम् ।
 अभित्रादपि सद्भूतममेध्यादपि काञ्चनम् ॥ २.२३९ ॥
 स्त्रियो रत्नान्यथो विद्या धर्मः शौचं सुभाषितम् ।
 विविधानि य शिल्पानि समादृश्यानि सर्वतः ॥ २.२४० ॥
 अब्राह्मणोऽध्यायनमापत्काले विधीयते ।
 अनुग्रज्या य शुश्रूषा यावदध्यायनं गुरोः ॥ २.२४१ ॥
 नाब्राह्मणो गुरो शिष्यो वासमात्यन्तिकं वसेत् ।
 ब्राह्मणो वाऽननूयाने काङ्क्षन् गतिमनुत्तमाम् ॥ २.२४२ ॥
 यद्वि त्वात्यन्तिकं वासं रोचयेत् गुरोः कुले ।
 युक्तः पश्चिरेदेनमा शरीरविभोक्षाणात् ॥ २.२४३ ॥
 आ समामेः शरीरस्य यस्तु शुश्रूषते गुरुम् ।
 स गच्छत्यञ्जसा विप्रो ब्रह्मणः सन्न शाश्वतम् ॥ २.२४४ ॥
 न पूर्वं गुरवे किं यिदुपकुर्वीत धर्मवित् ।
 स्नास्थंस्तु गुरुणाऽऽमः शक्त्या गुर्व्यामाहरेत् ॥ २.२४५ ॥

क्षेत्रं डिशयं गामश्च छत्रौपानडमासनम् । छत्रौपानडमन्ततः
 धान्यं शाकं य वासांसि गुरवे प्रीतिमावडेत् ॥ २.२४६ ॥ धान्यं वासांसि शाकं वा गुरवे प्रीतिमाडरन्)
 आचार्ये तु भलु प्रेते गुरुपुत्रे गुणान्विते ।
 गुरुदारे सपिण्डे वा गुरुवदृत्तिमायरेत् ॥ २.२४७ ॥
 अतेष्वविद्यमानेषु स्थानासनविडारवान् ।
 प्रयुञ्जानोऽग्निशुश्रूषां साधयेद्देडमात्मनः ॥ २.२४८ ॥
 अवेवं यरति यो विप्रो ब्रह्मथर्यमविप्लुतः ।
 स गच्छत्युत्तमस्थानं न यैड जायते पुनः ॥ २.२४९ ॥

अध्याय ३

षट्त्रिंशदाष्टिकं यर्यं गुरौ त्रैवेदिकं व्रतम् ।
 तदर्थिकं पादिकं वा अडणान्तिकमेव वा ॥ ३.१ ॥
 वेदानधीत्य वेदौ वा वेदं वाऽपि यथाडमम् ।
 अविप्लुतब्रह्मथर्यो गृडस्थाश्रममावसेत् ॥ ३.२ ॥
 तं प्रतीतं स्वधर्मेण ब्रह्मदायडरं पितुः ।
 स्रज्विणं तल्प आसीनमर्हयेत्प्रथमं गवा ॥ ३.३ ॥
 गुरुणानुमतः स्नात्वा समावृत्तो यथाविधि ।
 उड्डतेत द्विजो भार्या सवर्णा लक्षणान्विताम् ॥ ३.४ ॥
 असपिण्डा य या मातुरसगोत्रा य या पितुः ।
 सा प्रशस्ता द्विजातीनां दारडर्माणि मैथुने ॥ ३.५ ॥ अमैथिनी
 मडान्त्यपि समृड्डानि गोऽजाविधनधान्यतः ।
 स्त्रीसम्बन्धे दशैतानि कुलानि परिवर्जयेत् ॥ ३.६ ॥
 डीनडियं निशुपुरुषं निशुन्तो रोमशार्शसम् ।
 क्षथ्यामयाव्युऽपस्मारिस्त्रिडुस्त्रिडुलानि य ॥ ३.७ ॥
 नोड्डडेडपिलां डन्यां नाधिडाङ्गीं न रोगिणीम् ।
 नालोमिकां नातिलोमां न वायाटां न पिङ्गलाम् ॥ ३.८ ॥ वायालां
 नऋक्षवृक्षनडीनाम्नीं नान्त्यपर्वतनामिकाम् ।
 न पक्ष्यडिप्रेष्यनाम्नीं न य भीषणनामिकाम् ॥ ३.९ ॥

अव्यङ्गाङ्गीं सौम्यनाम्नीं ऽसवारणगामिनीम् ।

तनुलोमकेशदशनां मृद्धङ्गीमुद्धलेत्स्त्रियम् ॥ ३.१० ॥

यस्यास्तु न भवेद्भ्राता न विज्ञायेत वा पिता । वै(वा पिता

नौपयच्छेत तां प्राज्ञः पुत्रिकाऽधर्मशङ्कया ॥ ३.११ ॥

सवर्णाऽत्रे द्विजातीनां प्रशस्ता दारकर्मणि ।

कामतस्तु प्रवृत्तानामिमाः स्युः कर्मशोऽवराः ॥ ३.१२ ॥

शूद्रैव भार्या शूद्रस्य सा य स्वा य विशः स्मृते ।

ते य स्वा यैव राज्ञश्च ताश्च स्वा याञ्जन्मनः ॥ ३.१३ ॥

न ब्राह्मणक्षत्रिययोरापद्यपि छि तिष्ठतोः ।

कस्मिंश्चिदपि वृत्तान्ते शूद्रा भार्योपदिश्यते ॥ ३.१४ ॥

डीनजातिस्त्रियं मोडादुद्धन्तो द्विजातयः ।

कुलान्येव नयन्त्याशु ससन्तानानि शूद्रताम् ॥ ३.१५ ॥

शूद्रावेदी पतत्यत्रेरुतथ्यतनयस्य य ।

शौनकस्य सुतोत्पत्या तदपत्यतया भृगोः ॥ ३.१६ ॥

शूद्रां शयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधोगतिम् ।

जनयित्वा सुतं तस्यां ब्राह्मण्यादेव डीयते ॥ ३.१७ ॥

दैवपित्र्यातिथेयानि तत्प्रधानानि यस्य तु ।

नाश्रन्ति पितृदेवास्तन्न य स्वर्गं स गच्छति ॥ ३.१८ ॥

वृषलीङ्गेनपीतस्य निःश्वासोपलतस्य य ।

तस्यां यैव प्रसूतस्य निष्कृतिर्न विधीयते ॥ ३.१९ ॥

यतुर्णामपि वर्णानं प्रेत्य यैः छिताडितान् ।

अष्टाविमान् समासेन स्त्रीविवाहान्निबोधत ॥ ३.२० ॥

ब्राह्मो दैवस्तथैवार्षः प्राजापत्यस्तथाऽसुरः ।

गान्धर्वो राक्षसश्चैव पैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ ३.२१ ॥

यो यस्य धर्म्यो वर्णस्य गुणदोषौ य यस्य यौ ।

तद्गः सर्वं प्रवक्ष्यामि प्रसवे य गुणागुणान् ॥ ३.२२ ॥

षडानुपूर्व्यां विप्रस्य क्षत्रस्य यतुरोऽवरान् ।

विशु शूद्रयोस्तु तानेव विधाद्भूम्यान्राक्षसान् ॥ ३.२३ ॥ धर्म्यान् राक्षसान्

यतुरो ब्राह्मणस्याधान् प्रशस्तान् कवयो विदुः ।

राक्षसं क्षत्रियस्यैकमासुरं वैश्यशूद्रयोः ॥ ३.२४ ॥

पञ्चानां तु त्रयो धर्म्या द्वावधर्म्यौ स्मृताविड ।

पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कदा यन ॥ ३.२५ ॥

पृथङ्पृथग्वा मिश्रौ वा विवाडौ पूर्वयोदितौ ।

गान्धर्वो राक्षसश्चैव धर्म्यौ क्षत्रस्य तौ स्मृतौ ॥ ३.२६ ॥

आच्छाद्य चार्थयित्वा य श्रुतशीलवते स्वयम् ।

आलूय दानं कन्याया ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥ ३.२७ ॥

यज्ञे तु वितते सम्यगृत्विजे कर्म कुर्वते ।

अलङ्कृत्य सुतादानं दैवं धर्मं प्रयक्षते ॥ ३.२८ ॥

अेकं गोमिथुनं द्वे वा वरादादाय धर्मतः ।

कन्याप्रदानं विधिवदार्षो धर्मः स उच्यते ॥ ३.२९ ॥

सडौभौ यरतां धर्ममिति वायाऽनुभाष्य य ।

कन्याप्रदानमव्यर्थ्यं प्राजापत्यो विधिः स्मृतः ॥ ३.३० ॥

ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यायै चैव शक्तितः ।

कन्याप्रदानं स्वाच्छन्धादासुरो धर्म उच्यते ॥ ३.३१ ॥

छच्छयाऽन्योन्यसंयोगः कन्यायाश्च वरस्य य ।

गान्धर्वः स तु विज्ञेयो मैथुन्यः कामसम्भवः ॥ ३.३२ ॥

डत्वा छित्त्वा य भित्त्वा य कोशन्ती रुदती गृडात् ।

प्रसड्य कन्याडरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ ३.३३ ॥

सुभां मत्तां प्रमत्तां वा रडो यनोपगच्छति ।

स पापिष्ठो विवाडानां पैशाचश्चाष्टमोऽधमः ॥ ३.३४ ॥ पैशाचः प्रथितोऽधमः

अद्भिरेव द्विजाभ्याणां कन्यादानं विशिष्यते ।

छतरेशां तु वर्णानामितरेतरकाम्यया ॥ ३.३५ ॥

यो यस्यैषां विवाडानां मनुना कीर्तितो गुणः ।

सर्वं शृणुत तं विप्राः सर्वं कीर्तयतो मम ॥ ३.३६ ॥ सम्यक्कीर्तयतो

दश पूर्वान् परान् वश्यानात्मानं चैकविंशकम् ।
 ब्राह्मीपुत्रः सुकृतकृत्वोययत्येनसः पितृन् ॥ ३.३७ ॥
 दैवौढाजः सुतश्चैव सप्त सप्त परावरात् ।
 आर्षौढाजः सुतस्त्रीस्त्रीन् षट्षट्कायौढजः सुतः ॥ ३.३८ ॥
 ब्राह्मादिषु विवाडेषु यतुर्ष्वेवानुपूर्वशः ।
 ब्रह्मवर्षस्विनः पुत्रा जायन्ते शिष्टसम्भवाः ॥ ३.३९ ॥ ब्रह्मवर्षसिनः
 रुपसत्त्वगुणोपेता धनवन्तो यशस्विनः ।
 पर्याप्तभोगा धर्मिष्ठा ज्ञवन्ति य शतं समाः ॥ ३.४० ॥
 धतरेषु तु शिष्टेषु नृशंसाऽनृतवादिनः ।
 जायन्ते दृष्टिवाडेषु ब्रह्मधर्मद्विषः सुताः ॥ ३.४१ ॥
 अनिन्दितैः स्त्रीविवाडैरनिन्धा भवति प्रजा ।
 निन्दितैर्निन्दिता नृणां तस्मान्निन्धान् विवर्जयेत् ॥ ३.४२ ॥
 पाणिग्रहणसंस्कारः सवर्णासूपदिश्यते ।
 असवर्णास्वयं ज्ञेयो विधिरुद्राडकर्मणि ॥ ३.४३ ॥
 शरः क्षत्रियया ग्राह्यः प्रतोदो वैश्यकन्यया ।
 वसनस्य दशा ग्राह्या शूद्रयोत्कृष्टवेदने ॥ ३.४४ ॥
 ऋतुकावाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा ।
 पर्ववर्जं व्रजेय्यैनां तद्गृतो रतिकाम्यया ॥ ३.४५ ॥
 ऋतुः स्वाभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ।
 यतुर्भिरितरैः सार्धमडोभिः सद्विगर्हितैः ॥ ३.४६ ॥
 तासामाधाश्चतस्रस्तु निन्दितैकादशी यथा ।
 त्रयोदशी य शेषास्तु प्रशस्ता दशरात्रयः ॥ ३.४७ ॥
 युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु ।
 तस्माद्युग्मासु पुत्रार्थां संविशेदार्तवे स्त्रियम् ॥ ३.४८ ॥
 पुमान् पुंसोऽधिडे शुडे स्त्री भवत्यधिडे स्त्रियाः ।
 समेऽपुमान् पुं । स्त्रियौ वा क्षीणोऽल्पे य विपर्ययः ॥ ३.४९ ॥
 निन्धास्वष्टासु यान्यासु स्त्रियो रात्रिषु वर्जयन् ।
 ब्रह्मचार्येव भवति यत्र तत्राश्रमे वसन् ॥ ३.५० ॥

न कन्यायाः पिता विद्वान् गृहीयात्शुल्कमएवपि ।
गृहंशुल्कं छि लोभेन स्यान्नरोऽपत्यविहयी ॥ ३.५१ ॥

स्त्रीधनानि तु ये मोडादुपश्रुवन्ति बान्धवाः ।
नारीयानानि वस्त्रं वा ते पापा यान्त्यधोगतिम् ॥ ३.५२ ॥

आर्षे गोमिथुनं शुल्कं के यिदाडुर्भूषैव तत् ।
अल्पोऽप्येवं मडान् वाऽपि विहयस्तावदेव सः ॥ ३.५३ ॥ तावानेव स विहयः

यासां नाददते शुल्कं ज्ञातयो न स विहयः ।
अर्द्धां तत्कुमारीणामानृशंस्यं य केवलम् ॥ ३.५४ ॥ न केवलम्

पितृभिर्भातृभिश्चैताः पतिभिर्देवैस्तथा ।
पूज्या भूषयितव्याश्च बहुकल्याणमीप्सुभिः ॥ ३.५५ ॥

यत्र नार्यस्तु पूजयन्ते रमन्ते तत्र देवताः ।
यत्रैतास्तु न पूजयन्ते सर्वास्तत्राहुः क्रियाः ॥ ३.५६ ॥

(Following ten verses are missing in M.)

शोचन्ति जामयो यत्र विनश्यत्याशु तत्कुलम् ।
न शोचन्ति तु यत्रैता वर्धते तधि सर्वदा ॥ ३.५७ ॥

जामयो यानि गेडानि शपन्त्यप्रतिपूजिताः ॥

तानि कृत्याडतानीव विनश्यन्ति सभन्ततः ॥ ३.५८ ॥

तस्मादेताः सदा पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः ।
भूतिकामैर्नैर्नित्यं सत्कारेषूत्सवेषु य ॥ ३.५९ ॥

संतुष्टो भार्यया भर्ता भर्ता भार्या तथैव य ।
यस्मिन्नेव कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै ध्रुवम् ॥ ३.६० ॥

यदि छि स्त्री न रोयेत पुमांसं न प्रमोदयेत् ।
अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजनं न प्रवर्तते ॥ ३.६१ ॥

स्त्रियां तु रोयमानायां सर्वं तद्रोयते कुलम् ।
तस्यां त्वरोयमानायां सर्वमेव न रोयते ॥ ३.६२ ॥

कुविवाडैः क्रियावोपैर्वेदानध्ययनेन य ।
कुलान्यकुलतां यान्ति ब्राह्मणानि कमेण य ॥ ३.६३ ॥

शिल्पेन व्यवहारेण शूद्रापत्यैश्च केवलैः ।
 गोभिरश्वैश्च यानैश्च कृष्या राज्ञोपसेवया ॥ ३.६४ ॥
 अयाज्ययाजनैश्चैव नास्तिऽयेन य कर्मणाम् ।
 कुलान्याशु विनश्यन्ति यानि लीनानि मन्त्रतः ॥ ३.६५ ॥
 मन्त्रतस्तु समृद्धानि कुलान्यल्पधनान्यपि ।
 कुलसङ्ख्यां य गच्छन्ति कर्षन्ति य मलदशः ॥ ३.६६ ॥
 वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत गृह्यं कर्म यथाविधि ।
 पञ्चयज्ञविधानं य पक्तिं यान्वाहिकीं गृही ॥ ३.६७ ॥
 पञ्च सूना गृहस्थस्य युवली पेषण्युपस्करः ।
 कण्डनी यौदकुम्भश्च बध्यते यास्तु वाडयन् ॥ ३.६८ ॥ वध्यते
 तासां क्रमेण सर्वासां निष्कृत्यर्थं मलर्षिभिः ।
 पञ्च कूमा मलायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनाम् ॥ ३.६९ ॥
 अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ।
 लोमो दैवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥ ३.७० ॥
 पञ्चैतान् यो मलाऽयज्ञान्न लापयति शक्तितः ।
 स गृहेऽपि वसन्नित्यं सूनादोषैर्न लिप्यते ॥ ३.७१ ॥
 दैवताऽतिथिभृत्यानां पितृणामात्मनश्च यः ।
 न निर्वपति पञ्चानामुच्छ्वसन्न स ञ्जवति ॥ ३.७२ ॥
 अहुतं य हुतं यैव तथा प्रहुतमेव य ।
 ब्राह्म्यं हुतं प्राशितं य पञ्चयज्ञान् प्रयक्षते ॥ ३.७३ ॥
 जपोऽहुतो हुतो लोमः प्रहुतो भौतिको बलिः ।
 ब्राह्म्यं हुतं द्विजात्र्यार्या प्राशितं पितृतर्पणम् ॥ ३.७४ ॥
 स्वाध्याये नित्ययुक्तः स्याद्देवे यैवैह कर्मणि ।
 दैवकर्मणि युक्तो हि बिभर्तीह यरायरम् ॥ ३.७५ ॥
 अग्नौ प्रास्ताऽहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।
 आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेशन्नं ततः प्रजाः ॥ ३.७६ ॥
 यथा वायुं समाश्रित्य वर्तन्ते सर्वजन्तवः । सर्वे ञ्जवन्ति जन्तवः

तथा गृहस्थमाश्रित्य वर्तन्ते सर्व आश्रमाः ॥ ३.७७ ॥ वर्तन्त एतराश्रमः

यस्मात्प्रयोऽप्याश्रमिणो ज्ञानेनानेन यान्वडम् ।

गृहस्थेनैव धार्यन्ते तस्माज्जयेष्ठाश्रमो गृही ॥ ३.७८ ॥ गृहं

स संधार्यः प्रयत्नेन स्वर्गमक्षयमिच्छता ।

सुभं येऽच्छताऽत्यन्तं योऽधार्यो दुर्बलेन्द्रियैः ॥ ३.७९ ॥

ऋषयः पितरो देवा भूतान्यतिथयस्तथा ।

आशासते कुटुम्बिभ्यस्तेभ्यः कार्यं विजानता ॥ ३.८० ॥

स्वाध्यायेनार्ययेतऋषीन् ङोमैर्देवान् यथाविधि ।

पितृश्राद्धैश्च नृनत्रैर्भूतानि बलिकर्मणा ॥ ३.८१ ॥

कुर्यादुदरः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन वा । दद्यादुदरः

पथोमूलकूलैर्वाऽपि पितृभ्यः प्रीतिमावडन् ॥ ३.८२ ॥

ओकमप्याशयेद्विप्रं पित्र्यर्थं पाञ्चयज्ञिके । पित्र्यर्थं

न यैवान्नाशयेत्किं चिद्वैश्वदेवं प्रति द्विजम् ॥ ३.८३ ॥

वैश्वदेवस्य सिद्धस्य गृह्येऽग्नौ विधिपूर्वकम् ।

आभ्यः कुर्याद्विवाभ्यो ब्राह्मणो ङोममन्वडम् ॥ ३.८४ ॥

अग्नेः सोमस्य यैवाद्यौ तयोश्चैव समस्तयोः ।

विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो धन्वन्तरय एव य ॥ ३.८५ ॥

कुह्वे यैवानुमत्यै य प्रजापतय एव य ।

सड धावापृथिव्योश्च तथा स्विष्टकृतेऽन्ततः ॥ ३.८६ ॥

अयं सम्यधविर्भुत्वा सर्वदिक्षु प्रदक्षिणाम् ।

धन्वान्तकाप्पतीन्दुभ्यः सानुगेभ्यो बलिं उरेत् ॥ ३.८७ ॥

मरुद्भ्य एति तु द्वारि क्षिपेदभ्रवद्भ्य एत्यपि ।

वनस्पतिभ्य एत्येवं मुसलोऽलूपले उरेत् ॥ ३.८८ ॥

उच्छीर्षके श्रियै कुर्यादुभद्रकात्यै य पादतः ।

ब्रह्मवास्तोष्पतिभ्यां तु वास्तुमध्ये बलिं उरेत् ॥ ३.८९ ॥

विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो बलिमाकाश उत्क्षिपेत् ।

दिवारयेभ्यो भूतेभ्यो नक्तञ्चारिभ्य एव य ॥ ३.९० ॥

पृष्ठवास्तुनि कुर्वीत बलिं सर्वात्मभूतये । सर्वात्रभूतये
 पितृभ्यो बलिशेषं तु सर्वं दक्षिणतो ङरेत् ॥ ३.९१ ॥
 शूनां य पतितानां य श्वपयां पापरोगिणाम् ।
 वयसानां कृमीणां य शनकैर्निर्वपेद्भुवि ॥ ३.९२ ॥ वयसां य
 अवे यः सर्वभूतानि ब्राह्मणो नित्यमर्थति ।
 स गच्छति परं स्थानं तेजोमूर्तिः पथार्जुना ॥ ३.९३ ॥
 कृत्वैतद्धविकर्मैवमतिथिं पूर्वमाशयेत् ।
 भिक्षां य भिक्षवे दद्याद्विधिवद्ब्रह्मचारिणे ॥ ३.९४ ॥
 यत्पुण्यकृलमाप्नोति गां दत्त्वा विधिवद्दुरोः ।
 तत्पुण्यकृलमाप्नोति भिक्षां दत्त्वा द्विजो गृही ॥ ३.९५ ॥
 भिक्षामभ्युदपात्रं वा सत्कृत्य विधिपूर्वकम् ।
 वेदतत्त्वार्थविदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ॥ ३.९६ ॥
 नश्यन्ति उव्यकव्यानि नराणामविज्ञानताम् ।
 भस्मीभूतेषु विप्रेषु मोडादत्तानि दातृभिः ॥ ३.९७ ॥ भस्मभूतेषु
 विधातपस्समृद्धेषु हुतं विप्रभुभाग्निषु ।
 निस्तारयति दुर्गाय्य मडतश्चैव किंलिषात् ॥ ३.९८ ॥
 सम्प्राभाय त्वतिथये प्रदद्यादासनैदके ।
 अन्नं यैव यथाशक्ति सत्कृत्य विधिपूर्वकम् ॥ ३.९९ ॥ संस्कृत्य
 शिलानभ्युञ्छतो नित्यं पञ्चाग्नीनपि जुह्वतः ।
 सर्वं सुकृतमादत्ते ब्राह्मणोऽनर्थितो वसन् ॥ ३.१०० ॥
 तृणानि भूमिरुदकं वाज्यतुर्था य सूनृता ।
 अेतान्यपि सतां गेहे नोच्छिद्यन्ते कदा यन ॥ ३.१०१ ॥
 अकरात्रं तु निवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः ।
 अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते ॥ ३.१०२ ॥
 नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथा ।
 उपस्थितं गृहे विधाद्भार्या यत्राग्रयोऽपि वा ॥ ३.१०३ ॥
 उपासते ये गृहस्थाः परपाकमभुद्भयः ।
 तेन ते प्रेत्य पशुतां प्रजन्त्यन्नादिदायिनः ॥ ३.१०४ ॥

अप्राणोद्योऽतिथिः सायं सूर्योदो गृहमेधिना ।
 काले प्रागस्त्यकाले वा नास्थानश्रन् गृहे वसेत् ॥ ३.१०५ ॥
 न वै स्वयं तदश्रीयादतिथिं यन्न भोजयेत् ।
 धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्ग्यं वाऽतिथिपूजनम् ॥ ३.१०६ ॥
 आसनावसथौ शय्यामनुव्रज्यामुपासनाम् ।
 उत्तमेषूत्तमं कुर्याधीने हीनं समे समम् ॥ ३.१०७ ॥
 वैश्वदेवे तु निर्वृत्ते यद्यन्योऽतिथिराव्रजेत् ।
 तस्याप्यन्नं यथाशक्ति प्रदद्यान्न बलिं हरेत् ॥ ३.१०८ ॥
 न भोजनार्थं स्वे विप्रः कुलगोत्रे निवेदयेत् ।
 भोजनार्थं हि ते शंसन् वान्ताशीत्युच्यते ब्रुधैः ॥ ३.१०९ ॥
 न ब्राह्मणस्य त्वतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते ।
 वैश्यशूद्रौ सभा यैव ज्ञातयो गुरुरेव च ॥ ३.११० ॥
 यद्दि त्वतिथिधर्मेश क्षत्रियो गृहमाव्रजेत् ।
 भुक्तवत्सु च विप्रेषु कामं तमपि भोजयेत् ॥ ३.१११ ॥
 वैश्यशूद्रावपि प्रामौ कुटुम्बेऽतिथिधर्मिणौ ।
 भोजयेत्सऽहं बृत्त्यैस्तावानृशंस्यं प्रयोजयन् ॥ ३.११२ ॥
 एतरानपि सभ्यादीन् सम्प्रीत्या गृहमागतान् ।
 प्रकृत्यान्नं यथाशक्ति भोजयेत्सऽहं भार्यया ॥ ३.११३ ॥
 सुवासिनीः कुमारीश्च रोगिणो गर्भिणीः स्त्रियः ।
 अतिथिभ्योऽन्नं भोजयेत्सऽहं भोजयेद्विचारयन् ॥ ३.११४ ॥ अतिथिभ्योऽन्वगैवैतान्
 अदत्त्वा तु य एतेभ्यः पूर्वं भुङ्क्तेऽवियक्षणाः ।
 स भुञ्जानो न जानाति श्वगृष्टैर्जग्धिमात्मनः ॥ ३.११५ ॥
 भुक्तवत्स्वथ विप्रेषु स्वेषु बृत्त्येषु यैव हि ।
 भुञ्ज्यातां ततः पश्चादवशिष्टे तु दम्पती ॥ ३.११६ ॥
 देवान् ऋषीन् मनुष्यांश्च पितृन् गृह्याश्च देवताः ।
 पूजयित्वा ततः पश्चाद्गृहस्थः शेषभुङ्भवेत् ॥ ३.११७ ॥
 अद्यं स देवलं भुङ्क्ते यः पयत्यात्मकारणात् ।

यज्ञशिष्टाशनं ज्येष्ठसतामन्नं विधीयते ॥ ३.११८ ॥

राजत्विग्स्तातःकगुडुन् प्रियश्चशुरमातुवान् ।

अर्द्धेन् मधुपर्केण परिसंवत्सरात्पुनः ॥ ३.११९ ॥

राजा य श्रोत्रियश्चैव यज्ञकर्मण्युपस्थितौ । उपस्थिते

मधुपर्केण सम्भूज्यौ न त्वयज्ञं छति स्थितिः ॥ ३.१२० ॥

सायं त्वन्नस्य सिद्धस्य पत्न्यमन्नं भविं उरेत् ।

वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातर्विधीयते ॥ ३.१२१ ॥

पितृयज्ञं तु निर्वर्त्य विप्रश्चन्द्रक्षयेऽग्निमान् । यैन्दुक्षये

पितृयज्ञान्वाडार्यकं श्राद्धं कुर्यान् मासानुमासिकम् ॥ ३.१२२ ॥

पितृणां मासिकं श्राद्धमन्वाडार्यं विदुर्बुधाः ।

तस्याभिषेका कर्तव्यं प्रशस्तेन प्रयत्नतः ॥ ३.१२३ ॥ समन्तत

तत्र ये भोजनीयाः स्युर्ये य वज्या द्विजोत्तमाः ।

यावन्तश्चैव यैश्चान्नैस्तान् प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ३.१२४ ॥

द्वौ देवे पितृकार्ये त्रीनेकैकमुभयत्र वा । पितृकृत्ये

भोजयेत्सुसमृद्धोऽपि न प्रसज्जेत विस्तरे ॥ ३.१२५ ॥ न प्रवर्तेत

सत्विद्यां देशकालौ च शौचं ब्राह्मणसम्पदः ।

पञ्चैतान् विस्तरो ऽन्ति तस्मान्नेहेत विस्तरम् ॥ ३.१२६ ॥

प्रथिता प्रेतकृत्येषा पित्र्यं नाम विधुक्षये ।

तस्मिन् युक्तस्यैति नित्यं प्रेतकृत्यैव लौकिकी ॥ ३.१२७ ॥

श्रोत्रियाथैव दैवानि उव्यकव्यानि दातृभिः ।

अर्द्धत्तमाय विप्राय तस्मै दत्तं मडाङ्गलम् ॥ ३.१२८ ॥

ओङ्कैकमपि विद्वांसं देवे पित्र्ये च भोजयेत् । भोजयन्

पुष्कलं कृलमाप्नोति नामन्त्रज्ञान् बहून्पि ॥ ३.१२९ ॥

दूरार्देव परीक्षेत ब्राह्मणं वेदपारगम् ।

तीर्थं तदव्यकव्यानां प्रदाने सोऽतिथिः स्मृतः ॥ ३.१३० ॥

सडस्रं हि सडस्राणामनृथां यत्र भुञ्जते ।

ओकस्तान् मन्त्रवित्प्रीतः सर्वानर्द्धति धर्मतः ॥ ३.१३१ ॥

ज्ञानोत्कृष्टाय दैवानि कव्यानि च उर्वीषि च ।
 न छि उस्तावसृष्टिगधौ रुधिरेलौव शुध्यतः ॥ ३.१३२ ॥
 यावतो अस्ते ग्रासान् उव्यकव्येष्वमन्त्रवित् ।
 तावतो अस्ते प्रेतो दीमशूलर्ष्ययोगुडान् ॥ ३.१३३ ॥
 ज्ञाननिष्ठा द्विजाः के चित्तपोनिष्ठास्तथाऽपरे ।
 तपःस्वाध्यायनिष्ठाश्च कर्मनिष्ठास्तथाऽपरे ॥ ३.१३४ ॥
 ज्ञाननिष्ठेषु कव्यानि प्रतिष्ठाप्यानि यत्नतः ।
 उव्यानि तु यथान्यायं सर्वेष्वेव यतुर्ष्वपि ॥ ३.१३५ ॥
 अश्रोत्रियः पिता यस्य पुत्रः स्याद्भेदपादगः ।
 अश्रोत्रियो वा पुत्रः स्यात्पिता स्याद्भेदपादगः ॥ ३.१३६ ॥
 ज्यायांसमनयोर्विद्याधस्य स्यात्श्रोत्रियः पिता ।
 मन्त्रसम्पूजनार्थं तु सत्कारमितरोऽर्हति ॥ ३.१३७ ॥
 न श्राद्धे भोजयेन् मित्रं धनैः कार्योऽस्य सङ्ग्रहः ।
 नारिं न मित्रं यं विद्यात्तं श्राद्धे भोजयेद्विजम् ॥ ३.१३८ ॥
 यस्य मित्रप्रधानानि श्राद्धानि च उर्वीषि च ।
 तस्य प्रेत्य क्वलं नास्ति श्राद्धेषु च उविःषु च ॥ ३.१३९ ॥
 यः सङ्गतानि कुरुते मोडात्श्राद्धेन मानवः ।
 स स्वर्गाञ्छ्यवते लोकात्श्राद्धमित्रो द्विजाधमः ॥ ३.१४० ॥
 सम्भोजानि साडभिडिता पैशायी दक्षिणा द्विजैः ।
 छडैवास्ते तु सा लोके गौरन्धेवैकवेशमनि ॥ ३.१४१ ॥
 यथैरिणो भीजमुभ्या न वसा लभते क्वलम् ।
 तथाऽन्ये उविर्दत्त्वा न दाता लभते क्वलम् ॥ ३.१४२ ॥
 दातृन् प्रतिग्रहीतृश्च कुरुते क्वलभागिनः ।
 विदुषे दक्षिणां दत्त्वा विधिवत्प्रेत्य यैः ॥ ३.१४३ ॥
 कामं श्राद्धेऽर्थयेन् मित्रं नाभिरुपमपि त्वरिम् ।
 द्विषता छि उविर्भुक्तं भवति प्रेत्य निष्कलम् ॥ ३.१४४ ॥
 यत्नेन भोजयेत्श्राद्धे बह्व्यं वेदपादगम् ।
 शाभान्तगमथाध्वर्युं छन्दोगं तु समासिकम् ॥ ३.१४५ ॥

अेषामन्यतमो यस्य भुञ्जत श्राद्धमर्थितः ।

पितृणां तस्य तृप्तिः स्यात्प्राश्नती सामपौरुषी ॥ ३.१४६ ॥

अेष वै प्रथमः कल्पः प्रदाने उव्यकव्ययोः ।

अनुकल्पस्त्वयं ज्ञेयः सदा सद्भिरनुष्ठितः ॥ ३.१४७ ॥

मातामहं मातुलं च स्वस्त्रीयं श्वशुरं गुरुम् ।

दौहित्रं विट्पतिं भन्धुं ऋत्विग्याज्यौ च भोजयेत् ॥ ३.१४८ ॥

न ब्राह्मणं परीक्षेत दैवे कर्मणि धर्मवित् ।

पित्र्ये कर्मणि तु प्राप्ते परीक्षेत प्रयत्नतः ॥ ३.१४९ ॥

ये स्तेनपतितकलीषा ये च नास्तिकवृत्तयः ।

तान् उव्यकव्ययोर्विप्राननर्हान् मनुरब्रवीत् ॥ ३.१५० ॥

जटिलं यानधीयानं दुर्बालं कितवं तथा ।

याजयन्ति च ये पूगांस्तांश्च श्राद्धे न भोजयेत् ॥ ३.१५१ ॥

शिकित्सकान् देवलकान् मांसविक्रयिणस्तथा ।

शिकित्सकादेवलकामांसविक्रयिणस्तथा
विपणो न च ज्वन्तो वज्याः स्युर्दुव्यकव्ययोः ॥ ३.१५२ ॥

प्रेष्यो ग्रामस्य राज्ञश्च कुनभी श्यावदन्तकः ।

प्रतिरोद्धा गुरोश्चैव त्यक्ताग्निवर्धुषिस्तथा ॥ ३.१५३ ॥

यक्ष्मी च पशुपालश्च परिचेत्ता निराकृतिः ।

ब्रह्मद्विष्यरिवित्तिश्च गाण्णाभ्यन्तर एव च ॥ ३.१५४ ॥

कुशीलवोऽवकीर्णा च वृषलीपतिरेव च ।

पौनर्भवश्च काणश्च यस्य यौपपतिर्गृहे ॥ ३.१५५ ॥

भृतकाध्यापको यश्च भृतकाध्यापितस्तथा ।

शूद्रशिष्यो गुरुश्चैव वाग्दृष्टः कुण्डगोलकी ॥ ३.१५६ ॥

अकारणो परित्यक्ता मातापित्रोर्गुरोस्तथा ।

ब्राह्मैर्योनेश्च सम्बन्धैः संयोगं पतितैर्गतः ॥ ३.१५७ ॥

अगारदाडी गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी ।

समुद्रयात्री बन्दी च तैलिकः कूटकारकः ॥ ३.१५८ ॥

पित्रा विवदमानश्च कितवो मध्यपस्तथा ।

पापरोज्यमिशस्तश्च दाम्भिको रसविह्वली ॥ ३.१५८ ॥
 धनुःशराणां कर्ता य यश्चाग्नेदिधिषूपतिः ।
 मित्रधुग्धूतवृत्तिश्च पुत्रायार्थस्तथैव य ॥ ३.१६० ॥
 भ्रामरी गण्डमाली य श्चित्रयथो पिशुनस्तथा ।
 उन्मत्तोऽन्धश्च वर्ज्याः स्युर्वेदनिन्दक एव य ॥ ३.१६१ ॥
 उस्तिगोऽश्वौष्ट्रदमको नक्षत्रैर्यश्च ज्वति ।
 पक्षिणां पोषको यश्च युद्धायार्थस्तथैव य ॥ ३.१६२ ॥
 स्रोतसां भेदको यश्च तेषां यावरणो रतः ।
 गृहसंवेशको दूतो वृक्षारोपक एव य ॥ ३.१६३ ॥
 शक्रीडी श्येनजुवी य कन्यादूषक एव य ।
 लिंस्रो वृषलवृत्तिश्च गणानां यैव याजकः ॥ ३.१६४ ॥
 आचारडीनः क्लीबश्च नित्यं याचनकस्तथा ।
 कृषिजुवी श्वीपटी य सद्भिर्निन्दित एव य ॥ ३.१६५ ॥
 औरभिको माडिषिकः परपूर्वापतिस्तथा ।
 प्रेतनिर्यापकश्चैव वर्जनीयाः प्रयत्नतः ॥ ३.१६६ ॥
 अेतान् विगर्हिताचारानपाङ्क्तयेान् द्विजाधमान् ।
 द्विजातिप्रवरो विद्वानुभयत्र विवर्जयेत् ॥ ३.१६७ ॥
 ब्राह्मणो त्वनधीयानस्तृणाग्निरिव शाम्यति । ब्राह्मणः ज्यनधीयानः
 तस्मै उव्यं न दातव्यं न छि भस्मनि हूयते ॥ ३.१६८ ॥
 अपाङ्क्तदाने यो दातुर्भवत्यूर्ध्वं क्लृप्तैः । अपाङ्क्तदाने
 दैवे उविषि पितृभ्यो वा तं प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ३.१६९ ॥ दैवे कर्मणि
 अग्रतैर्यद्दूविजैर्भुक्तं परिवेद्यादितिस्तथा ।
 अपाङ्क्तैर्यैर्यदन्धैश्च तद्वै रक्षांसि भुञ्जते ॥ ३.१७० ॥
 दाराग्निहोत्रसंयोगं कुरुते योऽग्रजे स्थिते ।
 परिवेत्ता स विज्ञेयः परिवित्तिस्तु पूर्वजः ॥ ३.१७१ ॥
 परिवित्तिः परिवेत्ता यथा य परिविद्यते ।
 सर्वे ते नरकं यान्ति दातृयाजकपञ्चमाः ॥ ३.१७२ ॥

भ्रातृमृतस्य भार्यायां योऽनुरज्येत कामतः ।
 धर्मोऽपि नियुक्तायां स ज्ञेयो द्विधिषूपतिः ॥ ३.१७३ ॥
 परदारेषु जायेते द्वौ सुतौ कुण्डगोलकौ ।
 पत्न्यौ जुवति कुण्डः स्यान् मृते भर्तारि गोलकः ॥ ३.१७४ ॥
 तौ तु जातौ परक्षेत्रे प्राणिनौ प्रेत्य चैव य । ते तु जाताः परक्षेत्रे प्राणिनः
 दत्तानि उव्यकव्यानि नाशयन्ति प्रदायिनाम् ॥ ३.१७५ ॥
 अपाङ्क्त्यो यावतः पङ्क्त्यान् भुञ्जानाननुपश्यति । अपङ्क्त्यो यावतः
 तावतां न कृलं तत्र दाता प्राप्नोति बालिशः ॥ ३.१७६ ॥
 वीक्ष्यान्धो नवतेः काणः षष्ठेः शित्री शतस्य तु । शतस्य य
 पापरोगी सलस्रस्य दातुर्नाशयते कृलम् ॥ ३.१७७ ॥
 यावतः संस्पृशेद्दुर्गैर्ब्राह्मणान् शूद्रयाजकः ।
 तावतां न भवेद्दातुः कृलं दानस्य पौर्तिकम् ॥ ३.१६८ ॥
 वेदविद्यापि विप्रोऽस्य लोभात्कृत्वा प्रतिग्रहम् ।
 विनाशं व्रजति क्षिप्रमामपात्रमिवाग्भसि ॥ ३.१७८ ॥
 सोमविकथिणे विष्ठा भिषजे पूयशोषितम् ।
 नष्टं देवलके दत्तमप्रतिष्ठं तु वार्धुषौ ॥ ३.१८० ॥
 यत्तु वाणिजके दत्तं नैव नामुत्र तद्भवेत् ।
 भस्मनीव दुतं द्रव्यं तथा पौनर्भवे द्विजे ॥ ३.१८१ ॥
 धतरेषु त्वपाङ्क्त्येषु यथोद्दिष्टेष्वसाधुषु ।
 भेदोऽसृज्मांसमज्जास्थि वदन्त्यन्नं मनीषिणः ॥ ३.१८२ ॥
 अपाङ्क्त्योपलता पङ्क्तिः पाव्यते यैर्द्विजोत्तमैः । अपङ्क्त्योपलता पङ्क्तिः
 तान्निबोधत कात्स्न्येन द्विजाभ्यान् पङ्क्तिपावनान् ॥ ३.१८३ ॥
 अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु य ।
 श्रोत्रियान्वयज्जश्चैव विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः ॥ ३.१८४ ॥
 त्रिणाशिकेतः पञ्चाग्निस्त्रिसुपर्णः षडङ्गवित् ।
 ब्रह्मदेयात्मसन्तानो ज्येष्ठसामग एव य ॥ ३.१८५ ॥ ब्रह्मदेयानुसन्तानो
 वेदार्थवित्प्रवक्ता य ब्रह्मचारी सलस्रः ।
 शतायुश्चैव विज्ञेया ब्राह्मणाः पङ्क्तिपावनाः ॥ ३.१८६ ॥

पूर्वधुरपरेधुर्वा श्राद्धकर्मण्युपस्थिते ।
 निमन्त्रयेत् ऋड्वरान् सभ्यग्विप्रान् यथौदितान् ॥ ३.१८७ ॥ निमन्त्रयीत्
 निमन्त्रितो द्विजः पित्र्ये नियतात्मा भवेत्सदा ।
 न य छन्दांस्यधीयीत् यस्य श्राद्धं य तद्भवेत् ॥ ३.१८८ ॥
 निमन्त्रितान् छि पितर उपतिष्ठन्ति तान् द्विजान् ।
 वायुवत्यानुगच्छन्ति तथाऽसीनानुपासते ॥ ३.१८९ ॥
 केतितस्तु यथान्यायं उच्ये क्व्ये द्विजोत्तमः ।
 कथं सिद्ध्यतिः कामन् पापः सूकरतां व्रजेत् ॥ ३.१९० ॥
 आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे वृषत्या सह भोदते ।
 दातुर्यद्गुह्यं किं चित्तत्सर्वं प्रतिपद्यते ॥ ३.१९१ ॥
 अक्रोधनाः शौचपराः सततं ब्रह्मचारिणः ।
 न्यस्तशस्त्रा मलाभागाः पितरः पूर्वदेवताः ॥ ३.१९२ ॥
 यस्माद्दुत्पत्तिरेतेषां सर्वेषामप्यशेषतः ।
 ये य चैरुपययाः स्युर्नियमैस्तान्निबोधत ॥ ३.१९३ ॥
 मनोर्द्धैर्यगर्भस्थ ये मरीच्यादयः सुताः ।
 तेषां ऋषीणां सर्वेषां पुत्राः पितृगाणाः स्मृताः ॥ ३.१९४ ॥
 विराट्सुताः सोमसदः साध्यानां पितरः स्मृताः ।
 अग्निष्वात्ताश्च देवानां मारीया लोकविश्रुताः ॥ ३.१९५ ॥
 दैत्यदानवयक्षाणां गन्धर्वौरगरक्षसाम् ।
 सुपर्णाकिन्नराणां च स्मृता बर्हिषदोऽग्निजाः ॥ ३.१९६ ॥
 सोमपा नाम विप्राणां क्षत्रियाणां उविर्भुजः ।
 वैश्यानामाज्यपा नाम शूद्राणां तु सुकालिनः ॥ ३.१९७ ॥
 सोमपास्तु कवेः पुत्रा उविषमन्तोऽङ्गिरःसुताः ।
 पुलस्त्यस्याज्यपाः पुत्रा वसिष्ठस्य सुकालिनः ॥ ३.१९८ ॥
 अग्निदग्धानग्निदग्धान् काव्यान् बर्हिषदस्तथा । अनग्निदग्धानग्निदग्धान्
 अग्निष्वात्तांश्च सौम्यांश्च विप्राणामेव निर्दिशेत् ॥ ३.१९९ ॥
 य अते तु गाणा मुष्याः पितृणां परिकीर्तिताः ।

तेषामपीड विज्ञेयं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ३.२०० ॥

ऋषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवमानवाः ।

देवेभ्यस्तु जगत्सर्वं यत्र स्थाप्यनुपूर्वशः ॥ ३.२०१ ॥

राजतैर्भाजनैरेषामथो वा रजतान्वितैः ।

वार्यपि श्रद्धया दत्तमक्षयायौपकल्पते ॥ ३.२०२ ॥

दैवकार्याद्द्विजातीनां पितृकार्यं विशिष्यते ।

दैवं हि पितृकार्यस्य पूर्वमाध्यायनं स्मृतम् ॥ ३.२०३ ॥

तेषामारक्षभूतं तु पूर्वं दैवं नियोजयेत् ।

रक्षांसि विप्रलुम्पन्ति श्राद्धमारक्षवर्जितम् ॥ ३.२०४ ॥

दैवाधन्तं तदीडेत पित्र्याधन्तं न तद्भवेत् ।

पित्र्याधन्तं त्वीडमानः क्षिप्रं नश्यति सान्वयः ॥ ३.२०५ ॥

शुचिं देशं विविक्तं य गोमयेनोपलेपयेत् ।

दक्षिणाप्रवणं यैव प्रयत्नेनोपपादयेत् ॥ ३.२०६ ॥

अवकाशेषु योक्षेषु जलतीरेषु यैव हि ।

विविक्तेषु य तुष्यन्ति दत्तेन पितरः सदा ॥ ३.२०७ ॥

आसनेषूपङ्कशेषु ऋषिभ्यस्तु पृथक्पृथक् ।

उपस्पृष्टौदकान् सम्यग्विप्रांस्तानुपवेशयेत् ॥ ३.२०८ ॥

उपवेश्य तु तान् विप्रानासनेष्वजुगुप्सितान् ।

गन्धमाल्यैः सुरभिभिरर्थयेदैवपूर्वकम् ॥ ३.२०९ ॥

तेषामुदकमानीय सपवित्रांस्तिलानपि ।

अग्नौ कुर्यादनुज्ञातो ब्राह्मणो ब्राह्मणैः सः ॥ ३.२१० ॥

अग्नेः सोमयमाभ्यां य कृत्वाऽप्यायनमादितः ।

उविदनिन विधिवत्पश्चात्संतर्पयेत्पितृन् ॥ ३.२११ ॥

अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाण्डवेवोपपादयेत् ।

यो ऽयग्निः स द्विजो विप्रैर्मन्त्रदर्शिभिरुच्यते ॥ ३.२१२ ॥

अकोधनान् सुप्रसादान् वदन्त्येतान् पुरातनान् ।

लोकस्याध्यायने युक्तान् श्राद्धदेवान् द्विजोत्तमान् ॥ ३.२१३ ॥ श्राद्धे देवान् द्विजोत्तमान्

अपसव्यमग्नौ कृत्वा सर्वमावृत्य विडम्बम् । आवृत्परिडम्बं
अपसव्येन उस्तेन निर्वपेद्दुदकं भुवि ॥ ३.२१४ ॥

त्रीस्तु तस्माधविःशेषात्पिण्डान् कृत्वा समाहितः ।
औदकेनैव विधिना निर्वपेद्दक्षिणामुष्णः ॥ ३.२१५ ॥

न्युष्य पिण्डांस्ततस्तांस्तु प्रयतो विधिपूर्वकम् ।
तेषु दर्भेषु तं उस्तं निर्मृज्याल्लेपभागिनाम् ॥ ३.२१६ ॥

आयम्यौदकपरावृत्य त्रिरायम्य शनैरसून् ।
षडृतंश्च नमस्कुर्व्यात्पितृनेव य मन्त्रवत् ॥ ३.२१७ ॥

उदकं निनयेत्शेषं शनैः पिण्डान्तिके पुनः ।
अवजिघ्रैष्य तान् पिण्डान् यथान्युमान् समाहितः ॥ ३.२१८ ॥

पिण्डोत्थस्त्वल्पिकां मात्रां समादायानुपूर्वशः । पिण्डोत्थः स्वल्पिकां
तानेव विप्रानासीनान् विधिवत्पूर्वमाशयेत् ॥ ३.२१९ ॥

द्वियमाणे तु पितरि पूर्वेषामेव निर्वपेत् ।
विप्रवद्भासपि तं श्राद्धे स्वकं पितरमाशयेत् ॥ ३.२२० ॥ श्राद्धं

पिता यस्य निवृत्तः स्याज्जिवेश्यापि पितामहः । पिता यस्य तु वृत्तः स्याज्
पितुः स नाम सङ्कीर्त्य कीर्तयेत्पितामहम् ॥ ३.२२१ ॥

पितामहो वा तत्श्राद्धं भुञ्जतेत्यन्नवीन् मनुः ।
कामं वा समनुज्ञातः स्वयमेव समाचरेत् ॥ ३.२२२ ॥

तेषां दत्त्वा तु उस्तेषु सपवित्रं तिलौदकम् ।
तत्पिण्डां प्रयच्छेत् स्वघैषामस्त्विति भ्रुवन् ॥ ३.२२३ ॥ प्रयच्छेत्तु

पाणिभ्यां तूपसङ्गृह्य स्वयमन्नस्य वर्धितम् । वर्द्धितम्
विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन् शनकैरुपनिक्षिपेत् ॥ ३.२२४ ॥

उभयोर्दस्तयोर्मुक्तं यदन्नमुपनीयते ।
तद्विप्रलुम्पन्त्यसुराः सडसा दृष्टयेतसः ॥ ३.२२५ ॥

गुणांश्च सूपशाकाधान् पयो दधि घृतं मधु ।
विन्यसेत्प्रयतः पूर्वं भूमावेव समाहितः ॥ ३.२२६ ॥

भक्ष्यं भोज्यं च विविधं मूलानि च इलानि च ।
दृधानि चैव मांसानि पानानि सुरभीणि च ॥ ३.२२७ ॥

उपनीय तु तत्सर्वं शनकैः सुसमाहितः ।
 परिवेषयेत् प्रयतो गुणान् सर्वान् प्रयोदयन् ॥ ३.२२८ ॥
 नास्रमापातयेज्जातु न कुप्येन्नानृतं वदेत् ।
 न पादेन स्पृशेदन्नं न चैतदवधूनयेत् ॥ ३.२२९ ॥
 अस्रं गमयति प्रेतान् कोपोऽरीननृतं शुनः ।
 पादस्पर्शस्तु रक्षांसि दुष्कृतीनवधूननम् ॥ ३.२३० ॥
 यद्यद्रोयेत् विप्रेभ्यस्तत्तद्दधादमत्सरः ।
 ब्रह्मोद्याश्च कथाः कुर्यात्पितृणामेतदीप्सितम् ॥ ३.२३१ ॥
 स्वाध्यायं श्रावयेत्पित्र्ये धर्मशास्त्राणि चैव हि ।
 आप्यानानीतिहासांश्च पुराणानि षिलानि च ॥ ३.२३२ ॥
 ष्षयेद्ब्रह्मणाम्नांस्तुष्टो भोजयेच्च शनैःशनैः ।
 अन्नाद्येनासकृद्यैतान् गुणैश्च परिचोदयेत् ॥ ३.२३३ ॥
 व्रतस्थमपि दौडिन्नं श्राद्धे यत्नेन भोजयेत् ।
 कुतपं यासनं दधात्तिलैश्च विकिरेन् महीम् ॥ ३.२३४ ॥
 त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौडिन्नः कुतपस्तिहाः ।
 त्रीणि यात्र प्रशंसन्ति शौचमक्रोधमत्वराम् ॥ ३.२३५ ॥
 अत्युषां सर्वमन्नं स्याद्भुञ्जते स्ते य वाग्यताः ।
 न च द्विजातयो ब्रूयुर्दाना पृष्टा उविर्गुणान् ॥ ३.२३६ ॥
 यावद्दुष्मा भवत्यन्नं यावदश्रन्ति वाग्यताः ।
 पितरस्तावदश्रन्ति यावन्नश्रन्ति उविर्गुणाः ॥ ३.२३७ ॥
 यद्वेष्टितशिरा भुङ्क्ते यद्भुङ्क्ते दक्षिणामुभः ।
 सौपानलश्च यद्भुङ्क्ते तद्वै रक्षांसि भुञ्जते ॥ ३.२३८ ॥
 याज्ञवल्क्यश्च वराहश्च कुङ्कुटः श्वा तथैव च ।
 रजस्वला च षडशश्च नैक्षेरन्नश्रतो द्विजान् ॥ ३.२३९ ॥
 डोमे प्रदाने भोज्ये च यदेभिरभिवीक्ष्यते ।
 दैवे उविषि पितृभ्यो वा तद्रस्थत्यथातथम् ॥ ३.२४० ॥
 घ्राणेन सूकरो उन्ति पक्षवातेन कुङ्कुटः । शूकरो

श्वा तु दृष्टिनिपातेन स्पर्शाणावस्वर्षाजः ॥ ३.२४१ ॥
 भञ्जो वा यद्वि वा काणो दातुः प्रेष्योऽपि वा भवेत् ।
 डीनातिरिक्तगात्रो वा तमथपनयेत्पुनः ॥ ३.२४२ ॥
 ब्राह्मणं भिक्षुकं वाऽपि भोजनार्थमुपस्थितम् ।
 ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः शक्तितः प्रतिपूजयेत् ॥ ३.२४३ ॥
 सार्ववर्षिकमन्नाद्यं संनीयाप्लाव्य वारिणा ।
 समुत्सृजेद्भुक्तवतामग्रतो विकिरन् भुवि ॥ ३.२४४ ॥
 असंस्कृतप्रमीतानां त्यागिनां कुलयोषिताम् ।
 उच्छिष्टं भागधेयं स्याद्दर्भेषु विकिरश्च यः ॥ ३.२४५ ॥
 उच्छेषां भूमिगतमज्जिमस्याशठस्य च ।
 दासवर्गस्य तत्पित्र्ये भागधेयं प्रयक्षते ॥ ३.२४६ ॥
 आसपिण्डकियाकर्म द्विजातेः संस्थितस्य तु ।
 अद्वैवं भोजयेत्श्राद्धं पिण्डमेकं च निर्वपेत् ॥ ३.२४७ ॥
 सडपिण्डकियायां तु कृतायामस्य धर्मतः ।
 अनयैवावृता कार्यं पिण्डनिर्वपनं सुतैः ॥ ३.२४८ ॥
 श्राद्धं भुक्त्वा च उच्छिष्टं वृषलाय प्रयच्छति ।
 स मूढो नरकं याति कालसूत्रमवाक्षिराः ॥ ३.२४९ ॥
 श्राद्धभुग्वृषलीतत्वं तदुत्थोऽधिगच्छति ।
 तस्याः पुरीषे तं मासं पितरस्तस्य शेरते ॥ ३.२५० ॥
 पृञ्चा स्वदितमित्येवं तृमानायामयेत्ततः ।
 आयान्तांश्चानुजानीयादभितो रभ्यतामिति ॥ ३.२५१ ॥
 स्वधाऽस्वित्येव तं भ्रूयुर्ब्राह्मणास्तदनन्तरम् ।
 स्वधाकारः परा ऽव्याधीः सर्वेषु पितृकर्मसु ॥ ३.२५२ ॥
 ततो भुक्तवतां तेषामन्नशेषं निवेदयेत् ।
 यथा भ्रूयुस्तथा कुर्यादनुज्ञातस्ततो द्विजैः ॥ ३.२५३ ॥
 पित्र्ये स्वदितमित्येव वाच्यं गोष्ठे तु सुशृत्तम् ।
 सम्पन्नमित्यभ्युदये दैवे रुचितमित्यपि ॥ ३.२५४ ॥ सम्पन्नम्

अपराहस्तथा दर्भा वास्तुसम्पादनं तिलाः । सम्पादनं
 सृष्टिर्भृष्टिर्द्विजाश्राव्याः श्राद्धकर्मसु सम्पदः ॥ ३.२५५ ॥
 दर्भाः पवित्रं पूर्वाह्निं उविष्याणि य सर्वशः ।
 पवित्रं यच्च पूर्वोक्तं विज्ञेया उव्यसम्पदः ॥ ३.२५६ ॥
 मुन्यन्नानि पयः सोमो मांसं यथ्यानुपस्कृतम् ।
 अह्नसारलवणं चैव प्रकृत्या उविरुच्यते ॥ ३.२५७ ॥
 विसृज्य ब्राह्मणान्स्तांस्तु नियतो वाग्यतः शुचिः ।
 (विसर्ज्य ब्राह्मणान्स्तांस्तु प्रयतो विधिपूर्वकम्)
 दक्षिणां द्दिशमाकाङ्क्षन् याचेतैमान् वरान् पितृन् ॥ ३.२५८ ॥
 दातारो नोऽभिवर्धन्तां वेदाः संततिरेव य ।
 श्रद्धा य नो मा व्यगमद्भुङ्क्ष्येयं य नोऽस्त्विति ॥ ३.२५९ ॥
 अवेवं निर्वपणं कृत्वा पिण्डान्स्तांस्तदनन्तरम् ।
 गां विप्रमजमग्निं वा प्राशयेदभ्यु वा क्षिपेत् ॥ ३.२६० ॥
 पिण्डनिर्वपणं के चित्परस्तादेव कुर्वते ।
 वयोभिः भादयन्त्यन्ये प्रक्षिपन्त्यनलेऽभ्यु वा ॥ ३.२६१ ॥
 पतिप्रता धर्मपत्नी पितृपूजनतत्परा ।
 मध्यमं तु ततः पिण्डमद्यात्सम्यक्सुतार्थिनी ॥ ३.२६२ ॥
 आयुष्मन्तं सुतं सूते यशोमेधासमन्वितम् ।
 धनवन्तं प्रजावन्तं सात्त्विकं धार्मिकं तथा ॥ ३.२६३ ॥
 प्रक्षाल्य उस्तावायाम्य ज्ञातिप्रायं प्रकल्पयेत् ।
 ज्ञातिभ्यः सत्कृतं दत्त्वा बान्धवानपि भोजयेत् ॥ ३.२६४ ॥ दत्त्वा
 उच्छेषाणं तु तत्तिष्ठेधावद्विप्रा विसर्जिताः । यत्तिष्ठेद्
 ततो गृहबलिं कुर्यादिति धर्मो व्यवस्थितः ॥ ३.२६५ ॥
 उविर्यश्चिररात्राय यथ्यानन्त्याय कल्पते ।
 पितृभ्यो विधिवद्दत्तं तत्प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ३.२६६ ॥
 तिलैर्प्रीडियवैर्माषैरद्भिर्मूलङ्गुलेन वा ।
 दत्तेन मासं तृप्यन्ति विधिवत्पितरो नृणाम् ॥ ३.२६७ ॥
 द्वौ मासौ मत्स्यमांसेन त्रीन् मासान् ङारिणो न तु ।

औरल्लेणाय यतुरः शाकुनेनाथ पञ्च वै ॥ ३.२६८ ॥
 षण्मासांशुगमांसेन पार्श्वेन य सप्त वै ।
 अष्टावेनस्य मांसेन शौरवेण नवैव तु ॥ ३.२६९ ॥ औण्येयमांसेन
 दशमासांस्तु तृष्यन्ति वराडमलिषामिषैः ।
 शशकूर्मयोस्तु मांसेन मासानेकादशैव तु ॥ ३.२७० ॥
 संवत्सरे तु गव्येन पयसा पायसेन य । संवत्सरे
 वाघ्नींसासस्य मांसेन तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ ३.२७१ ॥
 कालशाकं मडाशल्काः ऋग्गलोडामिषं मधु ।
 आनन्त्यायैव कल्पन्ते मुन्यत्रानि य सर्वशः ॥ ३.२७२ ॥
 यत्किं चिन् मधुना मिश्रं प्रदधात्तु त्रयोदशीम् ।
 तदप्यक्षयमेव स्याद्धर्षासु य मघासु य ॥ ३.२७३ ॥
 अपि नः स कुले भूयाद्यो नो दधात्त्रयोदशीम् ।
 पायसं मधुसर्पिर्भ्यां प्राकृष्टाये कुञ्जरस्य य ॥ ३.२७४ ॥
 यद्यद्दधाति विधिवत्सम्यक्श्रद्धासमन्वितः ।
 तत्तत्पितृणां भवति परत्रानन्तमक्षयम् ॥ ३.२७५ ॥
 कृष्णपक्षे दशम्याद्यौ वर्जयित्वा यतुर्दशीम् ।
 श्राद्धे प्रशस्तास्तिथयो यथैता न तथैतराः ॥ ३.२७६ ॥
 युक्षु कुर्वन् दिनर्क्षेषु सर्वान् कामान् समश्रुते ।
 अयुक्षु तु पितृन् सर्वान् प्रजान् प्राप्नोति पुष्ट्वाम् ॥ ३.२७७ ॥
 यथा यैवापरः पक्षः पूर्वपक्षाद्विशिष्यते ।
 तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्णादपराह्णे विशिष्यते ॥ ३.२७८ ॥
 प्राचीनावीतिना सम्यगपसव्यमतन्द्रिणा ।
 पित्र्यमानिधनात्कार्यं विधिवद्दर्भपाणिना ॥ ३.२७९ ॥
 रात्रौ श्राद्धं न कुर्वीत राक्षसी कीर्तिता हि सा ।
 संध्योरुभयोश्चैव सूर्ये यैवाग्निरौदिते ॥ ३.२८० ॥
 अनेन विधिना श्राद्धं त्रिरष्टस्यैव निर्वपेत् ।
 उभन्तग्रीष्मवर्षासु पाञ्चयज्ञिकमन्वडम् ॥ ३.२८१ ॥

न पैतृयज्ञियो ढोमो लौकिकेऽग्नौ विधीयते ।
 न दर्शेन विना श्राद्धमाहिताग्नेर्द्विजन्मनः ॥ ३.२८२ ॥
 यद्येव तर्पयत्यद्भिः पितृन् स्नात्वा द्विजोत्तमः ।
 तेनैव कृत्स्नमाप्नोति पितृयज्ञाडियाङ्गलम् ॥ ३.२८३ ॥
 वसून् वदन्ति तु पितृन् रुद्रांश्चैव पितामहान् ।
 प्रपितामहांस्तथाऽदित्यान् श्रुतिरेषा सनातनी ॥ ३.२८४ ॥
 विधसाशी भवेन्नित्यं नित्यं वाऽमृतभोजनः ।
 विधसो भुक्तशेषं तु यज्ञशेषं तथाऽमृतम् ॥ ३.२८५ ॥
 अेतद्भोऽभिलितं सर्वं विधानं पाञ्चयज्ञिकम् ।
 द्विजातिभुष्यवृत्तीनां विधानं श्रूयतामिति ॥ ३.२८६ ॥

अध्याय ४

यतुर्थमायुषो भागमुषित्वाऽदं गुरौ द्विजाः ।
 द्वितीयमायुषो भागं कृतदारो गृहे वसेत् ॥ ४.१ ॥
 अद्रोडेणैव भूतानामल्पद्रोडेण वा पुनः ।
 या वृत्तिस्तां समास्थाय विप्रो जुवेदनापदि ॥ ४.२ ॥
 यात्रामात्रप्रसिद्ध्यर्थं स्वैः कर्मभिरगर्हितैः ।
 अकलेशेन शरीरस्य कुर्वीत धनसञ्चयम् ॥ ४.३ ॥
 ऋतामृताभ्यां जुवेत्तु मृतेन प्रमृतेन वा ।
 सत्यानृताभ्यामपि वा न श्ववृत्त्या कदा चन ॥ ४.४ ॥
 ऋतमुञ्छशिवं ज्ञेयममृतं स्यादयायितम् ।
 मृतं तु यायितं भैक्षं प्रमृतं कर्षणं स्मृतम् ॥ ४.५ ॥
 सत्यानृतं तु वाणिज्यं तेन यैवापि जुव्यते ।
 सेवा श्ववृत्तिराभ्याता तस्मात्तां पस्विर्जयेत् ॥ ४.६ ॥
 कुसूलधान्यको वा स्यात्कुम्भीधान्यक एव वा ।
 च्छेडिको वाऽपि भवेदश्वस्तनिक एव वा ॥ ४.७ ॥
 यतुर्णामपि यैतेषां द्विजानां गृहमेधिनाम् ।
 ज्यायान् परः परो ज्ञेयो धर्मतो लोकाजित्तमः ॥ ४.८ ॥

षट्कर्मैको भवत्येषां त्रिभिरन्यः प्रवर्तते ।
द्वाभ्यामेकश्चतुर्थस्तु ब्रह्मसत्त्वेण ज्ञवति ॥ ४.८ ॥
वर्तयंश्च शिलौञ्छाभ्यामग्निडोत्रपरायणः ।
धृष्टीः पार्वयिणान्तीयाः केवला निर्वपेत्सदा ॥ ४.१० ॥
न लोकवृत्तं वर्तेत वृत्तिछेतोः कथं यन ।
अजिह्मामशथां शुद्धां ज्ञुवेद्ब्राह्मणज्ञुविकाम् ॥ ४.११ ॥
संतोषं परमास्थाय सुभार्थी संयतो भवेत् ।
संतोषमूलं हि सुप्तं दुःखमूलं विपर्ययः ॥ ४.१२ ॥
अतोऽन्यतमया वृत्त्या ज्ञुवंस्तु स्नातको द्विजः ।
स्वर्गायुष्ययशस्यानि प्रताण्णीमानि धारयेत् ॥ ४.१३ ॥ स्वर्ग्यायुष्य
वेदोदितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतन्द्रितः ।
तधि कुर्वन् यथाशक्ति प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ४.१४ ॥
नैडेतार्थान् प्रसङ्गेन न विरुद्धेन कर्मणा ।
न विद्यमानेष्वर्थेषु नार्त्यामपि यतस्ततः ॥ ४.१५ ॥ न कल्पमानेष्वर्थेषु
धन्द्रियार्थेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतः ।
अतिप्रसक्तिं यैतेषां मनसा संनिवर्तयेत् ॥ ४.१६ ॥
सर्वान् परित्यजेदर्थान् स्वाध्यायस्य विरोधिनः ।
यथा तथाऽध्यापयंस्तु सा ह्यस्य कृतकृत्यता ॥ ४.१७ ॥
वयसः कर्मणोऽर्थस्य श्रुतस्याभिजनस्य य ।
वेषवाग्बुद्धिसाङ्ग्यमायस्वन् विचरेद्विह ॥ ४.१८ ॥
बुद्धिवृद्धिकराण्याशु धन्यानि य डितानि य ।
नित्यं शास्त्राण्यवेक्षेत निगमांश्चैव वैदिकान् ॥ ४.१९ ॥
यथा यथा हि पुरुषः शास्त्रं समधिगच्छति ।
तथा तथा विजानाति विज्ञानं यास्य रोयते ॥ ४.२० ॥
ऋषियज्ञं देवयज्ञं भूतयज्ञं य सर्वदा ।
नृयज्ञं पितृयज्ञं य यथाशक्ति न ङापयेत् ॥ ४.२१ ॥
अेतानेके मडायज्ञान् यज्ञशास्त्रविदो जनाः ।

अनीलमानाः सततमिन्द्रियेष्वेव जुहति ॥ ४.२२ ॥

वाय्येके जुहति प्राणं प्राणो वायं च सर्वदा ।

वायि प्राणो च पश्यन्तो यज्ञनिर्वृत्तिमक्षयाम् ॥ ४.२३ ॥

ज्ञानेनैवापरे विप्रा यजन्त्येतैर्मणैः सदा । यजन्ते तैर्मणैः सदा

ज्ञानमूलां क्रियामेषां पश्यन्तो ज्ञानयक्षुषा ॥ ४.२४ ॥

अग्निडोत्रं च जुहुयादाद्यन्ते धुनिशोः सदा ।

दर्शनं यार्धमासान्ते पौर्णमासेन यैव हि ॥ ४.२५ ॥

सस्यान्ते नवसस्येष्टया तथार्तुमन्ते द्विजोऽध्वरैः ।

पशुना त्वयनस्यादौ समाप्ते सौमिकैर्मणैः ॥ ४.२६ ॥ अयनान्ते तु समाप्ते

नानिष्ट्वा नवसस्येष्टया पशुना याग्निमान् द्विजः ।

नवान्नमधात्मांसं वा दीर्घमायुर्जिञ्जुविषुः ॥ ४.२७ ॥

नवेनानर्थिता ऽयस्य पशुऽव्येन याग्रयः ।

प्राणानेवात्तुमिच्छन्ति नवान्नामिषगर्धिनः ॥ ४.२८ ॥

आसनाशनशय्याभिरद्भिर्मूलकृत्वेन वा ।

नास्य कश्चिद्भ्रसेद्भेदे शक्तितोऽनर्थितोऽतिथिः ॥ ४.२९ ॥

पाषण्डिनो विकर्मस्थान् बैडालप्रतिकान् शठान् ।

डैतुकान् बकवृत्तींश्च वाऽन्नात्रेणापि नार्थयेत् ॥ ४.३० ॥

वेदविद्याप्रतस्नातांश्चोत्रियान् गृहमेधिनः ।

पूजयेधव्यकव्येन विपरीतांश्च वर्जयेत् ॥ ४.३१ ॥

शक्तितोऽपयमानेभ्यो दातव्यं गृहमेधिना ।

संविभागश्च भूतेभ्यः कर्तव्योऽनुपरोधतः ॥ ४.३२ ॥

राजतो धनमन्विच्छेत्संसीदन् स्नातकः क्षुधा ।

याज्यान्तेवासिनोर्वाऽपि न त्वन्यत धति स्थितिः ॥ ४.३३ ॥

न सीदित्स्नातको विप्रः क्षुधा शक्तः कथं यन ।

न जूर्णमलवद्भासा भवेस्य विभवे सति ॥ ४.३४ ॥

कूमकेशनभ्रमश्रुर्दान्तः शुक्लाम्बरः शुचिः ।

स्वाध्याये यैव युक्तः स्यान्नित्यमात्महितेषु च ॥ ४.३५ ॥

वैश्वी धारयेद्यष्टिं सोदकं च कमण्डलुम् ।
 यज्ञोपवीतं वेदं च शुभं रौक्मे च कुण्डले ॥ ४.३६ ॥
 नेक्षेतोद्यन्तमादित्यं नास्तं यान्तं कदा यन ।
 नोपसृष्टे न वासिस्थं न मध्यं नभसो गतम् ॥ ४.३७ ॥
 न लङ्घयेद्भ्रतन्त्रीं न प्रधावेभ्य वर्षति ।
 न योदके निरीक्षेत स्वऋपमिति धारणा ॥ ४.३८ ॥
 मृदं गां दैवतं विप्रं घृतं मधु चतुष्पथम् ।
 प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्रज्ञातांश्च वनस्पतीन् ॥ ४.३९ ॥
 नोपगच्छेत्प्रमत्तोऽपि स्त्रियमार्तवदशनि ।
 समानशयने चैव न शयीत तथा सद्य ॥ ४.४० ॥
 रजसाऽभिप्लुतां नारीं नरस्य ङ्युपगच्छतः ।
 प्रज्ञा तेजो भलं चक्षुरायुश्चैव प्रदीयते ॥ ४.४१ ॥
 तां विवर्जयतस्तस्य रजसा समभिप्लुताम् ।
 प्रज्ञा तेजो भलं चक्षुरायुश्चैव प्रवर्धते ॥ ४.४२ ॥
 नाश्रीयाद्भार्यया सार्धं नैनामीक्षेत याश्चतीम् ।
 क्षुवतीं जृम्भमाणां वा न यासीनां यथासुभम् ॥ ४.४३ ॥
 नाञ्जयन्तीं स्वके नेत्रे न याभ्यक्तामनावृताम् ।
 न पश्येत्प्रसवन्तीं च तेजस्कामो द्विजोत्तमः ॥ ४.४४ ॥
 नात्रमद्यादेकवासा न नञः स्नानमाचरेत् ।
 न मूत्रं पथि कुर्वीत न भस्मनि न गोप्रजे ॥ ४.४५ ॥
 न ह्यलङ्घये न जले न चित्यां न च पर्वते ।
 न शृण्वेतिवायतने न वल्मीके कदा यन ॥ ४.४६ ॥
 न ससत्त्वेषु गर्तेषु न गच्छन्नपि न स्थितः ।
 न नदीतीरमासाद्य न च पर्वतमस्तके ॥ ४.४७ ॥
 वायुअग्निविप्रमादित्यमपः पश्यंस्तथैव गाः ।
 न कदा यन कुर्वीत विष्मूत्रस्य विसर्जनम् ॥ ४.४८ ॥
 तिरस्कृत्योच्चरेत्काष्ठलोष्ठपत्रतृणादिना । तृणादि च
 नियम्य प्रयतो वाचं संवीताङ्गोऽवगुण्डितः ॥ ४.४९ ॥

भूत्रोऽथारसमुत्सर्गं द्रिवा कुर्याद्दुष्टभुम्भः ।
 दक्षिणाऽभिभुम्भो रात्रौ संध्यायोश्च यथा द्रिवा ॥ ४.५० ॥
 छायायामन्यकारे वा रात्रावडनि वा द्विजः ।
 यथासुम्भुम्भः कुर्यात्प्राणाभाधमयेषु च ॥ ४.५१ ॥
 प्रत्यङ्गिं प्रतिसूर्यं च प्रतिसोमोदकद्विजम् ।
 प्रतिगु प्रतिवातं च प्रज्ञा नश्यति मेडतः ॥ ४.५२ ॥ प्रतिगां प्रतिवातं
 नाङ्गिं मुभेनोपधमेन्नगां नैक्षेत च स्त्रियम् ।
 नामेध्यं प्रक्षिपेदङ्गौ न च पादौ प्रतापयेत् ॥ ४.५३ ॥
 अधस्तात्प्रोपदध्याय्य न यैनमभिलङ्घयेत् ।
 न यैनं पादतः कुर्यान्न प्राणाभाधमाचरेत् ॥ ४.५४ ॥
 नाश्रीयात्संधिवेलायां न गच्छेन्नापि संविशेत् ।
 न यैव प्रविभेद्भूमिं नात्मनोऽपडरेत्स्रजम् ॥ ४.५५ ॥
 नाप्सु मूत्रं पुरीषं वा शीवनं वा समुत्सृजेत् ।
 अमेध्यलिप्तमन्यद्वा लोडितं वा विषाणि वा ॥ ४.५६ ॥
 नैकः सुष्यात्शून्यगोळे न श्रेयांसं प्रभोधयेत् । शून्यगोळे स्वध्यान्
 नोदक्ययाऽभिभाषेत यज्ञं गच्छेन्न यावृतः ॥ ४.५७ ॥
 अग्न्यगारे गवां गोष्ठे ब्राह्मणानां च संनिधौ ।
 स्वाध्याये भोजने यैव दक्षिणं पाणिमुद्धरेत् ॥ ४.५८ ॥
 न वारयेद्गं धयन्तीं न याचक्षीत कस्य चित् ।
 न द्विवीन्द्रायुधं दृष्ट्वा कस्य चिद्दृश्येद्बुधः ॥ ४.५९ ॥
 नाधर्मिके वसेद्ग्रामे न व्याधिबहुले भृशम् ।
 नैकः प्रपद्येताध्वानं न चिरं पर्वते वसेत् ॥ ४.६० ॥
 न शूद्रराज्ये निवसेन्नाधार्मिकजनावृते ।
 न पाषाण्डिगणाकान्ते नोपस्पृष्टेऽन्त्यजैर्नृभिः ॥ ४.६१ ॥
 न भुञ्जतोऽधृतस्नेहं नातिसौडित्यमाचरेत् ॥
 नातिप्रगे नातिसायं न सायं प्रातराशितः ॥ ४.६२ ॥

न कुर्वीत वृथायेष्टां न वार्यञ्जलिना पिबेत् ।

नोत्सङ्गे भक्षयेद्भक्ष्यान्न जातु स्यात्कुतूहली ॥ ४.६३ ॥

न नृत्येदथ वा गायेन्न वादित्राणि वाद्येत् । न नृत्येन्नैव गायेच्च न वादित्राणि वाद्येत्

नास्फोटयेन्न यं क्ष्वेडेन्न यं रक्तो विरावयेत् ॥ ४.६४ ॥ न यं रक्तो विरोधयेत्

न पादौ धावयेत्कांस्ये कदा चिदपि भाजने ।

न भिन्नभाण्डे भुञ्जत न भावप्रतिदूषिते ॥ ४.६५ ॥

उपानहौ यं वासश्च धृतमन्वैर्न धारयेत् ।

उपवीतमलङ्कारं स्रजं करकमेव च ॥ ४.६६ ॥

नाविनीतैर्भजेद्दुर्यैर्न यं क्षुध्याधिपीडितैः । नाविनीतैर्भजेद्

न भिन्नशूङ्गाक्षिभुर्यैर्न वालघिविदूषितैः ॥ ४.६७ ॥

विनीतैस्तु प्रजेन्नित्यमाशुगैर्लक्षणांश्चितैः ।

वर्णरूपोपसम्पन्नैः प्रतोदेनातुदन् भृशम् ॥ ४.६८ ॥ प्रतोदेनाक्षिपन्

बालातपः प्रेतधूमो वज्र्यं भिन्नं तथाऽसनम् ।

न छिन्द्यान्नभरोमाणि दन्तैर्नोत्पाटयेन्नभान् ॥ ४.६९ ॥ न स्थिन्द्यान्

न मूत्वोष्ठं यं मूर्ध्नीयान्न छिन्द्यात्करजैस्तृणाम् । स्थिन्द्यात्

न कर्म निष्कलं कुर्यान्नायत्यामसुभोदयम् ॥ ४.७० ॥

लोष्ठमर्दी तृणश्छेदी नभष्पादी यं यो नरः ।

स विनाशं प्रजत्याशु सूयकाऽशुचिरेव च ॥ ४.७१ ॥ सूयकोऽशुचिरेव च

न विगर्ह्य कथां कुर्याद्भ्रुमाल्यं न धारयेत् । न विगृह्य कथां कुर्याद्

गवां यं यानं पृष्ठेन सर्वथैव विगर्हितम् ॥ ४.७२ ॥

अद्भारेण यं नातीयाद्ग्रामं वा वेश्म वाऽवृतम् ।

रात्रौ यं वृक्षमूलानि दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ४.७३ ॥

नाक्षैर्दीव्येत्कदा चित्तु स्वयं नोपानहौ उरेत् ।

शयनस्थो न भुञ्जत न पाणिस्थं न यासने ॥ ४.७४ ॥

सर्वं यं तिलसम्बद्धं नाद्यादस्तमिते रवौ ।

न यं नम्रः शयीतैव न योश्छिष्टः क्व चिद्प्रजेत् ॥ ४.७५ ॥

आर्द्रपादस्तु भुञ्जत नार्द्रपादस्तु संविशेत् ।

आर्द्रपादस्तु भुञ्जानो दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥ ४.७६ ॥

अयक्षुर्विषयं दुर्गं न प्रपद्येत कर्त्तुं यित् ।
 न विप्रमूत्रमुदीक्षेत न ब्राह्मण्यां नदीं तरेत् ॥ ४.७७ ॥
 अधितिष्ठेन्न केशांस्तु न भस्मास्थिकपालिकाः ।
 न कार्पासास्थि न तुषान् दीर्घमायुर्जिञ्जुविषुः ॥ ४.७८ ॥
 न संवसेय्य पतितैर्न यादृशैर्न पुल्कसैः ।
 न मूर्ध्निर्नावलिमैश्च नान्त्यैर्नान्त्यावसायिभिः ॥ ४.७९ ॥
 न शूद्राय मतिं दद्यान्नोच्छिष्टे न उविष्टतम् ।
 न यास्योपदिशेद्भ्रमं न यास्य प्रतमादिशेत् ॥ ४.८० ॥
 यो ह्यस्य धर्ममायष्टे यश्चैवादिशति प्रतम् ।
 सोऽसंवृतं नाम तमः सऽह तेनैव मज्जति ॥ ४.८१ ॥
 न संलताभ्यां पाणिभ्यां कण्डूयेदात्मनः शिरः ।
 न स्पृशेच्चैतद्दुच्छिष्टो न य स्नायाद्धिना ततः ॥ ४.८२ ॥
 केशत्राडान् प्रडारांश्च शिरस्येतान् विवर्जयेत् ।
 शिरःस्नातश्च तैलेन नाङ्गं किं यिदपि स्पृशेत् ॥ ४.८३ ॥
 न राज्ञः प्रतिगृह्णीयादराजन्यप्रसूतितः ।
 सूनायङ्घ्वजवतां वेशेनैव य ज्ञोवताम् ॥ ४.८४ ॥
 दशसूनासमं यङ्कं दशयङ्कसमो ध्वजः ।
 दशध्वजसमो वेशो दशवेशसमो नृपः ॥ ४.८५ ॥
 दश सूणासडस्त्राणि यो वाडयति सौनिकः ।
 तेन तुल्यः स्मृतो राजा घोरस्तस्य प्रतिग्रहः ॥ ४.८६ ॥
 यो राज्ञः प्रतिगृह्णाति लुब्धस्यौच्छास्त्रवर्तिनः ।
 स पर्यायिण्यथातीमान्नरकानेकविंशतिम् ॥ ४.८७ ॥
 तामिस्रमन्धतामिस्रं मडारौरवरौरवौ ।
 नरकं कालसूत्रं य मडानरकमेव य ॥ ४.८८ ॥
 सञ्ज्वनं मडावीथिं तपनं सम्प्रतापनम् ।
 संडातं य सकाकोलं कुडमलं प्रतिमूर्तिकम् ॥ ४.८९ ॥ पूतिमृत्तिकं
 लोडशङ्कुं ऋजुषं य पन्थानं शात्मलीं नदीम् ।

असिपत्रवनं यैव लोडदारकमेव च ॥ ४.८० ॥
 अेतद्विदन्तो विद्वांसो ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः ।
 न राज्ञः प्रतिगृह्णन्ति प्रेत्य श्रेयोऽभिकाङ्क्षिणः ॥ ४.८१ ॥
 ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्माथौ यानुयिन्तयेत् ।
 कायकलेशांश्च तन्मूलान् वेदतत्त्वार्थमेव च ॥ ४.८२ ॥
 उत्थायावश्यं कृत्वा कृतशौचः समाहितः ।
 पूर्वा संध्यां जपंस्तिष्ठेत्स्वकाले यापरां चिरम् ॥ ४.८३ ॥
 ऋषयो दीर्घसंध्यत्वादीर्घमायुरवाप्स्युः ।
 प्रज्ञां यशश्च कीर्तिं च ब्रह्मवर्षसमेव च ॥ ४.८४ ॥
 श्रावण्यां प्रौष्ठपद्यां वाऽध्युपाकृत्य यथाविधि ।
 युक्तश्छन्दांस्यधीयीत मासान् विप्रोऽर्धपञ्चमान् ॥ ४.८५ ॥
 पुष्ये तु छन्दसां कुर्याद्भित्तिरुत्सर्जनं द्विजः ।
 माघशुक्लस्य वा प्राप्ते पूर्वाह्निं प्रथमेऽहनि ॥ ४.८६ ॥
 यथाशास्त्रं तु कृत्वैवमुत्सर्गां छन्दसां भद्रिः ।
 विरमेत्पक्षिणीं रात्रिं तदेवैकमर्धनिशम् ॥ ४.८७ ॥
 अत उर्ध्वं तु छन्दांसि शुक्लेषु नियतः पठेत् ।
 वेदाङ्गानि च सर्वाणि कृष्णपक्षेषु सम्पठेत् ॥ ४.८८ ॥
 नाविस्पष्टमधीयीत न शूद्रजनसन्निधौ ।
 न निशान्ते परिश्रान्तो ब्रह्माधीत्य पुनः स्वपेत् ॥ ४.८९ ॥
 यथोदितेन विधिना नित्यं छन्दस्कृतं पठेत् ।
 ब्रह्म छन्दस्कृतं यैव द्विजो युक्तो ङ्यनापदि ॥ ४.९० ॥
 षमान्नित्यमनध्यायानधीयानो विवर्जयेत् ।
 अध्यापनं च कुर्यात् शिष्याणां विधिपूर्वकम् ॥ ४.९०१ ॥
 कर्णश्रवेऽनिले रात्रौ द्विवा पांसुसमूढने ।
 अेतौ वर्षास्वनध्यायावध्यायज्ञाः प्रयक्षते ॥ ४.९०२ ॥
 विद्युत्सन्तितवर्षेषु मडोल्कानां च सम्प्लवे ।
 आकाविकमनध्यायमेतेषु मनुब्रवीत् ॥ ४.९०३ ॥

अेतांस्त्वभ्युदितान् विधाधेदा प्रादुष्कृताग्निषु ।
 तदा विधादनध्यायमनृतौ याभ्रदर्शने ॥ ४.१०४ ॥
 निर्धाति भूमिचलने ज्योतिषां योपसर्जने ।
 अेतानाकालिकान् विधादनध्यायान् ऋतावपि ॥ ४.१०४ ॥
 प्रादुष्कृतेष्वग्निषु तु विद्युत्स्तनितनिःस्वने ।
 सज्योतिः स्यादनध्यायः शेषे रात्रौ यथा द्रिवा ॥ ४.१०६ ॥
 नित्यानध्याय अेव स्याद्ग्रामेषु नगरेषु च ।
 धर्मनैपुण्यकामानां पूतिगन्धे च सर्वदा ॥ ४.१०७ ॥ सर्वशः
 अन्तर्गतशवे ग्रामे वृषलस्य च सन्निधौ ।
 अनध्यायो रुधमाने समवाये जनस्य च ॥ ४.१०८ ॥
 उदके मध्यरात्रे च विष्मूत्रस्य विसर्जने ।
 उच्छिष्टः श्राद्धभुङ्क्ष्यैव मनसाऽपि न चिन्तयेत् ॥ ४.१०९ ॥
 प्रतिगृह्य द्विजो विद्वानेकोद्दिष्टस्य केतनम् । अेकोद्दिष्टनिकेतनम्
 अ्छं न कीर्तयेद्ब्रह्म राज्ञो राज्ञोश्च सूतके ॥ ४.११० ॥
 यावदेकानुद्दिष्टस्य गन्धो लेपश्च तिष्ठति ।
 विप्रस्य विदुषो टेले तावद्ब्रह्म न कीर्तयेत् ॥ ४.१११ ॥
 शयानः प्रौढपादश्च कृत्वा यैवावसञ्चिकाम् ।
 नाधीयीतामिषं जग्ध्वा सूतकान्नाद्यमेव च ॥ ४.११२ ॥
 नीळारे बाणशब्दे च संध्ययोरेव योत्सवोः ।
 अमावास्यायतुर्दृश्योः पौर्णमास्युदृष्टकासु च ॥ ४.११३ ॥
 अमावास्या गुरुं उन्ति शिष्यं उन्ति यतुर्दृशी ।
 ब्रह्माष्टकपौर्णमास्यौ तस्मात्ताः परिवर्जयेत् ॥ ४.११४ ॥
 पांसुवर्षे दिशां दाले गोमायुविरुते तथा ।
 श्वभरोष्ट्रे च रुवति पङ्क्तो च न पठेद्द्विजः ॥ ४.११५ ॥
 नाधीयीत श्मशानान्ते ग्रामान्ते गोल्लजेऽपि वा ।
 वसित्वा मैथुनं वासः श्राद्धिकं प्रतिगृह्य च ॥ ४.११६ ॥
 प्राणि वा यदि वाऽप्राणि यत्किं चित्प्राद्धिकं भवेत् ।
 तदालस्याध्यनध्यायः पाण्यास्यो ङि द्विजः स्मृतः ॥ ४.११७ ॥

थोरैरुपद्रुते ग्रामे सम्भ्रमे यात्रिकाशिते । थोरैरुपप्लुते सम्भ्रमे
आकालिकमनध्यायं विधात्सर्वाद्भुतेषु य ॥ ४.११८ ॥

उपाकर्मणि योत्सर्गे त्रिरात्रं क्षपाणं स्मृतम् ।
अष्टकासु त्वडोरत्रं ऋत्वन्तासु य रात्रिषु ॥ ४.११९ ॥

नाधीयीताश्रमाउढो न वृक्षं न य उस्तिनम् ।
न नावं न भरं नोष्ट्रं नैरिणस्थो न यानगः ॥ ४.१२० ॥

न विवाहे न कलहे न सेनायां न सङ्गरे ।
न भुक्तमात्रे नाञ्जुर्णे न वमित्वा न शुक्तके ॥ ४.१२१ ॥

अतिथिं याननुज्ञाप्य मारुते वाति वा भृशम् ।
रुधिरं य स्युते गात्रात्शस्त्रेण य परिक्षते ॥ ४.१२२ ॥

सामध्वनावृग्यजुषी नाधीयीत कदा यन ।
वेदस्याधीत्य वाऽप्यन्तमारण्यकमधीत्य य ॥ ४.१२३ ॥

ऋग्वेदो देवदैवत्यो यजुर्वेदस्तु मानुषः ।
सामवेदः स्मृतः पितृस्तस्मात्तस्याशुचिर्ध्वनिः ॥ ४.१२४ ॥

अेतद्विद्वन्तो विद्वांसस्त्रयीनिष्कर्षमन्वडम् ।
ऋमतः पूर्वमभ्यस्य पश्चाद्देवधीयते ॥ ४.१२५ ॥

पशुमण्डूकमार्जारश्चसर्पनकुलाभुभिः ।
अन्तरागमने विधादनध्यायमडर्निशम् ॥ ४.१२६ ॥

द्रावेव वर्जयेन्नित्यमनध्यायौ प्रयत्नतः ।
स्वाध्यायभूमिं याशुद्धमात्मानं याशुचिं द्विजः ॥ ४.१२७ ॥

अमावास्यामष्टमीं य पौर्णमासीं यतुर्दृशीम् ।
ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्यर्तो स्नातको द्विजः ॥ ४.१२८ ॥

न स्नानमाथरेद्भुक्त्वा नातुरो न मडानिशि ।
न वासोभिः सडाजस्रं नाविज्ञाते जलाशये ॥ ४.१२९ ॥

देवतानां गुरो राज्ञः स्नातकाचार्ययोस्तथा ।
नाकामेलामतशलायां बभ्रुणो दीक्षितस्य य ॥ ४.१३० ॥

मध्यंदिनेऽर्धरात्रे य श्राद्धं भुक्त्वा य सामिषम् ।

संध्योरुभयोश्चैव न सेवेत यतुष्यथम् ॥ ४.१३१ ॥

उद्धर्तनमपस्नानं विण्मूत्रे रक्तमेव य ।

श्लेशमनिष्क्यूतवान्तानि नाधितिष्ठेत्तु कामतः ॥ ४.१३२ ॥

वैरिणं नोपसेवेत सलायं चैव वैरिणः ।

अधार्मिकं तस्करो य परस्यैव य योषितम् ॥ ४.१३३ ॥

न ङीदृशमनायुष्यं लोके ङि यन विद्यते ।

यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् ॥ ४.१३४ ॥

क्षत्रियं चैव सर्पं य ब्राह्मणं य बहुश्रुतम् ।

नावमन्येत वै भूषणुः कृशानपि कदा यन ॥ ४.१३५ ॥

अेतत्रयं ङि पुरुषं निर्दडेदवमानितम् ।

तस्मादेतत्रयं नित्यं नावमन्येत बुद्धिमान् ॥ ४.१३६ ॥

नात्मानमवमन्येत पुर्वाभिरसमृद्धिभिः ।

आ मृत्योः श्रियमन्विच्छेन्नैनां मन्येत दुर्लभाम् ॥ ४.१३७ ॥

सत्यं ब्रूयात्प्रियं ब्रूयान्न ब्रूयात्सत्यमप्रियम् ।

प्रियं य नानृतं ब्रूयादेष धर्मः सनातनः ॥ ४.१३८ ॥

भद्रं भद्रमिति ब्रूयाद्भद्रमित्येव वा वदेत् ।

शुष्कवैरं विवादं य न कुर्यात्केन चित्सह ॥ ४.१३९ ॥

नातिकल्पं नातिसायं नातिमध्यंदिने स्थिते ।

नाज्ञातेन समं गच्छेन्नैको न वृषलैः सह ॥ ४.१४० ॥

ङीनाङ्गानतिरिक्त्वाङ्गान् विधाङ्गीनान् वयोऽधिकान् ।

रुपद्रविणङ्गीनांश्च जातिङ्गीनांश्च नाक्षिपेत् ॥ ४.१४१ ॥ रुपद्रव्यङ्गीनांश्च

न स्पृशेत्पाणिनोच्छिष्टो विप्रो गोब्राह्मणानवाण् ।

न यापि पश्येदशुचिः सुस्थो ज्योतिर्गाणान् द्विवा ॥ ४.१४२ ॥ स्वस्थो ज्योतिर्गाणान् द्विवि

स्पृष्टैतानशुचिर्नित्यमद्भिः प्राणानुपस्पृशेत् ।

गात्राणि चैव सर्वाणि नाभिं पाणितलेन तु ॥ ४.१४३ ॥

अनातुरः स्वानि भानि न स्पृशेदनिमित्ततः ।

रोमाणि य रहस्यानि सर्वाण्येव विवर्जयेत् ॥ ४.१४४ ॥

मङ्गलाचारयुक्तः स्यात्प्रयतात्मा जितेन्द्रियः ।
जपेभ्य जुहुयाञ्चैव नित्यमग्निमतन्द्रितः ॥ ४.१४५ ॥
मङ्गलाचारयुक्तानां नित्यं य प्रयतात्मनाम् ।
जपतां जुह्वतां चैव विनिपातो न विद्यते ॥ ४.१४६ ॥
वेदमेवाभ्यसेन्नित्यं यथाकालमतन्द्रितः । वेदमेव जपेन्
तं ह्यस्याहुः परं धर्ममुपधर्मोऽन्य उच्यते ॥ ४.१४७ ॥
वेदाभ्यासेन सततं शौचेन तपसैव य ।
अद्रोडेण य भूतानां जातिं स्मरति पौर्विकीम् ॥ ४.१४८ ॥
पौर्विकी संस्मरन् जातिं ब्रह्मैवाभ्यस्यते पुनः । द्विजः
ब्रह्माभ्यासेन याजस्रमनन्तं सुभमश्रुते ॥ ४.१४९ ॥
सावित्रान् शान्तिहोमांश्च कुर्यात्पर्वसु नित्यशः । सावित्रान् शान्तिहोमांश्च
पितृश्रैवाष्टकास्वर्षेन्नित्यमन्वष्टकासु य ॥ ४.१५० ॥
दूरादावसथान् मूत्रं दूरात्पादावसेयनम् ।
उच्छिष्टान्ननिषेकं य दूरादेव समाचरेत् ॥ ४.१५१ ॥
मैत्रं प्रसाधनं स्नानं दन्तधावनमञ्जनम् ।
पूर्वाह्ण एव कुर्वीत देवतानां य पूजनम् ॥ ४.१५२ ॥
द्वैवतान्यभिगच्छेत्तु धार्मिकांश्च द्विजोत्तमान् ।
ऋश्वरं चैव रक्षार्थं गुडुनेव य पर्वसु ॥ ४.१५३ ॥
अभियाद्येद्भृङ्गांश्च दद्याञ्चैवासनं स्वकम् ।
कृताञ्जलिरुपासीत गच्छतः पृष्ठतोऽन्वियात् ॥ ४.१५४ ॥
श्रुतिस्मृत्योदितं सम्यग्ि न्निबद्धं स्वेषु कर्मसु ।
धर्ममूलं निषेवेत सदाचारमतन्द्रितः ॥ ४.१५५ ॥
आचारात्त्वभते ह्यायुराचारानीप्सिताः प्रजाः ।
आचाराद्धनमक्षय्यमाचारो हन्त्यलक्षणां ॥ ४.१५६ ॥
दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निन्दितः ।
दुःखभागी य सततं व्याधितोऽल्पायुरेव य ॥ ४.१५७ ॥
सर्वलक्षणाढीनोऽपि यः सदाचारवान्नरः ।
श्रद्धधानोऽनसूयश्च शतं वर्षाणि जिवति ॥ ४.१५८ ॥

यद्यत्परवशं कर्म तत्तद्यत्नेन वर्जयेत् ॥

यद्यदात्मवशं तु स्यात्तत्तत्सेवेत यत्नतः ॥ ४.१५८ ॥

सर्वं परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सुखम् ।

येतद्विधात्समासेन लक्षाणां सुखदुःखयोः ॥ ४.१६० ॥

यत्कर्म कुर्वतोऽस्य स्यात्परितोषोऽन्तरात्मनः ।

तत्प्रयत्नेन कुर्वीत विपरीतं तु वर्जयेत् ॥ ४.१६१ ॥

आचार्यं यं प्रवक्तारं पितरं मातरं गुरुम् ।

न हिंस्याद्ब्राह्मणान् गाश्च सर्वाश्चैव तपस्विनः ॥ ४.१६२ ॥

नास्तिक्यं वेदनिन्दं यं देवतानां यं कुत्सनम् ।

द्वेषं दम्भं यं मानं यं क्रोधं तैक्ष्ण्यं यं वर्जयेत् ॥ ४.१६३ ॥ द्वेषं स्तम्भं यं

परस्य दण्डं नोद्यच्छेत्कुब्धो नैनं निपातयेत् ।

अन्यत्र पुत्रात्शिष्याद्वा शिष्यर्थं ताऽयेत्तु तौ ॥ ४.१६४ ॥

ब्राह्मणायैव गुर्यैव द्विजातिर्वधकाभ्यया ।

शतं वर्षाणि तामिस्त्रे नरके परिवर्तते ॥ ४.१६५ ॥

ताऽयित्वा तृणेनापि संरम्भात्मतिपूर्वकम् ।

अेकविंशतीभाजतीः पापयोनिषु जायते ॥ ४.१६६ ॥

अयुध्यमानस्थोत्पाद्ये ब्राह्मणस्यासृग्गतः ।

दुःखं सुमहदाप्नोति प्रेत्याप्राज्ञतया नरः ॥ ४.१६७ ॥

शोणितं यावतः पांसून् सऽगृह्णाति महीतवात् ।

तावतोऽब्दानमुत्रान्यैः शोणितोत्पादकोऽद्यते ॥ ४.१६८ ॥

न कदा चिद्द्विजे तस्माद्द्विजानवगुरेदपि ।

न ताऽयेत्तृणेनापि न गात्रात्स्रावयेदसृक् ॥ ४.१६९ ॥

अधार्मिको नरो यो हि यस्य चाप्यनृतं धनम् ।

हिंसारतश्च यो नित्यं नैडासौ सुखमेधते ॥ ४.१७० ॥ हिंसारतिश्च

न सीदन्नपि धर्मेण मनोऽधर्मे निवेशयेत् ।

अधार्मिकानां पापानामाशु पश्यन् विपर्ययम् ॥ ४.१७१ ॥

नाधर्मश्चरितो लोके सधः कृत्वति गौरिव ।
शनैरावर्त्यमानस्तु कर्तुर्भूतानि कृन्तति ॥ ४.१७२ ॥
यदि नात्मनि पुत्रेषु न येत्पुत्रेषु नमृषु ।
न त्वेव तु कृतोऽधर्मः कर्तुर्भवति निष्कलः ॥ ४.१७३ ॥
अधर्मोऽधेते तावत्ततो भद्राणि पश्यति ।
ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति ॥ ४.१७४ ॥
सत्यधर्मार्थवृत्तेषु शौचे यैवारभेत्सदा ।
शिष्यांश्च शिष्याद्धर्मोऽवाय् । बालूदरसंयतः ॥ ४.१७५ ॥
परित्यजेदर्थकामौ यौ स्यातां धर्मवर्जितौ ।
धर्मं याप्यसुभोदकं लोकसङ्कुष्टमेव य ॥ ४.१७६ ॥
न पाणिपादयपलो न नेत्रयपलोऽनृजुः ।
न स्याद्वाक्यपलश्चैव न परद्रोडकर्मधीः ॥ ४.१७७ ॥
येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ।
तेन यायात्सतां मार्गं तेन गच्छन्न रिष्यति ॥ ४.१७८ ॥
ऋत्विक्पुशोऽडिताचार्यैर्मातुलातिथिसंश्रितैः ।
बालवृद्धातुरैर्वैद्यैर्ज्ञातिसम्बन्धिबान्धवैः ॥ ४.१७९ ॥
मातापितृभ्यां जामीभिर्भ्रात्रा पुत्रेण भार्यया ।
दुडित्वा दासवर्गेण विवाहं न समाचरेत् ॥ ४.१८० ॥
अेतैर्विवादान् संत्यज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
अेतैर्जितैश्च जयति सर्वान्लोकानिमान् गृही ॥ ४.१८१ ॥
आचार्यां ब्रह्मलोकैशः प्राजापत्ये पिता प्रभुः ।
अतिथिस्त्विन्द्रलोकेशो देवलोकस्य चर्त्विजः ॥ ४.१८२ ॥
जामयोऽप्सरसां लोके वैश्वदेवस्य बान्धवाः ।
सम्बन्धिनो ह्यपां लोके पृथिव्यां मातृमातुलौ ॥ ४.१८३ ॥
आकाशेशास्तु विज्ञेया बालवृद्धशतुराः ।
भ्राता ज्येष्ठः समः पित्रा भार्या पुत्रः स्वका तनुः ॥ ४.१८४ ॥
छाया स्वो दासवर्गश्च दुडिता कृपाणं परम् ।
तस्मादेतैरधिक्षिप्तः सहेतासञ्चरः सदा ॥ ४.१८५ ॥

प्रतिग्रहसमर्थोऽपि प्रसङ्गं तत्र वर्जयेत् ।
 प्रतिग्रहेण ष्यस्याशु ब्राह्मं तेजः प्रशाम्यति ॥ ४.१८६ ॥
 न द्रव्याणामविज्ञाय विधिं धर्म्यं प्रतिग्रहे ।
 प्राज्ञः प्रतिग्रहं कुर्याद्ववसीदन्नपि क्षुधा ॥ ४.१८७ ॥
 छिरण्यं भूमिमश्वं गामन्नं वासस्तिलान् धृतम् ।
 प्रतिगृह्णन्नविद्वांस्तु भस्मीभवति दारुवत् ॥ ४.१८८ ॥
 छिरण्यमायुरन्नं च भूर्गोश्चाप्योषतस्तनुम् ।
 अश्वश्चक्षुस्त्वयं वासो धृतं तेजस्तिवाः प्रजाः ॥ ४.१८९ ॥
 अतपास्त्वनधीयानः प्रतिग्रहरुचिर्द्विजः ।
 अम्भस्यश्मप्लवेनैव सः तेनैव मज्जति ॥ ४.१९० ॥
 तस्माद्विद्वान् बिभियाद्यस्मात्तस्मात्प्रतिग्रहात् ।
 स्वल्पकेनाप्यविद्वान् छि पङ्के गौरिव सीदति ॥ ४.१९१ ॥
 न वार्यपि प्रयच्छेत्तु भैडालप्रतिके द्विजे ।
 न भकप्रतिके पापे नावेदविदि धर्मवित् ॥ ४.१९२ ॥
 त्रिष्यप्येतेषु दत्तं छि विधिनाऽप्यर्जितं धनम् ।
 दातुर्भवत्यनर्थाय पश्त्रादातुरेव च ॥ ४.१९३ ॥
 यथा प्लवेनोपलेन निमज्जत्युदके तरन् ।
 तथा निमज्जतोऽधस्तादज्ञौ दातृप्रतीच्छकौ ॥ ४.१९४ ॥
 धर्मध्वञ्च सदा लुब्धश्छाम्निको लोकदम्भकः ॥
 भैडालप्रतिको ज्ञेयो छिंस्रः सर्वाभिसंधकः ॥ ४.१९५ ॥
 अधोदृष्टिर्नैष्टुतिकः स्वार्थसाधनतत्परः ।
 शठो मिथ्याविनीतश्च भकप्रतयरो द्विजः ॥ ४.१९६ ॥
 ये भकप्रतिनो विप्रा ये च मार्जारलिङ्गिनः ।
 ते पतन्त्यन्धतामिस्रे तेन पापेन कर्मणा ॥ ४.१९७ ॥
 न धर्मस्यापदेशेन पापं कृत्वा व्रतं यरेत् ।
 व्रतेन पापं प्रच्छाद्य कुर्वन् स्त्रीशूद्रदम्भनम् ॥ ४.१९८ ॥

प्रेत्येड येदृशा विप्रा गार्ह्यन्ते ब्रह्मवादिभिः ।
 छद्मना यरितं यथ्य व्रतं रक्षांसि गच्छति ॥ ४.१८८ ॥
 अलिङ्गी लिङ्गिवेषेण यो वृत्तिमुपज्जवति ।
 स लिङ्गिनां उरत्येनस्तिर्यग्योनौ य जायते ॥ ४.२०० ॥
 परकीयनिपानेषु न स्नायाधि कदा यन । स्नायाथ्य कदा यन
 निपानकर्तुः स्नात्वा तु दृष्टतांशेन लिप्यते ॥ ४.२०१ ॥
 यानशय्याऽऽसनान्यस्य दूपोद्यानगृहाणि य ।
 अदत्तान्युपयुञ्जान येनसः स्यात्तुरीयभाङ् ॥ ४.२०२ ॥
 नदीषु देवभातेषु तडागेषु सरःसु य ।
 स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्रवणेषु य ॥ ४.२०३ ॥
 यमान् सेवेत सततं न नित्यं नियमान् भुधः ।
 यमान् पतत्यकुर्वाणो नियमान् डेवलान् भजन् ॥ ४.२०४ ॥
 नाश्रोत्रियतते यज्ञे ग्रामयाजिकृते तथा ।
 स्त्रिया क्लीबेन य हुते भुञ्जत ब्राह्मणः क्व यित् ॥ ४.२०५ ॥
 अश्वीकमेतत्साधूनां यत्र जुबत्यमी डविः । अश्वीलम्
 प्रतीपमेतद्देवानां तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ४.२०६ ॥
 मत्तकुद्धातुराणां य न भुञ्जत कदा यन ।
 केशकीटावपन्नं य पदा स्पृष्टं य कामतः ॥ ४.२०७ ॥
 भ्रूणघ्नावेक्षितं यैव संस्पृष्टं चाप्युदक्यया ।
 पतत्रिणावलीढं य शुना संस्पृष्टमेव य ॥ ४.२०८ ॥
 गवा यात्रमुपघ्रातं घृष्टान्नं य विशेषतः ।
 गणान्नं गणिकात्रं य विदृषा य जुगुप्सितम् ॥ ४.२०९ ॥
 स्तेनगायनयोश्चान्नं तक्ष्णो वार्धुषिकस्य य ।
 दीक्षितस्य कर्दर्यस्य ब्रह्मस्य निगडस्य य ॥ ४.२१० ॥
 अभिशस्तस्य षण्डस्य पुंशल्या दाम्भिकस्य य ।
 शुक्तं पर्युषितं यैव शूद्रस्योच्छिष्टमेव य ॥ ४.२११ ॥
 चिकित्सकस्य मृगयोः कूरस्योच्छिष्टभोजिनः ।
 उग्रान्नं सूतिकात्रं य पर्यायान्तमनिर्दशम् ॥ ४.२१२ ॥

अनर्थितं वृथाभांसमवीरायाश्च योषितः ।
 द्विषदन्नं नगर्थन्नं पतितान्नमवक्षुतम् ॥ ४.२१३ ॥
 पिशुनानृतिनोश्चान्नं कृतुविडयिषास्तथा ॥ । कृतुविडयकस्य य
 शैलूषतुन्नवायात्रं कृतघ्नस्यान्नमेव य ॥ ४.२१४ ॥
 कर्मारस्य निषादस्य रङ्गावतारकस्य य ।
 सुवार्णकर्तुर्विषास्य शस्त्रविडयिषास्तथा ॥ ४.२१५ ॥
 श्ववतां शौण्डिकानां य चैलनिर्णोकस्य य ।
 रञ्जकस्य नृशंसस्य यस्य योपपतिर्गृहे ॥ ४.२१६ ॥ रञ्जकस्य
 भूष्यन्ति ये योपपतिं स्त्रीजितानां य सर्वशः ।
 अनिर्दशं य प्रेतान्नमतुष्टिकरमेव य ॥ ४.२१७ ॥
 राजान्नं तेज आदत्ते शूद्रान्नं ब्रह्मवर्चसम् ।
 आयुः सुवार्णकारान्नं यशश्चार्मावकर्तिनः ॥ ४.२१८ ॥
 कारुकात्रं प्रजां उन्ति बलं निर्णोकस्य य ।
 गणान्नं गणिकात्रं य लोकेभ्यः परिकृन्तति ॥ ४.२१९ ॥
 पूयं चिकित्सकस्यान्नं पुंश्चल्यास्त्वन्नमिन्द्रियम् ।
 विष्ठा वार्धुषिकस्यान्नं शस्त्रविडयिषो मलम् ॥ ४.२२० ॥
 य येतेऽन्ये त्वभोज्यान्नाः क्रमशः परिकीर्तिताः ।
 तेषां त्वगस्थिरोमाणि वदन्त्यन्नं मनीषिणः ॥ ४.२२१ ॥
 भुक्त्वाऽतोऽन्यतमस्यान्नमत्या क्षपाणां त्र्यहम् ।
 मत्या भुक्त्वाऽयरेत्कृच्छ्रं रेतोविण्मूत्रमेव य ॥ ४.२२२ ॥
 नाद्यात्प्लूद्रस्य पक्वान्नं विद्धानश्राद्धिनो द्विजः ।
 आददीताममेवास्माद्वृत्तावेकरान्निकम् ॥ ४.२२३ ॥
 श्रोत्रियस्य कर्दर्यस्य वदान्यस्य य वार्धुषिः ।
 भीमांसित्वोभयं देवाः सममन्नमकल्पयन् ॥ ४.२२४ ॥
 तान् प्रजापतिराडैत्य मा कृष्यं विषमं समम् ।
 श्रद्धापूतं वदान्यस्य उतमश्रद्धयेतरत् ॥ ४.२२५ ॥
 श्रद्धयेष्टं य पूर्तं य नित्यं कुर्यादतन्द्रितः ।

श्रद्धाङ्गते ऽयक्षये ते भवतः स्वागतैर्धनैः ॥ ४.२२६ ॥
 दानधर्मं निषेवेत नित्यमैष्टिकपौर्तिकम् ।
 परितुष्टेन भावेन पात्रमासाद्य शक्तितः ॥ ४.२२७ ॥
 यत्किं विदपि दातव्यं याचितेनानसूयया ।
 उत्पत्स्यते हि तत्पात्रं यत्तारयति सर्वतः ॥ ४.२२८ ॥
 वारिदस्तृप्तिमाप्नोति सुभमक्षय्यमन्नदः । अक्षयम्
 तिलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्वक्षुरुत्तमम् ॥ ४.२२९ ॥
 भूमिदो भूमिमाप्नोति दीर्घमायुर्द्विरण्यदः ।
 गृहदोऽग्न्याग्निं वेश्मानि रुष्यदो रुपमुत्तमम् ॥ ४.२३० ॥
 वासोदश्वन्द्रसालोऽयमग्निं सालोऽयमश्वदः ।
 अनडुडः श्रियं पुष्टां गोदो अन्नस्य विष्टपम् ॥ ४.२३१ ॥
 यानशय्याप्रदो भार्यामैश्वर्यमभयप्रदः ।
 धान्यदः शाश्वतं सौभ्यं अन्नमदो अन्नमसाष्टिताम् ॥ ४.२३२ ॥
 सर्वेषामेव दानानां अन्नमदानं विशिष्यते ।
 वार्यन्नगोमडीवाससु । तिलकाञ्चनसर्पिषाम् ॥ ४.२३३ ॥
 येन येन तु भावेन यद्यद्दानं प्रयच्छति ।
 तत्तन्नेव भावेन प्राप्नोति प्रतिपूजितः ॥ ४.२३४ ॥
 योऽर्थितं प्रतिगृह्णाति ददात्यर्थितमेव वा ।
 तावुभौ गच्छतः स्वर्गं नरकं तु विपर्यये ॥ ४.२३५ ॥
 न विस्मयेत तपसा वदेद्विष्ट्वा य नानृतम् ।
 नार्तोऽप्यपवदेद्विप्रात्र दत्त्वा परिकीर्तयेत् ॥ ४.२३६ ॥ दत्त्वा
 यज्ञोऽनुतेन क्षरति तपः क्षरति विस्मयात् ।
 आयुर्विप्रापवादेन दानं य परिकीर्तनात् ॥ ४.२३७ ॥
 धर्मं शनैः सञ्चिनुयाद्भ्रूमीकमिव पुत्तिकाः । सञ्चिनुयाद्
 परलोकसङ्घार्यं सर्वभूतान्यपीडयन् ॥ ४.२३८ ॥
 नामुत्र हि सङ्घार्यं पिता माता य तिष्ठतः ।
 न पुत्रदारं न ज्ञातिर्धर्मस्तिष्ठति केवलः ॥ ४.२३९ ॥

अेकः प्रजायते जन्तुरेक अेव प्रलीयते ।
 अेकोऽनुभुङ्क्ते सुकृतमेक अेव य दृष्टुतम् ॥ ४.२४० ॥
 मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमं क्षितौ ।
 विमुष्णा बान्धवा यान्ति धर्मस्तमनुगच्छति ॥ ४.२४१ ॥
 तस्माद्धर्मं सलायार्थं नित्यं सञ्चिनुयात्शनैः ।
 धर्मेण छि सलायेन तमस्तरति दृस्तम् ॥ ४.२४२ ॥
 धर्मप्रधानं पुरुषं तपसा हतडिख्लिषम् ।
 परलोकं नयत्याशु भास्वन्तं भशरीरिणाम् ॥ ४.२४३ ॥
 उत्तमैरुत्तमैर्नित्यं सम्भन्धानायरेत्सह । सम्भन्धान्
 निनीषुः कुलमुत्कर्षमधमानधमांस्त्यजेत् ॥ ४.२४४ ॥
 उत्तमानुत्तमानेव गच्छन् डीनांस्तु वर्जयन् ।
 ब्राह्मणः श्रेष्ठतामेति प्रत्यवायेन शूद्रताम् ॥ ४.२४५ ॥
 दृढकारी मुद्दुर्दान्तः क्रूराचारैरसंवसन् ।
 अलिंसो दमदानाभ्यां जयेत्स्वर्गं तथाप्रतः ॥ ४.२४६ ॥
 अेधौदकं मूलकुलमन्नमभ्युद्यतं य यत् ।
 सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्मध्यथाभयदक्षिणाम् ॥ ४.२४७ ॥
 आलृताभ्युद्यतां भिक्षां पुरस्तादप्रयोदिताम् ।
 मेने प्रजापतिर्ग्राह्यामपि दृष्टुतकर्मणः ॥ ४.२४८ ॥
 नाश्नन्ति पितरस्तस्य दशवर्षाणि पञ्च य ॥
 न य हव्यं वल्यत्रिंशतामभ्यवमन्यते ॥ ४.२४९ ॥
 शय्यां गृहान् कुशान् गन्धानपः पुष्पं मणीन् दधि ।
 धाना मत्स्यान् पयो मांसं शाकं यैव न निणुदित् ॥ ४.२५० ॥
 गुडुन् भृत्यांश्चोज्जिडीर्षन्नरिष्यन् देवतातिथीन् ।
 सर्वतः प्रतिगृह्णीयात्र तु तृथेत्स्वयं ततः ॥ ४.२५१ ॥
 गुरुषु त्वभ्यतीतेषु विना वा तैर्गृहे वसन् ।
 आत्मनो वृत्तिमन्विच्छन् गृह्णीयात्साधुतः सदा ॥ ४.२५२ ॥
 आर्धिकः कुलमित्रं य गोपालो दासनापितौ ।

अते शूद्रेषु भोजयान्ना याश्चात्मानं निवेदयेत् ॥ ४.२५३ ॥
 यादृशोऽस्य भवेदात्मा यादृशं च चिकीर्षितम् ।
 यथा यौपयरेटेनं तथाऽत्मानं निवेदयेत् ॥ ४.२५४ ॥
 योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा सत्सु भाषते ।
 स पापकृत्तमो लोके स्तेन आत्मापहारकः ॥ ४.२५५ ॥
 वाच्यर्था नियताः सर्वे वाऽमूला वाऽविनिःसृताः ।
 तांस्तु यः स्तेनयेद्द्राव्यं स सर्वस्तेयकृन्नरः ॥ ४.२५६ ॥
 मडर्षिपितृदेवानां गत्वाऽनृण्यं यथाविधि ।
 पुत्रे सर्वे समासज्य वसेन् माध्यस्थ्यमाश्रितः ॥ ४.२५७ ॥ आस्थितः
 ओकाडी चिन्तयेन्नित्यं विविक्ते छितमात्मनः । छितमात्मनि
 ओकाडी चिन्तयानो छि परं श्रेयोऽधिगच्छति ॥ ४.२५८ ॥
 ओषौद्विता गृहस्थस्य वृत्तिर्विप्रस्य शाश्वती ।
 स्नातकप्रतकल्पश्च सत्त्ववृद्धिकरः शुभः ॥ ४.२५९ ॥
 अनेन विप्रो वृत्तेन वर्तयन् वेदशास्त्रवित् ।
 व्यपेतकल्मषो नित्यं ब्रह्मलोके महीयते ॥ ४.२६० ॥

अध्याय ५

श्रुत्वैतान् ऋषयो धर्मान् स्नातकस्य यथौदितान् ।
 धृष्टमूर्खमहात्मानमनवप्रभवं भृगुम् ॥ ५.१ ॥
 अत्र यथोक्तं विप्राणां स्वधर्ममनुतिष्ठताम् ।
 कथं मृत्युः प्रभवति वेदशास्त्रविदां प्रभो ॥ ५.२ ॥
 स तानुवाच धर्मात्मा मडर्षान् मानवो भृगुः ।
 श्रूयतां येन द्रोणेण मृत्युर्विप्रान् जिघांसति ॥ ५.३ ॥
 अनभ्यासेन वेदानामाचारस्य च वर्जनात् ।
 आलस्याद्दन्द्रदोषास्य मृत्युर्विप्राञ्जिघांसति ॥ ५.४ ॥ विप्रान्
 लशुनं गृञ्जनं चैव पलाण्डुं कवकानि च ।
 अलक्ष्याणि द्विजतीनाममेध्यप्रभवानि च ॥ ५.५ ॥

लोडितान् वृक्षनिर्यासान् वृश्चनप्रभवान्स्तथा । वृश्चनप्रभवाः
 शेलुं गव्यं च पेयूषं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥ ५.६ ॥ पीयूषं
 वृथा कृसरसंयावं पायसापूपमेव च ।
 अनुपाकृतमांसानि देवान्नानि उर्वीषि च ॥ ५.७ ॥
 अनिर्दशाया गोः क्षीरमौष्ट्रमैकशङ्कुं तथा ।
 आविकं संधिनीक्षीरं विवत्सायाश्च गोः पयः ॥ ५.८ ॥ सन्धिनीक्षीरं
 आरण्यानां च सर्वेषां मृगाणां माहिषं विना ।
 स्त्रीक्षीरं यैव वज्र्यानि सर्वशुक्तानि यैव हि ॥ ५.९ ॥
 दधि भक्ष्यं च शुक्तेषु सर्वं च दधिसम्भवम् । दधिसम्भवम्
 यानि यैवाभिषूयन्ते पुष्पमूलकृलैः शुलैः ॥ ५.१० ॥
 क्व्यादान् शकुनान् सर्वान्तथा ग्रामनिवासिनः । क्व्यादः शकुनीन्
 अनिर्दिष्टांश्चेकशङ्कान् टिट्टिभं च विवर्जयेत् ॥ ५.११ ॥
 कलविडुं प्लवं उंसं यकाहं ग्रामकुक्कुटम् ।
 सारसं रज्जुवालं च दात्यूडं शुक्रसारिकं ॥ ५.१२ ॥ रज्जुदालं
 प्रतुदाञ्जालपादांश्च कोयष्टिनभविष्टिरान् । प्रतुदान्
 निमज्जतश्च मत्स्यादान् सौनं वल्लूरमेव च ॥ ५.१३ ॥
 बकं यैव बलाकां च काकोलं भञ्जरीटकम् ।
 मत्स्यादान् विड्वराडांश्च मत्स्यानेव च सर्वशः ॥ ५.१४ ॥
 यो यस्य मांसमश्राति स तन्मांसाद् उच्यते ।
 मत्स्यादः सर्वमांसादस्तस्मान् मत्स्यान् विवर्जयेत् ॥ ५.१५ ॥
 पाठीनरोडितावाधौ नियुक्तौ उव्यकव्ययोः ।
 राज्ञवान् सिंढतुण्डाश्च सशल्काश्चैव सर्वशः ॥ ५.१६ ॥ राज्ञवाः
 न भक्षयेदक्यरानज्ञातांश्च मृगद्विजान् ।
 भक्षयेष्वपि समुद्दिष्टान् सर्वान् पञ्चनभांस्तथा ॥ ५.१७ ॥
 श्राविधं शल्यकं गोधां भङ्गुङ्गुर्मशशांस्तथा ।
 भक्ष्यान् पञ्चनभेष्वालुङ्गुंश्चैकतोदतः ॥ ५.१८ ॥
 छत्राकं विड्वराडं च लशुनं ग्रामकुक्कुटम् ।
 पलाण्डुं गृञ्जनं यैव मत्या जग्ध्वा पतेद्द्विजः ॥ ५.१९ ॥

अमत्यैतानि षड्जग्ध्वा कृच्छ्रं सान्तापनं यरेत् ।
 यतियान्द्रायाणां वाऽपि शेषेषूपवसेदलः ॥ प.२० ॥
 संवत्सरस्यैकमपि यरेत्कृच्छ्रं द्विजोत्तमः ।
 अज्ञातभुक्तशुद्ध्यर्थं ज्ञातस्य तु विशेषतः ॥ प.२१ ॥
 यज्ञार्थं ब्राह्मणैर्वध्याः प्रशस्ता मृगपक्षिणः ।
 भृत्यानां चैव वृत्त्यर्थमगस्त्यो ह्यायरत्पुरा ॥ प.२२ ॥
 बभूवुर्लि पुरोडाशा भक्ष्याणां मृगपक्षिणाम् ।
 पुराणेष्वपि यज्ञेषु ब्रह्मक्षत्रसवेषु च ॥ प.२३ ॥ पुराणेष्वृषियज्ञेषु
 यत्किं चित्स्नेहसंयुक्तं भक्ष्यं भोज्यमगर्हितम् ।
 तत्पर्युषितमप्याद्यं उविःशेषं च यद्भवत् ॥ प.२४ ॥
 शिरस्थितमपि त्वाधमस्नेहाक्तं द्विजातिभिः ।
 यवगोधूमजं सर्वं पयसश्चैव विडिया ॥ प.२५ ॥
 अेतद्दुक्तं द्विजातीनां भक्ष्याभक्ष्यमशेषतः ।
 मांसस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिं भक्षणावर्जने ॥ प.२६ ॥
 प्रोक्षितं भक्षयेन् मांसं ब्राह्मणानां च काम्यया ।
 यथाविधि नियुक्तस्तु प्राणानामेव यात्यये ॥ प.२७ ॥
 प्राणस्यान्नमिदं सर्वं प्रजापतिरकल्पयत् ।
 स्थावरं जङ्गमं चैव सर्वं प्राणस्य भोजनम् ॥ प.२८ ॥
 यराणामन्नमयरा दंष्ट्रिणामप्यदंष्ट्रिणः ।
 अलस्ताश्च सलस्तानां शूराणां चैव भीरवः ॥ प.२९ ॥
 नात्ता दृष्यत्यदन्नाधान् प्राणिनोऽलन्युऽलन्यपि ।
 धात्रैव सृष्टा ह्याद्याश्च प्राणिनोऽत्तार अेव च ॥ प.३० ॥
 यज्ञाय जग्धिर्मांसस्येत्येष दैवो विधिः स्मृतः ।
 अतोऽन्यथा प्रवृत्तिस्तु राक्षसो विधिरुच्यते ॥ प.३१ ॥
 क्रीत्वा स्वयं वाऽप्युत्पाद्य परोपकृतमेव वा ।
 देवान् पितृश्चार्याथित्वा भादन् मांसं न दृष्यति ॥ प.३२ ॥
 नाद्यादविधिना मांसं विधिज्ञोऽनापदि द्विजः ।

जग्ध्वा ङ्यविधिना मांसं प्रेतस्तैरधतेऽवशः ॥ प.३३ ॥
 न तादृशं भवत्येनो मृगलन्तुर्धनार्थिनः ।
 यादृशं भवति प्रेत्य वृथामांसानि भादतः ॥ प.३४ ॥
 नियुक्तस्तु यथान्यायं यो मांसं नात्ति मानवः ।
 स प्रेत्य पशुतां याति सम्भवानेकविंशतिम् ॥ प.३५ ॥
 असंस्कृतान् पशून् मन्त्रैर्नाद्याद्विप्रः कदा यन ।
 मन्त्रैस्तु संस्कृतानद्यात्वाश्वत् विधिमास्थितः ॥ प.३६ ॥
 कुर्याद्धृतपशुं सङ्गे कुर्यात्पिष्टपशुं तथा ।
 न त्वेव तु वृथा लन्तुं पशुमिच्छेत्कदा यन ॥ प.३७ ॥
 यावन्ति पशुरोमाणि तावत्कृत्वो ङ मारणम् ।
 वृथापशुघ्नः प्राप्नोति प्रेत्य जन्मनि जन्मनि ॥ प.३८ ॥
 यज्ञार्थं पशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयम्भुवा ।
 यज्ञोऽस्य भूत्यै सर्वस्य तस्माद्यज्ञे वधोऽवधः ॥ प.३९ ॥
 ओषध्यः पशवो वृक्षास्तिर्यग्भ्यः पक्षिणस्तथा ।
 यज्ञार्थं निधनं प्राप्ताः प्राप्नुवन्त्युत्सृतीः पुनः ॥ प.४० ॥ उच्छ्रितीः
 मधुपर्के च यज्ञे च पितृद्वैवतकर्मणि ।
 अत्रैव पशवो लिंस्या नान्यत्रैत्यब्रवीन् मनुः ॥ प.४१ ॥
 ओष्वर्थेषु पशून् लिंसन् वेदतत्त्वार्थविद्विजः ।
 आत्मानं च पशुं यैव गमयत्युत्तमं गतिम् ॥ प.४२ ॥
 गृहे गुरावरण्ये वा निवसन्नात्मवान् द्विजः ।
 नावेदविहितां लिंसामापद्यपि समाचरेत् ॥ प.४३ ॥
 या वेदविहिता लिंसा नियताऽस्मिंश्चराचरे ।
 अलिंसामेव तां विद्याद्वेदाद्गर्भो लि निर्बलौ ॥ प.४४ ॥
 योऽलिंसकानि भूतानि लिनस्त्यात्मसुभैच्छया ।
 स ञ्चांश्च मृतश्चैव न क्व चित्सुभमेधते ॥ प.४५ ॥
 यो बन्धनवधकलेशान् प्राणिनां न चिकीर्षति ।
 स सर्वस्य हितप्रोप्सुः सुभमत्यन्तमश्नुते ॥ प.४६ ॥

यद्दध्यायति यत्कुरुते रतिं भद्राति यत्र य ।
 तदवाप्नोत्ययत्नेन यो हिनस्ति न किं यन ॥ प.४७ ॥
 नाकृत्वा प्राणिनां हिंसां मांसमुत्पद्यते क्व यित् ।
 न य प्राणिवधः स्वर्ग्यस्तस्मान् मांसं विवर्जयेत् ॥ प.४८ ॥
 समुत्पत्तिं य मांसस्य वधबन्धौ य देहिनाम् ।
 प्रसमीक्ष्य निवर्तेत सर्वमांसस्य भक्षणत् ॥ प.४९ ॥
 न भक्षयति यो मांसं विधिं हित्वा पिशाचवत् ।
 न लोके प्रियतां याति व्याधिभिश्च न पीडयते ॥ प.५० ॥
 अनुमन्ता विशसिता निहन्ता क्यविकयी ।
 संस्कर्ता योपहर्ता य भादकश्चेति घातकाः ॥ प.५१ ॥
 स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ।
 अनभ्यर्थ्य पितृन् देवांस्ततोऽन्यो नास्त्यपुण्यकृत् ॥ प.५२ ॥
 वर्षे वर्षेऽश्वमेधेन यो यजेत शतं समाः ।
 मांसानि य न भादेधस्तयोः पुण्यफलं समम् ॥ प.५३ ॥
 कृलमूलाशनैर्मेधैर्मुन्यन्नानां य भोजनैः ।
 न तत्कृलमवाप्नोति यत्मांसपरिवर्जनात् ॥ प.५४ ॥
 मां स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिडाद्गम्यडम् ।
 अेतत्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ प.५५ ॥
 न मांसभक्षणे दोषो न मद्ये न य मैथुने ।
 प्रवृत्तिरेषा भूतानां निवृत्तिस्तु मडाकृला ॥ प.५६ ॥
 प्रेतशुद्धिं प्रवक्ष्यामि द्रव्यशुद्धिं तथैव य ।
 यतुर्णामपि वर्णानां यथावदनुपूर्वशः ॥ प.५७ ॥
 दन्तजातेऽनुजाते य कृतयूडे य संस्थिते ।
 अशुद्धा बान्धवाः सर्वे सूतके य तथौच्यते ॥ प.५८ ॥
 दशाहं शावमाशौचं सपिण्डेषु विधीयते ।
 अर्वाकसञ्चयनादस्थनां त्र्यहमेकाहमेव वा ॥ प.५९ ॥
 सपिण्डता तु पुरुषे सममे विनिवर्तते ।
 समानोदकभावस्तु जन्मनाम्नोरवेदने ॥ प.६० ॥

यथैदं शावमाशौचं सपिण्डेषु विधीयते ।
 जननेऽप्येवमेव स्यात्पिपुत्रं शुद्धिमिच्छताम् ॥ प.६१ ॥
 सर्वेषां शावमाशौचं मातापित्रोस्तु सूतकम् ।
 (जननेऽप्येवमेव स्यान् मातापित्रोस्तु सूतकम् ।)
 सूतकं मातुरेव स्याद्दुपस्पृश्य पिता शुचिः ॥ प.६२ ॥
 निरस्य तु पुत्रंशुकमुपस्पृश्यैव शुध्यति ।
 बैजिकादभिसम्भन्धादनुरुन्ध्यादघं त्र्यलम् ॥ प.६३ ॥
 अह्ना यैकेन रात्र्या य त्रिरात्रैरेव य त्रिभिः ।
 शवस्पृशो विशुध्यन्ति त्र्यडाद्दुदकदायिनः ॥ प.६४ ॥
 गुरोः प्रेतस्य शिष्यस्तु पितृमेघं समाचरन् ।
 प्रेतदारैः समं तत्र दशरात्रेण शुध्यति ॥ प.६५ ॥ प्रेतादारैः
 रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्त्रावे विशुध्यति ।
 रजस्युपरते साध्वी स्नानेन स्त्री रजस्वला ॥ प.६६ ॥
 नृणामकृतयूडानां विशुद्धिर्नैशिकी स्मृता ।
 निर्वृत्तयूडानां तु त्रिरात्रात्शुद्धिरिष्यते ॥ प.६७ ॥ निर्वृत्तमुण्डकानां
 उनद्विवार्षिकं प्रेतं निदध्युर्भान्धवा भलिः ।
 अलङ्कृत्य शुचौ भूमावस्थिसञ्चयनादृते ॥ प.६८ ॥
 नास्य कार्याऽग्निःसंस्कारो न च कार्याऽदकडिया ।
 अरण्ये काष्ठवत्पुत्र्या क्षपेयुस्त्यलमेव तु ॥ प.६९ ॥ क्षपेत त्र्यलमेव य
 नात्रिवर्षस्य कर्तव्या भान्धवैरुदकडिया ।
 जातदन्तस्य वा कुर्यान्मि वाऽपि कृते सति ॥ प.७० ॥
 सभ्रलभयारिण्येकालमतीते क्षपणं स्मृतम् ।
 जन्मन्येकौदकानां तु त्रिरात्रात्शुद्धिरिष्यते ॥ प.७१ ॥
 स्त्रीणामसंस्कृतानां तु त्र्यडात्शुध्यन्ति भान्धवाः ।
 यथोक्तेनैव कल्पेन शुध्यन्ति तु सनाभयः ॥ प.७२ ॥
 अक्षारलवणान्नाः स्युर्निमज्जेषुश्च ते त्र्यलम् ।
 मांसाशनं च नाश्रीयुः शयीरेश्च पृथङ्क्षतौ ॥ प.७३ ॥

संनिधावेष वै कल्पः शावाशौचस्य कीर्तितः ।
असंनिधावयं ज्ञेयो विधिः सम्बन्धिबान्धवैः ॥ प.७४ ॥
विगतं तु विदेशस्थं शृणुयाद्यो ऽयनिर्देशम् ।
यत्शेषं दशरात्रस्य तावदेवाशुचिर्भवेत् ॥ प.७५ ॥
अतिक्रान्ते दशाहे यत्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ।
संवत्सरे व्यतीते तु स्पृष्ट्वैवापो विशुध्यति ॥ प.७६ ॥
निर्देशं ज्ञातिभरणं श्रुत्वा पुत्रस्य जन्म य ।
सवासा जलमाप्नुत्य शुद्धो भवति मानवः ॥ प.७७ ॥
बाले देशान्तरस्थे य पृथक्पिण्डे य संस्थिते ।
सवासा जलमाप्नुत्य सद्य एव विशुध्यति ॥ प.७८ ॥
अन्तर्दशाहे स्यातां येत्पुनर्मरणजन्मनी । येत्स्यातां
तावत्स्यादशुचिर्विप्रो यावत्तत्स्यादनिर्देशम् ॥ प.७९ ॥
त्रिरात्रमाहुराशौचमाचार्ये संस्थिते सति ।
तस्य पुत्रे य पत्न्यां य द्विवारात्रमिति स्थितिः ॥ प.८० ॥
श्रोत्रिये तूपसम्पन्ने त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ।
मातुले पक्षिणीं रात्रिं शिष्यत्विग्बान्धवेषु य ॥ प.८१ ॥
प्रेते राजनि सज्योतिर्यस्य स्याद्विषये स्थितः ।
अश्रोत्रिये त्वलः कृत्स्नमनूयाने तथा गुरौ ॥ प.८२ ॥ कृत्स्नां
शुद्ध्येद्विप्रो दशाहेन द्वादशाहेन भूमिपः ।
वैश्यः पञ्चदशाहेन शूद्रो मासेन शुध्यति ॥ प.८३ ॥
न वर्धयेदघादानि प्रत्यूडेन्नाग्निषु क्रियाः ।
न य तत्सर्वं कुर्वाणः सनाभ्योऽप्यशुचिर्भवेत् ॥ प.८४ ॥
द्विवाकीर्तिमुदक्यां य पतितं सूतिकां तथा ।
शवं तत्स्पृष्टिनं यैव स्पृष्ट्वा स्नानेन शुध्यति ॥ प.८५ ॥
आथम्य प्रयतो नित्यं जपेदशुचिर्दशने ।
सौरान् मन्त्रान् यथोत्साहं पावमानीश्च शक्तितः ॥ प.८६ ॥
नारं स्पृष्ट्वाऽस्थि सस्नेहं स्नात्वा विप्रो विशुध्यति ।
आथम्यैव तु निःस्नेहं गामालभ्यार्कमीक्ष्य वा ॥ प.८७ ॥

आदिष्टी नोदकं कुर्यादा व्रतस्य समापनात् ।
 समाम्ने तूदकं कृत्वा त्रिरात्रेणैव शुध्यति ॥ प.८८ ॥
 वृथासङ्करजातानां प्रप्रजयासु य तिष्ठताम् ॥
 आत्मनस्त्यागिनां यैव निर्वर्तोदकडिया ॥ प.८९ ॥
 पाषण्डमाश्रितानां य यरन्तीनां य कामतः ।
 गर्भभर्तृद्रुडां यैव सुरापीनां य योषिताम् ॥ प.९० ॥
 आचार्यं स्वमुपाध्यायं पितरं मातरं गुरुम् ।
 निर्दृत्य तु प्रती प्रेतात्र प्रतेन वियुज्यते ॥ प.९१ ॥
 दक्षिणेन मृतं शूद्रं पुरद्वारेण निर्दरेत् ।
 पश्चिमोत्तरपूर्वैस्तु यथायोगं द्विजन्मनः ॥ प.९२ ॥
 न राज्ञामधोषोऽस्ति प्रतिनां न य सत्रिणाम् ।
 अैन्द्रं स्थानमुपासीना ब्रह्मभूता हि ते सदा ॥ प.९३ ॥
 राज्ञो मडात्मिके स्थाने सधःशौचं विधीयते ।
 प्रजानां परिरक्षार्थमासनं यात्र कारणम् ॥ प.९४ ॥
 उम्भाडवडतानां य विधुता पार्थिवेन य । उम्भाडवडतानां
 गोब्राह्मणस्य येवार्थे यस्य यैच्छति पार्थिवः ॥ प.९५ ॥
 सोमाञ्चर्कानिवेन्द्राणां वित्ताप्यत्योर्यमस्य य ।
 अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते नृपः ॥ प.९६ ॥
 लोकेशाधिष्ठितो राजा नास्याशौचं विधीयते ।
 शौचाशौचं हि मर्त्यानां लोकेभ्यः प्रभवाम्यथौ ॥ प.९७ ॥
 उद्यतैराडवे शस्त्रैः क्षत्रधर्मडतस्य य ।
 सधः संतिष्ठते यज्ञस्तथाऽशौचमिति स्थितिः ॥ प.९८ ॥
 विप्रः शुध्यत्यपः स्पृष्ट्वा क्षत्रियो वाडनायुधम् ।
 वैश्यः प्रतोदं रश्मीन् वा यष्टिं शूद्रः कृतडियः ॥ प.९९ ॥
 अेतद्भोऽभिलडितं शौचं सपिण्डेषु द्विजोत्तमाः ।
 असपिण्डेषु सर्वेषु प्रेतशुद्धिं निबोधत ॥ प.१०० ॥

असपिण्डं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्दृत्य बन्धुवत् ।
 विशुध्यति त्रिशत्रेण मातुरामांश्च बान्धवान् ॥ ५.१०१ ॥
 यद्यन्नमत्ति तेषां तु दशाडेनैव शुध्यति ।
 अनदन्नन्नमहैव न येत्स्मिन् गृहे वसेत् ॥ ५.१०२ ॥
 अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव च । अज्ञातिमेव वा
 स्नात्वा सयैवः स्पृष्ट्वाऽग्निं धृतं प्राश्य विशुध्यति ॥ ५.१०३ ॥ सयैवं, विशुद्ध्यति
 न विप्रं स्वेषु तिष्ठत्सु मृतं शूद्रेण नाययेत् ।
 अस्वर्ग्यां ल्याहुतिः सा स्यात्प्रादुर्गसंस्पर्शदूषिता ॥ ५.१०४ ॥
 ज्ञानं तपोऽग्निराडारो मृत्मनो वार्युपाञ्जनम् ।
 वायुः कर्माङ्कालौ च शुद्धेः कर्तृणि देहिनाम् ॥ ५.१०५ ॥
 सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतम् ।
 योऽर्थं शुचिर्हि स शुचिर्न मृद्राशिशुचिः शुचिः ॥ ५.१०६ ॥
 क्षान्त्या शुध्यन्ति विद्वांसो दानेनाकार्यकारिणः । शुद्ध्यन्ति
 प्रच्छन्नपापा जघेन तपसा वेदवित्तमाः ॥ ५.१०७ ॥
 मृत्तोयैः शुध्यते शोध्यं नदी वेगेन शुध्यति ।
 रजसा स्त्री मनोदुष्टा संन्यासेन द्विजोत्तमाः ॥ ५.१०८ ॥
 अद्भिर्गात्राणि शुध्यन्ति मनः सत्येन शुध्यति ।
 विधातपोभ्यां भूतात्मा बुद्धिज्ञानेन शुध्यति ॥ ५.१०९ ॥ शुद्ध्यति
 शेष शौचस्य वः प्रोक्तः शरीरस्य विनिर्णयः ।
 नानाविधानां द्रव्याणां शुद्धेः शृणुत निर्णयम् ॥ ५.११० ॥
 तैजसानां माणीनां च सर्वस्याश्रममयस्य च ।
 भस्मनाऽद्भिर्मृदा यैव शुद्धिरुक्ता मनीषिभिः ॥ ५.१११ ॥
 निर्लेपं काञ्चनं भाण्डमद्भिरेव विशुध्यति । विशुद्ध्यति
 अब्जमश्रममयं यैव राजतं यानुपस्कृतम् ॥ ५.११२ ॥
 अपामग्नेश्च संयोगाधैमं शौचं च निर्बलौ ।
 तस्मात्तयोः स्वयोन्यैव निर्णोको गुणवत्तरः ॥ ५.११३ ॥
 ताम्नायस्कांस्यरैत्यानां त्रपुणः सीसकस्य च ।
 शौचं यथार्हं कर्तव्यं क्षाराभ्वोदकवारिभिः ॥ ५.११४ ॥

द्रवाणां यैव सर्वेषां शुद्धिरुत्पवनं स्मृतम् ।
 प्रोक्षाणां संछतानां च दारवाणां च तक्षाणाम् ॥ प.११५ ॥
 मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिना यज्ञार्कमग्निः ।
 यमसानां ग्रहाणां च शुद्धिः प्रक्षालनेन तु ॥ प.११६ ॥
 यज्ञाणां सुक्रमुवाणां च शुद्धिरुष्णेन वासिणा ।
 स्त्र्यशूर्पशकटानां च मुसलौलूभलस्य च ॥ प.११७ ॥
 अद्भिस्तु प्रोक्षाणां शौचं बहूनां धान्यवाससाम् ।
 प्रक्षालनेन त्वल्पानामद्भिः शौचं विधीयते ॥ प.११८ ॥
 यैलवत्यर्मणां शुद्धिर्वेदलानां तथैव च ।
 शाकमूलकलानां च धान्यवत्शुद्धिरिष्यते ॥ प.११९ ॥
 कौशेयाविकयोऽर्षैः कुतपानामरिष्टकैः ।
 श्रीङ्खलैरशुपट्टानां क्षीमाणां गौरसर्षपैः ॥ प.१२० ॥
 क्षौभवत्सङ्गशर्ङ्गाणामस्थिदन्तमयस्य च ।
 शुद्धिर्विजानता कार्या गोमूत्रेणैदकेन वा ॥ प.१२१ ॥
 प्रोक्षाणात्पृष्ठाकाष्ठे च पलालं यैव शुध्यति ।
 मार्जनौपाञ्जनैर्वेश्म पुनःपाडेन मृण्मयम् ॥ प.१२२ ॥
 मधैर्भूत्रैः पुरीषैर्वा ह्रीवनैः पूयशोणितैः ।
 संस्पृष्टं नैव शुद्ध्येत पुनःपाडेन मृत्मयम् ॥ प.१२३ ॥
 संमार्जनौपाञ्जनेन सेकेनौल्लोभनेन च ।
 गवां च परिवासेन भूमिः शुद्ध्यति पञ्चभिः ॥ प.१२४ ॥
 पक्षिजग्धं गवा घ्रातमवधूतमवक्षुतम् ।
 दूषितं केशकीटैश्च मृत्प्रक्षेपेण शुध्यति ॥ प.१२५ ॥
 यावत्रापेत्यमेध्याक्ताद्रन्धो लेपश्च तत्कृतः ।
 तावन् मृद्धारि यादयं सर्वासु द्रव्यशुद्धिषु ॥ प.१२६ ॥
 त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् ।
 अद्भ्यमद्भिर्निर्गिक्तं यथ्य वाचा प्रशस्यते ॥ प.१२७ ॥
 आपः शुद्धा भूमिगता वैतृषण्यं यासु गोर्भवेत् ।

अव्याप्ताश्चेदमेध्येन गन्धवर्णरसान्विताः ॥ प.१२८ ॥
 नित्यं शुद्धः कारुडस्तः पापेयं यच्च प्रसारितम् । पाप्यं
 ब्रह्मचारिगतं लैक्ष्यं नित्यं मेध्यमिति स्थितिः ॥ प.१२९ ॥
 नित्यमास्थं शुचि स्त्रीणां शकुनिः कृलपातने ।
 प्रसवे य शुचिर्वत्सः श्वा मृगग्रहणे शुचिः ॥ प.१३० ॥
 श्वभिर्लतस्य यन् मांसं शुचि तन् मनुब्रवीत् ।
 कव्याद्भिश्च उतस्यान्यैश्चाण्डालाद्यैश्च दस्युभिः ॥ प.१३१ ॥
 उर्ध्वं नाभेर्यानि भानि तानि मेध्यानि सर्वशः ।
 यान्यधस्तान्यमेध्यानि देडाञ्चैव मलाश्च्युताः ॥ प.१३२ ॥
 मक्षिका विप्रुषश्छाया गौरश्चः सूर्यरश्मयः ।
 रजो लूवायुरग्निश्च स्पर्शो मेध्यानि निर्दिशेत् ॥ प.१३३ ॥
 विण्मूत्रोत्सर्गशुद्ध्यर्थं मृदायादियमर्थवत् ।
 दैहिकानां मलानां य शुद्धिषु द्वादशस्यपि ॥ प.१३४ ॥
 वसा शुक्लमसृग्मज्जा मूत्रविद्म्राणकण्विट् ।
 श्लेष्माश्रु दूषिका स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः ॥ प.१३५ ॥
 अेका लिङ्गे गुटे तिस्रस्तथैकत्र करे दश ।
 उभयोः सप्त दातव्या मृदः शुद्धिमभीप्सता ॥ प.१३६ ॥
 अेतत्शौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणाम् ।
 त्रिगुणं स्याद्भ्रनस्थानां यतीनां तु यतुर्गुणम् ॥ प.१३७ ॥
 कृत्वा मूत्रं पुरीषं वा भान्यायान्त उपस्पृशेत् ।
 वेदमध्येष्यमाणाश्च अन्नमश्रश्च सर्वदा ॥ प.१३८ ॥
 त्रिरात्रामेदपः पूर्वं द्विः प्रमृज्यात्ततो मुष्मम् ।
 शरीरं शौचमिच्छन् लि स्त्री शूद्रस्तु सकृत्सकृत् ॥ प.१३९ ॥
 शूद्राणां मासिकं कार्यं वपनं न्यायवर्तिनाम् ।
 वैश्यवत्शौचकल्पश्च द्विजोच्छिष्टे य लोचनम् ॥ प.१४० ॥
 नोच्छिष्टं कुर्वते मुष्या विप्रुषोऽङ्गं न यान्ति याः ।
 न श्मश्रूणि गतान्यास्थं न दन्तान्तरधिष्ठितम् ॥ प.१४१ ॥

स्पृशन्ति भिन्द्वः पादौ य आयामयतः परान् ।
 भौमिकैस्ते समा झेया न तैराप्रयतो भवेत् ॥ प.१४२ ॥ अप्रयतो
 उच्छिष्टेन तु संस्पृष्टो द्रव्यलस्तः कथं यन ।
 अनिधायैव तद्द्रव्यमायान्तः शुचितामियात् ॥ प.१४३ ॥
 वान्तो विरिक्तः स्नात्वा तु घृतप्राशनमाचरेत् ।
 आयामेदेव भुक्त्वाऽन्नं स्नानं मैथुनिनः स्मृतम् ॥ प.१४४ ॥
 सुभ्वा क्षुत्वा य भुक्त्वा य निषीव्यौक्त्वाऽनृतानि य ।
 पीत्वाऽपोऽध्येष्यमाशश्च आयामेत्प्रयतोऽपि सन् ॥ प.१४५ ॥
 अेषां शौचविधिः कृत्स्नो द्रव्यशुद्धिस्तथैव य । अेष
 उक्तो वः सर्ववर्णानां स्त्रीणां धर्मान्निबोधत ॥ प.१४६ ॥
 बालया वा युवत्या वा वृद्धया वाऽपि योषिता ।
 न स्वातन्त्र्येण कर्तव्यं किं चिद्कार्यं गृहेष्वपि ॥ प.१४७ ॥
 बाल्ये पितुर्वशे तिष्ठेत्प्राणिग्राहस्य यौवने ।
 पुत्राणां भर्तारि प्रेते न भजेत्स्त्री स्वतन्त्रताम् ॥ प.१४८ ॥
 पित्रा भर्त्रा सुतैर्वाऽपि नेच्छेद्द्विरलमात्मनः ।
 अेषां छि विरडेण स्त्री गार्ह्ये कुर्याद्दुभे कुले ॥ प.१४९ ॥
 सदा प्रहृष्टया भाव्यं गृहकार्ये य दक्षया ।
 सुसंस्कृतोपस्करया व्यये यामुक्तलस्तया ॥ प.१५० ॥
 यश्मै दद्यात्पिता त्वेनां भ्राता वाऽनुमते पितुः ।
 तं शुश्रूषेत ञ्जवन्तं संस्थितं य न लङ्घयेत् ॥ प.१५१ ॥
 मङ्गलार्थं स्वस्त्ययनं यज्ञश्चासां प्रजापतेः ।
 प्रयुज्यते विवाले तु प्रदानं स्वाम्यकारणम् ॥ प.१५२ ॥
 अनृतावृतुकाले य मन्त्रसंस्कारकृत्पतिः ।
 सुभस्य नित्यं द्यौर्ल परलोके य योषितः ॥ प.१५३ ॥
 विशीलः कामवृत्तो वा गुणैर्वा पस्विर्जितः ।
 उपचार्यः स्त्रिया साध्व्या सततं देववत्पतिः ॥ प.१५४ ॥
 नास्ति स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषणम् । उपोषितम्
 पतिं शुश्रूषते येन तेन स्वर्गं मलीयते ॥ प.१५५ ॥

पाणिग्राहस्य साध्वी स्त्री जुवतो वा मृतस्य वा ।
 पतिलोकमभीप्सन्ती नाथरेत्किं सिद्धप्रियम् ॥ प.१५६ ॥
 कामं तु क्षपयेद्दंष्ट्रं पुष्पमूलकैः शुभैः ।
 न तु नामापि गृह्णीयात्पत्यौ प्रेते परस्य तु ॥ प.१५७ ॥
 आसीतामरशात्क्षान्ता नियता ब्रह्मचारिणी ।
 यो धर्म ऐक्यपत्नीनां काङ्क्षन्ती तमनुत्तमम् ॥ प.१५८ ॥
 अनेकानि सद्यस्त्राणि कुमारब्रह्मचारिणाम् ।
 द्रिवं गतानि विप्राणामकृत्वा कुलसंततिम् ॥ प.१५९ ॥
 मृते भर्तारि साध्वी स्त्री ब्रह्मचर्ये व्यवस्थिता ।
 स्वर्गं गच्छत्यपुत्राऽपि यथा ते ब्रह्मचारिणः ॥ प.१६० ॥
 अपत्यलोभाद्या तु स्त्री भर्तारमतिवर्तते ।
 सेड निन्दामवाप्नोति परलोकस्थ्य ङीयते ॥ प.१६१ ॥
 नान्योत्पन्ना प्रजाऽस्तीड न थाप्यन्यपरिग्रहे । न यान्यस्य परिग्रहे
 न द्वितीयश्च साध्वीनां क्व सिद्धभर्तोपदिश्यते ॥ प.१६२ ॥
 पतिं छित्वाऽपकृष्टं स्वमुत्कृष्टं या निषेवते । छित्वाऽवकृष्टं
 निन्दैव सा भवेत्लोकं परपूर्वेति यौच्यते ॥ प.१६३ ॥
 व्यभियारात्तु भर्तुः स्त्री लोके प्राप्नोति निन्द्यताम् । व्यभियारे तु
 शृङ्गालयोनिं प्राप्नोति पापरोगैश्च पीड्यते ॥ प.१६४ ॥
 पतिं या नाभियरति मनोवाग्देहसंयुता । देहसंयुता
 सा भर्तुलोकमाप्नोति सद्भिः साध्वीति यौच्यते ॥ प.१६५ ॥
 अनेन नारी वृत्तेन मनोवाग्देहसंयुता ।
 छडाग्र्यां कीर्तिमाप्नोति पतिलोकं परत्र य ॥ प.१६६ ॥
 अथेवं वृत्तां सवर्णा स्त्रीं द्विजातिः पूर्वमारिणीम् ।
 दाडयेदग्निहोत्रेण यज्ञपात्रैश्च धर्मवित् ॥ प.१६७ ॥
 भार्यायै पूर्वमारिण्यै दत्त्वाऽग्नीनन्त्यकर्मणि ।
 पुनर्दारुडियां कुर्यात्पुनराधानमेव य ॥ प.१६८ ॥
 अनेन विधिना नित्यं पञ्चयज्ञान्नं ङापयेत् ।

द्वितीयमायुषो भागं कृतदारो गृहे वसेत् ॥ ५.१६८ ॥

अध्याय ६

अेवं गृहश्रमे स्थित्वा विधिवत्स्नातको द्विजः ।

वने वसेत्तु नियतो यथावद्विजितैन्द्रियः ॥ ६.१ ॥

गृहस्थस्तु यथा पश्येद्वलीपलितमात्मनः ।

अपत्यस्यैव चापत्यं तदाऽरण्यं समाश्रयेत् ॥ ६.२ ॥

संत्यज्य ग्राम्यमाहारं सर्वं यैव परिच्छेदम् ।

पुत्रेषु भार्यां निक्षिप्य वनं गच्छेत्सार्धैव वा ॥ ६.३ ॥

अग्निडोत्रं समादाय गृह्यं चाग्निपरिच्छेदम् ।

ग्रामादरण्यं निःसृत्य निवसेन्नियतेन्द्रियः ॥ ६.४ ॥ निष्कम्य

मुन्यन्नैर्विविधैर्मैध्वैः शाकमूलकृलेन वा ।

अेतानेव मडायज्ञान्निर्वपेद्विधिपूर्वकम् ॥ ६.५ ॥

वसीत यर्मं यीरे वा सायं स्नायात्प्रगे तथा ।

जटाश्च बिभृयान्नित्यं श्मश्रुलोमनभानि च ॥ ६.६ ॥

यद्भक्ष्यं स्याद्दततो दद्याद्भक्तिं भिक्षां च शक्तितः । यद्भक्षः

अब्मूलकृलभिक्षाभिरर्ययेदाश्रमागतान् ॥ ६.७ ॥ :आश्रमागतं

स्वाध्याये नित्ययुक्तः स्यादान्तो मैत्रः समाहितः ।

दाता नित्यमनादाता सर्वभूतानुकम्पकः ॥ ६.८ ॥

वैतानिकं च जुहुयादग्निडोत्रं यथाविधि ।

दर्शमस्कन्दयन् पर्व पौर्णमासं च योगतः ॥ ६.९ ॥

ऋक्षेष्ट्य् । आग्रयाणं यैव यातुर्मास्थानि यादरेत् । दर्शेष्ट्य् । आग्रयाणं

तुरायाणं च क्रमशो दक्षस्यायनमेव च ॥ ६.१० ॥ दक्षस्यायनं

वासन्तशारद्वैर्मैध्वैर्मुन्यन्नैः स्वयमाहुतैः ।

पुरोडाशांश्चतुश्चैव विधिवत्निर्वपेत्पृथक् ॥ ६.११ ॥

देवताभ्यस्तु तधुत्वा वन्यं मेध्यतरं उविः ।

शेषमात्मनि युञ्जत लवणं च स्वयं कृतम् ॥ ६.१२ ॥

स्थलजौदकशाकानि पुष्पमूलकृलानि च ।
 मेध्यवृक्षोद्भवाऽन्यथास्नेहंश्च कृलसम्भवान् ॥ ६.१३ ॥
 वर्जयेन् मधु मांसं च भौमानि कवकानि च ।
 भूस्तृणं शित्रुकं चैव श्वेश्मातककृलानि च ॥ ६.१४ ॥
 त्यजेदाश्वयुजे मासि मुन्यन्नं पूर्वसञ्चितम् ।
 ज्ञानि चैव वासांसि शाकमूलकृलानि च ॥ ६.१५ ॥
 न कृलकृष्टमश्रीयाद्दुत्सृष्टमपि केन चित् ।
 न ग्रामजातान्यातौऽपि मूलाणि च कृलानि च ॥ ६.१६ ॥ पुष्पानि च कृलानि च
 अग्निपक्वाशनो वा स्यात्कालपक्वभुजेव वा ।
 अश्मकुट्टो भवेद्भाऽपि दन्तोल्बलिकोऽपि वा ॥ ६.१७ ॥
 सधः प्रक्षालको वा स्थान् माससञ्चयिकोऽपि वा ।
 षण्मासान्धयो वा स्यात्समानियय एव वा ॥ ६.१८ ॥
 नक्तं यात्रं समश्रीयाद्विवा वाऽलुत्य शक्तितः ।
 यतुर्थकालिको वा स्यात्स्याद्भाऽप्यष्टमकालिकः ॥ ६.१९ ॥
 यान्द्रायणविधानैर्वा शुक्लकृष्णे च वर्तयेत् ।
 पक्षान्तयोर्वाऽप्यश्रीयाद्यवागूं क्वथितां सङ्कृत् ॥ ६.२० ॥
 पुष्पमूलकृलैर्वाऽपि केवलैर्वर्तयेत्सदा ।
 कालपक्वैः स्वयं शीर्णैर्विभानसमते स्थितः ॥ ६.२१ ॥
 भूमौ विपरिवर्तत तिष्ठेद्वा प्रपदैर्दिनम् ।
 स्थानासनाभ्यां विडरेत्सवनेषूपयन्नपः ॥ ६.२२ ॥
 ग्रीष्मे पञ्चतपास्तु स्याद्दर्षास्वभ्रावकाशिकः ।
 आर्द्रवासास्तु उभन्ते क्रमशो वर्धयंस्तपः ॥ ६.२३ ॥
 उपस्पृशंस्त्रिषवाणं पितृन् देवांश्च तर्पयेत् ।
 तपस्यरेश्चोन्नतरं शोषयेद्देवमात्मनः ॥ ६.२४ ॥
 अग्नीनात्मनि वैतानान् समारोप्य यथाविधि ।
 अनग्निरेतिकेतः स्थान् मुनिर्मूलकृलाशनः ॥ ६.२५ ॥
 अप्रयत्नः सुभार्येषु ब्रह्मचारी घराऽऽशयः ।
 शरणेष्वभमश्चैव वृक्षमूलनिकेतनः ॥ ६.२६ ॥

तापसेष्वेव विप्रेषु यात्रिकं लैक्षमाहरेत् ।
 गृहमेधिषु यान्येषु द्विजेषु वनवासिषु ॥ ६.२७ ॥
 ग्रामादाहृत्य वाऽश्रीयादष्टौ आसान् वने वसन् ।
 प्रतिगृह्य पुटेनैव पाणिना शकलेन वा ॥ ६.२८ ॥
 अेताश्चान्याश्च सेवेत दीक्षा विप्रो वने वसन् ।
 विविधाश्चौपनिषदीरात्मसंसिद्ध्ये श्रुतीः ॥ ६.२९ ॥
 ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैव गृहस्थैरेव सेविताः ।
 विधातपोविपुर्दुर्धर्यं शरीरस्य य शुद्ध्ये ॥ ६.३० ॥
 अपराजितां वाऽस्थाय व्रजेद्विशमज्जिह्मगः ।
 आ निपातात्शरीरस्य युक्तो वार्यनिवाशनः ॥ ६.३१ ॥
 आसां मडर्षियर्थाणां त्यक्त्वाऽन्यतमया तनुम् ।
 वीतशोकमयो विप्रो ब्रह्मलोके महीयते ॥ ६.३२ ॥
 वनेषु य विहृत्यैवं तृतीयं भागमायुषः ।
 यतुर्थमायुषो भागं त्यक्त्वा सङ्गान् परिब्रजेत् ॥ ६.३३ ॥
 आश्रमादाश्रमं गत्वा हुतडोमो जितेन्द्रियः ।
 भिक्षाभविपरिश्रान्तः प्रव्रजन् प्रेत्य वर्धते ॥ ६.३४ ॥
 ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत् ।
 अनपाकृत्य मोक्षं तु सेवमानो व्रजत्यधः ॥ ६.३५ ॥
 अधीत्य विधिवद्देवान् पुत्रांश्चोत्पाद्य धर्मतः ।
 षष्ठ्या य शक्तितो यज्ञैर्मनो मोक्षे निवेशयेत् ॥ ६.३६ ॥
 अनधीत्य द्विजो वेदाननुत्पाद्य तथा सुतान् । तथा व्रजं
 अनिष्ट्वा यैव यज्ञैश्च मोक्षमिच्छन् व्रजत्यधः ॥ ६.३७ ॥
 प्राजापत्यं निरुच्येष्टिं सर्ववेदसदक्षिणाम् । सार्ववेदसदक्षिणाम्
 आत्मन्यग्नीन् समारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद्गृहात् ॥ ६.३८ ॥
 यो दत्त्वा सर्वभूतेभ्यः प्रव्रजत्यभयं गृहात् ।
 तस्य तेजोमया लोका भवन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ ६.३९ ॥
 यस्मादएवपि भूतानां द्विजान्नोत्पद्यते भयम् ।

तस्य देहाद्धिमुक्तस्य त्वयं नास्ति कुतश्चन ॥ ६.४० ॥

अगारादभिनिष्कान्तः पवित्रोपयितो मुनिः ।
समुपोदेषु कामेषु निरपेक्षः परिग्रहेत् ॥ ६.४१ ॥

श्रेयस्येव यरेन्नित्यं सिद्ध्यर्थमसलायवान् ।
सिद्धिमेकस्य सम्पश्यन्न जहाति न लीयते ॥ ६.४२ ॥ सिद्धम्

अनग्रिरनिकेतः स्थाद्ग्राममन्नार्थमाश्रयेत् ।
उपेक्षकोऽसङ्कुसुको मुनिर्भावसमाहितः ॥ ६.४३ ॥ ऽसाङ्कुसुको

कपालं वृक्षमूलानि कुशेलमसलायता । कुशैलं
समता यैव सर्वस्मिन्नेतत्मुक्तस्य लक्षणात् ॥ ६.४४ ॥

नाभिनन्देत मरणं नाभिनन्देत जिवितम् ।
कालमेव प्रतीक्षेत निर्वेशं भृतको यथा ॥ ६.४५ ॥

दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ।
सत्यपूतं वदेद्वायं मनःपूतं समाचरेत् ॥ ६.४६ ॥

अतिवादांस्तिक्षेत नावमन्येत कं यन ।
न यैमं देहमाश्रित्य वैरं कुर्वीत केन चित् ॥ ६.४७ ॥

कुद्ध्यन्तं न प्रतिङ्ध्येदाङ्कुष्ठः कुशलं वदेत् ।
सप्तद्वारावकीर्णां य न वायमनृतां वदेत् ॥ ६.४८ ॥

अध्यात्मरतिरासीनो निरपेक्षो निरामिषः ।
आत्मनैव सलायेन सुभार्या विचरेद्विड ॥ ६.४९ ॥

न योत्पातनिमित्ताभ्यां न नक्षत्राङ्गविधया ।
नानुशासनवादाभ्यां भिक्षां लिप्सेत कर्त्तुं चित् ॥ ६.५० ॥

न तापसैर्ब्राह्मणैर्वा वयोभिरपि वा श्रमिः ।
आकीर्णां भिक्षुकैर्वाऽन्यैरगारमुपसंग्रहेत् ॥ ६.५१ ॥

कुम्भकेशनभश्मश्रुः पात्री दण्डी कुसुम्भवान् ।
विचरेन्नियतो नित्यं सर्वभूतान्यपीडयन् ॥ ६.५२ ॥

अतैजसानि पात्राणि तस्य स्युर्निर्गणानि य ।
तेषामद्भिः स्मृतं शौचं यमसानामिवाध्वरे ॥ ६.५३ ॥

अलाभुं दारुपात्रं य मृषमयं वैदलं तथा ।
 अेताणि यतिपात्राणि मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ॥ ६.५४ ॥
 अेककालं यरेदृक्षैक्षं न प्रसज्जेत विस्तरे ।
 भैक्षे प्रसक्तो ङि यतिर्विषयेष्वपि सज्जति ॥ ६.५५ ॥
 विधूमे सन्नमुसले व्यङ्गारे लुक्तवज्जने ।
 वृत्ते शरावसम्पाते भिक्षां नित्यं यतिश्चरेत् ॥ ६.५६ ॥
 अलाभे न विषदी स्यात्लाभे यैव न उर्षयेत् ।
 प्राणयात्रिकमात्रः स्यात्मात्रासङ्गाद्धिनिर्गतः ॥ ६.५७ ॥
 अभिपूजितलाभांस्तु जुगुप्सेतैव सर्वशः ।
 अभिपूजितलाभैश्च यतिर्मुक्तोऽपि बध्यते ॥ ६.५८ ॥
 अल्पान्नाभ्यवहारोऽरुःस्थानासनेन य ।
 ङ्खियमाणानि विषयैरिन्द्रियाणि निवर्तयेत् ॥ ६.५९ ॥
 ँन्द्रियाणां निरोधेन रागद्वेषक्षयेऽपि य ।
 अङ्घ्रिसया य भूतानाममृतत्वाय कल्पते ॥ ६.६० ॥
 अवेक्षेत गतीर्नृणां कर्मदोषसमुद्भवान् ।
 निरये यैव पतनं यातनाश्च यमक्षये ॥ ६.६१ ॥
 विप्रयोगं प्रियैश्चैव संयोगं य तथाऽप्रियैः ।
 जरया याभिभवानं व्याधिभिश्चोपपीडनम् ॥ ६.६२ ॥
 देहाद्दुःखमात्रं यास्मात्पुनर्गर्भे य सम्भवम् ।
 योनिदोष्टिसङ्घेषु सृतीश्चास्यान्तरात्मनः ॥ ६.६३ ॥
 अधर्मप्रभवं यैव दुःखयोगं शरीरिणाम् ।
 धर्मार्थप्रभवं यैव सुखसंयोगमक्षयम् ॥ ६.६४ ॥
 सूक्ष्मतां यान्वेक्षेत योगेन परमात्मनः ।
 देहेषु य समुत्पत्तिमुत्तमेष्वधमेषु य ॥ ६.६५ ॥ देहेषु यैवोपपत्तिम्
 दूषितोऽपि यरेद्धर्मं यत्र तत्राश्रमे रतः । भूषितोऽपि
 समः सर्वेषु भूतेषु न लिङ्गं धर्मकारणम् ॥ ६.६६ ॥
 कुलं कतकवृक्षस्य यद्यप्यम्बुप्रसादकम् ।
 न नामग्रहणाद्देव तस्य वारि प्रसीदति ॥ ६.६७ ॥

संरक्षणार्थं जन्तूनां रात्रावळनि वा सदा ।
 शरीरस्यात्यये चैव समीक्ष्य वसुधां यरेत् ॥ ६.६८ ॥
 अह्ना रात्र्या य याञ्जन्तून् छिनस्त्यज्ञानतो यतिः ।
 तेषां स्नात्वा विशुद्ध्यर्थं प्राणायामान् षडायरेत् ॥ ६.६९ ॥
 प्राणायामा ब्राह्मणस्य त्रयोऽपि विधिवत्कृताः ।
 व्याहृतिप्राणवैर्युक्ता विज्ञेयं परमं तपः ॥ ६.७० ॥
 दृष्यन्ते ध्यायमानानां धातूनां छि यथा मलाः ।
 तथेन्द्रियाणां दृष्यन्ते दोषाः प्राणस्य निग्रहात् ॥ ६.७१ ॥
 प्राणायामैर्दंडेदोषान् धाराणाभिश्च किंलिषम् ।
 प्रत्याहारेण संसर्गान् ध्यानेनानीश्वरान् गुणान् ॥ ६.७२ ॥
 उच्यवयेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयामकृतात्मभिः ।
 ध्यानयोगेन सम्पश्येदतिमस्यान्तरात्मनः ॥ ६.७३ ॥
 सम्यग्दर्शनसम्पन्नः कर्मभिर्न निबध्यते ।
 दर्शनेन विहीनस्तु संसारं प्रतिपद्यते ॥ ६.७४ ॥
 अहिंसयेन्द्रियासङ्गैर्वैदित्तैश्चैव कर्मभिः ।
 तपश्चरणैश्चौत्रैः साधयन्तीह तत्पदम् ॥ ६.७५ ॥
 अस्थिस्थूणां स्नायुयुतं मांसशोणितलेपनम् ।
 यर्मावनद्धं दुर्गन्धि पूर्णं मूत्रपुरीषयोः ॥ ६.७६ ॥
 जराशोकसमाविष्टे रोगायतनमातुरम् ।
 रजस्ववमनित्यं य भूतावासमिमं त्यजेत् ॥ ६.७७ ॥
 नदीकूलं यथा वृक्षो वृक्षं वा शकुनिर्यथा ।
 तथा त्यजन्निभं देहं कृच्छ्राद्ग्राहाद्धिमुच्यते ॥ ६.७८ ॥
 प्रियेषु स्वेषु सुकृतमप्रियेषु य दुष्कृतम् ।
 विसृज्य ध्यानयोगेन ब्रह्माभ्येति स्नातनम् ॥ ६.७९ ॥
 यदा भावेन भवति सर्वभावेषु निःस्पृहः ।
 तदा सुप्नमवाप्नोति प्रेत्य चैह य शाश्वतम् ॥ ६.८० ॥
 अनेन विधिना सर्वास्त्यज्ज्वा सङ्गान् शनैः शनैः ।

सर्वद्वन्द्वविनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठते ॥ ६.८१ ॥
 ध्यानिं सर्वमेवैतद्वेदतद्विशब्दितम् ।
 न ह्यनध्यात्मवित्कश्चिच्छ्रियाङ्गलमुपाश्रुते ॥ ६.८२ ॥
 अधियज्ञं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव य ।
 आध्यात्मिकं य सततं वेदान्ताभिहितं य यत् ॥ ६.८३ ॥
 षट् शरणमज्ञानामिदमेव विजानताम् ।
 षट्मन्विच्छतां स्वर्गमिदमानन्त्यमिच्छताम् ॥ ६.८४ ॥
 अनेन कमयोगेन परिप्रजति यो द्विजः ।
 स विधूयैव पाप्मानं परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ६.८५ ॥
 अेष धर्मोऽनुशिष्टो यो यतीनां नियतात्मनाम् ।
 वेदसंन्यासिकानां तु कर्मयोगं निबोधत ॥ ६.८६ ॥
 ब्रह्मयारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा ।
 अते गृहस्थप्रभवश्चत्वारः पृथगाश्रमाः ॥ ६.८७ ॥
 सर्वेऽपि कमशास्त्वेते यथाशास्त्रं निषेविताः ।
 यथोक्तकारिणं विप्रं नयन्ति परमां गतिम् ॥ ६.८८ ॥
 सर्वेषामपि चैतेषां वेदस्मृतिविधानतः । वेदश्रुतिविधानतः
 गृहस्थ उच्यते श्रेष्ठः स त्रीनेतान् बिभर्ति हि ॥ ६.८९ ॥
 यथा नदीनदाः सर्वे सागरे यान्ति संस्थितिम् ।
 तथैवाश्रमिणः सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम् ॥ ६.९० ॥
 यतुर्भिरपि चैवैतैर्नित्यमाश्रमिभिर्द्विजैः ।
 दशलक्षणैको धर्मः सेवितव्यः प्रयत्नतः ॥ ६.९१ ॥
 धृतिः क्षमा धर्मोऽस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
 धीर्विद्या सत्यमक्रोधो दशकं धर्मलक्षणम् ॥ ६.९२ ॥
 दश लक्षणानि धर्मस्य ये विप्राः समधीयते ।
 अधीत्य यानुवर्तन्ते ते यान्ति परमां गतिम् ॥ ६.९३ ॥
 दशलक्षणैकं धर्ममनुतिष्ठन् समाहितः ।
 वेदान्तं विधिवत्श्रुत्वा संन्यसेदनुणो द्विजः ॥ ६.९४ ॥

संन्यस्य सर्वकर्माणि कर्मदोषानपानुदन् ।
 नियतो वेदमन्व्यस्य पुत्रैश्चर्ये सुषुं वसेत् ॥ ६.६५ ॥
 अेवं संन्यस्य कर्माणि स्वकार्यपरमोऽस्मृत् ।
 संन्यासेनापछत्यैनः प्राप्नोति परमं गतिम् ॥ ६.६६ ॥
 अेष वोऽभिहितो धर्मो ब्राह्मणस्य यतुर्विधः ।
 पुण्योऽक्षयकृलः प्रेत्य राज्ञां धर्मं निबोधत ॥ ६.६७ ॥

अध्याय ७

राजधर्मान् प्रवक्ष्यामि यथावृत्तो भवेन्नृपः ।
 सम्भवश्च यथा तस्य सिद्धिश्च परमा यथा ॥ ७.१ ॥
 ब्राह्मं प्राप्तेन संस्कारं क्षत्रियेण यथाविधि ।
 सर्वस्यास्य यथान्यायं कर्तव्यं परिरक्षणम् ॥ ७.२ ॥
 अराजके छि लोकेऽस्मिन् सर्वतो विद्रुतो भयात् ।
 रक्षार्थमस्य सर्वस्य राजानमसृजत्प्रभुः ॥ ७.३ ॥
 छन्दानिलयमार्काणामग्नेश्च वरुणस्य य ।
 यन्द्रवितेशयोश्चैव मात्रा निर्दृत्य शाश्वतीः ॥ ७.४ ॥
 यस्मादेषां सुरेन्द्राणां मात्राभ्यो निर्मितो नृपः ।
 तस्मादभिभवत्येष सर्वभूतानि तेजसा ॥ ७.५ ॥
 तपत्यादित्यवश्यैष यक्षूषि य मनांसि य ।
 न यैनं भुवि शङ्कोति कश्चिदप्यभिवीक्षितुम् ॥ ७.६ ॥
 सोऽग्निर्भवति वायुश्च सोऽर्कः सोमः स धर्मराट् ।
 स कुबेरः स वरुणः स मछेन्द्रः प्रभावतः ॥ ७.७ ॥ स यैन्द्रः स्वप्रभावतः
 बालोऽपि नावमान्तव्यो मनुष्य इति भूमिपः ।
 मछती देवता छ्येषा नररूपेण तिष्ठति ॥ ७.८ ॥
 अेकमेव दछत्यग्निर्नरं दुरूपसर्पिणम् ।
 कुलं दछति राजाऽग्निः सपशुद्रव्यसञ्चयम् ॥ ७.९ ॥
 कार्यं सोऽवेक्ष्य शक्तिं य देशकालौ य तत्पतः ।
 कुरुते धर्मसिद्धयर्थं विश्वरूपं पुनः पुनः ॥ ७.१० ॥

यस्य प्रसादे पद्मा श्रीर्विजयश्च पराङ्गमे ।
 मृत्युश्च वसति क्रोधे सर्वतेजोमयो हि सः ॥ ७.११ ॥
 तं यस्तु द्वेष्टि संमोडात्स विनश्यत्यसंशयम् ।
 तस्य ह्याशु विनाशाय राजा प्रकुरुते मनः ॥ ७.१२ ॥
 तस्माद्भ्रमं यमिष्टेषु स व्यवस्येन्नराधिपः ।
 अनिष्टं चाप्यनिष्टेषु तं धर्मं न विद्यालयेत् ॥ ७.१३ ॥
 तस्यार्थे सर्वभूतानां गोभारं धर्ममात्मजम् । तदर्थं
 भ्रष्टमतेजोमयं दण्डमसृजत्पूर्वमीश्वरः ॥ ७.१४ ॥
 तस्य सर्वाणि भूतानि स्थावराणि यराणि च ।
 भयाद्भोगाय कल्पन्ते स्वधर्मात् यलन्ति च ॥ ७.१५ ॥
 तं देशकालौ शक्तिं च विधां यावेक्ष्य तत्पतः ।
 यथार्हतः सम्प्राणयेन्नरेष्वन्यायवर्तिषु ॥ ७.१६ ॥
 स राजा पुरुषो दण्डः स नेता शासिता य सः ।
 यतुर्णामाश्रमाणां च धर्मस्य प्रतिभूः स्मृतः ॥ ७.१७ ॥
 दण्डः शास्ति प्रजाः सर्वा दण्ड अवाभिरक्षति ।
 दण्डः सुभेषु जागर्ति दण्डं धर्मं विदुर्बुधाः ॥ ७.१८ ॥
 समीक्ष्य स धृतः सम्यक्सर्वा रञ्जयति प्रजाः ।
 असमीक्ष्य प्रणीतस्तु विनाशयति सर्वतः ॥ ७.१९ ॥
 यद्वि न प्रणयेद्ग्राह दण्डं दण्डयेष्वतन्द्रितः ।
 शूले मत्स्यानिवापक्ष्यन् दुर्बलान् बलवत्तराः ॥ ७.२० ॥
 अधोऽङ्कः पुरोऽङ्गं श्वा य लिङ्ग्याद्भविस्तथा । श्वाऽवलिङ्ग्याद्
 स्वाभ्यं य न स्यात्स्मिंश्चित्प्रवर्तेताधरोत्तरम् ॥ ७.२१ ॥
 सर्वो दण्डजितो लोको दुर्बलो हि शुचिर्नरः ।
 दण्डस्य हि भयात्सर्वं जगद्भोगाय कल्पते ॥ ७.२२ ॥
 देवदानवगन्धर्वा रक्षांसि पतंगोरगाः ।
 तेऽपि भोगाय कल्पन्ते दण्डेनैव निपीडिताः ॥ ७.२३ ॥
 दृष्येयुः सर्ववर्णाश्च सिधेरन् सर्वसेतवः ।

सर्वलोकप्रकोपश्च भवेद्दण्डस्य विभ्रमात् ॥ ७.२४ ॥
 यत्र श्यामो लोडिताक्षो दण्डश्चरति पापहा ।
 प्रजास्तत्र न मुख्यन्ति नेता येत्साधु पश्यति ॥ ७.२५ ॥
 तस्याहुः सम्प्राणेतारं राजानं सत्यवादिनम् ।
 समीक्ष्यकारिणं प्राज्ञं धर्मकामार्थकोविदम् ॥ ७.२६ ॥
 तं राजा प्रणयन् सम्यङ्त्रिवर्गोष्णामिवर्धते ।
 कामात्मा विषमः क्षुद्रो दण्डेनैव निहन्यते ॥ ७.२७ ॥ कामान्यो
 दण्डो छि सुमहत्तेजो दुर्धरश्चाकृतात्मभिः ।
 धर्माद्विचलितं हन्ति नृपमेव सभान्धवम् ॥ ७.२८ ॥
 ततो दुर्गं य राष्ट्रे य लोके य सचराचरम् ।
 अन्तरिक्षगतांश्चैव मुनीन् देवांश्च पीडयेत् ॥ ७.२९ ॥
 सोऽसहायेन मूढेन लुब्धेनाकृतबुद्धिना ।
 न शक्यो न्यायतो नेतुं सकृतेन विषयेषु य ॥ ७.३० ॥
 शुचिना सत्यसंधेन यथाशास्त्रानुसारिणा ।
 प्राणेतुं शक्यते दण्डः सुसहायेन धीमता ॥ ७.३१ ॥
 स्वराष्ट्रे न्यायवृत्तः स्याद्भृशदण्डश्च शत्रुषु ।
 सुदुर्त्स्वजिह्वः स्निग्धेषु ब्राह्मणेषु क्षमान्वितः ॥ ७.३२ ॥
 अवेवृत्तस्य नृपतेः शिलोच्छेनापि ञ्जवतः ।
 विस्तीर्यते यशो लोके तैलबिन्दुरिवाम्भसि ॥ ७.३३ ॥
 अतस्तु विपरीतस्य नृपतेरजितात्मनः ।
 सङ्क्षिप्यते यशो लोके घृतबिन्दुरिवाम्भसि ॥ ७.३४ ॥
 स्वे स्वे धर्मे निविष्टानां सर्वेषामनुपूर्वशः ।
 वार्जानामाश्रमाणां य राजा सृष्टोऽभिरक्षिता ॥ ७.३५ ॥
 तेन यद्यत्सभृत्येन कर्तव्यं रक्षता प्रजाः ।
 तत्तद्गोऽहं प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ ७.३६ ॥
 ब्राह्मणान् पर्युपासीत प्रातरुत्थाय पार्थिवः ।
 त्रैविद्यवृद्धान् विदुषस्तिष्ठेत्तेषां य शासने ॥ ७.३७ ॥

वृद्धाश्च नित्यं सेवेत विप्रान् वेदविदः शुचीन् ।
 वृद्धसेवी हि सततं शक्षोभिरपि पूज्यते ॥ ७.३८ ॥
 तेभ्योऽधिगच्छेद्विनयं विनीतात्माऽपि नित्यशः ।
 विनीतात्मा हि नृपतिर्न विनश्यति कर्त्तुं चित् ॥ ७.३९ ॥
 बहवोऽविनयात्तथा राजानः सपरिच्छदाः । सपरिग्रहाः
 वनस्था अपि राज्यानि विनयात्प्रतिपेदिरे ॥ ७.४० ॥
 वेनो विनष्टोऽविनयात्तुषश्चैव पार्थिवः ।
 सुधाः पैशवनश्चैव सुमुष्णो निमिरेव य ॥ ७.४१ ॥
 पृथुस्तु विनयाद्वाज्यं प्राप्तवान् मनुरेव य ।
 कुभेरश्च धनैश्चर्यं ब्राह्मण्यं चैव गाधिजः ॥ ७.४२ ॥
 त्रैविद्येभ्यस्त्रयीं विधां दण्डनीतिं च शाश्वतीम् । त्रयीं विधात्
 आ-वीक्षितीं चात्मविधां वार्तारम्भांश्च लोकतः ॥ ७.४३ ॥
 छन्द्रियाणां जये योगं समातिष्ठेद्विद्वानिशम् ।
 जितैन्द्रियो हि शक्नोति वशे स्थापयितुं प्रजाः ॥ ७.४४ ॥
 दश कामसमुत्थानि तथाऽष्टौ क्रोधजानि य ।
 व्यसनानि दुरन्तानि प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥ ७.४५ ॥
 कामजेषु प्रसक्तो हि व्यसनेषु महीपतिः ।
 वियुज्यतेऽर्थधर्माभ्यां क्रोधजेष्व्वात्मनैव तु ॥ ७.४६ ॥
 मृगयाऽक्षो द्विवास्वप्नः परिवादः स्त्रियो मदः ।
 तौर्यत्रिकं वृथाटया च कामजो दशको गाणः ॥ ७.४७ ॥
 पैशुन्यं साहसं द्रोहं छिन्त्याऽसूयाऽर्थदूषणम् ।
 वाग्दण्डजं च पारुष्यं क्रोधजोऽपि गाणोऽष्टकः ॥ ७.४८ ॥
 द्वयोरप्येतयोर्मूलं यं सर्वे क्वयो विदुः ।
 तं यत्नेन जयेत्लोभं तज्जन्तेतावुभौ गाणौ ॥ ७.४९ ॥
 पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च यथाहमम् ।
 अतत्कष्टतमं विधात्यतुषं कामजे गाणे ॥ ७.५० ॥
 दण्डस्य पातनं चैव वाङ्पारुष्यार्थदूषणम् ।
 क्रोधजोऽपि गाणे विधात्कष्टमेतत्त्रिकं सदा ॥ ७.५१ ॥

सप्तकस्यास्य वर्गस्य सर्वत्रैवानुषङ्गिणः ।
पूर्वं पूर्वं गुरुतरं विधाद्व्यसनमात्मवान् ॥ ७.५२ ॥
व्यसनस्य य मृत्योश्च व्यसनं कष्टमुच्यते ।
व्यसन्यधोऽधो व्रजति स्वर्थात्यव्यसनी मृतः ॥ ७.५३ ॥
मौलान् शास्त्रविदः शूरान् लब्धलक्षान् कुलोद्भवान् । कुलोद्भवान्
सशिवान् सप्त याष्टौ वा प्रकुर्वीत परीक्षितान् ॥ ७.५४ ॥ कुर्वीत सुपरीक्षितान्
अपि यत्सुकरे कर्म तदधेकेन दुष्करम् ।
विशेषतोऽसहायेन डिं तु राज्यं मलोदयम् ॥ ७.५५ ॥ डिं नु
तैः सार्धं चिन्तयेन्नित्यं सामान्यं संघिविग्रहम् ।
स्थानं समुदयं गुप्तिं लब्धप्रशमनानि च ॥ ७.५६ ॥
तेषां स्वं स्वमभिप्रायमुपलभ्य पृथक्पृथक् ।
समस्तानां च कार्येषु विदध्याद्धितमात्मनः ॥ ७.५७ ॥
सर्वेषां तु विशिष्टेन ब्राह्मणेन विपश्चिता ।
मन्त्रयेत्परमं मन्त्रं राजा चाऽगुण्यसंयुतम् ॥ ७.५८ ॥
नित्यं तस्मिन् समाश्रयस्तः सर्वकार्याणि निःक्षिपेत् । निक्षिपेत्
तेन सार्धं विनिश्चित्य ततः कर्म समारभेत् ॥ ७.५९ ॥
अन्यानपि प्रकुर्वीत शूचीन् प्राज्ञानवस्थितान् ।
सम्यगर्थसमाहर्तृन्मात्यान् सुपरीक्षितान् ॥ ७.६० ॥
निर्वर्ततास्य यावद्भिरितिकर्तव्यता नृभिः ।
तावतोऽतन्द्रितान् दक्षान् प्रकुर्वीत विद्यक्षाणान् ॥ ७.६१ ॥
तेषामर्थं नियुञ्जत शूरान् दक्षान् कुलोद्भवान् ।
शूचीनाकरकर्मान्ते भीडनन्तर्निवेशने ॥ ७.६२ ॥
दूतं यैव प्रकुर्वीत सर्वशास्त्रविशारदम् ।
उद्गिताकारयेष्टज्ञं शुचिं दक्षं कुलोद्भवम् ॥ ७.६३ ॥
अनुरक्तः शुचिर्दक्षः स्मृतिमान् देशकालवित् ।
वपुष्मान् वीतभीर्वाग्मी दूतो राज्ञः प्रशस्यते ॥ ७.६४ ॥
अमात्ये दण्ड आयात्तो दण्डे वैनयिकी क्रिया ।

नृपतौ कोशराष्ट्रे य दूते संधिपिपर्ययौ ॥ ७.६५ ॥
 दूत एव हि संघत्ते भिनत्त्येव य संघतान् ।
 दूतस्तत्कुरुते कर्म भिद्यन्ते येन मानवः ॥ ७.६६ ॥
 स विधादस्य कृत्येषु निगूढेऽगितयेष्टितैः ।
 आकारमिऽगितं येषां भृत्येषु य चिकीर्षितम् ॥ ७.६७ ॥
 भुङ्ध्वा य सर्वं तत्त्वेन परराजचिकीर्षितम् ।
 तथा प्रयत्नमातिष्ठेद्यथाऽत्मानं न पीडयेत् ॥ ७.६८ ॥
 जाऽगलं सस्यसम्पन्नमार्यप्रायमनाविलम् ।
 रभ्यमानतसामन्तं स्वाश्रुव्यं देशमावसेत् ॥ ७.६९ ॥
 धन्वदुर्गं महीदुर्गमब्दुर्गं वार्क्षमेव वा ।
 नृदुर्गं गिरिदुर्गं वा समाश्रित्य वसेत्पुरम् ॥ ७.७० ॥
 सर्वेण तु प्रयत्नेन गिरिदुर्गं समाश्रयेत् ।
 ओषां हि बाहुगुण्येन गिरिदुर्गं विशिष्यते ॥ ७.७१ ॥
 त्रीण्यधाद्याश्रितास्त्वेषां मृगगतश्रियाप्यराः ।
 त्रीण्युत्तराणि कमशः प्लवङ्गामनरामराः ॥ ७.७२ ॥
 यथा दुर्गाश्रितानेतान्नोपलिसन्ति शत्रवः ।
 तथाऽरयो न लिसन्ति नृपं दुर्गसमाश्रितम् ॥ ७.७३ ॥
 अेकः शतं योधयति प्राकारस्थो धनुर्धरः ।
 शतं दशसहस्राणि तस्माद्दुर्गं विधीयते ॥ ७.७४ ॥
 तत्स्यादायुधसम्पन्नं धनधान्येन वाहनैः ।
 भ्राज्मणैः शिल्पिभिर्यन्त्रैर्यवसेनोदकेन च ॥ ७.७५ ॥
 तस्य मध्ये सुपर्याप्तं कारयेद्गृहमात्मनः ।
 गुप्तं सर्वऋतुं शुभ्रं जलवृक्षसमन्वितम् ॥ ७.७६ ॥
 तदध्यास्योद्भेदेभ्यार्यां सवर्णां लक्षाणान्विताम् ।
 कुले मडति सम्भूतां लुधां रुपगुणान्विताम् ॥ ७.७७ ॥
 पुरोहितं य कुर्वीत वृणुयादेव चर्त्विजः ।
 तेऽस्य गृह्याणि कर्माणि कुर्युर्वैतानिकानि च ॥ ७.७८ ॥

यजेत राजा ऋतुभिर्विधिैरामदक्षिणैः ।

धर्मार्थं यैव विप्रैर्भ्यो दद्याद्भोगान् धनानि च ॥ ७.७९ ॥

सांवत्सरिकमासैश्च राज्ञादाडारयेद्भलिम् ।

स्याध्याम्नाथपरो लोके वर्तेत पितृवत्पु ॥ ७.८० ॥

अध्यक्षान् विविधान् कुर्यात्तत्र तत्र विपश्चितः ।

तेऽस्य सर्वाण्यवेक्षेरन्पुत्रां कार्याणि कुर्वताम् ॥ ७.८१ ॥

आवृत्तानां गुरुकुलाद्विप्राणां पूजको भवेत् ।

नृपाणामक्षयो ह्येष निधिर्ब्राह्मोऽभिधीयते ॥ ७.८२ ॥

न तं स्तेना न यामित्रा हरन्ति न च नश्यति ।

तस्माद्राज्ञा निधातव्यो ब्राह्मणेष्वक्षयो निधिः ॥ ७.८३ ॥

न स्कन्दते न व्यथते न विनश्यति कर्त्तुं शित् । न स्कन्दति न व्यपते

वशिष्ठमग्निहोत्रेभ्यो ब्राह्मणस्य मुष्णे हुतम् ॥ ७.८४ ॥

सममब्राह्मणे दानं द्विगुणं ब्राह्मणब्रुवे ।

प्राधीते शतसाहस्रमनन्तं वेदपारगे ॥ ७.८५ ॥ आचार्ये शतसाहस्रं सहस्रगुणमाचार्ये

पात्रस्य छि विशेषेण श्रद्धधानतयैव च ।

अल्पं वा बहु वा प्रेत्य दानस्य कुलमश्रुते ॥ ७.८६ ॥

(दृशकालविधानेन द्रव्यं श्रद्धासमन्वितम् ।

पात्रे प्रदीयते यत्तु तद्धर्मस्य प्रसाधनम् ॥ ७.८७)

(Although MedhAtithi comments on the above shloka,

Jha's edition does not count it in his numbering of the text.)

समोत्तमाधमै राज्ञा त्वाडूतः पालयन् प्रजाः ।

न निवर्तेत सङ्ग्रामात्क्षेत्रं धर्ममनुस्मरन् ॥ ७.८७ ॥

सङ्ग्रामेष्वनिवर्तित्वं प्रजानां यैव पालनम् ।

शुश्रूषा ब्राह्मणानां च राज्ञां श्रेयस्करं परम् ॥ ७.८८ ॥

आडवेषु मिथोऽन्योन्यं जिघांसन्तो मडीक्षितः ।

युध्यमानाः परं शक्त्या स्वर्गं यान्त्यपराज्मुखाः ॥ ७.८९ ॥

न कूटैरायुधैर्ह्यन्याद्युध्यमानो रणे रिपून् ।

न कर्षिभिर्नापि दिग्धैर्नाग्निज्वलिततेजैः ॥ ७.९० ॥

न य उच्यतेस्थलादुद्वे न क्लीबं न कृताञ्जलिम् ।
 न मुक्तकेशं नासीनं न तवास्मीति वादिनम् ॥ ७.८१ ॥
 न सुभं न विसंनाडं न नग्नं न निरायुधम् ।
 नायुध्यमानं पश्यन्तं न परेण समागतम् ॥ ७.८२ ॥
 नायुधव्यसनप्राप्तं नार्तं नातिपरिक्षतम् ।
 न भीतं न परावृत्तं सतां धर्ममनुस्मरन् ॥ ७.८३ ॥
 यस्तु भीतः परावृत्तः सङ्ग्रामे उच्यते परैः ।
 भर्तुर्यद्दुष्कृतं किं चित्तत्सर्वं प्रतिपद्यते ॥ ७.८४ ॥
 यत्यास्य सुकृतं किं विदमुत्रार्थमुपार्जितम् ।
 भर्ता तत्सर्वमादत्ते परावृत्तहतस्य तु ॥ ७.८५ ॥
 रथाश्वं उस्तिनं छत्रं धनं धान्यं पशून् स्त्रियः ।
 सर्वद्रव्याणि कुप्यं य यो यज्जयति तस्य तत् ॥ ७.८६ ॥
 राज्ञश्च दधुरुद्धारमित्येषा वैदिकी श्रुतिः ।
 राज्ञा य सर्वयोधेभ्यो दातव्यमपृथग्विजितम् ॥ ७.८७ ॥
 ओषोऽनुपस्कृतः प्रोक्तो योधधर्मः सनातनः ।
 अस्माद्भर्मान्न व्यवेत क्षत्रियो घ्नन् राज्ञे रिपून् ॥ ७.८८ ॥
 अलब्धं चैव लिप्सेत लब्धं रक्षेत्प्रयत्नतः ।
 रक्षितं वर्धयेच्चैव वृद्धं पात्रेषु निक्षिपेत् ॥ ७.८९ ॥
 अतश्चतुर्विधं विधात्पुरुषार्थप्रयोजनम् ।
 अस्य नित्यमनुष्ठानं सम्यक्कुर्यादतन्द्रितः ॥ ७.९० ॥
 अलब्धमिच्छेद्दृष्टेन लब्धं रक्षेदवेक्षया ।
 रक्षितं वर्धयेद्द्रष्टव्या वृद्धं पात्रेषु निक्षिपेत् ॥ ७.९०१ ॥
 नित्यमुद्यतदृष्टः स्यान्नित्यं विवृतपौरुषः ।
 नित्यं संवृतसंवार्यो नित्यं छिद्रानुसार्यरेः ॥ ७.९०२ ॥
 नित्यमुद्यतदृष्टस्य कृत्स्नमुद्धिजते जगत् ।
 तस्मात्सर्वाणि भूतानि दृष्टेनैव प्रसाधयेत् ॥ ७.९०३ ॥
 अमाययैव वर्तेत न कथं यन मायया ।
 बुध्येतारिप्रयुक्तां य मायां नित्यं सुसंवृतः ॥ ७.९०४ ॥

नास्य छिद्रं परो विधाद्विधात्छिद्रं परस्य च ।
गूढेत्कूर्मं घवाङ्गानि रक्षेद्विवरमात्मनः ॥ ७.१०५ ॥
भकवत्त्विन्तयेदर्थान् सिंघवत्य पराक्रमे ।
वृकवत्यावलुम्भेत शशवत्य विनिष्पतेत् ॥ ७.१०६ ॥
अेवं विजयमानस्य येऽस्य स्युः पश्चिपन्थिनः ।
तानानयेद्भ्रशं सर्वान् सामादित्तिरुपक्रमैः ॥ ७.१०७ ॥
यदि ते तु न तिष्ठेयुरुपायैः प्रथमैस्त्रिभिः ।
दण्डेनैव प्रसज्यैतांशनकैर्वशमानयेत् ॥ ७.१०८ ॥
सामादीनामुपायानां यतुर्लामपि पण्डिताः ।
सामदण्डौ प्रशंसन्ति नित्यं राष्ट्रामिवृद्धये ॥ ७.१०९ ॥
यथोद्धरति निर्दाता कक्षं धान्यं च रक्षति ।
तथा रक्षेत्रूपो राष्ट्रं उन्त्यास्य पश्चिपन्थिनः ॥ ७.११० ॥
मोडाद्राजा स्वराष्ट्रं यः कर्षयत्यनवेक्षया ।
सोऽयिरादृश्रयते राज्यात्पुत्रितात्य सभान्यवः ॥ ७.१११ ॥
शरीरकर्षणत्प्राणाः क्षीयन्ते प्राणिनां यथा ।
तथा राज्ञामपि प्राणाः क्षीयन्ते राष्ट्रकर्षणात् ॥ ७.११२ ॥
राष्ट्रस्य सङ्ग्रहे नित्यं विधानमिदमाचरेत् ।
सुसङ्गृहीतराष्ट्रे हि पार्थिवः सुभमेधते ॥ ७.११३ ॥
द्वयोस्त्रयाणां पञ्चानां मध्ये गुल्ममधिष्ठितम् ।
तथा ग्रामशतानां च कुर्याद्राष्ट्रस्य सङ्ग्रहम् ॥ ७.११४ ॥
ग्रामस्याधिपतिं कुर्याद्देशग्रामपतिं तथा ।
विंशतीशं शतेशं च सङ्ग्रहपतिमेव च ॥ ७.११५ ॥
ग्रामदोषान् समुत्पन्नान् ग्रामिकः शनकैः स्वयम् ।
शंसेद्ग्रामदेशेऽय एशेशो विंशतीशिने ॥ ७.११६ ॥
विंशतीशस्तु तत्सर्वं शतेशाय निवेदयेत् ।
शंसेद्ग्रामशतेशस्तु सङ्ग्रहपतये स्वयम् ॥ ७.११७ ॥
यानि राजप्रदेयानि प्रत्यहं ग्रामवासिभिः ।

अन्नपानेन्धनादीनि ग्रामिकस्तान्यवाप्नुयात् ॥ ७.११८ ॥
 दशी कुलं तु भुञ्जत विंशी पञ्च कुलानि च ।
 ग्रामं ग्रामशताध्यक्षः सडस्राधिपतिः पुरम् ॥ ७.११९ ॥
 तेषां ग्राम्याणि कार्यानि पृथक्कार्याणि चैव हि ।
 राज्ञोऽन्यः सधिवः स्निग्धस्तानि पश्येदतन्द्रितः ॥ ७.१२० ॥
 नगरे नगरे चैकं कुर्यात्सर्वार्थचिन्तकम् ।
 उच्चैःस्थानं धोरुपं नक्षत्राणामिव ग्रहम् ॥ ७.१२१ ॥
 स ताननुपरिक्रामेत्सर्वानिव सदा स्वयम् ।
 तेषां वृत्तं परिणयेत्सम्यग्नाष्ट्रेषु तत्परैः ॥ ७.१२२ ॥
 राज्ञो हि रक्षाधिकृताः परस्वादायिनः शठाः ।
 भृत्या भवन्ति प्रायेण तेभ्यो रक्षेद्दिमाः प्रजाः ॥ ७.१२३ ॥
 ये कार्थिकेभ्योऽर्थमेव गृह्णीयुः पापयेतसः ।
 तेषां सर्वस्वमादाय राजा कुर्यात्प्रवासनम् ॥ ७.१२४ ॥
 राजा कर्मसु युक्तानां स्त्रीणां प्रेष्यजनस्य च । राजकर्मसु
 प्रत्यहं कल्पयेद्भृत्तिं स्थानं कर्मानुष्ठपतः ॥ ७.१२५ ॥ स्थानकर्मनुष्ठपतः
 पणो दैयोऽवकृष्टस्य षडुल्लृष्टस्य वेतनम् ।
 चाणमासिकस्तथाऽच्छाद्यो धान्यद्रोणस्तु मासिकः ॥ ७.१२६ ॥
 क्यविक्रयमध्वानं भक्तं च सपरिव्ययम् ।
 योगक्षेमं च सम्प्रेक्ष्य वणिजो दापयेत्करान् ॥ ७.१२७ ॥
 यथा कृत्वेन युज्येत राजा कर्ता च कर्मणाम् ।
 तथाऽवेक्ष्य नृपो राष्ट्रे कल्पयेत्सततं करान् ॥ ७.१२८ ॥
 यथाऽल्पाल्पमदन्त्याद्यं वार्योऽवत्सषट्पदाः ।
 तथाऽल्पाल्पो ग्रीतव्यो राष्ट्र्राज्ञाब्धिकः करः ॥ ७.१२९ ॥
 पञ्चाशद्भाग आदेयो राज्ञा पशुधिरण्ययोः ।
 धान्यानामष्टमो भागः षष्ठो द्वादश अथ वा ॥ ७.१३० ॥
 आददीताथ षड्भागं द्रुमान् समधुसर्पिषाम् ।
 गन्धौषधिरसानां च पुष्पमूलकृत्वस्य च ॥ ७.१३१ ॥

पत्रशाकतृणानां च यर्मणां वैदलस्य च ।
 मृन्मयानां च भाण्डानां सर्वस्याश्वमयस्य च ॥ ७.१३२ ॥
 भ्रियमाणोऽध्याददीत न राजा श्रोत्रियात्तरम् ।
 न च क्षुधाऽस्य संसीदित्श्रोत्रियो विषये वसन् ॥ ७.१३३ ॥
 यस्य राज्ञस्तु विषये श्रोत्रियः सीदति क्षुधा ।
 तस्यापि तत्क्षुधा राष्ट्रमचिरेणैव सीदति ॥ ७.१३४ ॥
 श्रुतवृत्ते विदित्वाऽस्य वृत्तिं धर्म्यां प्रकल्पयेत् ।
 संरक्षेत्सर्वतश्चैनं पिता पुत्रमिवीरसम् ॥ ७.१३५ ॥
 संरक्ष्यमाणो राज्ञा यं कुरुते धर्ममन्वडम् । राज्ञाऽयं
 तेनार्युर्वर्धते राज्ञो द्रविणं राष्ट्रमेव च ॥ ७.१३६ ॥
 यत्किं सिद्धपि वर्षस्य दापयेत्तरसंज्ञितम् ।
 व्यवहारोऽपि श्रुवन्तं राजा राष्ट्रे पृथग्जनम् ॥ ७.१३७ ॥
 कारुकान् शिल्पिनश्चैव शूद्रांश्चात्मोपश्रुविनः ।
 अकैकं कारयेत्कर्म मासि मासि महीपतिः ॥ ७.१३८ ॥
 नोच्छिन्द्यादात्मनो मूलं परेषां यातितृषणया ।
 उच्छिन्दन् ज्यात्मनो मूलमात्मानं तांश्च पीडयेत् ॥ ७.१३९ ॥
 तीक्ष्णश्चैव मृदुश्च स्यात्कार्यं वीक्ष्य महीपतिः ।
 तीक्ष्णश्चैव मृदुश्चैव राज भवति सम्मतः ॥ ७.१४० ॥
 अमात्यमुष्यं धर्मज्ञं प्राज्ञं दान्तं कुलोद्गतम् ।
 स्थापयेदासने तस्मिन् पित्रः कार्यैक्षणो नृणाम् ॥ ७.१४१ ॥
 अेवं सर्वं विधायैदमितिकर्तव्यमात्मनः ।
 युक्तश्चैवाप्रमत्तश्च परिरक्षेद्विमाः प्रजाः ॥ ७.१४२ ॥
 विक्रोशन्त्यो यस्य राष्ट्राधियन्ते दस्युभिः प्रजाः ।
 सम्पश्यतः सभृत्यस्य मृतः स न तु श्रुवति ॥ ७.१४३ ॥
 क्षत्रियस्य परो धर्मः प्रजानामेव पालनम् ।
 निर्दिष्टकृलभोक्ता हि राजा धर्मोऽयुज्यते ॥ ७.१४४ ॥
 उत्थाय पश्चिमे यामे कृतशौचः समाहितः ।
 दुताग्निर्भ्राज्मणांश्चार्यं प्रविशेत्स शुभां सभाम् ॥ ७.१४५ ॥

तत्र स्थितः प्रजाः सर्वाः प्रतिनन्द्य विसर्जयेत् ।
 विसृज्य च प्रजाः सर्वा मन्त्रयेत्सह मन्त्रिभिः ॥ ७.१४६ ॥
 गिरिपृष्ठं समारुह्य प्रासादं वा रडोगतः ।
 अरण्ये निःशलाके वा मन्त्रयेदविभावितः ॥ ७.१४७ ॥
 यस्य मन्त्रं न जानन्ति समागम्य पृथग्जनाः ।
 स कृत्स्नां पृथिवीं भुङ्क्ते कोशडीनोऽपि पार्थिवः ॥ ७.१४८ ॥
 षड्भूकान्धधिरांस्तैर्यग्योनान् वयोऽतिगान् ।
 स्त्रीभ्येच्छव्याधितव्यङ्गान् मन्त्रकालेऽपसारयेत् ॥ ७.१४९ ॥
 भिन्दन्त्यवमता मन्त्रं तैर्यग्योनास्तथैव च ।
 स्त्रियश्चैव विशेषेण तस्मात्तत्रादृतो भवेत् ॥ ७.१५० ॥
 मध्यंदिनेऽर्धरात्रे वा विश्रान्तो विगतकलमः ।
 यिन्तयेद्धर्मकार्यान् सार्धं तैरेक एव वा ॥ ७.१५१ ॥ सार्धं
 परस्परविरुद्धानां तेषां च समुपार्जनम् ।
 कन्यानां सम्प्रदानं च कुमाराणां च रक्षणम् ॥ ७.१५२ ॥
 दूतसम्प्रेषणं चैव कार्यशेषं तथैव च ।
 अन्तःपुरप्रचारं च प्रणिधीनां च येष्वितम् ॥ ७.१५३ ॥
 कृत्स्नं याष्टविधं कर्म पञ्चवर्गं च तत्त्वतः ।
 अनुरागापरागौ च प्रचारं माण्डलस्य च ॥ ७.१५४ ॥
 मध्यमस्य प्रचारं च विजिगीषोश्च येष्वितम् ।
 उदासीनप्रचारं च शत्रोश्चैव प्रयत्नतः ॥ ७.१५५ ॥
 अज्ञेताः प्रकृतयो मूलं माण्डलस्य समासतः ।
 अष्टौ यान्याः समाख्याता द्वादशैव तु ताः स्मृताः ॥ ७.१५६ ॥
 अमात्यराष्ट्रदुर्गार्थदण्डाभ्याः पञ्च यापराः ।
 प्रत्येकं कथिता ल्येताः सङ्क्षेपेण द्विसप्ततिः ॥ ७.१५७ ॥
 अनन्तरमहिं विद्याहरिसेविनमेव च ।
 अरेरनन्तरं मित्रमुदासीनं तयोः परम् ॥ ७.१५८ ॥
 तान् सर्वानभिसंख्यात्सामाहिरुपक्रमैः ।

व्यस्तैश्चैव समस्तैश्च पौरुषेण नयेन य ॥ ७.१५८ ॥
 संधिं य विग्रहं चैव यानमासनमेव य ।
 द्वैधीभावं संश्रयं य षड्गुणान्श्चिन्तयेत्सदा ॥ ७.१६० ॥
 आसनं चैव यानं य संधिं विग्रहमेव य ।
 कार्यं वीक्ष्य प्रयुञ्जत द्वैधं संश्रयमेव य ॥ ७.१६१ ॥
 संधिं तु द्विविधं विद्याद्राज विग्रहमेव य ।
 उभे यानासने चैव द्विविधः संश्रयः स्मृतः ॥ ७.१६२ ॥
 समानयानकर्मा य विपरीतस्तथैव य ।
 तदा त्वायतिसंयुक्तः संधिर्ज्ञेयो द्विलक्षणः ॥ ७.१६३ ॥
 स्वयङ्कृतश्च कार्यार्थमकाले काल एव वा ।
 मित्रस्य चैवापकृते द्विविधो विग्रहः स्मृतः ॥ ७.१६४ ॥
 ओकाकिनश्चात्यथिके कार्ये प्राप्ते यदृच्छया ।
 संहृतस्य य मित्रेण द्विविधं यानमुच्यते ॥ ७.१६५ ॥
 क्षीणस्य चैव क्रमशो दैवात्पूर्वकृतेन वा ।
 मित्रस्य यानुरोधेन द्विविधं स्मृतमासनम् ॥ ७.१६६ ॥
 बलस्य स्वामिनश्चैव स्थितिः कार्यार्थसिद्धये ।
 द्विविधं कीर्त्यते द्वैधं षाड्गुणयगुणवेदित्भिः ॥ ७.१६७ ॥
 अर्थसम्पादनार्थं य पीज्यमानस्य शत्रुभिः ।
 साधुषु व्यपदेशश्च द्विविधः संश्रयः स्मृतः ॥ ७.१६८ ॥
 यदाऽवगच्छेदायत्यामाधिक्यं ध्रुवमात्मनः ।
 तदात्वे चात्पिकां पीडां तदा संधिं समाश्रयेत् ॥ ७.१६९ ॥
 यदा प्रदृष्टा मन्येत सर्वास्तु प्रकृतीर्भृशम् ।
 अत्युच्छ्रितं तथात्मानं तदा कुर्वीत विग्रहम् ॥ ७.१७० ॥
 यदा मन्येत भावेन लृष्टं पुष्टं बलं स्वकम् ।
 परस्य विपरीतं य तदा यायाद्भिर्भुं प्रति ॥ ७.१७१ ॥
 यदा तु स्यात्परिक्षीणो वाङ्मनेन बलेन य ।
 तदासीत प्रयत्नेन शनकैः सान्त्वयन्नरीन् ॥ ७.१७२ ॥

मन्येत्तारिं यदा राजा सर्वथा बलवत्तरम् ।
 तदा द्विधा बलं कृत्वा साधयेत्कार्यमात्मनः ॥ ७.१७३ ॥
 यदा परबलानां तु गमनीयतमो भवेत् ।
 तदा तु संश्रयेत्क्षिप्रं धार्मिकं बलिनं नृपम् ॥ ७.१७४ ॥
 निग्राहं प्रकृतीनां य कुर्याद्योऽस्त्रिबलस्य य ।
 उपसेवेत तं नित्यं सर्वयत्नेर्गुरुं यथा ॥ ७.१७५ ॥
 यद्दि तत्रापि सम्पश्येद्दोषं संश्रयकारितम् ।
 सुयुद्धमेव तत्रापि निर्विशङ्कः समाचरेत् ॥ ७.१७६ ॥
 सर्वोपायैस्तथा कुर्यान्नीतिज्ञः पृथिवीपतिः ।
 यथाऽस्याभ्यधिका न स्युर्मित्रोदासीनशत्रवः ॥ ७.१७७ ॥
 आयति सर्वकार्याणां तदात्वं य विचारयेत् ।
 अतीतानां य सर्वेषां गुणदोषौ य तत्त्वतः ॥ ७.१७८ ॥
 आयत्यां गुणदोषज्ञस्तदात्वे क्षिप्रनिश्चयः ।
 अतीते कार्यशेषज्ञः शत्रुभिर्नाभिभूयते ॥ ७.१७९ ॥
 यथैनं नाभिसंघ्युर्मित्रोदासीनशत्रवः ।
 तथा सर्वं संविदध्यादेष सामासिको नयः ॥ ७.१८० ॥
 तदा तु यानमातिष्ठेदरिशरं प्रति प्रभुः ।
 तदानेन विधानेन यायादरिपुरं शनैः ॥ ७.१८१ ॥
 मार्गशीर्षे शुभे मासि यायाधात्रां महीपतिः ।
 हृत्पुनं वाथ यैत्रं वा मासौ प्रति यथाबलम् ॥ ७.१८२ ॥
 अन्येष्वपि तु कालेषु यदा पश्येद्दृष्टुं जयम् ।
 तदा यायाद्दिगृज्यैव व्यसने योत्थिते रिपोः ॥ ७.१८३ ॥
 कृत्वा विधानं मूले तु यात्रिकं य यथाविधि ।
 उपगृज्यास्पदं यैव यारान् सम्यग्विधाय य ॥ ७.१८४ ॥
 संशोध्य त्रिविधं मार्गं षड्विधं य बलं स्वकम् ।
 साम्परायिककल्पेन यायादरिपुरं प्रति ॥ ७.१८५ ॥
 शत्रुसेविनि मित्रे य गूढे युक्ततरो भवेत् ।
 गतप्रत्यागते यैव स हि कष्टतरो रिपुः ॥ ७.१८६ ॥

दण्डव्यूहेन तन् मार्गं यायात्तु शकटेन वा ।
 वराहमकराभ्यां वा सूच्या वा गरुडेन वा ॥ ७.१८७ ॥
 यतश्च भयमाशङ्केत्ततो विस्तारयेद्बलम् ।
 पद्मेन यैव व्यूहेन निविशेत् सदा स्वयम् ॥ ७.१८८ ॥
 सेनापतिबलाध्यक्षौ सर्वदिक्षु निवेशयेत् ।
 यतश्च भयमाशङ्केत्प्रार्थी तां कल्पयेद्दिशम् ॥ ७.१८९ ॥
 गुल्मांश्च स्थापयेदात्मान् कृतसंज्ञान् समन्ततः ।
 स्थाने युद्धे च कुशलानभीरुनविकारिणः ॥ ७.१९० ॥
 संछतान् योधयेदल्पान् कामं विस्तारयेद्बहुन् ।
 सूच्या वज्रेण यैवैतान् व्यूहेन व्यूह्य योधयेत् ॥ ७.१९१ ॥
 स्थन्धनाश्रैः समे युध्येदन्पूणेनोद्भिपैस्तथा ।
 वृक्षगुल्मावृते यापैरसिचर्मायुधैः स्थले ॥ ७.१९२ ॥
 कुरुक्षेत्रांश्च मत्स्यांश्च पञ्चालांशूरसेनान् ।
 दीर्घाल्लघूंश्चैव नरानग्रानीकेषु योजयेत् ॥ ७.१९३ ॥
 प्रदर्षयेद्बलं व्यूह्य तांश्च सम्यक्परीक्षयेत् ।
 भृशं परीक्षयेत्) येष्टाश्चैव विजानीयादरीन् योधयतामपि ॥ ७.१९४ ॥
 उपरुध्यादिमासीत् राष्ट्रं यास्योपपीडयेत् ।
 दूषयेद्यास्य सततं यवसात्रोदकैन्धनम् ॥ ७.१९५ ॥
 भिन्ध्याश्चैव तडागानि प्राकारपरिभास्तथा ।
 समवस्कन्दयेच्चैनं रात्रौ वित्रासयेत्तथा ॥ ७.१९६ ॥
 उपजघ्यानुपजपेद्बुद्ध्येतैव य तत्कृतम् ।
 युक्ते च दैवे युध्येत् जयप्रोप्सुरपेतभीः ॥ ७.१९७ ॥
 साम्ना दानेन भेदेन समस्तैरथ वा पृथक् ।
 विजेतुं प्रयतेतारीन्न युद्धेन कदा यन् ॥ ७.१९८ ॥ अरिं
 अनित्यो विजयो यस्माद्दृश्यते युध्यमानयोः ।
 पराजयश्च सङ्ग्रामे तस्माद्बुद्धं विवर्जयेत् ॥ ७.१९९ ॥
 त्रयाणामप्युपायानां पूर्वोक्तानामसम्भवे ।

तथा युध्येत सम्पन्नो विजयेत शिपून् यथा ॥ ७.२०० ॥

जित्वा सम्पूजयेद्देवान् ब्राह्मणान्शैव धार्मिकान् ।

प्रदधात्परिहारार्थं ज्यापयेद्दत्तानि य ॥ ७.२०१ ॥

सर्वेषां तु विदित्वेषां समासेन थिकीर्षितम् ।

स्थापयेत्तत्र तद्गृह्यं कुर्याद्य्य समयङ्कियाम् ॥ ७.२०२ ॥

प्रमाणानि य कुर्वीत तेषां धर्मान् यथोदितान् ।

रत्नैश्च पूजयेद्देवं प्रधानपुरुषैः सः ॥ ७.२०३ ॥

आदानमप्रियकरं दानं य प्रियकारकम् ।

आत्मीयसितानामर्थानां काले युक्तं प्रशस्यते ॥ ७.२०४ ॥ कालयुक्तं

सर्वं कर्मैदमायत्तं विधाने दैवमानुषे ।

तयोर्देवमयिन्त्यं तु मानुषे विद्येते ङ्किया ॥ ७.२०५ ॥

The followingthree shlokas are found only

in MedhAtithi's commentary

दैवेन विधिना युक्तं मानुष्यं यत्प्रवर्तते ।

परिकलेशेन मडता तदर्थस्य समाधकम् ॥ ७.२०७

संयुक्तस्यापि दैवेन पुरुषकारेण वर्जितम् ।

विना पुरुषकारेण कृलं क्षेत्रं प्रयच्छति ॥ ७.२०८

यन्द्रार्काधा गडा वायुरग्निरापस्तथैव य ।

छड दैवेन साध्यन्ते पौरुषेण प्रयत्नतः ॥ ७.२०९

सड वाऽपि प्रजेद्युक्तः संधिं कृत्वा प्रयत्नतः ।

मित्रं छिरण्यं भूमिं वा सम्पश्यंस्त्रिविधं कृलम् ॥ ७.२०६ ॥

पाषिर्ग्राडं य सम्प्रेक्ष्य तथाकन्दं य माऽले ।

मित्रादथाप्यमित्राद्वा यात्राकृलमवाप्नुयात् ॥ ७.२०७ ॥

छिरण्यभूमिसम्प्राप्त्या पार्थिवो न तथैधते ।

यथा मित्रं ध्रुवं लब्ध्वा कृशमप्यायतिक्षमम् ॥ ७.२०८ ॥

धर्मज्ञं य कृतज्ञं य तुष्टप्रकृतिमेव य ।

अनुरक्तं स्थिरारम्भं लघुमित्रं प्रशस्यते ॥ ७.२०९ ॥

प्राज्ञं कुलीनं शूरं य दक्षं दातारमेव य ।

कृतज्ञं धृतिमन्तं य कष्टमाडुररिं बुधाः ॥ ७.२१० ॥

आर्यता पुरुषज्ञानं शौर्यं करुणवेदिता ।
 स्थौललक्ष्यं य सततमुदासीनगुणौदयः ॥ ७.२११ ॥
 क्षेम्यां सस्यप्रदां नित्यं पशुवृद्धिकरीमपि ।
 परित्यजेन्नृपो भूमिमात्मार्यमवियारयन् ॥ ७.२१२ ॥
 आपदर्थं धनं रक्षेद्दारान् रक्षेद्धनैरपि । आपदर्थं
 आत्मानं सततं रक्षेद्दारैरपि धनैरपि ॥ ७.२१३ ॥
 सऽहं सर्वाः समुत्पन्नाः प्रसमीक्ष्यापदो भृशम् ।
 संयुक्तांश्च वियुक्तांश्च सर्वोपायान् सृजेद्धुधः ॥ ७.२१४ ॥
 उपेतारमुपेयं य सर्वोपायांश्च कृत्स्नशः ।
 अेतत्रयं समाश्रित्य प्रयतेतार्थसिद्धये ॥ ७.२१५ ॥
 अेवं सर्वमिदं राजा सऽहं सम्मन्त्र्य मन्त्रिभिः ।
 व्यायम्याप्सुत्य मध्याह्ने भोक्तुमन्तःपुरं विशेत् ॥ ७.२१६ ॥
 तत्रात्मभूतैः कालज्ञैरुडार्यैः परियारुडैः ।
 सुपरीक्षितमन्नाधमधान् मन्त्रैर्विषापडैः ॥ ७.२१७ ॥
 विषद्वैरुडैश्चास्य सर्वद्रव्याणि योजयेत् । विषद्वैरुडैश्चास्य सर्वद्रव्याणि शोधयेत्
 विषद्वानि य रत्नानि नियतो धारयेत्सदा ॥ ७.२१८ ॥
 परीक्षिताः स्त्रियश्चैनं व्यजनोदकधूपनैः ।
 वेषाभरणसंशुद्धाः स्पृशेयुः सुसमाहिताः ॥ ७.२१९ ॥
 अेवं प्रयत्नं कुर्वीत यानशय्याऽऽसनाशने ।
 स्नाने प्रसाधने चैव सर्वालङ्कारकेषु य ॥ ७.२२० ॥
 भुक्तवान् विडरेच्यैव स्त्रीभिर्न्तःपुरे सऽहं ।
 विडृत्य तु यथाकालं पुनः कार्याणि चिन्तयेत् ॥ ७.२२१ ॥
 अलङ्कृतश्च सम्पश्येदायुधीयं पुनर्जनम् ।
 वाहनानि य सर्वाणि शस्त्राण्याभरणानि य ॥ ७.२२२ ॥
 संध्यां योपास्य शृणुयादन्तर्वेश्मनि शस्त्रभृत् ।
 रडस्याप्याथिनां चैव प्रणिधीनां य चेष्टितम् ॥ ७.२२३ ॥
 गत्वा कक्षान्तरं त्वन्यत्समनुज्ञाप्य तं जनम् ।

प्रविशेद्भोजनार्थं य स्त्रीवृतोऽन्तःपुरं पुनः ॥ ७.२२४ ॥

तत्र भुक्त्वा पुनः किं चित्तूर्यधोषैः प्रदर्षितः ।

संविशेत्तं यथाकावमुत्तिष्ठेय्य गतकलमः ॥ ७.२५५ ॥

अेतद्विधानमातिष्ठेदरोगः पृथिवीपतिः ।

अस्वस्थः सर्वमेतत्तु भृत्येषु विनियोजयेत् ॥ ७.२२६ ॥

अध्याय ८

व्यवहारान् द्दृष्टुस्तु ब्राह्मणैः सः सः पार्षिवः ।

मन्त्रज्ञैर्मन्त्रिभिश्चैव विनीतः प्रविशेत्सभाम् ॥ ८.१ ॥

तत्रासीनः स्थितो वाऽपि पाणिभुधम्य दक्षिणाम् ।

विनीतवेषाभरणः पश्येत्कार्याणि कार्याणाम् ॥ ८.२ ॥

प्रत्यङ् देशदृष्टैश्च शास्त्रदृष्टैश्च उेतुभिः ।

अष्टादशसु मार्गेषु निबद्धानि पृथक्पृथक् ॥ ८.३ ॥

तेषामाद्यं ऋणादानं निक्षेपोऽस्वामिविध्यः ।

सम्भूय य समुत्थानं दत्तस्थानपकर्म य ॥ ८.४ ॥

वेतनस्यैव यादानं संविद्यश्च व्यतिक्रमः ।

क्यविख्यानुशयो विवादः स्वामिपालयोः ॥ ८.५ ॥

सीमाविवादधर्मश्च पारुष्ये दण्डवाचिके ।

स्तेयं य साडसं यैव स्त्रीसङ्ग्रहणमेव य ॥ ८.६ ॥

स्त्रीपुंधर्मो विभागश्च धूतमाह्वय एव य ।

पदान्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिताविड ॥ ८.७ ॥

अेषु स्थानेषु भूयिष्ठे विवादं यरतां नृणाम् ।

धर्मं शाश्वतमाश्रित्य कुर्यात्कार्यविनिर्णयम् ॥ ८.८ ॥

यदा स्वयं न कुर्यात्तु नृपतिः कार्यदर्शनम् ।

तदा नियुञ्ज्याद्विद्वांसं ब्राह्मणं कार्यदर्शने ॥ ८.९ ॥

सोऽस्य कार्याणि सम्पश्येत्सत्स्यैरेव त्रिभिर्वृतः ।

सभामेव प्रविश्यात्र्यामासीनः स्थित एव वा ॥ ८.१० ॥

यस्मिन् देशे निषीदन्ति विप्रा वेदविदस्त्रयः ।
 राज्ञश्चाधिकृतो विद्वान् ब्रह्मणस्तान् सभां विदुः ॥ ८.११ ॥
 धर्मो विद्भस्त्वधर्मोऽसभां यत्रोपतिष्ठते ।
 शल्यं चास्य न कृन्तन्ति विद्धास्तत्र सभासदः ॥ ८.१२ ॥
 सभां वा न प्रवेष्टव्यं वक्तव्यं वा समञ्जसम् । सभा वा न प्रवेष्टव्या
 अब्रुवन् विब्रुवन् वाऽपि नरो भवति डिम्बिषी ॥ ८.१३ ॥
 यत्र धर्मो ह्यधर्मोऽसत्यं यत्रानृतेन य ।
 उच्यते प्रेक्षमाणानां उतास्तत्र सभासदः ॥ ८.१४ ॥
 धर्मं श्रेय उतो उन्ति धर्मो रक्षति रक्षितः ।
 तस्माद्भूमो न उन्तव्यो मा नो धर्मो उतोऽवधीत् ॥ ८.१५ ॥ वधीत्
 वृषो डि भगवान् धर्मस्तस्य यः कुरुते ह्यलम् । त्वलम्
 वृषलं तं विदुर्देवास्तस्माद्भूमं न लोपयेत् ॥ ८.१६ ॥
 ओङ् ऐव सुहृद्भूमो निधानेऽप्यनुयाति यः ।
 शरीरेण समं नाशं सर्वमन्यधि गच्छति ॥ ८.१७ ॥
 पादोऽधर्मस्य कर्तारं पादः साक्षिणं ऋच्छति ।
 पादः सभासदः सर्वान् पादो राजानमृच्छति ॥ ८.१८ ॥
 राजा भवत्यनेनास्तु मुख्यन्ते य सभासदः ।
 ऐनो गच्छति कर्तारं निन्दाऽर्हो यत्र निन्दते ॥ ८.१९ ॥
 जातिमात्रोपश्रुवी वा कामं स्याद्ब्राह्मणब्रुवः ।
 धर्मप्रवक्ता नृपतेर्न शूद्रः कथंयन ॥ ८.२० ॥
 यस्य शूद्रस्तु कुरुते राज्ञो धर्मविवेचनम् ।
 तस्य सीदति तद्राष्ट्रं पङ्के गौरिव पश्यतः ॥ ८.२१ ॥
 यद्राष्ट्रं शूद्रभूमिष्ठं नास्ति काङ्कान्तमद्विजम् ।
 विनश्यत्याशु तत्कृत्स्नं दुर्भिक्षव्याधिपीडितम् ॥ ८.२२ ॥
 धर्मासनमधिष्ठाय संवीताङ्गः समाहितः ।
 प्रणम्य लोकपालेभ्यः कार्यदर्शनमारभेत् ॥ ८.२३ ॥
 अर्थानर्थावुभौ ब्रुध्वा धर्माधर्मौ य केवलौ ।
 वार्णिकमेण सर्वाणि पश्येत्कार्याणि कार्याणाम् ॥ ८.२४ ॥

आड्यैर्विभावयेत्स्विङ्गैर्भावमन्तर्गतं नृणाम् ।
 स्वरवर्णैर्दुगिताकारैश्चक्षुषा येष्टितेन य ॥ ८.२५ ॥
 आकारैरिदुगितैर्गत्या येष्टया भाषितेन य ।
 नेत्रवक्त्रविकारैश्च गृह्यतेऽन्तर्गतं मनः ॥ ८.२६ ॥
 बालदायादिकं रिक्तं तावद्राजाऽनुपालयेत् ।
 यावत्स स्यात्समावृत्तो यावत्यातीतशैशवः ॥ यावद्दाऽतीतशैशवः ८.२७ ॥
 वशाऽपुत्रासु यैवं स्याद्रक्षणं निष्कुलासु य ।
 पतिप्रतासु य स्त्रीषु विधवास्वातुरासु य ॥ ८.२८ ॥
 ञ्जवन्तीनां तु तासां ये तधरेयुः स्वभान्धवाः ।
 तांशिष्यात्थौरदण्डेन धार्मिकः पृथिवीपतिः ॥ ८.२९ ॥
 प्रणष्टस्वामिकं रिक्तं राजा त्र्यब्दं निधापयेत् ।
 अर्वाङ्ग्यब्दाद्दरेत्स्वामी परेण नृपतिर्दरेत् ॥ ८.३० ॥
 ममैदमिति यो भ्रूयात्सोऽनुयोज्यो यथाविधि ।
 संवाधे उपसङ्ख्यादीन् स्वामी तद्द्रव्यमर्हति ॥ ८.३१ ॥
 अवेद्यानो नष्टस्य देशं कालं य तत्पतः ।
 वर्णं रूपं प्रमाणं य तत्समं दण्डमर्हति ॥ ८.३२ ॥
 आददीताथ षड्भागं प्रनष्टाधिगतामृपः ।
 दशमं द्वादशं वाऽपि सतां धर्ममनुस्मरन् ॥ ८.३३ ॥
 प्रणष्टाधिगतं द्रव्यं तिष्ठेद्युक्तैरधिष्ठितम् ।
 यांस्तत्र यौरान् गृह्णीयात्तान् राज्ञेभ्येन धातयेत् ॥ ८.३४ ॥
 ममायमिति यो भ्रूयान्निधिं सत्येन मानवः ।
 तस्याददीत षड्भागं राजा द्वादशमेव वा ॥ ८.३५ ॥
 अनृतं तु वदन् दण्ड्यः स्ववित्तस्थांशमष्टमम् ।
 तस्यैव वा निधानस्य सङ्ख्यायाऽल्पीयसीं कलाम् ॥ ८.३६ ॥
 विद्वांस्तु ब्राह्मणो दृष्ट्वा पूर्वोपनिहितं निधिम् ।
 अशेषतोऽप्याददीत सर्वस्याधिपतिर्हि सः ॥ ८.३७ ॥
 यं तु पश्येन्निधिं राजा पुराणं निहितं क्षितौ ।

तस्माद्द्विजैर्भ्यो दत्त्वाऽर्धमर्धं कोशे प्रवेशयेत् ॥ ८.३८ ॥
 निधीनां तु पुराणानां धातूनामेव य क्षितौ ।
 अर्धभाग्रक्षणाद्वाजा भूमेरधिपतिर्लिं सः ॥ ८.३९ ॥
 दातव्यं सर्ववर्णैर्भ्यो राज्ञा यौरैर्दृतं धनम् ।
 राजा तद्दुपयुञ्जानश्चौरस्याप्नोति किंलिंघम् ॥ ८.४० ॥
 जातिजनपदान् धर्मान् श्रेणीधर्मांश्च धर्मवित् ।
 समीक्ष्य कुलधर्मांश्च स्वधर्मं प्रतिपादयेत् ॥ ८.४१ ॥
 स्वानि कर्माणि कुर्वाणो दूरे सन्तोऽपि मानवाः ।
 प्रिया भवन्ति लोकस्य स्वे स्वे कर्मण्यवस्थिताः ॥ ८.४२ ॥
 नोत्पादयेत्स्वयं कार्यं राजा नाप्यस्य पूरुषः ।
 न य प्रापितमन्येन असेदर्थं कथं यन ॥ ८.४३ ॥ असेतार्थं
 यथा नयत्यसृक्पातैर्भृगस्य भृगयुः पदम् ।
 नयेत्तथाऽनुमानेन धर्मस्य नृपतिः पदम् ॥ ८.४४ ॥
 सत्यमर्थं य सम्पश्येदात्मानमथ साक्षिणः । साक्षिणम्
 देशं रुपं य कालं य व्यवहारविधौ स्थितः ॥ ८.४५ ॥
 सद्भिरायरितं यत्स्याद्दार्मिकैश्च द्विजातिभिः ।
 तद्देशकुलजातीनामविरुद्धं प्रकल्पयेत् ॥ ८.४६ ॥
 अधमार्णार्थसिद्ध्यर्थमुत्तमार्णो न योदितः ।
 दापयेद्भुनिकस्यार्थमधमार्णाद्विभावितम् ॥ ८.४७ ॥
 यैर्यैरुपायैरर्थं स्वं प्राप्नुयाद्भुत्तमार्णिकः ।
 तैर्यैरुपायैः सङ्गृह्य दापयेदधमार्णिकम् ॥ ८.४८ ॥
 धर्मोऽप्यव्यवहारेण छलेनायरितेन य ।
 प्रयुक्तं साधयेदर्थं पञ्चमेन बलेन य ॥ ८.४९ ॥
 यः स्वयं साधयेदर्थमुत्तमार्णोऽधमार्णिकात् ।
 न स राज्ञाऽभियोक्तव्यः स्वकं संसाधयन् धनम् ॥ ८.५० ॥
 अर्थेऽप्यव्ययमानं तु करणेन विभावितम् ।
 दापयेद्भुनिकस्यार्थं दास्यलेशं य शक्तितः ॥ ८.५१ ॥

अपह्वेऽधमर्णस्य देहीत्युक्तस्य संसदि ।
 अभियोक्ता दिशेद्देश्यं करणं वाऽन्यद्दृशेत् ॥ ८.५२ ॥
 अद्देश्यं यश्च दिशति निर्दिश्यापह्वते य यः ।
 यश्चाधरोत्तरानर्थान् विगीतान्नावबुध्यते ॥ ८.५३ ॥
 अपदिश्यापद्देश्यं य पुनर्यस्त्वपधावति । अपदिश्यापद्देशं
 सम्यक्प्रणिहितं यार्थं पृष्टः सन्नामिनन्दति ॥ ८.५४ ॥
 असम्भाष्ये साक्षिभिश्च देशे सम्भाषते मिथः ।
 निरुच्यमानं प्रश्नं य नेच्छेद्यश्चापि निष्यतेत् ॥ ८.५५ ॥
 भ्रूहीत्युक्तश्च न भ्रूयादुक्तं य न विभावयेत् ।
 न य पूर्वापरं विधात्तस्मादर्थान्त्स लीयते ॥ ८.५६ ॥
 साक्षिणः सन्ति मेत्युक्त्वा दिशेत्युक्तो दिशेत्र यः । ज्ञातारः सन्ति मेत्युक्त्वा
 धर्मस्थः कारणैरेतैर्हीनं तमपि निर्दिशेत् ॥ ८.५७ ॥ तमिति निर्दिशेत्
 अभियोक्ता न येद्भ्रूयाद्बन्धो दण्ड्यश्च धर्मतः । बन्धो दण्ड्यश्च
 न चेत्त्रिपक्षात्प्रभ्रूयाद्धर्मं प्रति पराजितः ॥ ८.५८ ॥
 यो यावद्ब्रिह्नुवीतार्थं मिथ्या यावति वा वदेत् ।
 तौ नृपेण ज्यधर्मज्ञौ दाय्यौ तद्द्विगुणं दमम् ॥ ८.५९ ॥
 पृष्टोऽपव्ययमानस्तु कृतावस्थो धनेषिणा ।
 त्र्यवरैः साक्षिभिर्भाव्यो नृपब्राह्मणसंनिधौ ॥ ८.६० ॥
 यादृशा धनिभिः कार्या व्यवहारेषु साक्षिणः ।
 तादृशान् सम्प्रवक्ष्यामि यथा वाच्यं ऋतं य तैः ॥ ८.६१ ॥
 गृह्णिणः पुत्रिणो मौलाः क्षत्रविद्दृष्ट्रयो नयः ।
 अर्थ्युक्ताः साक्ष्यमर्हन्ति न ये के चिदनापदि ॥ ८.६२ ॥
 आसाः सर्वेषु वार्षेषु कार्याः कार्येषु साक्षिणः ।
 सर्वधर्मविदोऽलुब्धा विपरीतास्तु वर्जयेत् ॥ ८.६३ ॥
 नार्थसम्बन्धिनो नासा न सहाया न वैशिणः ।
 न दृष्टदोषाः कर्तव्या न व्याध्यार्ता न दूषिताः ॥ ८.६४ ॥
 न साक्षी नृपतिः कार्यो न कारुकुशीलवौ ।
 न श्रोत्रियो न विद्गस्थो न सङ्गोभ्यो विनिर्गतः ॥ ८.६५ ॥

नाध्यधीनो न वक्तव्यो न दस्युर्न विकर्मकृत् ।
न वृद्धो न शिशुर्नोको नान्त्यो न विकलेन्द्रियः ॥ ८.६६ ॥
नार्तो न मत्तो नोन्मत्तो न क्षुत्तृषणोपपीडितः ।
न श्रमार्तो न कामार्तो न कुब्धो नापि तस्करः ॥ ८.६७ ॥
स्त्रीणां साक्ष्यं स्त्रियः कुर्युर्द्विजानां सदृशा द्विजाः ।
शूद्राश्च सन्तः शूद्राणां अन्त्यानामन्त्ययोनयः ॥ ८.६८ ॥
अनुभावी तु यः कश्चित्पुर्यात्साक्ष्यं विवादिनाम् ।
अन्तर्वेश्मन्यराण्ये वा शरीरस्थापि यात्यये ॥ ८.६९ ॥
स्त्रियाऽध्यसम्भावे कार्यं बालेन स्थविरेण वा ।
शिष्येण बन्धुना वाऽपि दासेन भृतकेन वा ॥ ८.७० ॥
बालवृद्धातुराणां च साक्ष्येषु वदतां मृषा ।
जानीयादस्थिरां वाचमुत्सिक्तमनसां तथा ॥ ८.७१ ॥
साडसेषु च सर्वेषु स्तेयसाऽग्रजेषु च ।
वागदण्डयोश्च पारुष्ये न परीक्षेत साक्षिणः ॥ ८.७२ ॥
बहुत्वं परिगृहीयात्साक्षिद्वैधे नराधिपः ।
समेषु तु गुणोत्कृष्टान् गुणिद्वैधे द्विजोत्तमान् ॥ ८.७३ ॥
समक्षदर्शनात्साक्ष्यं श्रवणाभ्यैव सिध्यति ।
तत्र सत्यं ब्रुवन् साक्षी धर्मार्थाभ्यां न लीयते ॥ ८.७४ ॥
साक्षी दृष्टश्रुतादन्यद्विब्रुवन्नार्यसंसदि ।
अवाङ्मनस्कमभ्येति प्रेत्य स्वर्गाभ्य लीयते ॥ ८.७५ ॥
यत्रानिबद्धोऽपीक्षेत शृणुयाद्वाऽपि किं यन ।
पृष्टस्तत्रापि तद्ब्रूयाद्यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ ८.७६ ॥
ओकोऽलुब्धस्तु साक्षी स्याद्ब्रह्मव्यः शुच्योऽपि न स्त्रियः । त्वसाक्षी
स्त्रीबुद्धेरस्थिरत्वात्तु दौषैश्चान्येऽपि ये वृताः ॥ ८.७७ ॥
स्वभावेनैव यद्ब्रूयुस्तद्ग्राह्यं व्यावहारिकम् ।
अतो यदन्यद्विब्रूयुर्धर्मार्थं तदपार्थक्यम् ॥ ८.७८ ॥
सभान्तः साक्षिणः प्राप्तानर्थिप्रत्यर्थिसंनिधौ ।

प्राङ्निवाकोऽनुयुञ्जत विधिनाऽनेन सान्त्वयन् ॥ ८.७८ ॥

यद्द्वयोरनयोर्वैत्य कार्येऽस्मिंश्चेष्टितं मिथः ।

तद्भूत सर्वं सत्येन युष्माकं ह्यत्र साक्षिता ॥ ८.८० ॥

सत्यं साक्ष्ये भ्रुवन् साक्षी लोकान् आप्रोत्यपुष्कलान् । आप्रोत्यनिन्दितान्
 छल यानुत्तमां कीर्तिं वागेषा भ्रमपूजिता ॥ ८.८१ ॥

साक्ष्येऽनृतं वदन् पाशैर्बध्यते वारुणैर्भृशम् ।

विवशः शतमाजतीस्तस्मात्साक्ष्यं वदेद्दृतम् ॥ ८.८२ ॥

सत्येन पूयते साक्षी धर्मः सत्येन वर्धते ।

तस्मात्सत्यं हि वक्तव्यं सर्ववर्षेषु साक्षिभिः ॥ ८.८३ ॥

आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी गतिरात्मा तथाऽत्मनः ।

माऽवमंस्थाः स्वमात्मानं नृणां साक्षिणामुत्तमम् ॥ ८.८४ ॥

मन्यन्ते वै पापकृतो न कश्चित्पश्यतीति नः ।

तांस्तु देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवान्तरपूरुषः ॥ ८.८५ ॥

धौर्भूमिशपो लृद्यं यन्द्रार्काग्निमयमानिलाः ।

रात्रिः संध्ये य धर्मश्च वृत्तज्ञाः सर्वदेहिनाम् ॥ ८.८६ ॥

देवब्राह्मणसांनिध्ये साक्ष्यं पृच्छेद्दृतं द्विजन् ।

उदङ्मुष्मान् प्राङ्मुष्मान् वा पूवाङ्नि वै शुचिः शुचीन् ॥ ८.८७ ॥

भ्रूडीति ब्राह्मणं पृच्छेत्सत्यं भ्रूडीति पार्थिवम् ।

गोभीजकाञ्चनैर्वैश्यं शूद्रं सर्वैस्तु पातकैः ॥ ८.८८ ॥

भ्रमघ्नो ये स्मृता लोका ये य स्त्रीबालघातिनः ।

मित्रद्रुङ्घः कृतघ्नस्य ते ते स्युर्भुवतो मृषा ॥ ८.८९ ॥

जन्मप्रभृति यत्किं चित्पुण्यं तद्द्र त्वया कृतम् ।

तत्ते सर्वं शुनो गच्छेद्यदि भूयास्त्वमन्यथा ॥ ८.९० ॥

ऐकोऽहमस्मीत्यात्मानं यस्त्वं कल्याण मन्यसे ।

नित्यं स्थितस्ते लृद्येष पुण्यपापैक्षिता मुनिः ॥ ८.९१ ॥

यमो वैवस्वतो देवो यस्तवैष लृदि स्थितः ।

तेन येदविवाहस्ते मा गङ्गां मा कुङ्कु गमः ॥ ८.९२ ॥

नग्नो मुण्डः कपालेन च भिक्षार्थी क्षुत्पिपासितः । कपाली

अन्धः शत्रुकुलं गच्छेद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ॥ ८.८३ ॥

अवाक्षिरास्तमस्यन्धे डिल्बिधी नरकं व्रजेत् ।

यः प्रश्नं वितथं भ्रूयात्पृष्टः सन् धर्मनिश्चये ॥ ८.८४ ॥

अन्धो मत्स्यानिवाश्राति स नरः कण्टकैः सह ।

यो भाषतेऽर्थवैकल्यमप्रत्यक्षं सत्मां गतः ॥ ८.८५ ॥

यस्य विद्वान् छि वदतः क्षेत्रज्ञो नाभिश्ङ्कुते । नातिश्ङ्कुते

तस्मान्न देवाः श्रेयांसं लोकेऽन्यं पुरुषं विदुः ॥ ८.८६ ॥

यावतो भान्धवान् यस्मिन् उन्ति साक्ष्येऽनृतं वदन् ।

तावतः सङ्ख्यया तस्मिन् शृणु सौम्यानुपूर्वशः ॥ ८.८७ ॥

पञ्च पञ्चनृते उन्ति दश उन्ति गवानृते ।

शतमश्वानृते उन्ति सहस्रं पुरुषानृते ॥ ८.८८ ॥

उन्ति जातानजातांश्च छिरण्यार्थेऽनृतं वदन् ।

सर्वं भूमिअनृते उन्ति मा स्म भूमिअनृतं वदीः ॥ ८.८९ ॥

अप्यु भूमिवदित्याहुः स्त्रीणां भोगे य मैथुने ।

अब्जेषु शैव रत्नेषु सर्वेष्वश्वमयेषु च ॥ ८.९० ॥

येतान् द्रोषानवेक्ष्य त्वं सर्वाननृतभाषणो ।

यथाश्रुतं यथादृष्टं सर्वमेवाञ्जसा वद ॥ ८.९० ॥

गोरक्षकान् वाणिजिकांस्तथा कारुकुशीलवान् । वाणिजिकांस्तथा

प्रेष्यान् वार्धुषिकांश्चैव विप्रान् शूद्रवदायरेत् ॥ ८.९० ॥

तद्गदन् धर्मतोऽर्थेषु जानन्नप्यन्ध्या नरः ।

न स्वर्गाख्यवते लोकाद्देवीं वायं वदन्ति ताम् ॥ ८.९० ॥

शूद्रविट्क्षत्रविप्राणां यत्रऋतोऽक्तौ भवेद्ब्रधः ।

तत्र वक्तव्यमनृतं तधि सत्याद्धिशिष्यते ॥ ८.९० ॥

वाग्वैवत्यैश्च यरुभिर्यजेरंस्ते सरस्वतीम् ।

अनृतस्यैनसस्तस्य कुर्वाणा निष्कृतिं पराम् ॥ ८.९० ॥

कूष्माण्डैर्वाऽपि जुहुयाद्धृतमग्नौ यथाविधि ।

उदित्यया वा वारुण्या तृयेनाब्दैवतेन वा ॥ ८.९० ॥

त्रिपक्षादब्रुवन् साक्ष्यं ऋषादिषु नरोऽगदः ।
 तदृषां प्राप्नुयात्सर्वं दशबन्धं च सर्वतः ॥ ८.१०७ ॥
 यस्य दृश्येत समाडादुक्तवाक्यस्य साक्षिणः ।
 रोगोऽग्निर्ज्ञातिमरणं ऋषां दायो दमं च सः ॥ ८.१०८ ॥
 असाक्षिकेषु त्वर्थेषु मिथो विवदमानयोः ।
 अविन्दस्तत्त्वतः सत्यं शपथेनापि लभयेत् ॥ ८.१०९ ॥
 मदर्षिभिश्च देवैश्च कार्यार्थं शपथाः कृताः ।
 वसिष्ठश्चापि शपथं शोषे पैशवने नृपे ॥ ८.११० ॥
 न वृथा शपथं कुर्यात्स्वल्पोऽप्यर्थे नरो बुधः ।
 वृथा हि शपथं कुर्वन् प्रेत्य यैः न श्यति ॥ ८.१११ ॥
 कामिनीषु विवाहेषु गवां भक्ष्ये तथेन्धने ।
 ब्राह्मणान्भ्युपपत्तौ च शपथे नास्ति पातकम् ॥ ८.११२ ॥
 सत्येन शापयेद्विप्रं क्षत्रियं वालनायुधैः ।
 गोभीजकाज्यनेर्वैश्यं शूद्रं सर्वैस्तु पातकैः ॥ ८.११३ ॥
 अग्निं वाऽदारयेदेनमप्सु चैनं निमज्जयेत् ।
 पुत्रदारस्य वाप्येनं शिरांसि स्पशथित्यूथङ् ॥ ८.११४ ॥
 यमिद्धो न दडत्यग्निरापो नोन्मज्जयन्ति च ।
 न यार्तिं ऋच्छति क्षिप्रं स ज्ञेयः शपथे शुचिः ॥ ८.११५ ॥
 वत्सस्य ऽयमिशस्तस्य पुरा भ्रात्रा यवीयसा ।
 नाग्निर्ददाल रोमापि सत्येन जगतः स्पशः ॥ ८.११६ ॥
 यस्मिन् यस्मिन् विवादे तु कौटसाक्ष्यं कृतं भवेत् ।
 तत्तदार्थं निवर्तेत कृतं याप्यकृतं भवेत् ॥ ८.११७ ॥
 लोभान्भोलाद्भयात्मैत्रात्कामात्कौधात्तथैव च ।
 अज्ञानान्ध्यावभावात्स्य साक्ष्यं वितथमुच्यते ॥ ८.११८ ॥
 अपेक्षामन्वतमे स्थाने यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ।
 तस्य दण्डविशेषांस्तु प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ ८.११९ ॥
 लोभात्सदस्रं दण्डयस्तु भोलात्पूर्वं तु साडसम् ।

भयाद्द्वौ मध्यमौ दण्डौ मैत्रात्पूर्वं यतुर्गुणम् ॥ ८.१२० ॥

कामाद्दशगुणं पूर्वं क्रोधात्तु त्रिगुणं परम् ।

अज्ञानाद्द्वे शते पूर्णो बालिश्यात्शतमेव तु ॥ ८.१२१ ॥

अेतानाहुः कौटसाक्ष्ये प्रोक्तान् दण्डान् मनीषिभिः ।

धर्मस्याव्यभिचारार्थमधर्मनियमाय च ॥ ८.१२२ ॥

कौटसाक्ष्यं तु कुर्वाणांस्त्रीन् वार्णान् धार्मिकी नृपः ।

प्रवासयेद्दण्डयित्वा ब्राह्मणं तु विवासयेत् ॥ ८.१२३ ॥

दश स्थानानि दण्डस्य मनुः स्वयम्भुवोऽब्रवीत् ।

त्रिषु वर्णेषु यानि स्युरक्षतो ब्राह्मणो व्रजेत् ॥ ८.१२४ ॥

उपस्थमुदरं जिह्वा उस्तौ पादौ च पञ्चमम् ।

यक्षुर्नासा च कर्णौ च धनं देहस्तथैव च ॥ ८.१२५ ॥

अनुबन्धं परिज्ञाय देशकालौ च तत्त्वतः ।

सारापराधो बालोऽप्य दण्डं दण्डेषु पातयेत् ॥ ८.१२६ ॥

अधर्मदण्डनं लोके यशोघ्नं कीर्तिनाशनम् ।

अस्वर्ग्यं च परत्रापि तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ ८.१२७ ॥

अदण्ड्यान् दण्डयन् राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन् ।

अयशो महदाप्नोति नरकं चैव गच्छति ॥ ८.१२८ ॥

वाग्दण्डं प्रथमं कुर्याद्धिग्दण्डं तदनन्तरम् ।

तृतीयं धनदण्डं तु वधदण्डमतः परम् ॥ ८.१२९ ॥

वधेनापि यदा त्वेतान्निग्रहीतुं न शक्नुयात् ।

तदेषु सर्वमप्येतत्प्रयुञ्जत यतुष्टयम् ॥ ८.१३० ॥

लोकसंव्यवहारार्थं याः संज्ञाः प्रथिता भुवि ।

ताम्रहृष्यसुवर्णानां ताः प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ८.१३१ ॥

जालान्तरगते भानौ यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः ।

प्रथमं तत्प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रयक्षते ॥ ८.१३२ ॥

त्रसरेणवोऽष्टौ विज्ञेया विक्षैका परिमाणतः ।

ता राजसर्षपस्तिस्सस्ते त्रयो गौरसर्षपः ॥ ८.१३३ ॥

सर्षपाः षट् यवो मध्यस्त्रियवं त्वेककृष्णालम् ।
 पञ्चकृष्णालको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश ॥ ८.१३४ ॥
 पलं सुवर्णाश्चत्वारः पलानि धरणां दश ।
 द्वे कृष्णाले समधृते विज्ञेयो रौप्यमाषकः ॥ ८.१३५ ॥ रुप्यमाषकः
 ते षोडश स्याद्धरणां पुराणश्चैव राजतः ।
 कार्षापणस्तु विज्ञेयस्ताम्रिकः कार्षिकः पाणः ॥ ८.१३६ ॥
 धरणानि दश ज्ञेयः शतमानस्तु राजतः ।
 यतुःसौवर्णिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतः ॥ ८.१३७ ॥
 पणानां द्वे शते सार्धे प्रथमः साडसः स्मृतः ।
 मध्यमः पञ्च विज्ञेयः सडस्रं त्वेव योत्तमः ॥ ८.१३८ ॥
 ऋणो दैये प्रतिज्ञाते पञ्चकं शतमर्हति ।
 अपह्नवे तद्द्विगुणं तन् मनोरनुशासनम् ॥ ८.१३९ ॥
 वसिष्ठविडितां वृद्धिं सृजेद्विद्वित्तविवर्धिनीम् ।
 अशीतिभागं गृह्णीयान् मासाद्धार्युषिकः शते ॥ ८.१४० ॥
 द्विकं शतं वा गृह्णीयात्सतां धर्ममनुस्मरन् ।
 द्विकं शतं छि गृह्णानो न भवत्यर्थकिंत्विषी ॥ ८.१४१ ॥
 द्विकं त्रिकं यतुषुं य पञ्चकं य शतं समम् ।
 मासस्य वृद्धिं गृह्णीयाद्धार्यानामनुपूर्वशः ॥ ८.१४२ ॥
 न त्वेवाधौ सोपकारे कौसीर्दी वृद्धिमाप्नुयात् ।
 न याधेः कालसंरोधान्निसर्गोऽस्ति न विध्यः ॥ ८.१४३ ॥
 न भोक्तव्यो जलादाधिर्बुञ्जानो वृद्धिमुत्सृजेत् ।
 भूत्येन तोषयेच्चैनमाधिस्तेनोऽन्यथा भवेत् ॥ ८.१४४ ॥
 आधिश्रोपनिधिश्रोभौ न कालात्ययमर्हतः ।
 अवडार्यौ भवेतां तौ दीर्घकालमवस्थितौ ॥ ८.१४५ ॥
 सम्प्रीत्या भुज्यमानानि न नश्यन्ति कदा यन ।
 धेनुरुष्ट्रो वडन्नश्चो यश्च दम्यः प्रयुज्यते ॥ ८.१४६ ॥
 यत्किं चिद्दशवर्षाणि संनिधौ प्रेक्षते धनी ।
 भुज्यमानं परैस्तूष्णीं न स तत्त्वब्धुमर्हति ॥ ८.१४७ ॥

अजऽश्वेदपोगाऽो विषये यास्य भुज्यते ।
 भग्नं तद्द्व्यवहारेण भोक्ता तद्द्व्यमर्हति ॥ ८.१४८ ॥ तद्धनमर्हति
 आधिः सीमा बालधनं निक्षेपोपनिधिः स्त्रियः । निक्षेपोपनिधी
 राजस्वं श्रोत्रियस्वं च न भोगेन प्राशयति ॥ ८.१४९ ॥
 यः स्वामिनाऽननुज्ञातमाधिं भूङ्क्तेऽविचक्षणः ।
 तेनार्धवृद्धिर्भोक्तव्या तस्य भोगस्य निष्कृतिः ॥ ८.१५० ॥
 कुसीदवृद्धिर्द्रौगुण्यं नात्येति सकृदाडृता । सकृदाडिता)
 धान्ये सद्ये लवे वाड्ये नातिक्रामति पञ्चताम् ॥ ८.१५१ ॥
 कृतानुसारादधिका व्यतिरिक्ता न सिध्यति ।
 कुसीदपथमाडुस्तं पञ्चकं शतमर्हति ॥ ८.१५२ ॥
 नातिसांवत्सरीं वृद्धिं न यादृष्टां पुनर्हरेत् । विनिर्हरेत्)
 यङ्कवृद्धिः कालवृद्धिः कारिता कायिका च या ॥ ८.१५३ ॥
 ऋषां दातुमशक्तो यः कर्तुमिच्छेत्पुनः क्रियाम् ।
 स दत्त्वा निर्जितां वृद्धिं करणं परिवर्तयेत् ॥ ८.१५४ ॥
 अदर्शयित्वा तत्रैव छिद्रेण परिवर्तयेत् ।
 यावती सम्भवेद्भृष्टस्तावतीं दातुमर्हति ॥ ८.१५५ ॥
 यङ्कवृद्धिं समाडुहो देशकालव्यवस्थितः ।
 अतिक्रामन् देशकालौ न तद्धलमवाप्नुयात् ॥ ८.१५६ ॥
 समुद्रयानकुशला देशकालार्थदर्शिनः ।
 स्थापयन्ति तु यां वृद्धिं सा तत्राधिगमं प्रति ॥ ८.१५७ ॥
 यो यस्य प्रतिभूस्तिष्ठेद्दर्शनायैव मानवः ।
 अदर्शयन् स तं तस्य प्रयच्छेत्स्वधनादृणाम् ॥ ८.१५८ ॥ तस्य यतेत)
 प्रातिभाव्यं वृथादानमाक्षिकं सौरिकां च यत् ।
 दण्डशुल्कावशेषं च न पुत्रो दातुमर्हति ॥ ८.१५९ ॥
 दर्शनप्रातिभाव्ये तु विधिः स्यात्पूर्वयोदितः ।
 दानप्रतिभुवि प्रेते दायादानपि दापयेत् ॥ ८.१६० ॥
 अदातरि पुनर्दाता विज्ञातप्रकृतावृणाम् ।

पश्चात्प्रतिभुवि प्रेते परीप्सेत्केन छेतुना ॥ ८.१६१ ॥
 निरादिष्टधनश्चेत्तु प्रतिभूः स्यादलंघनः ।
 स्वधनादेव तद्दधानिरादिष्ट एति स्थितिः ॥ ८.१६२ ॥
 भक्तोभक्तार्ताध्यधीनैर्बालिन स्थविरेण वा ।
 असम्बद्धकृतश्चैव व्यवहारो न सिध्यति ॥ ८.१६३ ॥
 सत्या न भाषा भवति यद्यपि स्यात्प्रतिष्ठिता ।
 भलिश्चेद्भाष्यते धर्मातिथताद्व्यवहारिकात् ॥ ८.१६४ ॥
 योगाधमनविद्धीतं योगदानप्रतिग्रहम् ।
 यत्र वाऽप्युपधिं पश्येत्तत्सर्वं विनिवर्तयेत् ॥ ८.१६५ ॥
 ग्राहीता यदि नष्टः स्यात्कुटुम्भार्थे कृतो व्ययः । कुटुम्भे य
 दातव्यं भान्धवैस्तस्यात्प्रविभक्तैरपि स्वतः ॥ ८.१६६ ॥
 कुटुम्भार्थेऽध्यधीनोऽपि व्यवहारं यमाचरेत् ।
 स्वदेशे वा विदेशे वा तं जयायान्न विचालयेत् ॥ ८.१६७ ॥
 भलादुक्तं भलाद्भुक्तं भलाद्यञ्चापि लेभितम् ।
 सर्वान् भलकृतानर्थानकृतान् मनुर्भ्रवीत् ॥ ८.१६८ ॥
 त्रयः परार्थे क्लिश्यन्ति साक्षिणः प्रतिभूः कुलम् ।
 यत्वारस्तूपयीयन्ते विप्र आढ्यो वणिङ्गनृपः ॥ ८.१६९ ॥
 अनादेयं नाददीत परिक्षीणोऽपि पार्थिवः ।
 न यादेयं समृद्धोऽपि सूक्ष्ममप्यर्थमुत्सृजेत् ॥ ८.१७० ॥
 अनादेयस्य यादानादादेयस्य य वर्जनात् ।
 दौर्बल्यं ज्याप्यते राज्ञः स प्रेत्यैऽयं नश्यति ॥ ८.१७१ ॥
 स्वादानाद्गर्णसंसर्गात्त्वभवानां य रक्षणात् ।
 भलं सञ्जायते राज्ञः स प्रेत्यैऽयं वर्धते ॥ ८.१७२ ॥
 तस्माधम एव स्वामी स्वयं हित्वा प्रियाप्रिये ।
 वर्तेत याम्यथा वृत्त्या जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ ८.१७३ ॥
 यस्त्वधर्मोऽण कार्याणि मोडात्कुर्यान्नराधिपः ।
 अचिरात्तं दुरात्मानं वशे कुर्यान्ति शत्रवः ॥ ८.१७४ ॥

कामक्रोधौ तु संयम्य योऽथान् धर्मेषु पश्यति ।

प्रजास्तमनुवर्तन्ते समुद्रमिव सिन्धवः ॥ ८.१७५ ॥

यः साधयन्तं छन्देन वेदयेद्भुनक्ति नृपे ।

स राज्ञा तत्पुत्राङ्गं दद्यात्स्तस्य य तद्धनम् ॥ ८.१७६ ॥

कर्मणाऽपि समं दुर्याद्धनिकायाधमर्षिकः ।

समोऽवकृष्टजातिस्तु दद्यात्स्त्रियांस्तु तत्पानैः ॥ ८.१७७ ॥

अनेन विधिना राजा मिथो विवदतां नृणाम् ।

साक्षिप्रत्ययसिद्धानि कार्याणि समतां नयेत् ॥ ८.१७८ ॥

कुलजे वृत्तसम्पन्ने धर्मज्ञे सत्यवादिनि ।

महापक्षे धनिन्यार्ये निक्षेपं निक्षिपेद्बुधः ॥ ८.१७९ ॥

यो यथा निक्षिपेद्भुक्ते यमर्थं यस्य मानवः ।

स तथैव उद्रीतव्यो यथा दायस्तथा उग्रः ॥ ८.१८० ॥

यो निक्षेपं याच्यमानो निक्षेपुर्न प्रयच्छति ।

स याच्यः प्राङ्गिवाकेन तन्निक्षेपुर्न संनिधौ ॥ ८.१८१ ॥

साक्ष्यभावे प्रणिधिभिर्वयोऽपसमन्वितैः ।

अपदेशैश्च संन्यस्य डिशयं तस्य तत्त्वतः ॥ ८.१८२ ॥

स यदि प्रतिपद्येत यथान्यस्तं यथाकृतम् ।

न तत्र विद्यते किं चिद्यत्परैरभियुज्यते ॥ ८.१८३ ॥

तेषां न दद्याद्यदि तु तद्विशयं यथाविधि ।

उभौ निगूढ्य दायः स्यादिति धर्मस्य धारणा ॥ ८.१८४ ॥ स निगूढ्यौभयं दाय्येति धर्मस्य धारणा

निक्षेपोपनिधी नित्यं न देयौ प्रत्यनन्तरे ।

नश्यतो विनिपाते तावन्निपाते त्वनाशिनौ ॥ ८.१८५ ॥

स्वयमेव तु यौ दद्यान् मृतस्य प्रत्यनन्तरे ।

न स राज्ञाऽभियोक्तव्यो न निक्षेपुश्च अन्युभिः ॥ ८.१८६ ॥

अच्छलेनैव यान्विच्छेत्तमर्थं प्रीतिपूर्वकम् ।

विचार्य तस्य वा वृत्तं साध्नैव परिसाधयेत् ॥ ८.१८७ ॥

निक्षेपेष्वेषु सर्वेषु विधिः स्यात्परिसाधने ।

समुद्रे नाप्नुयात्किं चिद्यदि तस्मान्न संदरेत् ॥ ८.१८८ ॥

यौरैर्दुतं जलेनोढमग्निना दग्धमेव वा ।
 न दधाद्यदिति तस्मात्स न संहरति किं यन ॥ ८.१८८ ॥
 निक्षेपस्यापडर्तारमनिक्षेसारमेव च ।
 सर्वैरुपायैरन्विच्छेत्सापथैश्चैव वैदिकैः ॥ ८.१८० ॥
 यो निक्षेपं नार्पयति यश्चानिक्षिप्य याचते ।
 तावुभौ यौरवत्सास्यौ द्वाप्यौ वा तत्समं दमम् ॥ ८.१८१ ॥
 निक्षेपस्यापडर्तारं तत्समं द्वापयेदमम् ।
 तथोपनिधिडर्तारमविशेषेण पार्थिवः ॥ ८.१८२ ॥
 उपधाभिश्च यः कश्चित्परद्रव्यं हरेन्नरः ।
 ससहायः स हन्तव्यः प्रकाशं विविधैर्विधैः ॥ ८.१८३ ॥
 निक्षेपो यः कृतो येन यावांश्च कुलसंनिधौ ।
 तावानेव स विज्ञेयो विष्णुवन् दण्डमर्हति ॥ ८.१८४ ॥
 मिथो दायः कृतो येन गृहीतो मिथ एव वा ।
 मिथ एव प्रदातव्यो यथा दायस्तथा ग्राहः ॥ ८.१८५ ॥
 निक्षिप्तस्य धनस्यैव प्रीत्योपनिहितस्य च ।
 राजा विनिर्णयं कुर्यादक्षिपवन्त्यासधारिणाम् ॥ ८.१८६ ॥
 विक्रीणीते परस्य स्वं योऽस्वामी स्वाम्यसंमतः ।
 न तं नयेत साक्ष्यं तु स्तेनमस्तेनमानिनम् ॥ ८.१८७ ॥
 अवधार्यो भवेत्यैव सान्वयः षट्शतं दमम् ।
 निरन्वयोऽनपसरः प्राप्तः स्यान्न्यौरकिंल्लिषम् ॥ ८.१८८ ॥
 अस्वामिना कृतो यस्तु दायो विक्रय एव वा ।
 अकृतः स तु विज्ञेयो व्यवहारे यथा स्थितिः ॥ ८.१८९ ॥
 सम्भोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्व चित् ।
 आगमः कारणं तत्र न सम्भोग इति स्थितिः ॥ ८.२०० ॥
 विक्रयाद्यो धनं किं सिद्धं नीयात्कुलसंनिधौ ।
 क्येण स विशुद्धं हि न्यायतो लभते धनम् ॥ ८.२०१ ॥
 अथ मूलमनाहार्यं प्रकाशक्यशोधितः ।

अदण्ड्यो मुख्यते राज्ञा नाष्टिको लभते धनम् ॥ ८.२०२ ॥

नान्यदन्येन संसृष्टरूपं विक्रयमर्हति ।

न यासारं न य न्यूनं न दूरेण तिरोहितम् ॥ ८.२०३ ॥ न सावधं न य न्यूनं न दूरे न तिरोहितं

अन्यां येदर्शयित्वाऽन्या वोढुः कन्या प्रदीयते ।

उभे त अेकशुल्केन वडेदित्यब्रवीन् मनुः ॥ ८.२०४ ॥

नोन्मत्ताया न कुष्ठिन्या न य या स्पृष्टमैथुना ।

पूर्वं दोषानभिप्याय्य प्रधाता दण्डमर्हति ॥ ८.२०५ ॥

ऋत्विज्यदि वृतो यज्ञे स्वकर्म परिहापयेत् ।

तस्य कर्मानुत्तरेण देयोशः सडकतृभिः ॥ ८.२०६ ॥

दक्षिणासु य दत्तासु स्वकर्म परिहापयन् ।

कृत्स्नमेव लभेतांशमन्येनैव य कारयेत् ॥ ८.२०७ ॥

यस्मिन् कर्माणि यास्तु स्युरुक्ताः प्रत्यङ्गदक्षिणाः ।

स अेव ता आददीत भजेरन् सर्व अेव वा ॥ ८.२०८ ॥

रथं हरेत्याध्वर्युर्ब्रह्माऽधाने य वाञ्छिनम् ।

ढोता वाऽपि हरेदश्वमुद्गाता याप्यनः कथे ॥ ८.२०९ ॥

सर्वेषामर्धिनो मुप्यास्तदर्धेनार्धिनोऽपरे ।

तृतीयिनस्तृतीयांशाश्चतुर्थांशाश्च पादिनः ॥ ८.२१० ॥

सम्भूय स्वानि कर्माणि कुर्वद्भिरिड मानवैः ।

अनेन विधियोगेन कर्तव्यांशप्रकल्पना ॥ ८.२११ ॥

धर्मार्थं येन दत्तं स्यात्कस्मै विधायते धनम् ।

पश्चात्थ न तथा तत्स्यान्न देयं तस्य तद्भवेत् ॥ ८.२१२ ॥

यदि संसाधयेत्तत्तु दर्पात्लोभेन वा पुनः ।

राज्ञा दायः सुवर्णं स्यात्तस्य स्तेयस्य निष्कृतिः ॥ ८.२१३ ॥

दत्तस्यैषौद्विता धर्म्या यथावदनपङ्किया ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वेतनस्थानपङ्कियाम् ॥ ८.२१४ ॥

भृतो नार्तो न कुर्यादो दर्पात्कर्म यथोदितम् । अनार्तो

स दण्ड्यः कृष्णालान्यष्टौ न देयं यास्य वेतनम् ॥ ८.२१५ ॥

आर्तस्तु कुर्यात्स्वस्थः सन् यथाभाषितमादितः ।
 स दीर्घस्थापि कालस्य तत्त्वभेदेव वेतनम् ॥ ८.२१६ ॥
 यथोक्तमार्तः सुस्थो वा यस्तत्कर्म न कारयेत् ।
 न तस्य वेतनं देयमल्पो नस्थापि कर्मणः ॥ ८.२१७ ॥
 ओष धर्मोऽपिलेनोक्तो वेतनादानकर्मणः ।
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि धर्मं समयभेदिनाम् ॥ ८.२१८ ॥
 यो ग्रामदेशसङ्घानां कृत्वा सत्येन संविदम् ।
 विसंवदेन्नरो लोभात्तं राष्ट्राद्धिप्रवासयेत् ॥ ८.२१९ ॥
 निगृह्य दापयेच्चैनं समयव्यभियारिणाम् ।
 यतुःसुवर्णान् षण्णिष्ठांशतमानं च राजकम् ॥ ८.२२० ॥
 अेतद्दण्डविधिं कुर्याद्भार्मिकः पृथिवीपतिः ।
 ग्रामजातिसमूहेषु समयव्यभियारिणाम् ॥ ८.२२१ ॥
 क्रीत्वा विक्रीय वा किं चिद्यस्यैलानुशयो भवेत् ।
 सोऽन्तर्दशाडात्तद्द्रव्यं दद्याच्चैवाददीत वा ॥ ८.२२२ ॥
 परेण तु दशाडस्य न दद्यान्नापि दापयेत् ।
 आददानो ददत्यैव राज्ञा दण्ड्यौ शतानि षट् ॥ ८.२२३ ॥
 यस्तु दौषवतीं कन्यामनाभ्याय प्रयच्छति ।
 तस्य कुर्यान्नृपो दण्डं स्वयं षण्णवतिं पणान् ॥ ८.२२४ ॥
 अकन्येति तु यः कन्यां ब्रूयाद्द्वेषेण मानवः ।
 स शतं प्राप्नुयाद्दण्डं तस्या दौषमदर्शयन् ॥ ८.२२५ ॥
 पाणिग्रहणिका मन्त्राः कन्यास्वेव प्रतिष्ठिताः ।
 नाकन्यासु क्व चिन्नृणां लुभधर्मक्रिया हि ताः ॥ ८.२२६ ॥
 पाणिग्रहणिका मन्त्रा नियतं दारलक्षणाम् ।
 तेषां निष्ठा तु विज्ञेया विद्ब्रह्मिः सप्तमे पदे ॥ ८.२२७ ॥
 यस्मिन् यस्मिन् कृते कार्ये यस्यैलानुशयो भवेत् ।
 तमनेन विधानेन धर्म्ये पथि निवेशयेत् ॥ ८.२२८ ॥
 पशुषु स्वामिनां शैव पालानां च व्यतिक्रमे ।
 विवादं सम्प्रवक्ष्यामि यथावद्भर्मतत्त्वतः ॥ ८.२२९ ॥

द्विवा वक्तव्यता पाले रात्रौ स्वामिनि तद्गृहे ।
 योगक्षेमेऽन्यथा येत्तु पालो वक्तव्यतामियात् ॥ ८.२३० ॥
 गोपः क्षीरभृतो यस्तु स दृष्ट्याद्दशतो वराम् ।
 गोस्वाम्यनुमते भृत्यः सा स्यात्पालेऽभृते भृतिः ॥ ८.२३१ ॥
 नष्टं विनष्टं कृमिभिः श्वलतं विषमे मृतम् ।
 डीनं पुरुषकारेण प्रदधात्पाल श्वेव तु ॥ ८.२३२ ॥
 विद्युष्य तु लृतं यौरैर्न पालो दातुमर्हति ।
 यद्वि देशे य काले य स्वामिनः स्वस्थ शंसति ॥ ८.२३३ ॥
 कर्णौ यर्म य वालांश्च बस्तिं स्नायुं य रोयनाम् ।
 पशुषु स्वामिनां दधान् मृतेष्वङ्गानि दशयेत् ॥ ८.२३४ ॥ अङ्गुलिंश्च दशयेत् ॥
 अजाविके तु संरुद्धे वृकैः पाले त्वनायति ।
 यां प्रसज्य वृको ङन्यात्पाले तत्किंस्त्रिषं भवेत् ॥ ८.२३५ ॥
 तासां येद्वरुद्धानां यरन्तीनां मिथो वने ।
 यामुत्सृत्य वृको ङन्यात्र पालस्तत्र किंस्त्रिषी ॥ ८.२३६ ॥
 धनुःशतं परीडारो ग्रामस्थ स्यात्समन्ततः ।
 शम्भापातास्त्रयो वाऽपि त्रिगुणो नगरस्थ तु ॥ ८.२३७ ॥
 तत्रापस्वितं धान्यं विडिंस्युः पशवो यद्वि ।
 न तत्र प्राणयेद्दण्डं नृपतिः पशुरक्षिणाम् ॥ ८.२३८ ॥
 वृत्तिं तत्र प्रकुर्वीत यामुष्त्रो न विलोकयेत् ।
 छिद्रं य वारयेत्सर्वं श्वसूकरमुष्णानुगम् ॥ ८.२३९ ॥
 पथि क्षेत्रे पस्विते ग्रामान्तीयेऽथ वा पुनः ।
 सपालः शतदण्डार्द्धो विपालान् वारयेत्पशून् ॥ ८.२४० ॥
 क्षेत्रेष्वन्येषु तु पशुः सपादं पणमर्हति ।
 सर्वत्र तु सद्यो द्येयः क्षेत्रिकस्यैति धारणा ॥ ८.२४१ ॥
 अनिर्दशाङ्गां गां सूतां वृषान् देवपशूस्तथा ।
 सपालान् वा विपालान् वा न दण्ड्यान् मनुश्नवीत् ॥ ८.२४२ ॥
 क्षेत्रियस्यात्यये दण्डो भागाद्दशगुणो भवेत् । क्षेत्रिकस्यात्यये

ततोऽर्धदण्डो भृत्यानामज्ञानात्क्षेत्रिकस्य तु ॥ ८.२४३ ॥
 अेतद्विधानमातिष्ठेद्धार्मिकः पृथिवीपतिः ।
 स्वामिनां य पशूनां य पालानां य व्यतिक्रमे ॥ ८.२४४ ॥
 सीमां प्रति समुत्पन्ने विवादे आमयोर्द्वयोः ।
 ज्येष्ठे मासि नयेत्सीमां सुप्रकाशेषु सेतुषु ॥ ८.२४५ ॥
 सीमावृक्षांश्च कुर्वीत न्यग्रोधाश्चत्थिर्दंडशुकान् ।
 शाक्यलीन् सालतालांश्च क्षीरिणश्चैव पादपान् ॥ ८.२४६ ॥
 गुल्मान् वेणुंश्च विविधान् शमीवल्कीस्थलानि य ।
 शरान् कुञ्जकुल्मांश्च तथा सीमा न नश्यति ॥ ८.२४७ ॥
 तडागाच्युदपानानि वाप्यः प्रस्रवणानि य ।
 सीमासंधिषु कार्याणि देवतायतनानि य ॥ ८.२४८ ॥
 उपछन्नानि यान्यानि सीमाविद्गानि कारयेत् ।
 सीमाज्ञाने नृणां वीक्ष्य नित्यं लोके विपर्ययम् ॥ ८.२४९ ॥
 अश्मनोऽस्थीनि गोवालांस्तुषान् भस्म कपालिकाः ।
 करीषमिष्टकाऽङ्गारांश्छर्करा वालुकास्तथा ॥ ८.२५० ॥
 यानि चैवमप्रकाराणि कालाद्भूमिर्न भक्षयेत् ।
 तानि संधिषु सीमायामप्रकाशानि कारयेत् ॥ ८.२५१ ॥ सीमाया
 अेतैर्द्विद्गैर्नयेत्सीमां राजा विवदमानयोः ।
 पूर्वभुक्त्वा य सततमुदकस्यागमेन य ॥ ८.२५२ ॥
 यद्वि संशय एव स्यात्स्विद्गानामपि दृशने ।
 साक्षिप्रत्यय एव स्यात्सीमावादविनिर्णयः ॥ ८.२५३ ॥ सीमावादविनिश्चयः
 ग्रामीयकुलानां य समक्षं सीम्नि साक्षिणः । ग्रामेयक
 प्रष्टव्याः सीमविद्गानि तयोश्चैव विवादिनोः ॥ ८.२५४ ॥ सीमविद्गानि
 ते पृष्ठास्तु यथा ब्रूयुः समस्ताः सीम्नि निश्चयम् ।
 निबध्नीयात्तथा सीमां सर्वास्तांश्चैव नामतः ॥ ८.२५५ ॥
 शिरोभिस्ते गृहीत्वोर्वा अग्विणो रक्तवाससः ।
 सुकृतैः शापिताः स्वैः स्वैर्नयेयुस्ते समञ्जसम् ॥ ८.२५६ ॥

यथोक्तेन नयन्तस्ते पूयन्ते सत्यसाक्षिणः ।
 विपरीतं नयन्तस्तु दाप्याः स्युर्द्विशतं दमम् ॥ ८.२५७ ॥
 साक्ष्यभावे तु यत्वारो ग्रामाः सामन्तवासिनः । ग्रामसीमान्तवासिनः
 सीमाविनिर्णयं कुर्युः प्रयता राजसंनिधौ ॥ ८.२५८ ॥
 सामन्तानामभावे तु भौवानां सीम्नि साक्षिणाम् ।
 षमानध्यनुयुञ्जत पुरुषान् वनगोथरान् ॥ ८.२५९ ॥
 व्याघांशाकुनिकान् गोपान् कैवर्तान् मूलभानकान् ।
 व्यालग्राडानुञ्जवृत्तीनन्यांश्च वनचारिणः ॥ ८.२६० ॥
 ते पृष्टास्तु यथा ब्रूयुः सीमासंधिषु लक्षणम् ।
 तत्तथा स्थापयेद्ग्राह धर्मोऽग्राहयोर्द्वयोः ॥ ८.२६१ ॥
 क्षेत्रकूपतडागानामारामस्य गृहस्य च ।
 सामन्तप्रत्ययो ज्ञेयः सीमासेतुविनिर्णयः ॥ ८.२६२ ॥
 सामन्ताश्चेत्पृषा ब्रूयुः सेतौ विवादतां नृणाम् ।
 सर्वे पृथक्पृथग्दण्ड्या राज्ञा मध्यमसाहसम् ॥ ८.२६३ ॥
 गृहं तडागमारामं क्षेत्रं वा लीषया ङरन् ।
 शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यादज्ञानाद्विशतो दमः ॥ ८.२६४ ॥
 सीमायामविषज्यायां स्वयं राजैव धर्मवित् ।
 प्रदिशेद्भूमिमेकेषामुपकारादिति स्थितिः ॥ ८.२६५ ॥
 अेषोऽभिलेनाभिलितो धर्मः सीमाविनिर्णये ।
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वाक्पारुष्यविनिर्णयम् ॥ ८.२६६ ॥
 शतं ब्राह्मणमाहुश्य क्षत्रियो दण्डमर्हति ।
 वैश्योऽप्यर्धशतं द्वे वा शूद्रस्तु वधमर्हति ॥ ८.२६७ ॥
 पञ्चाशद्ब्राह्मणो दण्ड्यः क्षत्रियस्याभिशांसने ।
 वैश्ये स्यादर्धपञ्चाशत्शूद्रे द्वादशको दमः ॥ ८.२६८ ॥
 समवर्णो द्विजातीनां द्वादशैव व्यतिक्रमे ।
 वादेष्ववयनीयेषु तदेव द्विगुणं भवेत् ॥ ८.२६९ ॥
 अेकजातिर्द्विजातीस्तु वाचा दारुणया क्षिपन् ।
 जिह्वायाः प्राप्नुयाच्छेदं जघन्यप्रभवो ङि सः ॥ ८.२७० ॥

नामजातिग्रहं त्वेषामभिद्रोहेण कुर्वतः ।
निक्षेप्योऽयोमयः शङ्कुज्वलन्नास्ये दशाङ्गुलः ॥ ८.२७१ ॥
धर्मोपदेशं दर्पोण विप्राणामस्य कुर्वतः ।
तममासेचयेत्तैलं वङ्ग्रे श्रोत्रे च पार्थिवः ॥ ८.२७२ ॥ श्रोत्रे
श्रुतं देशं च जातिं च कर्म शरीरमेव च ।
वितथेन ब्रुवन् दर्पाद्वाप्यः स्याद्द्विशतं दमम् ॥ ८.२७३ ॥
काणं वाऽप्यथ वा भञ्जमन्यं वाऽपि तथाविधम् ।
तथ्येनापि ब्रुवन् द्वाप्यो दण्डं कार्षापणावरम् ॥ ८.२७४ ॥
मातरं पितरं जायां भ्रातरं तनयं गुरुम् ।
आक्षारयंशतं द्वाप्यः पन्थानं याददद्गुरोः ॥ ८.२७५ ॥
ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां तु दण्डः कार्यो विजानता ।
ब्राह्मणो साहसः पूर्वं क्षत्रिये त्वेव मध्यमः ॥ ८.२७६ ॥
विट् शूद्रयोरेवमेव स्वजातिं प्रति तत्त्वतः ।
छेदवर्जं प्रणयनं दण्डस्यैति विनिश्चयः ॥ ८.२७७ ॥
अेष दण्डविधिः प्रोक्तो वाक्पारुष्यस्य तत्त्वतः ।
अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दण्डपारुष्यनिर्णयम् ॥ ८.२७८ ॥
येन केन विदङ्गेन छिंस्याभ्येत्प्रेष्ठमन्त्यजः ।
छेत्तव्यं तद्दण्डेवास्य तन् मनोरनुशासनम् ॥ ८.२७९ ॥
पाणिमुद्यम्य दण्डं वा पाणिस्थेनमर्हति ।
पादेन प्रहसन् कोपात्पादस्थेनमर्हति ॥ ८.२८० ॥
सडासनमभिप्रोप्सुरुत्कृष्टस्यापकृष्टजः ।
कट्यां कृताङ्गो निर्वास्यः स्फुर्यं वाऽस्यावकर्तयेत् ॥ ८.२८१ ॥
अवनिष्ठीवतो दर्पाद्वावोष्ठौ छेदयेन्नृपः ।
अवमूत्रयतो मेढ्रमवशार्धयतो गुदम् ॥ ८.२८२ ॥
केशेषु गृह्णतो ङस्तौ छेदयेद्वियास्यन् ।
पादयोर्दाढिकायां च त्रीवायां वृषणेषु च ॥ ८.२८३ ॥
त्वग्भेदकः शतं दण्डयो लोडितस्य च दर्शकः ।

मांसभेत्ता तु षण्णिष्कान् प्रवास्यस्त्वस्थिभेदकः ॥ ८.२८४ ॥

वनस्पतीनां सर्वेषामुपभोगो यथा यथा ।

यथा तथा दमः कार्यो हिंसायामिति धारणा ॥ ८.२८५ ॥

मनुष्याणां पशूनां च द्युभ्यश्च प्रवृत्ते सति ।

यथा यथा मङ्गुलं दण्डं कुर्यात्तथा तथा ॥ ८.२८६ ॥

अङ्गावपीडनायां च प्राणशोणितयोस्तथा । प्राणशोणितयोः

समुत्थानव्ययं दाय्यः सर्वदण्डमथापि वा ॥ ८.२८७ ॥

द्रव्याणि हिंस्याद्यो यस्य ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ।

स तस्योत्पाद्येत्तुष्टिं राज्ञे दद्याच्च तत्सामम् ॥ ८.२८८ ॥

यर्मयार्मिकभाण्डेषु काष्ठलोष्टमयेषु ।

मूल्यात्पञ्चगुणो दण्डः पुष्पमूलकृलेषु च ॥ ८.२८९ ॥

यानस्य यैव यातुश्च यानस्वामिन एव य ।

दशातिवर्तनान्याहुः शेषे दण्डो विधीयते ॥ ८.२९० ॥

छिन्ननास्ये भग्नयुगे तिर्यङ्प्रतिमुष्पागते ।

अक्षभङ्गो च यानस्य यङ्गभङ्गो तथैव च ॥ ८.२९१ ॥

छेदने यैव यन्त्राणां योङ्गत्ररश्म्योस्तथैव च ।

आकन्दे दाय्यपैडीति न दण्डं मनुश्चरणीत् ॥ ८.२९२ ॥

यत्रापवर्तते युग्यं वैगुण्यात्प्राजकस्य तु ।

तत्र स्वामी भवेद्दण्ड्यो हिंसायां द्विशतं दमम् ॥ ८.२९३ ॥

प्राजकश्चेद्भवेदाप्तः प्राजको दण्डमर्हति ।

युग्यस्थाः प्राजकेऽनाप्ते सर्वे दण्ड्याः शतं शतम् ॥ ८.२९४ ॥

स येतु पथि संरुद्धः पशुभिर्वा रथेन वा ।

प्रमापयेत्प्राणभृतस्तत्र दण्डोऽविचारितः ॥ ८.२९५ ॥

मनुष्यमारणो क्षिप्रं यौरवत्किल्बिषं भवेत् ।

प्राणभृतसु मङ्गुलवर्धं गोगजोष्ट्रुडयादिषु ॥ ८.२९६ ॥

क्षुद्रकाणां पशूनां तु हिंसायां द्विशतो दमः ।

पञ्चाशत्तु भवेद्दण्डः शुभेषु मृगपक्षिषु ॥ ८.२९७ ॥

गर्भभाजाविकानां तु दण्डः स्यात्पञ्चमाषिकः । पाञ्चमाषिकः
माषिकस्तु भवेद्दण्डः श्वसूकरनिपातने ॥ ८.२९८ ॥

भार्या पुत्रश्च दासश्च प्रेष्यो भ्रात्रा य सौदरः ।
प्राभापराधास्ताऽप्याः स्यू रज्जवा वेणुदलेन वा ॥ ८.२९९ ॥

पृष्ठतस्तु शरीरस्य नोत्तमाङ्गे कथं यन ।
अतोऽन्यथा तु प्रहरन् प्राभः स्यात्त्र्यैरङ्कित्त्रिषुम् ॥ ८.३०० ॥

अेषोऽभिलेनाभिलितो दण्डपाञ्चनिर्णयः ।
स्तेनस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिं दण्डविनिर्णये ॥ ८.३०१ ॥

परमं यत्नमातिष्ठेत्स्तेनानां निग्रहे नृपः ।
स्तेनानां निग्रहादस्य यशो राष्ट्रं य वर्धते ॥ ८.३०२ ॥

अभयस्य हि यो दाता स पूज्यः सततं नृपः ।
सत्त्रं हि वर्धते तस्य सदैवाभयदक्षिणम् ॥ ८.३०३ ॥

सर्वतो धर्मषड्भागो राष्ट्रो भवति रक्षतः ।
अधर्मादपि षड्भागो भवत्यस्य ऽपरक्षतः ॥ ८.३०४ ॥

यदधीते यद्यजते यद्ददाति यदर्थति ।
तस्य षड्भागभागाञ्च सम्यग्भवति रक्षणात् ॥ ८.३०५ ॥

रक्षन् धर्मेषु भूतानि राजा वध्यांश्च धातयन् ।
यजतेऽडरुडर्यङ्गैः सडस्रशतदक्षिणैः ॥ ८.३०६ ॥

योऽरक्षन् बलिमादत्ते करं शुल्कं च पार्थिवः ।
प्रतिभागं च दण्डं च स सद्यो नरकं व्रजेत् ॥ ८.३०७ ॥

अरक्षितारं राजानं बलिषड्भागदण्डादिभिः । अरक्षितारमत्तारं
तमाहुः सर्वलोकस्य समग्रमलङ्कारकम् ॥ ८.३०८ ॥

अनपेक्षितमर्यादं नास्तिकं विप्रलुम्पकम् । अनवेक्षितमर्यादं
अरक्षितारमत्तारं नृपं विधादधोगतिम् ॥ ८.३०९ ॥

अधार्मिकं त्रिभिर्न्यायैर्निगृह्णीयात्प्रयत्नतः ।
निरोधनेन बन्धेन विविधेन वधेन च ॥ ८.३१० ॥

निग्रहेण हि पापानां साधूनां सङ्ग्रहेण च ।
द्विजातय षड्वैज्याभिः पूयन्ते सततं नृपाः ॥ ८.३११ ॥

क्षन्तव्यं प्रभुणा नित्यं क्षिपतां कार्याणां नृणाम् ।
 बालवृद्धातुराणां च कुर्वता छितमात्मनः ॥ ८.३१२ ॥
 यः क्षिप्तो मर्षयत्यार्तैस्तेन स्वर्गो मडीयते ।
 यस्त्वैश्वर्यान्न क्षमते नरकं तेन गच्छति ॥ ८.३१३ ॥
 राज्ञा स्तेनेन गन्तव्यो मुक्तकेशेन धावता । धीमता
 आश्रयाणोऽन्ये तस्तेयमेव कुर्माऽस्मि शाधि माम् ॥ ८.३१४ ॥
 स्कन्धेनादाय मुसलं लगुडं वाऽपि षाद्विरम् । मुशलं
 शक्तिं योऽभयतस्तीक्ष्णामायसं दण्डमेव वा ॥ ८.३१५ ॥
 शासनाद्वा विमोक्षाद्वा स्तेनः स्तेयाद्धिमुच्यते ।
 अशासित्वा तु तं राज्ञा स्तेनस्थाप्नोति डिऽल्लिषम् ॥ ८.३१६ ॥
 अन्नादेऽभूलाडा मार्ष्टि पत्यौ भार्याऽपथाशिणी ।
 गुरौ शिष्यश्च याज्यश्च स्तेनो राजनि डिऽल्लिषम् ॥ ८.३१७ ॥
 राजभिः कृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः । राजभिर्धृतदण्डास्तु
 निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥ ८.३१८ ॥
 यस्तु रजशुं घटं कूपाद्दरेद्भिन्धास्य यः प्रपाम् ।
 स दण्डं प्राप्नुयान् माषं तस्य तस्मिन् समाडरेत् ॥ ८.३१९ ॥
 धान्यं दशस्यः कुम्भेऽस्यो डरतोऽस्यधिकं वधः ।
 शेषेऽप्येकादशगुणं द्वाप्यस्तस्य च तद्धनम् ॥ ८.३२० ॥
 तथा धरिममेयानां शतादस्यधिके वधः ।
 सुवार्णरजतादीनामुत्तमानां च वाससाम् ॥ ८.३२१ ॥
 पञ्चाशत्तस्त्वस्यधिके डस्तस्येदं नमिष्यते ।
 शेषे त्वेकादशगुणं मूल्याद्दण्डं प्रकल्पयेत् ॥ ८.३२२ ॥
 पुरुषाणां कुलीनानां नारीणां च विशेषतः ।
 भूष्यानां चैव रत्नानां डरणो वधमर्हति ॥ ८.३२३ ॥
 मडापशूनां डरणो शस्त्राणामौषधस्य च ।
 कालमासाद्य कार्यं च दण्डं राज्ञा प्रकल्पयेत् ॥ ८.३२४ ॥
 गोषु ब्राह्मणसंस्थासु छुरिकायाश्च भेदने । अरिकायाश्च

पशूनां उरारो यैव सधः कार्योऽर्धपादिकः ॥ ८.३२५ ॥
 सूत्रकार्पासकिण्वानां गोमयस्य गुडस्य च ।
 ध्नः क्षीरस्य तदस्य पानीयस्य तृणस्य च ॥ ८.३२६ ॥
 वेणुवैदलभाण्डानां लवणानां तथैव च ।
 मृण्मयानां च उरारो मृदो भस्मन्येव च ॥ ८.३२७ ॥
 मत्स्थानां पक्षिणां यैव तैलस्य च घृतस्य च ।
 मांसस्य मधुनश्चैव यस्यान्यत्पशुसम्भवम् ॥ ८.३२८ ॥
 अन्येषां यैवमादीनां मधानामोदनस्य च । यैवमादीनामधानाम्
 पक्वानानां च सर्वेषां तन्मुल्याद्द्विगुणो धमः ॥ ८.३२९ ॥
 पुष्पेषु उरिते धान्ये गुल्मवल्लीनगेषु च ।
 अन्येष्वपरिपूतेषु दण्डः स्यात्पञ्चकृष्णालः ॥ ८.३३० ॥
 परिपूतेषु धान्येषु शाकमूलङ्गलेषु च ।
 निरन्वये शतं दण्डः सान्वयेऽर्धशतं धमः ॥ ८.३३१ ॥
 स्यात्साडसं त्वन्वयवत्प्रसभं कर्म यत्कृतम् ।
 निरन्वयं भवेत्स्तेयं षट्पादपव्ययते च यत् ॥ ८.३३२ ॥
 यस्त्वेतान्युपकृमानि द्रव्याणि स्तेनयेन्नरः ।
 तमाद्यं दण्डयेद्ग्राजा यश्चाग्निं योरयेद्गृह्णात् ॥ ८.३३३ ॥ तं शतं
 येन येन यथाऽग्नेन स्तेनो नृषु विद्येष्टते ।
 तत्तदेव उरैस्तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः ॥ ८.३३४ ॥
 पिताऽयार्यः सुहृत्माता भार्या पुत्रः पुरोहितः ।
 नाद्येऽप्यो नाम राज्ञोऽस्ति यः स्वधर्मे न तिष्ठति ॥ ८.३३५ ॥
 कार्पाषाणं भवेद्दण्डयो यत्रान्यः प्राकृतो जनः ।
 तत्र राजा भवेद्दण्डयः सडस्रमिति धारणा ॥ ८.३३६ ॥
 अष्टापाद्यं तु शूद्रस्य स्तेये भवति डिल्लिषम् ।
 षोडशैव तु वैश्यस्य द्वात्रिंशत्क्षत्रियस्य च ॥ ८.३३७ ॥
 ब्राह्मणस्य यतुःषष्टिः पूर्णं वाऽपि शतं भवेत् ।
 द्विगुणा वा यतुःषष्टिस्तद्विषगुणाविद्धि सः ॥ ८.३३८ ॥

वानस्पत्यं मूलकुलं दार्वङ्ग्यर्थं तथैव च ।
 तृणं च गोमयो ग्रासार्थमस्तेयं मनुब्रवीत् ॥ ८.३३८ ॥
 योऽदत्तादायिनो उस्तात्त्विप्सेत ब्राह्मणो धनम् ।
 याजनाध्यापनेनापि यथा स्तेनस्तथैव सः ॥ ८.३४० ॥
 द्विजोऽध्वगः क्षीणवृत्तिर्द्राविक्षू द्वे च मूलके ।
 आदधानः परक्षेत्रात् दण्डं दातुमर्हति ॥ ८.३४१ ॥
 असंहितानां संदाता संहितानां च भोक्षकः ।
 दासाश्चरथलर्ता च प्राप्तः स्याद्योरडित्त्विषम् ॥ ८.३४२ ॥
 अनेन विधिना राजा कुर्वाणः स्तेननिग्रहम् ।
 यशोऽस्मिन् प्राप्नुयात्लोकं प्रेत्य यानुत्तमं सुभम् ॥ ८.३४३ ॥
 अैन्द्रं स्थानमभिप्रेप्सुर्यशश्चाक्षयमव्ययम् ।
 नोपेक्षेत क्षणमपि राजा साहसिकं नरम् ॥ ८.३४४ ॥
 वाग्दृष्टात्तस्कराश्चैव दण्डेनैव च खिसतः ।
 साहसस्थ नरः कर्ता विज्ञेयः पापकृत्तमः ॥ ८.३४५ ॥
 साहसे वर्तमानं तु यो मर्षयति पार्थिवः ।
 स विनाशं प्रजत्याशु विद्वेषं याधिगच्छति ॥ ८.३४६ ॥
 न मित्रकारणद्राजा विपुलाद्वा घनागमात् ।
 समुत्पृञ्जेत्साहसिकान् सर्वभूतभयावहान् ॥ ८.३४७ ॥
 शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यं धर्मो यत्रोपरुध्यते ।
 द्विजातीनां च वर्णानां विप्लवे कालकारिते ॥ ८.३४८ ॥
 आत्मनश्च परित्राणो दक्षिणानां च सङ्गरे ।
 स्त्रीविप्राभ्युपपत्तौ च घ्नन् धर्मो न दृष्यति ॥ ८.३४९ ॥
 गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् ।
 आततायिनमायान्तं उच्यतेवाविचारयन् ॥ ८.३५० ॥
 नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ।
 प्रकाशं वाऽप्रकाशं वा मन्युस्तं मन्युमृच्छति ॥ ८.३५१ ॥
 परदारभिमर्शेषु प्रवृत्तान् महीपतिः ।
 उद्वेजनकरैर्दण्डैश्छिन्नयित्वा प्रवासयेत् ॥ ८.३५२ ॥ शिह्नयित्वा)

तत्समुत्थो हि लोकस्य जायते वर्णसङ्करः ।
 येन मूलद्वयोऽधर्मः सर्वनाशाय कल्पते ॥ ८.३५३ ॥
 परस्य पत्न्या पुरुषः सम्भाषां योजयन् रजः ।
 पूर्वमाक्षारितो दोषैः प्राप्नुयात्पूर्वसादसम् ॥ ८.३५४ ॥
 यस्त्वनाक्षारितः पूर्वमभिभाषेत कारणात् ।
 न दोषं प्राप्नुयात्किं चिन्न हि तस्य व्यतिक्रमः ॥ ८.३५५ ॥
 परस्त्रियं योऽभिवदेत्तीर्थेऽरण्ये वनेऽपि वा ।
 नदीनां वाऽपि सम्भेदे स सङ्ग्राहणमाप्नुयात् ॥ ८.३५६ ॥
 उपचारक्रिया डेलिः स्पर्शां भूषणवाससाम् । उपकारक्रिया
 सङ्ग्राहणसंनं यैव सर्वं सङ्ग्राहणं स्मृतम् ॥ ८.३५७ ॥
 स्त्रियं स्पृशेददेशे यः स्पृष्टो वा मर्षयेत्तथा ।
 परस्परस्यानुमते सर्वं सङ्ग्राहणं स्मृतम् ॥ ८.३५८ ॥
 अब्राह्मणः सङ्ग्राहणे प्राणान्तं दण्डमर्हति ।
 यतुर्णामपि वर्णानां दारा रक्षयतमाः सदा ॥ ८.३५९ ॥
 भिक्षुका बन्दिनश्चैव दीक्षिताः कारवस्तथा ।
 सम्भाषणं सङ्ग्राहणं कुर्युरप्रतिवारिताः ॥ ८.३६० ॥
 न सम्भाषां परस्त्रीभिः प्रतिषिद्धः सभायरेत् ।
 निषिद्धो भाषमाणास्तु सुवर्णं दण्डमर्हति ॥ ८.३६१ ॥
 नैष चारणदारेषु विधिर्नात्मोपज्जुविषु ।
 सज्जयन्ति हि ते नारीर्निगूढाश्चारयन्ति च ॥ ८.३६२ ॥
 किं चिदेव तु दायः स्यात्सम्भाषां ताभिरायन् ।
 प्रैष्यासु चैकभक्तासु रजः प्रज्जितासु च ॥ ८.३६३ ॥ प्रैष्यासु
 योऽकामां दूषयेत्कन्यां स सद्यो वधमर्हति ।
 सकामां दूषयंस्तुल्यो न वधं प्राप्नुयान्नरः ॥ ८.३६४ ॥
 कन्यां भजन्तीमुत्सृष्टं न किं चिदपि दाययेत् ।
 जघन्यं सेवमानां तु संयतां वासयेद्गृहे ॥ ८.३६५ ॥
 उत्तमां सेवमानस्तु जघन्यो वधमर्हति ।

शुल्कं दद्यात्सेवमानः समाभिच्छेत्पिता यदि ॥ ८.३६६ ॥
 अभिषेच्य तु यः कन्यां कुर्याद्दोषेण मानवः ।
 तस्याशु कर्त्वे अङ्गुल्यौ दण्डं चार्हति षट्शतम् ॥ ८.३६७ ॥ कर्त्या अङ्गुल्यो
 सकामां दूषयंस्तुल्यो नाङ्गुलिछेदमाप्नुयात् ।
 द्विशतं तु दमं दाय्यः प्रसङ्गविनिवृत्तये ॥ ८.३६८ ॥
 कन्यैव कन्यां या कुर्यात्तस्याः स्याद्दूविशतो दमः ।
 शुल्कं च द्विगुणं दद्यात्सिद्धाश्चैवाप्नुयाद्दश ॥ ८.३६९ ॥
 या तु कन्यां प्रकुर्यात्स्त्री सा सद्यो मौण्ड्यमर्हति ।
 अङ्गुल्योरेव वा छेदं भरेणोद्भूतं तथा ॥ ८.३७० ॥
 भर्तारं लङ्घयेद्या तु स्त्री ज्ञातिगुणदरिणी ।
 तां श्रमिः भादयेद्राजा संस्थाने बहुसंस्थिते ॥ ८.३७१ ॥
 पुमांसं दण्डयेत्पापं शयने तप्त आयसे ।
 अब्यादध्युश्च काष्ठानि तत्र दण्डयेत् पापकृत् ॥ ८.३७२ ॥
 संवत्सराभिशास्तस्य दृष्टस्य द्विगुणो दमः । संवत्सरेऽभिशास्तस्य
 प्रात्यया सप्त संवासे यादाल्या तावदेव तु ॥ ८.३७३ ॥
 शूद्रो गुप्तमगुप्तं वा द्वैजातं वर्णमावसन् ।
 अगुप्तमङ्गुल्यो सर्ववैगुप्तं सर्वेण लीयते ॥ ८.३७४ ॥ अङ्गुल्यो सर्ववै
 वैश्यः सर्वस्वदण्डः स्यात्संवत्सरनिरोधतः ।
 सप्तस्रं क्षत्रियो दण्ड्यो मौण्ड्यं मूत्रेण चार्हति ॥ ८.३७५ ॥
 ब्राह्मणो यद्यगुप्तं तु गच्छेतां वैश्यपार्ष्णिणी ।
 वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात्क्षत्रियं तु सप्तस्रिणाम् ॥ ८.३७६ ॥
 उभावपि तु तावेव ब्राह्मणया गुप्तया सप्त ।
 विप्लुतौ शूद्रवदण्ड्यौ दण्ड्यौ वा कटाग्रिना ॥ ८.३७७ ॥
 सप्तस्रं ब्राह्मणो दण्ड्यो गुप्तं विप्रां भवाद्व्रजन् ।
 शतानि पञ्च दण्ड्यः स्याद्विच्छन्त्या सप्त सङ्गतः ॥ ८.३७८ ॥
 मौण्ड्यं प्राणान्तिकं दण्डो ब्राह्मणस्य विधीयते । प्राणान्तिको
 छतरेषां तु वर्णानां दण्डः प्राणान्तिको भवेत् ॥ ८.३७९ ॥ प्राणान्तिको

न जातु ब्राह्मणं उन्यात्सर्वपापेष्वपि स्थितम् ।
 राष्ट्रदेनं बलिः कुर्यात्समग्रधनमक्षतम् ॥ ८.३८० ॥
 न ब्राह्मणवधाद्भूयानधर्मो विद्यते भुवि ।
 तस्मादस्य वधं राजा मनसाऽपि न चिन्तयेत् ॥ ८.३८१ ॥
 वैश्यश्चेत्क्षत्रियां गुप्तां वैश्यां वा क्षत्रियो व्रजेत् ।
 यो ब्राह्मण्यामगुप्तायां तावुभौ दण्डमर्हतः ॥ ८.३८२ ॥
 सडस्रं ब्राह्मणो दण्डं दाय्यो गुप्ते तु ते व्रजन् ।
 शूद्रायां क्षत्रियविशोः साडस्रो वै भवेद्दमः ॥ ८.३८३ ॥ शूद्राया
 क्षत्रियायामगुप्तायां वैश्ये पञ्चशतं दमः ।
 भूत्रेण मौण्डयमिच्छेत्तु क्षत्रियो दण्डमेव वा ॥ ८.३८४ ॥ ऋच्छेत्तु
 अगुप्ते क्षत्रियावैश्ये शूद्रां वा ब्राह्मणो व्रजन् ।
 शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यात्सडस्रं त्वन्त्यजस्त्रियम् ॥ ८.३८५ ॥
 यस्य स्तेनः पुरे नास्ति नान्यस्त्रीगो न दृष्टवाङ् ।
 न साडसिकदण्डघ्नो स राजा शङ्कलोकभाङ् ॥ ८.३८६ ॥
 अतेषां निग्रहो राज्ञः पञ्चानां विषये स्वडे ।
 सांराज्यकृत्सजात्येषु लोके यैव यशस्कः ॥ ८.३८७ ॥
 ऋत्विजं यस्यजेद्वाज्यो याज्यं यत्त्विक्त्यजेद्यदि ।
 शक्तं कर्मण्यदृष्टे य तयोर्दण्डः शतं शतम् ॥ ८.३८८ ॥
 न माता न पिता न स्त्री न पुत्रस्त्यागमर्हति ।
 त्यजन्नपतितानेतान् राज्ञा दण्ड्यः शतानि षट् ॥ ८.३८९ ॥
 आश्रमेषु द्विजातीनां कार्ये विवदतां मिथः ।
 न विभ्रूयानृपो धर्मं चिकीर्षन् छितमात्मनः ॥ ८.३९० ॥
 यथार्हमेतान्भ्यर्थ्य ब्राह्मणैः सड पार्थिवः ।
 सान्त्वेन प्रशमय्यादौ स्वधर्मं प्रतिपादयेत् ॥ ८.३९१ ॥
 प्रतिवेश्यानुवेश्यौ य कल्याणे विंशतिद्विजे ।
 अर्द्धवभोजयन् विप्रो दण्डमर्हति माषकम् ॥ ८.३९२ ॥
 श्रोत्रियः श्रोत्रियं साधुं भूतिदृत्येष्वभोजयन् ।
 तदन्नं द्विगुणं दाय्यो हिरण्यं यैव माषकम् ॥ ८.३९३ ॥ हिरण्यं

अन्धो जडः पीठसर्पी समत्या स्थविरश्च यः ।
 श्रोत्रियेषूपकुर्वश्च न दाप्याः डेन चित्तरम् ॥ ८.३६४ ॥
 श्रोत्रियं व्याधितातीं च बालवृद्धावडिञ्चनम् ।
 मडाकुलीनमार्यं च राजा सम्पूजयेत्सदा ॥ ८.३६५ ॥
 शात्मलीङ्गलके श्वक्षणे नेनिज्यान्नेजकः शनैः ।
 न च वासांसि वासोभिर्निर्द्धरेन्न च वासयेत् ॥ ८.३६६ ॥
 तन्तुवायो दशपलं दद्यादेकपलाधिकम् ।
 अतोऽन्यथा वर्तमानो दाप्यो द्वादशकं दमम् ॥ ८.३६७ ॥
 शुल्कस्थानेषु कुशलाः सर्वपण्यवियक्षाणाः ।
 कुर्युर्दर्थं यथापण्यं ततो विशं नृपो हरेत् ॥ ८.३६८ ॥
 राज्ञः प्रभ्यातभाण्डानि प्रतिषिद्धानि यानि च ।
 ताणि निर्द्धरतो लोभात्सर्वदारं हरेन्नृपः ॥ ८.३६९ ॥
 शुल्कस्थानं परिद्धरन्नकाले ङ्यविङ्क्यौ ।
 मिथ्यावादी च सङ्भ्याने दाप्योऽष्टगुणमत्ययम् ॥ ८.४०० ॥
 आगमं निर्गमं स्थानं तथा वृद्धिक्षयावुभौ ।
 विचार्य सर्वपण्यानां कारयेत्क्यविङ्क्यौ ॥ ८.४०१ ॥
 पञ्चरात्रे पञ्चरात्रे पक्षे पक्षेऽथ वा गते ।
 कुर्वीत यैषां प्रत्यक्षमर्घसंस्थापनं नृपः ॥ ८.४०२ ॥
 तुलामानं प्रतीमानं सर्वं च स्यात्सुलक्षितम् ।
 षट्सु षट्सु च मासेषु पुनरेव परीक्षयेत् ॥ ८.४०३ ॥
 पणं यानं तरे दाप्यं पौरुषोऽर्धपणं तरे ।
 पादं पशुश्च योषित्य पादार्धं रिक्तकः पुमान् ॥ ८.४०४ ॥ पादे
 भाण्डपूणानि यानानि तार्यं दाप्यानि सारतः ।
 रिक्तभाण्डानि यत्किं चित्पुमांसश्चपरिच्छेदाः ॥ ८.४०५ ॥
 दीर्घाध्वनि यथादेशं यथाकालं तरो भवेत् ।
 नदीतीरेषु तद्विधात्समुद्रे नास्ति लक्षाणाम् ॥ ८.४०६ ॥
 गर्भिणी तु द्विमासाद्विस्तथा प्रप्रजितो मुनिः ।

ब्राह्मणो विद्गिनश्चैव न दाप्यास्तारिकं तरे ॥ ८.४०७ ॥

यन्नावि किं विद्याशानां विशीर्येतापराधतः ।

तद्दाशैरेव दातव्यं समागम्य स्वतोऽशतः ॥ ८.४०८ ॥

अेष नौयायिनामुक्तो व्यवहारस्य निर्णयः ।

दाशापराधतस्तोये दैविके नास्ति निग्रहः ॥ ८.४०९ ॥

वाणिज्यं कारयेद्वैश्यं कुसीदं कृषिमेव च ।

पशूनां रक्षाणां चैव दास्यं शूद्रं द्विजन्मनाम् ॥ ८.४१० ॥

क्षत्रियं चैव वैश्यं च ब्राह्मणो वृत्तिकर्षितौ ।

बिभृयादानृशंस्येन स्वानि कर्माणि कारयेत् ॥ ८.४११ ॥

दास्यं तु कारयन्लोभाद्ब्राह्मणः संस्कृतान् द्विजान् ।

अनिच्छतः प्राभवत्याद्राज्ञा दण्ड्यः शतानि षट् ॥ ८.४१२ ॥

शूद्रं तु कारयेदास्यं कीतमकीतमेव वा ।

दास्यायैव हि सृष्टोऽसौ ब्राह्मणस्य स्वयम्भुवा ॥ ८.४१३ ॥

न स्वामिना निसृष्टोऽपि शूद्रो दास्याद्विमुच्यते ।

निसर्गञ्च हि तत्तस्य कस्तस्मात्तदपोऽति ॥ ८.४१४ ॥

ध्वजाहृतो भक्तदासो गृहजः कीतदत्त्रिमौ ।

पैत्रिको दण्डदासश्च सप्तैते दासयोनयः ॥ ८.४१५ ॥

भार्या पुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः ।

यत्ते समधिगच्छन्ति यस्य ते तस्य तद्धनम् ॥ ८.४१६ ॥

विस्रब्धं ब्राह्मणः शूद्राद्द्रव्योपादानमाचरेत् ।

न हि तस्यास्ति किं चित्स्वं भर्तृदार्यधनो हि सः ॥ ८.४१७ ॥

वैश्यशूद्रौ प्रयत्नेन स्वानि कर्माणि कारयेत् ।

तौ हि श्युतौ स्वकर्मभ्यः क्षोभयेतामिदं जगत् ॥ ८.४१८ ॥

अलन्यलन्यवेक्षेत कर्मान्तान् वालनानि च ।

आयव्यथौ च नियतावाकरान् कोशमेव च ॥ ८.४१९ ॥

अेवं सर्वानिमान् राजा व्यवहारान् समापयन् ।

व्यपोऽय किंविषं सर्वं प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ ८.४२० ॥

अध्याय ८

पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मे वर्त्मनि तिष्ठतोः । धर्म्ये
 संयोगे विप्रयोगे च धर्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान् ॥ ८.१ ॥
 अस्वतन्त्राः स्त्रियः कार्याः पुरुषैः स्वैर्दिवानिशाम् ।
 विषयेषु च सज्जन्यः संस्थाप्या आत्मनो वशे ॥ ८.२ ॥
 पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।
 रक्षन्ति स्थविरे पुत्रा न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥ ८.३ ॥
 कालेऽदाता पिता वाय्यो वाय्यश्चानुपयन् पतिः ।
 मृते भर्तारि पुत्रस्तु वाय्यो मातुररक्षिता ॥ ८.४ ॥
 सूक्ष्मेऽपि प्रसङ्गोऽप्यः स्त्रियो रक्ष्या विशेषतः । स्त्रिया
 द्वयोर्द्वि कुलयोः शोकमावडेयुररक्षिताः ॥ ८.५ ॥
 धर्मं हि सर्ववर्णानां पश्यन्तो धर्मभुक्तमम् ।
 यतन्ते रक्षितुं भार्या भर्तारो दुर्भवा अपि ॥ ८.६ ॥
 स्वां प्रसूतिं यश्चिन्तयति कुलमात्मानमेव च ।
 स्वं च धर्मं प्रयत्नेन जायां रक्षन् हि रक्षति ॥ ८.७ ॥
 पतिर्भार्या सम्प्रविश्य गर्भो भूत्वैव जायते ।
 जायायास्तपि जायात्वं यदस्यां जायते पुनः ॥ ८.८ ॥
 यादृशं भजते हि स्त्री सुतं सूते तथाविधम् ।
 तस्मात्प्रजाविशुद्ध्यर्थं स्त्रियं रक्षेत्प्रयत्नतः ॥ ८.९ ॥
 न कश्चिदोषितः शक्तः प्रसज्य परिरक्षितुम् ।
 अतैरुपाययोगैस्तु शक्यास्ताः परिरक्षितुम् ॥ ८.१० ॥
 अर्थस्य सङ्ग्राहे चैनां व्यये चैव नियोजयेत् ।
 शौच्ये धर्मोऽन्नपक्त्वां च पारिषाज्यस्य वेक्षणो ॥ ८.११ ॥
 अरक्षिता गृहे रुद्धाः पुरुषैरामकारिभिः ।
 आत्मानमात्मना यास्तु रक्षेयुस्ताः सुरक्षिताः ॥ ८.१२ ॥
 पानं दूर्जनसंसर्गः पत्या च विरडोऽटनम् ।
 स्वप्नोऽन्यगोऽस्य नारीसंघूषणानि षट् ॥ ८.१३ ॥

नैता रुपं पशिक्षन्ते नासां वयसि संस्थितिः ।
 सुरुपं वा विरुपं वा पुमानित्येव भुञ्जते ॥ ८.१४ ॥
 पौश्रल्याख्यलयित्ताख्य नैस्नेह्याख्य स्वभावतः । नैस्नेह्याय्
 रक्षिता यत्नतोऽपीड भर्तृष्वेता विकुर्वते ॥ ८.१५ ॥
 अेवं स्वभावं ज्ञात्वाऽसां प्रजापतिनिसर्गजम् ।
 परमं यत्नमातिष्ठेत्पुरुषो रक्षाणं प्रति ॥ ८.१६ ॥
 शय्याऽऽसनमलङ्कारं कामं क्रोधमनार्जवम् । ंःअनार्थतां
 द्रोहभावं कुचर्यां च स्त्रीभ्यो मनु रकल्पयत् ॥ ८.१७ ॥ द्रोघृभावं
 नास्ति स्त्रीणां क्रिया मन्त्रैरिति धर्मं व्यवस्थितिः ।
 निरिन्द्रिया ह्यमन्त्राश्च स्त्रीभ्यो अनृतमिति स्थितिः ॥ ८.१८ ॥ स्त्रियो
 तथा च श्रुतयो बह्व्यो निगीता निगमेष्वपि ।
 स्वालक्षायपरीक्षार्थं तासां शृणुत निष्कृतीः ॥ ८.१९ ॥
 यन् मे माता प्रलुलुभे विचरन्त्यपतिप्रता ।
 तन् मे रेतः पिता वृङ्क्तामित्यस्यैतन्निर्दशनम् ॥ ८.२० ॥
 ध्यायत्यनिष्टं यत्किं चित्पाणिग्राहस्य येतसा ।
 तस्यैष व्यभियारस्य निहवः सम्यगुच्यते ॥ ८.२१ ॥
 यादृग्गुणेन भर्त्रा स्त्री संयुज्येत यथाविधि ।
 तादृग्गुणा सा भवति समुद्रेणैव निम्नगा ॥ ८.२२ ॥
 अक्षमाला वसिष्ठेन संयुक्ताऽधमयोनिजा ।
 शारङ्गी मन्दिपावेन जगामाभ्यर्द्धणीयताम् ॥ ८.२३ ॥
 अेताश्चान्याश्च लोकेऽस्मिन्नपङ्कष्टप्रसूतयः । अवङ्कष्टप्रसूतयः
 उल्ढर्षं योषितः प्राप्ताः स्वैः स्वैर्भर्तृगुणैः शुभैः ॥ ८.२४ ॥
 अेषोद्विता लोकयात्रा नित्यं स्त्रीपुंसयोः शुभा ।
 प्रेत्यैव च सुभोदकान् प्रजाधर्मान्निर्बोधत ॥ ८.२५ ॥
 प्रजनार्थं मडाभागाः पूजार्द्धा गृहदीप्तयः ।
 स्त्रियः श्रियश्च गेलेषु न विशेषोऽस्ति कश्चन ॥ ८.२६ ॥
 उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनम् ।

प्रत्यङ् लोकात्रायाः प्रत्यक्षं स्त्री निबन्धनम् ॥ ९.२७ ॥ प्रत्यर्थं

अपत्यं धर्मकार्याणि शुश्रूषा रतिरुत्तमा ।

दाराऽधीनस्तथा स्वर्गः पितृणामात्मनश्च ॥ ९.२८ ॥

पतिं या नाभियरति मनोवाग्देहसंयता ।

सा भर्तृलोकाणाप्रोति सद्भिः साध्वीष्ठति योच्यते ॥ ९.२९ ॥

व्यभियारात्तु भर्तुः स्त्री लोके प्राप्नोति निन्दताम् ।

सृगालयोनिं याप्नोति पापरोगैश्च पीड्यते ॥ ९.३० ॥ शृगालयोनिं

पुत्रं प्रत्युद्धितं सद्भिः पूर्वजैश्च भद्रिभिः ।

विश्वजन्यमिमं पुण्यमुपन्यासं निबोधत ॥ ९.३१ ॥

भर्तरि पुत्रं विजानन्ति श्रुतिद्वैधं तु कर्तारि । भर्तुः

आढुरुत्पादकं डे विदपरे क्षेत्रिणं विदुः ॥ ९.३२ ॥

क्षेत्रभूता स्मृता नारी बीजभूतः स्मृतः पुमान् ।

क्षेत्रबीजसमायोगात्सम्भवः सर्वदेहिनाम् ॥ ९.३३ ॥

विशिष्टं कुत्र यिद्धीजं स्त्रीयोनिस्त्वेव कुत्र यित् ।

उभयं तु समं यत्र सा प्रसूतिः प्रशस्यते ॥ ९.३४ ॥

बीजस्य यैव योन्याश्च बीजमुद्दृष्टमुच्यते ।

सर्वभूतप्रसूतिर्हि बीजलक्षणलक्षिता ॥ ९.३५ ॥

यादृशं तूच्यते बीजं क्षेत्रे कालोपपादिते ।

तादृशोऽति तत्तस्मिन् बीजं स्वैर्व्यञ्जितं गुणैः ॥ ९.३६ ॥

यं भूमिर्हि भूतानां शाश्वती योनिरुच्यते ।

न य योनिगुणान् काञ्चिद्धीजं पुष्यति पुष्टिषु ॥ ९.३७ ॥

भूमावप्येकडेदारै कालोमानि इषीवलैः ।

नानाऽपाणि जायन्ते बीजानीह स्वभावतः ॥ ९.३८ ॥

प्रीडयः शालयो मुद्गास्तिला माषास्तथा यवाः ।

यथाबीजं प्ररोहन्ति लशुनानीक्षवस्तथा ॥ ९.३९ ॥

अन्यदुमं जातमन्यदित्येतन्नोपपद्यते ।

उच्यते यधि यद्धीजं तत्तदेव प्ररोहति ॥ ९.४० ॥

तत्प्राज्ञेन विनीतेन ज्ञानविज्ञानवेदिना ।
 आयुष्कामेन वसव्यं न जातु परयोषिति ॥ ८.४१ ॥
 अत्र गाथा वायुगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ।
 यथा भीजं न वसव्यं पुंसा परपरिग्रहे ॥ ८.४२ ॥
 नश्यतीषुर्यथा विद्धः ज्ञे विद्धमनुविध्यतः ।
 तथा नश्यति वै क्षिप्रं भीजं परपरिग्रहे ॥ ८.४३ ॥ क्षिप्रं
 पृथोरपीमां पृथिवीं भार्यां पूर्वविदो विदुः ।
 स्थाणुश्छेदस्य केदारमाहुः शात्यवतो भृगुम् ॥ ८.४४ ॥
 अेतावानेव पुरुषो यत्जायाऽत्मा प्रजैति ७ ।
 विप्राः प्राहुस्तथा चैतद्यो भर्ता सा स्मृताऽगना ॥ ८.४५ ॥
 न निष्क्यविसर्गाभ्यां भर्तुर्भार्या विमुच्यते ।
 अेवं धर्मं विजानीमः प्राक्प्रजापतिनिर्मितम् ॥ ८.४६ ॥
 सकृदंशो निपतति सकृत्कन्या प्रदीयते ।
 सकृदाऽऽदानीति त्रीण्येतानि सतां सकृत् ॥ ८.४७ ॥ ददामीति
 यथा गोऽश्वोऽष्टदासीषु मडिष्यजविडासु च ।
 नोत्पादकः प्रजाभागी तथैवान्याऽगनास्वपि ॥ ८.४८ ॥
 येऽक्षेत्रिणो भीजवन्तः परक्षेत्रप्रवापिणः ।
 ते वै सस्यस्य जातस्य न लभन्ते क्वलं क्व चित् ॥ ८.४९ ॥
 यदन्यगोषु वृषभो वत्सानां जनयेत्क्षतम् ।
 गोभिनामेव ते वत्सा मोघं स्कन्धितमार्षभम् ॥ ८.५० ॥
 तथैवाक्षेत्रिणो भीजं परक्षेत्रप्रवापिणः ।
 कुर्वन्ति क्षेत्रिणामर्थं न भीजु लभते क्वलम् ॥ ८.५१ ॥
 क्वलं त्वनभिसंधाय क्षेत्रिणां भीजिनां तथा ।
 प्रत्यक्षं क्षेत्रिणामर्थो भीजाद्योनिर्गरीयसी ॥ ८.५२ ॥
 ङियाभ्युपगमात्त्वेतद्भीजार्थं यत्प्रदीयते ।
 तस्यैऽऽभागिनौ दृष्टौ भीजु क्षेत्रिक अेव च ॥ ८.५३ ॥
 ओघवाताहुतं भीजं यस्य क्षेत्रे प्ररोडति ।
 क्षेत्रिकस्यैव तद्भीजं न वसा लभते क्वलम् ॥ ८.५४ ॥ न भीजु लभते क्वलम्

अेष धर्मो गवाश्वस्य द्वास्थुष्ट्राजविकस्य च ।
 विडङ्गमलिषीषां च विज्ञेयः प्रसवं प्रति ॥ ८.५५ ॥
 अेतद्भः सारङ्गुत्वं भीजयोन्धोः प्रकीर्तितम् ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि योषितां धर्मभाषदि ॥ ८.५६ ॥
 भ्रातुर्ज्येष्ठस्य भार्या या गुरुपत्न्यनुजस्य सा ।
 यवीयसस्तु या भार्या स्नुषा ज्येष्ठस्य सा स्मृता ॥ ८.५७ ॥
 ज्येष्ठो यवीयसो भार्या यवीयान् वाऽग्नस्त्रियम् ।
 पतितौ भवतो गत्वा नियुक्तावध्यनापदि ॥ ८.५८ ॥
 देवराद्रा सपिण्डाद्रा स्त्रिया सम्यङ्नियुक्तया ।
 प्रजेस्सिताऽऽधिगन्तव्या संतानस्य परिक्षये ॥ ८.५९ ॥
 विधवायां नियुक्तस्तु धृताक्तो वाग्यतो निशि ।
 अेकमुत्पाद्येत्युत्रं न द्वितीयं कथं यन ॥ ८.६० ॥
 द्वितीयमेके प्रजनं मन्यन्ते स्त्रीषु तद्विदः ।
 अनिर्वृतं नियोगार्थं पश्यन्तो धर्मतस्तयोः ॥ ८.६१ ॥ अनिर्वृतं
 विधवायां नियोगार्थं निर्वृत्ते तु यथाविधि । निर्वृत्ते
 गुरुवत्य स्नुषावत्य वर्तयातां परस्परम् ॥ ८.६२ ॥
 नियुक्तौ यौ विधिं छित्वा वर्तयातां तु कामतः ।
 तावुभौ पतितौ स्यातां स्नुषागगुरुतल्पगौ ॥ ८.६३ ॥
 नान्यस्मिन् विधवा नारी नियोक्तव्या द्विजातिभिः ।
 अन्यस्मिन् छि नियुञ्जाना धर्मं अन्युः सनातनम् ॥ ८.६४ ॥
 नोद्गाहिकेषु मन्त्रेषु नियोगः कीर्त्यते क्व सित् ।
 न विवाहविधावुक्तं विधवावेदनं पुनः ॥ ८.६५ ॥
 अयं द्विजैर्छि विद्गद्भिः पशुधर्मो विगर्हितः ।
 मनुष्याणामपि प्रोक्तो वेने राजयं प्रशासति ॥ ८.६६ ॥
 स मडीमण्डिवां भुञ्जन् राजर्षिप्रवरः पुरा ।
 वार्णानां सङ्घं यडे कामोपहतयेतनः ॥ ८.६७ ॥
 ततः प्रभृति यो मोडात्प्रमीतपतिकां स्त्रियम् ।

नियोजयत्यपत्यार्थं तं विगर्हन्ति साधवः ॥ ८.६८ ॥

यस्या म्रियेत कन्याया वाया सत्ये कृते पतिः ।

तामनेन विधानेन निजो विन्देत देवरः ॥ ८.६९ ॥

यथाविध्यधिगम्यैनां शुक्लवस्त्रां शुचिप्रताम् ।

मिथो भजेता प्रसवात्सकृत्सकृद्दृतावृतौ ॥ ८.७० ॥

न दत्त्वा कस्य चित्कन्यां पुनर्दद्याद्विद्यक्षाणः ।

दत्त्वा पुनः प्रयच्छन् छिद्रं प्राप्नोति पुरुषानृतम् ॥ ८.७१ ॥

विधिवत्प्रतिगृह्यापि त्यजेत्कन्यां विगर्हिताम् ।

व्याधितां विप्रदृष्टां वा छद्मना योपपादिताम् ॥ ८.७२ ॥

यस्तु दौषवतीं कन्यामनाभ्यायौपपादयेत् ।

तस्य तद्विगतं कुर्यात्कन्यादातुर्दुरात्मनः ॥ ८.७३ ॥

विधाय वृत्तिं भार्यायाः प्रवसेत्कार्यवान्नरः ।

अवृत्तिकर्षिता छिद्री प्रदृष्ट्येत्स्थितिमत्यपि ॥ ८.७४ ॥

विधाय प्रोषिते वृत्तिं जुवेन्नियममास्थिता ।

प्रोषिते त्वविधायैव जुवेत्शिष्यैरगर्हितैः ॥ ८.७५ ॥

प्रोषितो धर्मकार्यार्थं प्रतीक्ष्योऽष्टौ नरः समाः ।

विद्यार्थं षट् यशोऽर्थं वा कामार्थं त्रीस्तु वत्सरान् ॥ ८.७६ ॥

संवत्सरं प्रतीक्षेत द्विषन्तीं योषितं पतिः । द्विषाणां

उर्ध्वं संवत्सरात्त्वेनां दायं हृत्वा न संवसेत् ॥ ८.७७ ॥

अतिकामेत्प्रमत्तं या मत्तं रोगार्तमेव वा ।

सा त्रीन् मासान् परित्याज्या विभूषणपरिच्छदा ॥ ८.७८ ॥

उन्मत्तं पतितं क्लीबमभीजं पापरोगिणाम् ।

न त्यागोऽस्ति द्विषन्त्याश्च न य दायोपवर्तनम् ॥ ८.७९ ॥

मधपाऽसाधुवृत्ता य प्रतिकूला य या भवेत् । मधपासत्यवृत्ता

व्याधिता वाऽधिवेत्तव्या छिद्राऽर्थघ्नी य सर्वदा ॥ ८.८० ॥

वन्ध्याष्टमेऽधिवेद्याब्दे दशमे तु मृतप्रजा ।

ओकादशे स्त्रीजननी सद्यस्त्वप्रियवादिनी ॥ ८.८१ ॥

या रोगिणी स्यात्तु छिता सम्मन्ना यैव शीलतः ।
साऽनुज्ञाप्याधिवेत्तव्या नावमान्या य कर्त्ति चित् ॥ ८.८२ ॥
अधिविन्ना तु या नारी निर्गच्छेद्दुषिता गुडात् ।
सा सधः संनिरोद्धव्या त्याज्या वा कुलसंनिधौ ॥ ८.८३ ॥
प्रतिषिद्धाऽपि येद्या तु मद्यमत्स्युद्येष्वपि । प्रतिषेधे पिबेद्या तु
प्रेक्षासमाजं गच्छेद्वा सा दृष्ट्या कृष्णवानि षट् ॥ ८.८४ ॥
यदि स्वाश्रापराश्रैव विन्देरन् योषितो द्विजाः ।
तासां वार्णिकमेवा स्याज्जयेष्वयं पूजा य वेश्म य ॥ ८.८५ ॥
भर्तुः शरीरशुश्रूषां धर्मकार्यं य नैत्यकम् ।
स्वा यैव कुर्यात्सर्वेषां नास्वजातिः कथं यन ॥ ८.८६ ॥ स्वा स्वैव
यस्तु तत्कारयेन् मोडात्सजात्या स्थितयाऽन्यथा ।
यथा ब्राह्मणयाऽण्डालः पूर्वदृष्टस्तथैव सः ॥ ८.८७ ॥
उत्कृष्टायाभिर्दुपाय वराय सदृशाय य ।
अप्रामामपि तां तस्मै कन्यां दद्याद्यथाविधि ॥ ८.८८ ॥
काममामरणान्तिष्ठेद्दृढे कन्यार्तुमत्यपि ।
न यैवैनां प्रयच्छेत्तु गुणालीनाय कर्त्ति चित् ॥ ८.८९ ॥
त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत कुमार्यर्तुमती सती ।
उर्ध्वं तु कालादितस्माद्धिन्देत् सदृशं पतिम् ॥ ८.९० ॥
अदीयमाना भर्तारमधिगच्छेद्यदि स्वयम् ।
नैनः किं सिद्धवाप्नोति न य यं साऽधिगच्छति ॥ ८.९१ ॥
अलङ्कारं नाददीत पितृन् कन्या स्वयं वरा ।
मातृकं भ्रातृदत्तं वा स्तेना स्याद्यदि तं हरेत् ॥ ८.९२ ॥
पित्रे न दद्यात्शुल्कं तु कन्यां ऋतुमतीं हरन् ।
स य स्वाभ्यादतिक्रामेद्दूतूनां प्रतिरोधनात् ॥ ८.९३ ॥
त्रिंशद्दर्शो वडेत्कन्यां लृधां द्वादशवर्षिकीम् ।
अष्टवर्षोऽष्टवर्षा वा धर्मे सीदति सत्परः ॥ ८.९४ ॥
द्वेवदत्तां पतिर्भार्यां विन्दते नेच्छयाऽत्मनः ।
तां साध्वीं बिभृयान्नित्यं देवानां प्रियमायस्त् ॥ ८.९५ ॥

प्रजनार्थं स्त्रियः सृष्टाः संतानार्थं च मानवः ।
 तस्मात्साधारणो धर्मः श्रुतौ पत्न्या सञ्जोदितः ॥ ८.८६ ॥
 कन्यायां दत्तशुल्कायां म्रियेत यदि शुल्कदः ।
 देवराय प्रदातव्या यदि कन्याऽनुमन्यते ॥ ८.८७ ॥
 आदधीत न शूद्रोऽपि शुल्कं दृष्टितरं ददन् ।
 शुल्कं हि गृह्णन् कुरुते छत्रं दृष्टितृविध्यम् ॥ ८.८८ ॥
 अेतत्तु न परे यङ्कुर्नापरे जातु साधवः ।
 यदन्यस्य प्रतिज्ञाय पुनरन्यस्य दीयते ॥ ८.८९ ॥
 नानुशुश्रुम जात्वेतत्पूर्वेष्वपि हि जन्मसु ।
 शुल्कसंज्ञेन मूढ्येन छत्रं दृष्टितृविध्यम् ॥ ८.९० ॥
 अन्योन्यस्याव्यभिचारो भवेदामरएणान्तिकः ।
 अेष धर्मः समासेन ज्ञेयः स्त्रीपुंसयोः परः ॥ ८.९०१ ॥
 तथा नित्यं यतेयातां स्त्रीपुंसौ तु कृतकियौ ।
 यथा नाभियरेतां तौ वियुक्तावितरेतरम् ॥ ८.९०२ ॥ नातिचरेतां
 अेष स्त्रीपुंसयोरुक्तो धर्मो वो रतिसंछितः ।
 आपद्यपत्यप्राप्तिश्च दायधर्मं निबोधत ॥ ८.९०३ ॥
 उर्ध्वं पितुश्च मातुश्च समेत्य भ्रातरः समम् ।
 भजेरन् पैतृकं रिड्यमनीशास्ते हि श्रुवतोः ॥ ८.९०४ ॥
 ज्येष्ठ एव तु गृह्णीयात्त्रियं धनमशेषतः ।
 शेषास्तमुपश्रुवेयुर्यथैव पितरं तथा ॥ ८.९०५ ॥
 ज्येष्ठेन जातमात्रेण पुत्री भवति मानवः ।
 पितृणामनृणश्चैव स तस्मात्सर्वमर्हति ॥ ८.९०६ ॥
 यस्मिन्गणं संनयति येन यानन्त्यमश्रुते ।
 स एव धर्मजः पुत्रः कामजानितरान् विदुः ॥ ८.९०७ ॥
 पितेव पालयेत्पूत्रान् ज्येष्ठो भ्रातृन् यवीयसः ।
 पुत्रवत्यापि वर्तेरन् ज्येष्ठे भ्रातरि धर्मतः ॥ ८.९०८ ॥
 ज्येष्ठः कुलं वर्धयति विनाशयति वा पुनः ।

ज्येष्ठः पूज्यतमो लोके ज्येष्ठः सद्भिस्त्रगर्हितः ॥ ८.१०८ ॥

यो ज्येष्ठो ज्येष्ठवृत्तिः स्यान् मातैव स पितैव सः ।

अज्येष्ठवृत्तिर्यस्तु स्यात्स सम्पूज्यस्तु बन्धुवत् ॥ ८.११० ॥

अेवं सप्त वसोयुवा पृथग्वा धर्मकाम्यया ।

पृथग्विवर्धते धर्मस्तस्माद्धर्म्या पृथक्क्रिया ॥ ८.१११ ॥

ज्येष्ठस्य विंश उद्धारः सर्वद्रव्याभ्य यद्भरम् ।

ततोऽर्धं मध्यमस्य स्यात्तुरीयं तु यवीयसः ॥ ८.११२ ॥

ज्येष्ठश्चैव कनिष्ठश्च संदरेतां यथोदितम् ।

येऽन्ये ज्येष्ठकनिष्ठाभ्यां तेषां स्यान् मध्यमं धनम् ॥ ८.११३ ॥

सर्वेषां धनजातानामादधीताग्रमग्रजः ।

यस्य सातिशयं किं सिद्दशतश्चाप्युद्भरम् ॥ ८.११४ ॥

उद्धारो न दशस्वस्ति सम्पन्नानां स्वकर्मसु ।

यत्किं सिद्देव दैयं तु ज्यायसे मानवर्धनम् ॥ ८.११५ ॥

अेवं समुद्धृतोद्दारे समानंशान् प्रकल्पयेत् ।

उद्दारेऽनुद्धृते त्वेषामियं स्यादंशकल्पना ॥ ८.११६ ॥

अेकाधिकं उरेज्येष्ठः पुत्रोऽर्धं ततोऽनुजः ।

अंशमंशं यवीयांसं षति धर्मो व्यवस्थितः ॥ ८.११७ ॥

स्वेभ्योऽशेभ्यस्तु कन्याभ्यः प्रदद्युर्भ्रातरः पृथक् । स्वाभ्यः स्वाभ्यस्तु

स्वात्स्वादंशाभ्यस्तुर्भागं पतिताः स्युरदित्सवः ॥ ८.११८ ॥

अजाविकं शेकशङ्कं न जातु विषमं भजेत् । अजाविकं शेकशङ्कं

अजाविकं तु विषमं ज्येष्ठस्यैव विधीयते ॥ ८.११९ ॥

यवीयान्ज्येष्ठभार्यायां पुत्रमुत्पादयेद्येदि ।

समस्तत्र विभागः स्यादिति धर्मो व्यवस्थितः ॥ ८.१२० ॥

उपसर्जनं प्रधानस्य धर्मतो नोपपद्यते ।

पिता प्रधानं प्रजने तस्माद्धर्मोऽज्ञा तं भजेत् ॥ ८.१२१ ॥

पुत्रः कनिष्ठो ज्येष्ठायां कनिष्ठायां य पूर्वजः ।

कथं तत्र विभागः स्यादिति चेत्संशयो भवेत् ॥ ८.१२२ ॥

अेकं वृषभमुद्धारं संहरेत स पूर्वजः ।
 ततोऽपरे ज्येष्ठवृषास्तदूनानां स्वमातृतः ॥ ९.१२३ ॥
 ज्येष्ठस्तु जातो ज्येष्ठायां हरेद्वृषभघोऽशाः ।
 ततः स्वमातृतः शेषा भजेरन्निति धारणा ॥ ९.१२४ ॥
 सदृशस्त्रीषु जातानां पुत्राणामविशेषतः ।
 न मातृतो ज्यैष्ठ्यमस्ति जन्मतो ज्यैष्ठ्यमुच्यते ॥ ९.१२५ ॥
 जन्मज्येष्ठेन याह्वानं सुभ्रुमप्ययास्वपि स्मृतम् ।
 यमयोश्चैव गर्भेषु जन्मतो ज्येष्ठता स्मृता ॥ ९.१२६ ॥
 अपुत्रोऽनेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्रिकाम् ।
 यदपत्यं भवेदस्यां तन् मम स्यात्स्वधाकरम् ॥ ९.१२७ ॥
 अनेन तु विधानेन पुरा चक्रेऽथ पुत्रिकाः ।
 विवृद्ध्यर्थं स्ववंशस्य स्वयं दक्षः प्रजापतिः ॥ ९.१२८ ॥
 ददौ स दश धर्माय कश्यपाय त्रयोदश ।
 सोमाय राज्ञे सत्कृत्य प्रीतात्मा सप्तविंशतिम् ॥ ९.१२९ ॥
 यथैवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेण हृदिता समा ।
 तस्यामात्मनि तिष्ठन्त्यां कथमन्यो धनं हरेत् ॥ ९.१३० ॥
 मातुस्तु यौतकं यत्स्यात्कुमारीभाग एव सः ।
 दौहित्र एव यं हरेदपुत्रस्याभिलं धनम् ॥ ९.१३१ ॥
 दौहित्रो ह्यपिलं रिक्त्यमपुत्रस्य पितुर्हरेत् ।
 स एव दद्याद्द्वौ पिण्डौ पित्रे मातामहाय च ॥ ९.१३२ ॥
 पौत्रदौहित्रयोर्लोकं न विशेषोऽस्ति धर्मतः ।
 तयोर्लिं मातापितरौ सम्भूतौ तस्य देवतः ॥ ९.१३३ ॥
 पुत्रिकायां कृतायां तु यद्वि पुत्रोऽनुजायते ।
 समस्तत्र विभागः स्यात्ज्येष्ठता नास्ति हि स्त्रियाः ॥ ९.१३४ ॥
 अपुत्रायां मृतायां तु पुत्रिकायां कथं यन ।
 धनं तत्पुत्रिकाभर्ता हरेतैवाविचारयन् ॥ ९.१३५ ॥
 अकृता वा कृता वाऽपि यं विन्देत्सदृशात्सुतम् ।
 पौत्री मातामहस्तेन दद्यात्पिण्डं हरेद्धनम् ॥ ९.१३६ ॥

पुत्रेण लोकाञ्जयति पौत्रेणानन्त्यमश्रुते ।
 अथ पुत्रस्य पौत्रेण ब्रह्मस्याप्नोति विष्टपम् ॥ ८.१३७ ॥
 पुत्राभ्यो नरकाधस्मात्त्रायते पितरं सुतः ।
 तस्मात्पुत्रं धितिं प्रोक्तः स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥ ८.१३८ ॥
 पौत्रदौहित्रयोर्लोकं विशेषो नोपपद्यते ।
 दौहित्रोऽपि ह्यभ्युत्थेन संतारयति पौत्रवत् ॥ ८.१३९ ॥
 मातुः प्रथमतः पित्रं निर्वपेत्पुत्रिकासुतः ।
 द्वितीयं तु पितुस्तस्यास्तृतीयं तत्पितुः पितुः ॥ ८.१४० ॥
 उपपन्नो गुणैः सर्वैः पुत्रो यस्य तु दत्त्रिमः ।
 स उदरेतैव तद्विष्टं सम्प्राप्तोऽप्यन्यगोत्रतः ॥ ८.१४१ ॥
 गोत्ररिश्ये जनयितुर्न उदरेदत्त्रिमः क्व चित् ।
 गोत्ररिख्यानुगः पित्रो व्यपैति ददतः स्वधा ॥ ८.१४२ ॥
 अनियुक्तासुतश्चैव पुत्रिण्याऽसश्च देवरात् ।
 उभौ तौ नार्हतौ भागं जातजातककामजौ ॥ ८.१४३ ॥
 नियुक्तायामपि पुमान्नार्यां जातोऽविधानतः ।
 नैवार्हः पैतृकं रिश्यं पतितोत्पादितो हि सः ॥ ८.१४४ ॥
 उदरेत्तत्र नियुक्तायां जातः पुत्रो यथौरसः ।
 क्षेत्रिकस्य तु तद्धीजं धर्मतः प्रसवश्च सः ॥ ८.१४५ ॥
 धनं यो बिलुयाद्भ्रातुर्मुतस्य स्त्रियमेव य ।
 सोऽपत्यं भ्रातुरुत्पाद्य दद्यात्तस्यैव तद्धनम् ॥ ८.१४६ ॥
 या नियुक्ताऽन्यतः पुत्रं देवराद्भाऽप्यवाप्नुयात् ।
 तं कामजमरिश्यीयं वृथोत्पन्नं प्रयक्षते ॥ ८.१४७ ॥ मिथ्यौत्पन्नं
 अतद्विधानं विज्ञेयं विभागस्यैकयोनिषु ।
 बह्विषु यैकजातानां नानास्त्रीषु निबोधत ॥ ८.१४८ ॥
 ब्राह्मणस्थानुपूर्व्येण यतस्त्रसु यद्वि स्त्रियः ।
 तासां पुत्रेषु जातेषु विभागोऽयं विधिः स्मृतः ॥ ८.१४९ ॥
 कीनाशो गोवृषो यानमलङ्कारश्च वेश्म य ।

विप्रस्थौद्धारिकं देयमेकांशश्च प्रधानतः ॥ ८.१५० ॥

अंशं दायधरेद्विप्रो द्वावंशौ क्षत्रियासुतः ।

वैश्याजः सार्धमेवांशमंशं शूद्रासुतो ऽरेत् ॥ ८.१५१ ॥

सर्वं वा रिक्त्यजातं तद्दशधा परिकल्प्य च ।

धर्म्यं विभागं कुर्वीत विधिनाऽनेन धर्मवित् ॥ ८.१५२ ॥

यतुरानंशान् ऽरेद्विप्रस्त्रीनंशान् क्षत्रियासुतः ।

वैश्यापुत्रो ऽरेद्व्यंशमंशं शूद्रासुतो ऽरेत् ॥ ८.१५३ ॥

यद्यपि स्यात्तु सत्पुत्रोऽप्यसत्पुत्रोऽपि वा भवेत् । यद्यपि स्यात्तु सत्पुत्रो यद्यपुत्रोऽपि वा भवेत् ।

नाधिकं दशमाद्दधात्शूद्रापुत्राय धर्मतः ॥ ८.१५४ ॥

ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्रापुत्रो न रिक्त्यभाङ् ।

यदेवास्य पिता दधात्तदेवास्य धनं भवेत् ॥ ८.१५५ ॥

समवर्णासु वा जाताः सर्वे पुत्रा द्विजन्मनाम् ।

उद्धारं जयायसे दत्त्वा भजेरन्नितरे समम् ॥ ८.१५६ ॥

शूद्रस्य तु सवर्णैव नान्या भार्या विधीयते ।

तस्यां जाताः समांशाः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ॥ ८.१५७ ॥

पुत्रान् द्वादश यानाड नृणां स्वायम्भुवो मनुः ।

तेषां षड् बन्धुदायादाः षडदायादभान्धवाः ॥ ८.१५८ ॥

औरसः क्षेत्रजश्चैव दत्तः कृत्रिम एव च ।

गूढोत्पन्नोऽपविद्धश्च दाय्यादा भान्धवाश्च षट् ॥ ८.१५९ ॥

कानीनश्च सडोढश्च क्रीतः पौनर्भवस्तथा ।

स्वयंदत्तश्च शौद्रश्च षडदायादभान्धवाः ॥ ८.१६० ॥

यादृशं कुलमाप्नोति कुप्यवैः संतरञ्जलम् ।

तादृशं कुलमाप्नोति कुपुत्रैः संतरंस्तमः ॥ ८.१६१ ॥

यद्यैकरिच्छिनौ स्यातामौरसक्षेत्रज्ञौ सुतौ ।

यस्य यत्पैतृकं रिक्त्यं स तद्गृहीत नैतरः ॥ ८.१६२ ॥

अेक एवौरसः पुत्रः पितृस्य वसुनः प्रभुः ।

शेषाणामानृशंस्यार्थं प्रदधात्तु प्रज्वनम् ॥ ८.१६३ ॥

षष्ठं तु क्षेत्रजस्यांशं प्रदधात्वैतृकाङ्गनात् ।
औरसो विभजन् दायं पितृन् पञ्चममेव वा ॥ ८.१६४ ॥
औरसक्षेत्रज्ञौ पुत्रौ पितृरिच्छस्य भागिनौ ।
दशापरे तु कर्मशो गोत्ररिख्यांशभागिनः ॥ ८.१६५ ॥
स्वक्षेत्रे संस्कृतायां तु स्वयमुत्पादयेधि यम् ।
तमौरसं विजानीयात्पुत्रं प्राथमकल्पिकम् ॥ ८.१६६ ॥
यस्तल्पजः प्रभीतस्य क्लीबस्य व्याधितस्य वा ।
स्वधर्मैर्ण नियुक्तायां स पुत्रः क्षेत्रजः स्मृतः ॥ ८.१६७ ॥
माता पिता वा दधातां यमद्भिः पुत्रमापदि ।
सदृशं प्रीतिसंयुक्तं स ज्ञेयो दन्त्रिमः सुतः ॥ ८.१६८ ॥
सदृशं तु प्रकुर्याद्यं गुणदोषवियक्षणम् ।
पुत्रं पुत्रगुणैर्युक्तं स विज्ञेयश्च कृत्रिमः ॥ ८.१६९ ॥
उत्पद्यते गृहे यस्तु न य ज्ञायेत कस्य सः ।
स गृहे गूढ उत्पन्नस्तस्य स्यादस्य तल्पजः ॥ ८.१७० ॥
मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरन्यतरेण वा ।
यं पुत्रं परिगृहीयादपविद्धः स उच्यते ॥ ८.१७१ ॥
पितृवेशमनि कन्या तु यं पुत्रं जनयेद्द्रुः ।
तं कानीनं वदन्नाम्ना वोढुः कन्यासमुद्भवम् ॥ ८.१७२ ॥
या गर्भिणी संस्क्रियते ज्ञाताऽज्ञाताऽपि वा सती ।
वोढुः स गर्भो भवति सखोढ इति चोच्यते ॥ ८.१७३ ॥
कीर्णीयाद्यस्त्वपत्यार्थं मातापित्रोर्यमन्तिकत् ।
स कीतकः सुतस्तस्य सदृशोऽसदृशोऽपि वा ॥ ८.१७४ ॥
या पत्या वा परित्यक्ता विधवा वा स्वयेच्छया ।
उत्पादयेत्युनर्भूत्वा स पौनर्भव उच्यते ॥ ८.१७५ ॥
सा येदक्षतयोनिः स्याद्गतप्रत्यागताऽपि वा ।
पौनर्भवेन भर्त्रा सा पुनः संस्कारमर्हति ॥ ८.१७६ ॥
मातापितृविहीनो यस्त्यक्तो वा स्यादकारणत् ।
आत्मानमर्पयेद्यस्मै स्वयंदत्तस्तु स स्मृतः ॥ ८.१७७ ॥

यं ब्राह्मणस्तु शूद्रायां कामादुत्पाद्येत्सुतम् ।
 स पारयन्नेव शवस्तस्मात्पारशवः स्मृतः ॥ ९.१७८ ॥
 दास्यां वा दासदास्यां वा यः शूद्रस्य सुतो भवेत् ।
 सोऽनुज्ञातो ङरेदंशमिति धर्मो व्यवस्थितः ॥ ९.१७९ ॥
 क्षेत्रजादीन् सुतानेतानेकादश यथोदितान् ।
 पुत्रप्रतिनिधीनाहुः क्रियालोपान् मनीषिणः ॥ ९.१८० ॥
 य एतेऽभिहिताः पुत्राः प्रसङ्गादन्यबीजजाः ।
 यस्य ते बीजतो जातास्तस्य ते नैतरस्य तु ॥ ९.१८१ ॥
 भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान् भवेत् ।
 सर्वास्तांस्तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ ९.१८२ ॥
 सर्वासामेकपत्नीनामेका येत्पुत्रिणी भवेत् ।
 सर्वास्तास्तेन पुत्रेण प्राड पुत्रवतीर्मनुः ॥ ९.१८३ ॥
 श्रेयसः श्रेयसोऽलाभे पापीयान् रिध्यमर्हति ।
 बडवश्चेत्तु सदृशाः सर्वे रिध्यस्य भागिनः ॥ ९.१८४ ॥
 न भ्रातरो न पितरः पुत्रा रिध्यदराः पितुः ।
 पिता ङरेदपुत्रस्य रिध्यं भ्रातर एव य ॥ ९.१८५ ॥
 त्रयाणामुदकं कार्यं त्रिषु पिण्डः प्रवर्तते ।
 यतुर्थः सम्प्रदातैषां पञ्चमो नोपपद्यते ॥ ९.१८६ ॥
 अनन्तरः सपिण्डाद्यस्तस्य तस्य धनं भवेत् ।
 अत उर्ध्वं सकुल्यः स्यादाचार्यः शिष्य एव वा ॥ ९.१८७ ॥
 सर्वेषामप्यभावे तु ब्राह्मणा रिध्यभागिनः ।
 त्रैविद्याः शुक्यो दान्तास्तथा धर्मो न ङीयते ॥ ९.१८८ ॥
 अडार्यं ब्राह्मणद्रव्यं राज्ञा नित्यमिति स्थितिः ।
 ङतरेषां तु वर्णानां सर्वाभावे ङरेन्नृपः ॥ ९.१८९ ॥
 संस्थितस्थानपत्यस्य सगोत्रात्पुत्रमाङरेत् ॥
 तत्र यद्रिध्यजातं स्यात्तत्तस्मिन् प्रतिपाद्येत् ॥ ९.१९० ॥

द्वौ तु यौ विवदेयातां द्वाभ्यां जातौ स्त्रिया धने ।
 तयोर्धनस्य पित्र्यं स्यात्तत्स गृहीत नैतरः ॥ ८.१८१ ॥
 जनन्यां संस्थितायां तु सभं सर्वे सखोदराः ।
 भजेरन् मातृकं रिज्यं भगिन्यश्च सनाभयः ॥ ८.१८२ ॥
 यास्तासां स्युर्दुहितरस्तासामपि यथार्हतः ।
 मातामह्या धनात्किं चित्प्रदेयं प्रीतिपूर्वकम् ॥ ८.१८३ ॥
 अध्यग्न्यध्यावाहनिकं दत्तं य प्रीतिकर्मणि ।
 भ्रातृमातृपितृप्राभं षड् विधं स्त्रीधनं स्मृतम् ॥ ८.१८४ ॥
 अन्वाधेयं य यद्दत्तं पत्या प्रीतेन यैव यत् ।
 पत्यौ श्रुवति वृत्तायाः प्रजायास्तद्धनं भवेत् ॥ ८.१८५ ॥
 भ्राह्मणैवार्षगान्धर्वप्राजापत्येषु यद्भसु ।
 अप्रजायामतीतायां भर्तुरेव तद्विष्यते ॥ ८.१८६ ॥
 यत्पत्याः स्याद्धनं दत्तं विवाडेष्वासुरादिषु ।
 अप्रजायामतीतायां मातापित्रोस्तद्विष्यते ॥ ८.१८७ ॥
 स्त्रियां तु यद्भवेद्विदितं पित्रा दत्तं कथं यन ।
 भ्राह्मण्यौ तदधरेत्तस्या तदपत्यस्य वा भवेत् ॥ ८.१८८ ॥
 न निर्दारं स्त्रियः कुर्युः कुटुम्बाद्भुमध्यगात् ।
 स्वकादपि य वित्ताधि स्वस्य भर्तुरनाज्ञया ॥ ८.१८९ ॥
 पत्यौ श्रुवति यः स्त्रीभिरलङ्कारो धृतो भवेत् ।
 न तं भजेरन् दाय्याद्या भजमानाः पतन्ति ते ॥ ८.२०० ॥
 अनंशौ क्लीबपतितौ जात्यन्यभधिरौ तथा ।
 उन्मत्तजडमूकाश्च ये य के चिन्निरिन्द्रियाः ॥ ८.२०१ ॥
 सर्वेषामपि तु न्याय्यं दातुं शक्या मनीषिणा ।
 ग्रासाच्छादनमत्यन्तं पतितो ह्यददद्भवेत् ॥ ८.२०२ ॥
 यद्यर्षिता तु दारैः स्यात्कलीबादीनां कथं यन ।
 तेषामुत्पन्नतन्तूनामपत्यं दायमर्हति ॥ ८.२०३ ॥
 यत्किं चित्पितरि प्रेते धनं ज्येष्ठोऽधिगच्छति ।
 भागो यवीयसां तत्र यद्वि विधानुपाविनः ॥ ८.२०४ ॥

अविधानां तु सर्वेषामीडातश्चेद्धनं भवेत् ।
 समस्तत्र विभागः स्यादपित्र्य षति धारणा ॥ ९.२०५ ॥
 विधाधनं तु यद्यस्य तत्तस्यैव धनं भवेत् ।
 मैत्र्यमोद्गालिकं यैव माधुपर्किकमेव च ॥ ९.२०६ ॥
 भ्रातृणां यस्तु नैतेत धनं शक्तः स्वकर्मणा ।
 स निर्भाज्यः स्वकाङ्क्षात्किं सिद्धत्वोपश्रुवनम् ॥ ९.२०७ ॥
 अनुपधन् पितृद्रव्यं श्रमेण यदुपार्जितम् ।
 स्वयमीडितलब्धं तत्राकाभो दातुमर्हति ॥ ९.२०८ ॥
 पैतृकं तु पिता द्रव्यमनवामं यदाप्नुयात् ।
 न तत्पुत्रैर्भजेत्सार्धमकामः स्वयमर्जितम् ॥ ९.२०९ ॥
 विभक्ताः सड श्रुवन्तो विभजेरन् पुनर्यदि ।
 समस्तत्र विभागः स्याज्ज्यैष्ठ्यं तत्र न विद्यते ॥ ९.२१० ॥
 येषां ज्येष्ठः कनिष्ठो वा डीयेतांशप्रदानतः ।
 भ्रियेतान्यतरो वाऽपि तस्य भागो न लुप्यते ॥ ९.२११ ॥
 सोऽर्या विभजेरेस्तं समेत्य सडिताः समम् ।
 भ्रातरो ये च संसृष्टा भगिन्यश्च सनाभयः ॥ ९.२१२ ॥
 यो ज्येष्ठो विनिडुर्वीत लोभाद्भ्रातृन् यवीयसः ।
 सोऽज्येष्ठः स्यादभागाश्च नियन्तव्यश्च राजभिः ॥ ९.२१३ ॥
 सर्वं येव विकर्मस्था नार्हन्ति भ्रातरो धनम् ।
 न यादत्त्वा कनिष्ठेभ्यो ज्येष्ठः डुर्वीत योतकम् ॥ ९.२१४ ॥
 भ्रातृणामविभक्तानां यद्युत्थानं भवेत्सड ।
 न पुत्रभागं विषमं पिता दधात्कथं यन ॥ ९.२१५ ॥
 उर्ध्वं विभागात्जातस्तु पित्र्यमेव डरेद्धनम् ।
 संसृष्टास्तेन वा ये स्युर्विभजेत स तैः सड ॥ ९.२१६ ॥
 अनपत्यस्य पुत्रस्य माता दायमवाप्नुयात् ।
 मातर्यपि च वृत्तायां पितुर्माता डरेद्धनम् ॥ ९.२१७ ॥
 ऋणो धने च सर्वस्मिन् प्रविभक्ते यथाविधि ।

पश्चाद्दृश्येत यत्किं चित्तत्सर्वं समतां नयेत् ॥ ८.२१८ ॥
 वस्त्रं पत्रमलङ्कारं कृतान्नमुदकं स्त्रियः ।
 योगक्षेमं प्रचारं च न विभाज्यं प्रयक्षते ॥ ८.२१९ ॥
 अयमुक्तो विभागो वः पुत्राणां च ङियाविधिः ।
 ङमशः क्षेत्रजादीनां धूतधर्मं निबोधत ॥ ८.२२० ॥
 धूतं समाह्वयं यैव राजा राष्ट्रान्निवारयेत् ।
 राजान्तकरणावेतौ द्वौ दोषौ पृथिवीक्षिताम् ॥ ८.२२१ ॥
 प्रकाशमेतत्तास्कर्यं यद्देवनसमाह्वयौ ।
 तयोर्नित्यं प्रतीघाते नृपतिर्यत्नवान् भवेत् ॥ ८.२२२ ॥
 अप्राणिभिर्यत्कियते तत्लोके धूतमुच्यते ।
 प्राणिभिः कियते यस्तु स विज्ञेयः समाह्वयः ॥ ८.२२३ ॥
 धूतं समाह्वयं यैव यः कुर्यात्कारयेत वा ।
 तान् सर्वान् घातयेद्राजा शूद्रांश्च द्विजलिङ्गिनः ॥ ८.२२४ ॥
 कितवान् कुशीलवान् कूरान् पाषण्डस्थांश्च मानवान् ।
 विकर्मस्थान् शौण्डिकान्श्च क्षिप्रं निर्वासयेत्पुरात् ॥ ८.२२५ ॥
 अते राष्ट्रे वर्तमाना राज्ञः प्रथन्नतस्कराः ।
 विकर्मङ्कियथा नित्यं बाधन्ते भद्रिकाः प्रजाः ॥ ८.२२६ ॥
 धूतमेतत्पुरा कल्पे दृष्टं वैरकरं भडत् ।
 तस्माद्द्यूतं न सेवेत ङास्यार्थमपि बुद्धिमान् ॥ ८.२२७ ॥
 प्रथन्नं वा प्रकाशं वा तन्निषेवेत यो नरः ।
 तस्य दण्डविकल्पः स्याद्यथेष्टं नृपतेस्तथा ॥ ८.२२८ ॥
 क्षत्रविद्दृशूद्रयोनिस्तु दण्डं दातुमशङ्कनुवन् ।
 आनृण्यं कर्मणा गच्छेद्विप्रो दधात्शानैः शनैः ॥ ८.२२९ ॥
 स्त्रीबालोन्मत्तवृद्धानां दरिद्राणां च रोगिणाम् ।
 शिङ्गाविदलरज्जवाद्यैर्विदध्यात्नृपतिर्दमम् ॥ ८.२३० ॥
 ये नियुक्तास्तु कार्येषु ङन्युः कार्याणि कार्याणाम् ।
 धनौष्मणा पथ्यमानास्तान्निःस्वान् कारयेन्नृपः ॥ ८.२३१ ॥

कूटशासनकर्तृश्च प्रकृतीनां य दूषकान् ।

स्त्रीबालब्राह्मणघ्रांश्च उन्त्याद्द्विद्वेषेविनस्तथा ॥ ८.२३२ ॥

तीरितं यानुशिष्टं य यत्र क्व यन यद्भवेत् ।

कृतं तद्धर्मतो विधान्न तद्भूयो निवर्तयेत् ॥ ८.२३३ ॥

अमात्यः प्राङ्गिवाको वा यद्दुर्गुः कार्यमन्यथा ।

तत्स्वयं नृपतिः कुर्यात्तान् सलस्रं य दण्डयेत् ॥ ८.२३४ ॥ तं

ब्रह्मडा य सुरापश्च स्तेयी य गुरुतल्पगः । तस्करो गुरुतल्पगः

अते सर्वे पृथग्ज्ञेया मडापातकिनो नराः ॥ ८.२३५ ॥

यतुर्णामपि यैतेषां प्रायश्चित्तमकुर्वताम् ।

शारीरं धनसंयुक्तं दण्डं धर्म्यं प्रकल्पयेत् ॥ ८.२३६ ॥

गुरुतल्पे भगः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः ।

स्तेये य श्वपदं कार्यं ब्रह्मडण्यशिराः पुमान् ॥ ८.२३७ ॥ तस्करे श्वपदं कार्यं

असम्भोज्या ह्यसंयाज्या असम्पाठ्याऽविवाङ्मिनः ।

अरेयुः पृथिवीं दीनाः सर्वधर्मबहिष्कृताः ॥ ८.२३८ ॥

ज्ञातिसम्बन्धिभिस्त्वेते त्यक्तव्याः कृतलक्षाणाः ।

निर्दया निर्नमस्कारास्तन् मनोरनुशासनम् ॥ ८.२३९ ॥

प्रायश्चित्तं तु कुर्वाणाः सर्ववर्णा यथोदितम् । पूर्वं वर्णा यथोदितम्

नाङ्क्या राज्ञा ललाटे स्युर्द्विधास्तूतमसाडसम् ॥ ८.२४० ॥

आगःसु ब्राह्मणस्यैव कार्यो मध्यमसाडसः ।

विवास्थो वा भवेद्वाङ्मात्सद्रव्यः सपरिच्छदः ॥ ८.२४१ ॥

एतरे कृतवन्तस्तु पापान्येतान्यकामतः ।

सर्वस्वदारमर्हन्ति कामतस्तु प्रवासनम् ॥ ८.२४२ ॥

नाददीत नृपः साधुर्मडापातकिनो धनम् ।

आददानस्तु तत्त्वोभात्तेन दोषेण लिप्यते ॥ ८.२४३ ॥

अप्सु प्रवेश्य तं दण्डं वरुणायोपपादयेत् ।

श्रुतवृत्तोपपन्ने वा ब्राह्मणे प्रतिपादयेत् ॥ ८.२४४ ॥

ईशो दण्डस्य वरुणो राज्ञां दण्डधरो हि सः ।

ईशः सर्वस्य जगतो ब्राह्मणो वेदपारगः ॥ ८.२४५ ॥

यत्र वर्ज्यते राजा पापकृद्भ्यो धनागमम् ।
 तत्र कालेन जायन्ते मानवा दीर्घजिविनः ॥ ८.२४६ ॥
 निष्पद्यन्ते य सस्यानि यथोमानि विशां पृथक् ।
 बालाश्च न प्रभीयन्ते विकृतं य न जायते ॥ ८.२४७ ॥
 ब्राह्मणान् बाधमानं तु कामादववर्णजम् ।
 उन्याख्यत्रैर्वधोपायैरुद्वेजनकरैर्नृपः ॥ ८.२४८ ॥
 यावानवध्यस्य वधे तावान् वध्यस्य मोक्षणे ।
 अधर्मो नृपतेर्दृष्टो धर्मस्तु विनियच्छतः ॥ ८.२४९ ॥
 उदितोऽयं विस्तरशो मिथो विवदमानयोः ।
 अष्टादशसु मार्गेषु व्यवहारस्य निर्णयः ॥ ८.२५० ॥
 अवेवं धर्म्याणि कार्याणि सम्यक्कुर्वन् महीपतिः ।
 देशानलब्धान्विष्येत लब्धांश्च परिपालयेत् ॥ ८.२५१ ॥
 सम्यग्विविष्टदेशस्तु कृतदुर्गश्च शास्त्रतः ।
 कष्टकोद्भ्रष्टो नित्यमातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम् ॥ ८.२५२ ॥
 रक्षनादार्यवृत्तानां कष्टकानां य शोधनात् ।
 नरेन्द्रास्त्रिदिवं यान्ति प्रजापालनतत्पराः ॥ ८.२५३ ॥
 अशासंस्तस्करान् यस्तु बलिं गृह्णाति पार्थिवः ।
 तस्य प्रक्षुब्धते राष्ट्रं स्वर्गाय्य परिधीयते ॥ ८.२५४ ॥
 निर्भयं तु भवेद्यस्य राष्ट्रं बाहुबलाश्रितम् ।
 तस्य तद्दर्धते नित्यं सिध्यमानं य दुःखम् ॥ ८.२५५ ॥
 द्विविधांस्तस्करान् विधात्परद्रव्यापहारकान् ।
 प्रकाशांश्चाप्रकाशांश्च यारयक्षुर्महीपतिः ॥ ८.२५६ ॥
 प्रकाशवज्यकास्तेषां नानापण्योपजिविनः ।
 प्रच्छन्नवज्यकास्तेषां ये स्तेनाटविकादयः ॥ ८.२५७ ॥
 उत्कीयकाश्चोपधिका वज्यकाः कितवास्तथा ।
 मङ्गलादेशवृत्ताश्च भद्राश्चैक्षिणिकैः सह ॥ ८.२५८ ॥ भद्रप्रेक्षिणिकैः सह
 असम्यक्कारिणश्चैव मलामात्राश्चिकित्सकाः ।

शिवोपचारयुक्ताश्च निपुणाः पण्ययोषितः ॥ ८.२५८ ॥

अेवमादीन् विजनीयात्प्रकाशांल्लोककण्टकान् । अेवमाद्यान्

निगूढ्यारिणश्चान्यानानार्यानार्थविदुग्निः ॥ ८.२६० ॥

तान् विदित्वा सुयश्चित्तैर्गूढैस्तत्कर्मकारिभिः ।

यारैश्चानेकसंस्थानैः प्रोत्साद्य वशमानयेत् ॥ ८.२६१ ॥

तेषां दोषानभिप्याप्य स्वे स्वे कर्मणि तत्पतः ।

कुर्वीत शासनं राजा सम्यक्सारापराधतः ॥ ८.२६२ ॥

न हि दण्डादृते शक्यः कर्तुं पापविनिग्रहः ।

स्तेनानां पापबुद्धीनां निभृतं यरतां क्षितौ ॥ ८.२६३ ॥

सभाप्रपादपूपशालावेशमघान्नविख्याः ।

यतुष्पथांश्चैत्यवृक्षाः समाजाः प्रेक्षणानि च ॥ ८.२६४ ॥

शुर्णानान्यरण्यानि कारुकावेशनानि च ।

शून्यानि याथ्यगाराणि वनान्युपवनानि च ॥ ८.२६५ ॥

अेवंविधानृपो दृशान् गुल्मैः स्थावरजङ्गमैः ।

तस्करप्रतिषेधार्थं यारैश्चाप्यनुयारयेत् ॥ ८.२६६ ॥

तत्सडाथैरनुगतैर्नानाकर्मप्रवेदिभिः ।

विधादुत्सादयेत्यैव निपुणैः पूर्वतस्करैः ॥ ८.२६७ ॥

भक्ष्यभोजयोपदेशैश्च ब्राह्मणानां च दर्शनैः ।

शौर्यकर्मापदेशैश्च कुर्युस्तेषां समागमम् ॥ ८.२६८ ॥

ये तत्र नोपसर्पेयुर्भूलप्रणिलिताश्च ये ।

तान् प्रसज्य नृपो लन्यात्समित्रज्ञातिबान्धवान् ॥ ८.२६९ ॥

न लोढेन विना यौरं घातयेद्धार्मिको नृपः ।

सलोढे सोपकरणं घातयेदविचारयन् ॥ ८.२७० ॥

ग्रामेष्वपि च ये के शिष्यौराणां भक्तदायकाः ।

भाण्डावकाशदाश्चैव सर्वास्तानपि घातयेत् ॥ ८.२७१ ॥

राष्ट्रेषु रक्षाधिकृतान् सामन्तांश्चैव योदितान् ।

अब्याघातेषु मध्यस्थान् शिष्यान्चौरानिव द्रुतम् ॥ ८.२७२ ॥

यश्चापि धर्मसमयात्प्रय्युतो धर्मश्रुवनः ।
 दण्डेनैव तमप्योषेत्स्वकाङ्क्षमाधि विव्युतम् ॥ ८.२७३ ॥
 ग्रामघाते छितामङ्गे पथि मोषाभिदृशने ।
 शक्तितो नाभिधावन्तो निर्वास्याः सपरिच्छदाः ॥ ८.२७४ ॥
 राज्ञः कोशापहर्तृश्च प्रतिकुलेषु य स्थितान् । प्रातिकुल्येष्ववस्थितान्
 घातयेद्विघैर्दण्डैररीषां योपजापकान् ॥ ८.२७५ ॥
 संधिं छित्वा तु ये यौर्यं राज्ञौ कुर्वन्ति तस्कराः । संधिं भित्त्वा
 तेषां छित्वा नृपो उस्तौ तीक्ष्णो शूले निवेशयेत् ॥ ८.२७६ ॥
 अङ्गुलीर्ग्रन्थिभेदस्य छेदयेत्प्रथमे ग्रहे ।
 द्वितीये उस्तयरणौ तृतीये वधमर्हति ॥ ८.२७७ ॥
 अग्निदान् भक्तदांश्चैव तथा शस्त्रावकाशदान् ।
 संनिधातृश्च मोषस्य उन्याय्यौरभिवेश्वरः ॥ ८.२७८ ॥
 तडागभेदकं उन्याद्यप्सु शुद्धवधेन वा ।
 यद्गाडपि प्रतिसंस्क्रुर्द्याप्यस्तूतमसाडसम् ॥ ८.२७९ ॥
 कोष्ठागारायुधागारदेवतागारभेदकान् ।
 उस्त्यश्चरथहर्तृश्च उन्यादेवाविचारयन् ॥ ८.२८० ॥
 यस्तु पूर्वनिविष्टस्य तडागस्योदकं उरेत् ।
 आगमं वाऽप्यपां भिन्धात्स द्वाप्यः पूर्वसाडसम् ॥ ८.२८१ ॥
 समुत्सृजेद्राजमार्गे यस्त्वमेध्यमनापदि ।
 स द्वौ कार्पाणौ दधादमेध्यं याशु शोधयेत् ॥ ८.२८२ ॥
 आपद्रतोऽथ वा वृद्धा गर्भिणी बाल एव वा ।
 परिभाषणमर्हन्ति तस्य शोधयामिति स्थितिः ॥ ८.२८३ ॥
 शिडित्सकानां सर्वेषां मिथ्याप्रचरतां दमः ।
 अमानुषेषु प्रथमो मानुषेषु तु मध्यमः ॥ ८.२८४ ॥
 सङ्कमध्वजयष्टीनां प्रतिमानां य भेदकः ।
 प्रतिकुर्याच्च तत्सर्वं पञ्च दधात्प्रातानि य ॥ ८.२८५ ॥
 अदृषितानां द्रव्याणां दूषणं भेदने तथा ।
 मणीनामपवेधे य दण्डः प्रथमसाडसः ॥ ८.२८६ ॥

समैर्लि विषमं यस्तु यरेद्वै मूल्यतोऽपि वा ।
समाप्नुयाद्मं पूर्वं नरो मध्यममेव वा ॥ ८.२८७ ॥
अन्धनानि य सर्वाणि राजा मार्गे निवेशयेत् । राजमार्गे
दुःप्बिता यत्र दृश्येरन् विदृताः पापकारिणः ॥ ८.२८८ ॥
प्राकारस्य य भेत्तारं परिभाषां य पूरकम् ।
द्वाराणां चैव भङ्क्तारं क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ॥ ८.२८९ ॥
अभियारेषु सर्वेषु कर्तव्यो द्विशतो दमः ।
मूलकर्मणि यानामेः कृत्यासु विविधासु च ॥ ८.२९० ॥ यानामैः
अभीजविक्रयी चैव भीजोत्कृष्टा तथैव च ।
मर्यादाभेदकश्चैव विदृतं प्राप्नुयाद्द्रवम् ॥ ८.२९१ ॥
सर्वकण्टकपापिष्ठं छेमकारं तु पार्थिवः ।
प्रवर्तमानमन्याये छेदयेत्त्ववशः क्षुरैः ॥ ८.२९२ ॥ छेदयेत्पाण्डशः क्षुरैः
सीताद्रव्यापडरणे शस्त्राणामौषधस्य च ।
कालमासाद्य कार्यं य राजा दण्डं प्रकल्पयेत् ॥ ८.२९३ ॥
स्वाम्युडमात्यौ पुरं राष्ट्रं कोशदण्डौ सुदृत्तथा ।
सप्त प्रकृतयो ज्येताः समाङ्गं राज्यमुच्यते ॥ ८.२९४ ॥
सप्तानां प्रकृतीनां तु राज्यस्यासां यथाक्रमम् ।
पूर्वं पूर्वं गुरुतरं जानीयाद्व्यसनं मडत् ॥ ८.२९५ ॥
समाङ्गस्यैव राज्यस्य विष्टब्धस्य त्रिदण्डवत् ।
अन्योन्यगुणवैशेष्यात् किं चिदतिरिच्यते ॥ ८.२९६ ॥
तेषु तेषु तु कृत्येषु तत्तदङ्गं विशिष्यते ।
येन यत्साध्यते कार्यं तत्तस्मिंश्चैवमुच्यते ॥ ८.२९७ ॥
यारेणोत्साहयोगेन किञ्चिद्यैव य कर्मणाम् ।
स्वशक्तिं परशक्तिं च नित्यं विद्यान्मडीपतिः ॥ ८.२९८ ॥ विधात्यरात्मनोः
पीडनानि य सर्वाणि व्यसनानि तथैव च ।
आरभेत ततः कार्यं सञ्चिन्त्य गुरुवाद्यवम् ॥ ८.२९९ ॥
आरभेतैव कर्माणि श्रान्तः श्रान्तः पुनः पुनः ।

कर्माण्यारभमाणं छि पुरुषं श्रीर्निषेवते ॥ ९.३०० ॥
 कृतं त्रेतायुगं यैव द्वापरं कविरैव य ।
 राज्ञो वृत्तानि सर्वाणि राज्ञा छि युगमुच्यते ॥ ९.३०१ ॥
 कलिः प्रसुप्तो भवति स जाग्रदृवापरं युगम् ।
 कर्मस्वल्पयुधतस्त्रेता विचरंस्तु कृतं युगम् ॥ ९.३०२ ॥
 छन्दस्वार्कस्य वायोश्च यमस्य वरुणस्य य ।
 यन्द्रस्याग्नेः पृथिव्याश्च तेजोवृत्तं नृपश्चरेत् ॥ ९.३०३ ॥
 वार्षिकंश्चतुरो मासान् यथेन्द्रोऽभिप्रवर्षति ।
 तथाऽभिवर्षेत्स्वं राष्ट्रं कामैरिन्द्रप्रतं यरन् ॥ ९.३०४ ॥
 अष्टौ मासान् यथाऽदित्यस्तोयं उरति रश्मिभिः ।
 तथा उरेत्कंरं राष्ट्रान्दित्यमर्कप्रतं छि तत् ॥ ९.३०५ ॥
 प्रविश्य सर्वभूतानि यथा यरति मारुतः ।
 तथा यारैः प्रवेष्टव्यं प्रतमेतधि मारुतम् ॥ ९.३०६ ॥
 यथा यमः प्रियद्वेष्यौ प्राप्ते काले नियच्छति ।
 तथा राज्ञा नियन्तव्याः प्रजास्तधि यमप्रतम् ॥ ९.३०७ ॥
 वरुणेन यथा पार्श्वैर्भद्रं अवाभिदृश्यते ।
 तथा पापान्निगृह्णीयाद्प्रतमेतधि वारुणम् ॥ ९.३०८ ॥
 पश्चिपूर्णा यथा यन्द्रं दृष्ट्वा लृष्यन्ति मानवाः ।
 तथा प्रकृतयो यस्मिन् स यान्द्रप्रतिको नृपः ॥ ९.३०९ ॥
 प्रतापयुक्तस्तेजस्वी नित्यं स्यात्पापकर्मसु ।
 दृष्टसामन्तर्हिस्रश्च तदाग्नेयं प्रतं स्मृतम् ॥ ९.३१० ॥
 यथा सर्वाणि भूतानि धरा धारयते समम् ।
 तथा सर्वाणि भूतानि बिभ्रतः पार्थिवं प्रतम् ॥ ९.३११ ॥
 अतैरुपायैरन्यैश्च युक्तो नित्यमतन्द्रितः ।
 स्तेनान् राज्ञा निगृह्णीयात्स्वराष्ट्रे पर एव य ॥ ९.३१२ ॥
 परामथ्यापदं प्राप्तो ब्राह्मणान्नात्र प्रकोपयेत् ।
 ते ह्येनं कुपिता हन्युः सद्यः सबलवाहनम् ॥ ९.३१३ ॥

यैः कृतः सर्वभक्ष्योऽग्निरपेयश्च भक्षोदधिः । सर्वभक्षो
 क्षयी याप्यायितः सोमः को न नश्येत्प्रकोप्य तान् ॥ ८.३१४ ॥
 लोकानन्यान् सृज्युर्ये लोकपालांश्च कोपिताः ।
 देवान् कुर्युरदेवांश्च कः क्षिण्वंस्तान् समधुयात् ॥ ८.३१५ ॥
 यानुपाश्रित्य तिष्ठन्ति लोका देवाश्च सर्वदा ।
 ब्रह्म यैव धनं येषां को हिंस्यात्ताञ्छिविषुः ॥ ८.३१६ ॥
 अविद्वांश्चैव विद्वांश्च ब्राह्मणो दैवतं भवत् ।
 प्राणीतश्चाप्राणीतश्च यथाऽग्निदैवतं भवत् ॥ ८.३१७ ॥
 श्मशानेष्वपि तेजस्वी पावको नैव दृष्यति ।
 डूयमानश्च यज्ञेषु भूय अेवाभिवर्धते ॥ ८.३१८ ॥
 अेवं यद्यप्यनिष्टेषु वर्तन्ते सर्वकर्मसु ।
 सर्वथा ब्राह्मणाः पूज्याः परमं दैवतं हि तत् ॥ ८.३१९ ॥
 क्षत्रस्यातिप्रवृद्धस्य ब्राह्मणान् प्रति सर्वशः ।
 ब्रह्मैव संनियन्तृ स्यात्क्षत्रं हि ब्रह्मसम्भवम् ॥ ८.३२० ॥
 अदृष्योऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोडमुत्थितम् ।
 तेषां सर्वत्रगं तेजः स्वासु योनिषु शाम्यति ॥ ८.३२१ ॥
 नाब्रह्म क्षत्रं ऋषीति नाक्षत्रं ब्रह्म वर्धते ।
 ब्रह्म क्षत्रं य सम्पृक्तमिह यामुत्र वर्धते ॥ ८.३२२ ॥
 दत्त्वा धनं तु विप्रेभ्यः सर्वदण्डसमुत्थितम् ।
 पुत्रे राजयं समासृज्य कुर्वीत प्रायणं रणे ॥ ८.३२३ ॥ समासाधे
 अेवं यरन् सदा युक्तो राजधर्मेषु पार्थिवः ।
 हितेषु यैव लोकस्य सर्वान् भृत्यान्नियोजयेत् ॥ ८.३२४ ॥ हितेषु यैव लोकेभ्यः
 अेषोऽभिलः कर्मविधिरुक्तो राज्ञः सनातनः ।
 धर्मं कर्मविधिं विद्यात्कमशो वैश्यशूद्रयोः ॥ ८.३२५ ॥
 वैश्यस्तु कृतसंस्कारः कृत्वा दारपरिग्रहम् ।
 वार्तायां नित्ययुक्तः स्यात्पशूनां यैव रक्षणो ॥ ८.३२६ ॥
 प्रजापतिर्हि वैश्याय सृष्ट्वा परिददे पशून् ।
 ब्राह्मणाय य राज्ञे य सर्वाः परिददे प्रजाः ॥ ८.३२७ ॥

न य वैश्यस्य कामः स्यान्न रक्षेयं पशूनिति ।
 वैश्ये येच्छति नान्येन रक्षितव्याः कथं यन ॥ ८.३२८ ॥
 मणिमुक्ताप्रवालानां लोडानां तान्तवस्य य ।
 गन्धानां य रसानां य विद्यादर्घ्यललाबलम् ॥ ८.३२९ ॥
 बीजानामुमिविद्य स्यात्क्षेत्रदोषगुणस्य य ।
 मानयोगं य जनीयात्तुलायोगांश्च सर्वशः ॥ ८.३३० ॥
 सारासारं य भाण्डानां देशानां य गुणागुणान् ।
 लाभालाभं य पाण्यानां पशूनां परिवर्धनम् ॥ ८.३३१ ॥
 भृत्यानां य भृतिं विद्याद्भाषाश्च विविधा नृणाम् ।
 द्रव्याणां स्थानयोगांश्च क्यविक्रयमेव य ॥ ८.३३२ ॥
 धर्मोऽयं य द्रव्यवृद्धावातिष्ठेद्यत्तमुत्तमम् ।
 दद्याथ्य सर्वभूतानामन्नमेव प्रयत्नतः ॥ ८.३३३ ॥
 विप्राणां वेदविदुषां गृहस्थानां यशस्विनाम् ।
 शुश्रूषैव तु शूद्रस्य धर्मो नैश्रेयसः परः ॥ ८.३३४ ॥ परम्
 शुश्रूषेत्कृष्टशुश्रूषुर्भृद्गुणगनडङ्कृतः ।
 ब्राह्मणान्नाद्याश्रयो नित्यमुत्कृष्टां जतिमश्रुते ॥ ८.३३५ ॥ ब्राह्मणान्नाश्रयो
 अेषोऽनापदि वार्णानामुक्तः कर्मविधिः शुभः ।
 आपद्यपि छि यस्तेषां कर्मशस्तन्निबोधत ॥ ८.३३६ ॥

अध्याय १०

अधीयीरंस्त्रयो वर्णाः स्वकर्मस्था द्विजतयः ।
 प्रब्रूयाद्ब्राह्मणस्त्वेषां नेतराविति निश्चयः ॥ १०.१ ॥
 सर्वेषां ब्राह्मणो विद्याद्भृत्युपायान् यथाविधि ।
 प्रब्रूयादितरेभ्यश्च स्वयं यैव तथा भवेत् ॥ १०.२ ॥
 वैशेष्यात्प्रकृतिश्रैष्ठयान्नियमस्य य धारणात् ।
 संस्कारस्य विशेषाथ्य वर्णानां ब्राह्मणः प्रभुः ॥ १०.३ ॥
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यस्त्रयो वर्णा द्विजतयः ।

यतुर्थ अेकजातिस्तु शूद्रो नास्ति तु पञ्चमः ॥ १०.४ ॥
 सर्ववर्णेषु तुल्यासु पत्नीष्वक्षतयोनिषु ।
 आनुलोभ्येन सम्भूता जात्या झेयास्त एव ते ॥ १०.५ ॥
 स्त्रीष्वनन्तरजातासु द्विजैरुत्पादितान् सुतान् ।
 सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगर्हितान् ॥ १०.६ ॥
 अनन्तरासु जातानां विधिरेष सनातनः ।
 द्यूकान्तरासु जातानां धर्म्यं विधादितिं विधिम् ॥ १०.७ ॥
 ब्राह्मणान्द्वैश्याकन्यायामम्भष्ठो नाम जायते ।
 निषादः शूद्रकन्यायां यः पारशव उच्यते ॥ १०.८ ॥
 क्षत्रियात्शूद्रकन्यायां कुरारारविदारवान् ।
 क्षत्रशूद्रवपुर्जन्तुरुग्रो नाम प्रजायते ॥ १०.९ ॥
 विप्रस्य त्रिषु वर्णेषु नृपतेर्वर्णयोर्द्वयोः ।
 वैश्यस्य वर्णो यैकस्मिन् षडेतेऽपसदाः स्मृताः ॥ १०.१० ॥
 क्षत्रियाद्विप्रकन्यायां सूतो भवति जातितः ।
 वैश्यान् मागधवैदेडौ राजविप्राङ्गनासुतौ ॥ १०.११ ॥
 शूद्रादायोगवः क्षत्ता यएडालश्चाधमो नृणाम् ।
 वैश्यराजन्यविप्रासु जायन्ते वर्णसङ्कराः ॥ १०.१२ ॥
 अेकान्तरे त्वानुलोभ्यादम्भष्ठोग्रौ यथा स्मृतौ ।
 क्षतृवैदेडकौ तद्भ्रातृप्रतिलोभ्येऽपि जन्मनि ॥ १०.१३ ॥
 पुत्रा येऽनन्तरस्त्रीजाः कृमेणोक्ता द्विजन्मनाम् ।
 ताननन्तरनाम्नस्तु मातृदोषात्प्रयक्षते ॥ १०.१४ ॥
 ब्राह्मणान्दुःकन्यायामावृत्तो नाम जायते ।
 आभीरोऽम्भष्ठकन्यायामायोगव्यां तु धिग्वणः ॥ १०.१५ ॥
 आयोगवश्च क्षत्ता य यएडालश्चाधमो नृणाम् ।
 प्रातिलोभ्येन जायन्ते शूद्रादपसदास्त्रयः ॥ १०.१६ ॥
 वैश्यान् मागधवैदेडौ क्षत्रियात्सूत एव तु ।
 प्रतीपमेते जायन्ते परेऽप्यपसदास्त्रयः ॥ १०.१७ ॥

जातो निषादात्शूद्रायां जात्या भवति पुङ्गवः ।
 शूद्राज्जातो निषाधां तु स वै कुक्कुटकः स्मृतः ॥ १०.१८ ॥
 क्षत्तुर्जातस्तथोग्रायां श्वपाक इति कीर्त्यते ।
 वैदेउकेन त्वम्भष्ठयामुत्पन्नो वेणु उच्यते ॥ १०.१९ ॥
 द्विजातयः सवर्णासु जनयन्त्यप्रतांस्तु यान् ।
 तान् सावित्रीपरिभ्रष्टान् प्रात्यानिति विनिर्दिशेत् ॥ १०.२० ॥
 प्रात्यात्तु जायते विप्रात्पापात्मा भूर्जकण्टकः । भृज्जकण्टकः
 आवन्त्यवाटधानौ य पुष्यधः शौभ अवे य ॥ १०.२१ ॥
 जल्पो मल्लश्च राज्ञ्याद्प्रात्यात्त्रिच्छिविरेव य । प्रात्यात्त्रिच्छिविरेव य
 नटश्च करणश्चैव षसो द्रविड अवे य ॥ १०.२२ ॥
 वैश्यात्तु जायते प्रात्यात्सुधन्वाऽयार्य अवे य ।
 कारुषश्च विजन्मा य मैत्रः सात्वत अवे य ॥ १०.२३ ॥
 व्यभियारेण वर्णानामवेधावेदनेन य ।
 स्वकर्माणां य त्यागेन जायन्ते वर्णसङ्कराः ॥ १०.२४ ॥
 सङ्कीर्णयोनयो ये तु प्रतिलोमानुलोमजाः ।
 अन्योन्यव्यतिषक्ताश्च तान् प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ १०.२५ ॥
 सूतो वैदेउकश्चैव यण्डालश्च नराधमः ।
 मागधः तथाऽयोगव अवे य क्षत्रजातिश्च ॥ १०.२६ ॥ क्षत्रजातिश्च
 अते षट् सदृशान् वर्णाञ्जनयन्ति स्वयोनिषु ।
 मातृजात्यां प्रसूयन्ते प्रवारासु य योनिषु ॥ १०.२७ ॥ मातृजात्याः
 यथा त्रयाणां वर्णानां द्वयोरत्माऽस्य जायते ।
 आनन्तर्यात्स्वयोन्त्यां तु तथा बाह्येष्वपि क्कमात् ॥ १०.२८ ॥ क्कमः
 ते यापि बाह्यान् सुभ्रूंसततोऽप्यधिकदूषितान् ।
 परस्परस्य दारेषु जनयन्ति विगर्हितान् ॥ १०.२९ ॥
 यथैव शूद्रो बाह्यमाण्यां बाह्यं जन्तुं प्रसूयते ।
 तथा बाह्यतरं बाह्यश्चातुर्वर्ण्यं प्रसूयते ॥ १०.३० ॥
 प्रतिकूलं वर्तमाना बाह्या बाह्यतरान् पुनः ।
 डीना डीनान् प्रसूयन्ते वर्णान् पञ्चदशैव तु ॥ १०.३१ ॥

प्रसाधनोपचारज्ञमदासं दासश्रुवनम् । दास्यश्रुविनं
 सैरिन्ध्रं वागुरावृत्तिं सूते दस्युरयोगवे ॥ १०.३२ ॥ सैरिन्ध्रं
 मैत्रेयकं तु वैदेहो माधूकं सम्प्रसूयते ।
 नृन् प्रशंसत्यजस्रं यो घण्टाताडोऽरुणोदये ॥ १०.३३ ॥
 निषादो मार्गवं सूते दासं नौकर्मश्रुविनम् ।
 कैवर्तमिति यं प्राङ्गुरार्यावर्तनिवासिनः ॥ १०.३४ ॥
 मृतवस्त्रभृत्स्वनारीषु गर्हितान्नाशनासु य । अनार्याषु
 भवन्त्यायोगवीष्येते जातिहीनाः पृथङ्त्रयः ॥ १०.३५ ॥
 कारावरो निषादात्तु यर्मकारः प्रसूयते । यर्मकारं
 वैदेहिकादन्ध्रमेदौ बलिर्ग्रामप्रतिश्रयौ ॥ १०.३६ ॥
 यएडावात्पाण्डुसोपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् ।
 आलिङ्गितो निषादेन वैदेह्यामेव जायते ॥ १०.३७ ॥
 यएडालेन तु सोपाको मूलव्यसनवृत्तिमान् ।
 पुक्कस्यां जायते पापः सदा सज्जनगर्हितः ॥ १०.३८ ॥ पुक्कस्यां
 निषादस्त्री तु यएडावात्पुत्रमन्त्यावसायिनम् ।
 श्मशानगोचरं सूते आख्यानामपि गर्हितम् ॥ १०.३९ ॥
 सङ्करे जातयस्त्वेताः पितृमातृप्रदर्शिताः ।
 प्रच्छन्ना वा प्रकाशा वा वेदितव्याः स्वकर्मभिः ॥ १०.४० ॥
 स्वजातिजनन्तरजाः षट् सुता द्विजधर्मिणः ।
 शूद्राणां तु सधर्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः स्मृताः ॥ १०.४१ ॥
 तपोबीजप्रभावेस्तु ते गच्छन्ति युगे युगे ।
 उत्कर्षं यापकर्षं य मनुष्येष्विह जन्मतः ॥ १०.४२ ॥
 शनकैस्तु क्रियालोपादिमाः क्षत्रियजातयः ।
 वृषलत्वं गता लोके ब्राह्मणान्नादशनेन य ॥ १०.४३ ॥ ब्राह्मणान्नातिक्रमेण य
 पौण्ड्रकाश्चौऽद्रविडाः काम्बोजा यवनाः शकाः । पुण्ड्रकाश्चोऽद्रविडाः
 पारदापह्णवाश्चीनाः किराता द्रदाः भशाः ॥ १०.४४ ॥
 मुभबाडूरुपट्टजानां या लोके जातयो बलिः ।

भ्लेच्छवायश्चार्यवायः सर्वे ते दस्यवः स्मृताः ॥ १०.४५ ॥

ये द्विजानामपसदा ये यापध्वंसजाः स्मृताः ।

ते निन्दितैर्वतियुर्द्विजानामेव कर्मभिः ॥ १०.४६ ॥

सूतानामश्वसारथ्यमम्बष्ठानां चिडित्सनम् ।

वैदेहकानां स्त्रीकार्यं भागधानां वणिक्पथः ॥ १०.४७ ॥

मत्स्यघातो निषादानां त्वष्टिस्त्वायोगवस्य य ।

मेदान्द्रयुञ्जुमद्रूनामारण्यपशुङ्घिसनम् ॥ १०.४८ ॥

क्षत्र्युग्रपुङ्गसानां तु बिलौकोवधबन्धनम् ।

धिग्वाणानां चर्मकार्यं वेणानां भाण्डवादनम् ॥ १०.४९ ॥

वैत्यद्रुमश्मशानेषु शैलेषूपवनेषु य ।

वसेयुरेते विज्ञाता वर्तयन्तः स्वकर्मभिः ॥ १०.५० ॥

यण्डालश्वपयानां तु बडिर्ग्रामात्प्रतिश्रयः ।

अपपानाश्च कर्तव्या धनमेषां श्वगर्दभम् ॥ १०.५१ ॥

वासांसि मृतयैलानि भिन्नभाण्डेषु भोजनम् ।

काषण्डायिसमलङ्कारः परिश्रज्या य नित्यशः ॥ १०.५२ ॥

न तैः समयमन्विच्छेत्पुरुषो धर्ममाथरन् ।

व्यवहारो मिथस्तेषां विवाहः सदृशैः सह ॥ १०.५३ ॥

अन्नमेषां पराधीनं दैयं स्याद्भिन्नभाजने ।

रात्रौ न विचरेयुस्ते ग्रामेषु नगरेषु य ॥ १०.५४ ॥

द्विवा चरेयुः कार्यार्थं चिह्निता राजशासनैः ।

अबान्धवं शवं चैव निर्दरेयुरिति स्थितिः ॥ १०.५५ ॥

वध्यांश्च लन्युः सततं यथाशास्त्रं नृपाज्ञया ।

वध्यवासांसि गृह्णीयुः शय्याश्चाभरणानि य ॥ १०.५६ ॥

वर्णापितमविज्ञातं नरं कलुषयोनिजम् ।

आर्यरूपमिवानार्यं कर्मभिः स्वैर्विभावेत् ॥ १०.५७ ॥

अनार्यता निष्ठुरता क्रूरता निष्ठियात्मता ।

पुरुषं व्यञ्जयन्तीह लोके कलुषयोनिजम् ॥ १०.५८ ॥

पित्र्यं वा भजते शीलं मातुर्वोभयमेव वा ।

न कथं यन दुर्योनिः प्रकृतिं स्वां नियच्छति ॥ १०.५८ ॥

कुले मुभ्येऽपि जातस्य यस्य स्याद्योनिसङ्करः ।

संश्रयत्येव तत्शीलं नरोऽल्पमपि वा बहु ॥ १०.६० ॥

यत्र त्वेते परिध्वंसाज्जायन्ते वर्णदूषकाः ।

राष्ट्रिकैः सः तद्राष्ट्रं क्षिप्रमेव विनश्यति ॥ १०.६१ ॥ राष्ट्रियैः

ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा देहत्यागोऽनुपस्कृतः ।

स्त्रीबालाभ्युपपत्तौ य ब्राह्म्यानां सिद्धिकारणम् ॥ १०.६२ ॥ स्त्रीबालाभ्युपपत्तौ य

अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।

येतं सामासिकं धर्मं यातुर्वर्ण्येऽब्रवीन् मनुः ॥ १०.६३ ॥

शूद्रायां ब्राह्मणाज्जातः श्रेयसा येत्प्रजायते ।

अश्रेयान् श्रेयसीं जातिं गच्छत्या सप्तमाद्युगात् ॥ १०.६४ ॥

शूद्रो ब्राह्मणतामेति ब्राह्मणश्चैति शूद्रताम् ।

क्षत्रियाज्जातमेवं तु विधाद्वैश्यात्तथैव य ॥ १०.६५ ॥

अनार्यायां समुत्पन्नो ब्राह्मणोऽस्तु यदृच्छया ।

ब्राह्मण्यामनार्यास्तु श्रेयस्त्वं क्वेति चेद्भवेत् ॥ १०.६६ ॥ कस्य चिद्भवेत्

जातो नार्यामनार्याभार्यादार्यो भवेद्गुणैः ।

जातोऽप्यनार्यादार्याभनार्यं षति निश्चयः ॥ १०.६७ ॥

तावुभावाप्यसंस्कार्याविति धर्मो व्यवस्थितः ।

वैगुण्याज्जन्मनः पूर्वं उत्तरः प्रतिलोमतः ॥ १०.६८ ॥ जन्मतः

सुभीजं यैव सुक्षेत्रे जातं सम्पद्यते यथा ।

तथाऽर्याज्जात आर्यायां सर्वं संस्कारमर्हति ॥ १०.६९ ॥

बीजमेके प्रशंसन्ति क्षेत्रमन्ये मनीषिणः ।

बीजक्षेत्रे तथैवान्ये तत्रैयं तु व्यवस्थितिः ॥ १०.७० ॥

अक्षेत्रे बीजमुत्सृष्टमन्तरैव विनश्यति ।

अबीजकमपि क्षेत्रं केवलं स्थण्डिलं भवेत् ॥ १०.७१ ॥

यस्माद्बीजप्रभावेण तिर्यग्जा ऋषयोऽभवन् ।

पूजिताश्च प्रशस्ताश्च तस्माद्बीजं प्रशस्यते ॥ १०.७२ ॥ विशिष्यते)

अनार्यभार्यकर्माणामार्यं यानार्यकर्माणाम् ।
 सम्प्रधार्यांश्र्वीद्धाता न समौ नासमाविति ॥ १०.७३ ॥
 ब्राह्मणाः ब्राह्मयोनिस्था ये स्वकर्मण्यवस्थिताः ।
 ते सम्यगुपश्रुवेयुः षट् कर्माणि यथाकमम् ॥ १०.७४ ॥
 अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा ।
 दानं प्रतिग्रहश्चैव षट् कर्माण्यग्रजन्मनः ॥ १०.७५ ॥
 षण्णां तु कर्माणामस्य त्रीणि कर्माणि श्रुविका ।
 याजनाध्यापने चैव विशुद्धास्य प्रतिग्रहः ॥ १०.७६ ॥
 त्रयो धर्मा निवर्तन्ते ब्राह्मणात्क्षत्रियं प्रति ।
 अध्यापनं याजनं च तृतीयश्च प्रतिग्रहः ॥ १०.७७ ॥
 वैश्यं प्रति तथैवैते निवर्तेरन्निति स्थितिः ।
 न तौ प्रति छि तान् धर्मान् मनुराह प्रजापतिः ॥ १०.७८ ॥ प्रति छितान् धर्मान्
 शस्त्रास्त्रभृत्वं क्षत्रस्य वणिक्पशुकृषिर्विषः ।
 आश्रुवनार्थं धर्मस्तु दानमध्ययनं यज्ञिः ॥ १०.७९ ॥
 वेदाभ्यासो ब्राह्मणस्य क्षत्रियस्य च रक्षणम् ।
 वार्ताकर्मैव वैश्यस्य विशिष्टानि स्वकर्मसु ॥ १०.८० ॥
 अश्रुवंस्तु यथोक्तेन ब्राह्मणः स्वेन कर्माणा ।
 श्रुवेत्क्षत्रियधर्मेण स ऽयस्य प्रत्यनन्तरः ॥ १०.८१ ॥
 उभाभ्यामभ्यश्रुवंस्तु कथं स्यादिति चेद्भवेत् ।
 कृषिगोरक्षमास्थाय श्रुवेद्द्वैश्यस्य श्रुविकाम् ॥ १०.८२ ॥
 वैश्यवृत्त्याऽपि श्रुवंस्तु ब्राह्मणः क्षत्रियोऽपि वा ।
 छिसाप्रायां पराधीनां कृषिं यत्नेन वर्जयेत् ॥ १०.८३ ॥
 कृषिं साधुष्ठति मन्यन्ते सा वृत्तिः सद्भिर्गर्हिताः ।
 भूमिं भूमिशयांश्चैव ऽन्ति काष्ठमयोभुजम् ॥ १०.८४ ॥
 छंदं तु वृत्तिवैकल्यात्त्यजतो धर्मनैपुणम् ।
 विट्पण्यमुद्धृतोद्धारं विड्येयं वित्तवर्धनम् ॥ १०.८५ ॥
 सर्वान् रसानपोढेत कृतान्नं च तिवैः सह ।

अश्वमनो लवणं यैव पशवो ये य मानुषाः ॥ १०.८६ ॥

सर्वं य तान्तवं रक्तं शाण्डक्षौमाविकानि य ।

अपि येत्स्युररक्तानि कुलमूले तथौषधीः ॥ १०.८७ ॥

अपः शस्त्रं विषं मांसं सोमं गन्धांश्च सर्वशः ।

क्षीरं क्षौद्रं दधि घृतं तैलं मधु गुडं कुशान् ॥ १०.८८ ॥

आरण्यांश्च पशून् सर्वान् दंष्ट्रिणश्च वयांसि य ।

मधं नीलिं च लाक्षां च सर्वांश्चैकशङ्कांस्तथा ॥ १०.८९ ॥ नीलीं

काममुत्पाद्य कृष्यां तु स्वयमेव कृषीवलः ।

विक्रीणीत तिलांशुद्रान् धर्मार्थमग्निरस्थितान् ॥ १०.९० ॥ तिलांशुद्रान्

भोजनाभ्यञ्जनादानाद्यदन्यत्कुरुते तिलैः ।

कृमिभूतः श्वविष्टायां पितृभिः सः सः मज्जति ॥ १०.९१ ॥

सधः पतति मांसेन लाक्षया लवणेन य ।

त्र्यडेण शूद्रो भवति ब्राह्मणः क्षीरविद्धयात् ॥ १०.९२ ॥

धतरेषां तु पाण्यानां विक्रयाद्विड कामतः ।

ब्राह्मणः सप्तरात्रेण वैश्यभावं नियच्छति ॥ १०.९३ ॥

रसा रसैर्निमातव्या न त्वेव लवणं रसैः ।

कृतात्रं च कृतात्रेन तिला धान्येन तत्समाः ॥ १०.९४ ॥

श्रुवेदेतेन राजन्यः सर्वेषांभ्यनयं गतः ।

न त्वेव ज्यायंसीं वृत्तिमभिमन्येत कर्त्तुं चित् ॥ १०.९५ ॥

यो लोभाद्यधमो जात्या श्रुवेदुत्कृष्टकर्मभिः ।

तं राजा निर्धनं कृत्वा क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ॥ १०.९६ ॥

वरं स्वधर्मो विगुणो न पारक्यः स्वनुष्ठितः । विगुणः परधर्मात्स्वविष्ठितात्

परधर्मेण श्रुवन् ङि सधः पतति जातितः ॥ १०.९७ ॥

वैश्वोऽश्रुवन् स्वधर्मेण शूद्रवृत्त्याऽपि वर्तयेत् ।

अनायत्रकार्याणि निवर्तत य शक्तिमान् ॥ १०.९८ ॥

अशङ्कुवंस्तु शुश्रूषां शूद्रः कर्तुं द्विजन्मनाम् ।

पुत्रदारात्ययं प्राप्तो श्रुवेत्कारुडकर्मभिः ॥ १०.९९ ॥

यैः कर्मभिः प्रयत्नैः शुश्रूषन्ते द्विजातयः ।
 तानि कारुण्यकर्मणि शिल्पानि विविधानि च ॥ १०.१०० ॥
 वैश्यवृत्तिमनातिष्ठन् ब्राह्मणः स्वे पथि स्थितः ।
 अवृत्तिकर्षितः सीदन्निभं धर्मं समाचरेत् ॥ १०.१०१ ॥
 सर्वतः प्रतिगृह्णीयाद्ब्राह्मणस्त्वनयं गतः ।
 पवित्रं दृश्यतीत्येतद्धर्मतो नोपपद्यते ॥ १०.१०२ ॥
 नाध्यापनाद्याजनाद्वा गर्हिताद्वा प्रतिग्रहात् ।
 दौषो भवति विप्राणां ज्वलनाम्बुसमा छि ते ॥ १०.१०३ ॥
 ज्वितात्ययमापन्नो योऽन्नमत्ति ततस्ततः ।
 आकाशमिव पङ्केन न स पापेन लिप्यते ॥ १०.१०४ ॥
 अज्जगर्तः सुतं उन्तुमुपासर्पद्भुमुक्षितः ।
 न यालिप्यत पापेन क्षुत्प्रतीकारमाचरन् ॥ १०.१०५ ॥
 श्वमांसमिच्छनार्तोऽत्तुं धर्माधर्मवियक्षणाः ।
 प्राणानां परिरक्षार्थं वामदेवो न लिप्तवान् ॥ १०.१०६ ॥
 भरद्वाजः क्षुधार्तस्तु सपुत्रो विजने वने ।
 बह्वीर्गाः प्रतिजग्राह वृधोस्तक्ष्णो महातपाः ॥ १०.१०७ ॥
 क्षुधार्तश्चात्तुमभ्यागाद्विश्वामित्रः श्वजाधनीम् ।
 यद्दाललडस्तादादाय धर्माधर्मवियक्षणाः ॥ १०.१०८ ॥
 प्रतिग्रहाद्याजनाद्वा तथैवाध्यापनादपि ।
 प्रतिग्रहः प्रत्यवरः प्रेत्य विप्रस्य गर्हितः ॥ १०.१०९ ॥
 याजनाध्यापने नित्यं क्रियेते संस्कृतात्मनाम् ।
 प्रतिग्रहस्तु क्रियेते शूद्राद्यन्त्यजन्मनः ॥ १०.११० ॥
 जपडोमैरपेत्येनो याजनाध्यापनैः कृतम् ।
 प्रतिग्रहनिमित्तं तु त्यागेन तपसैव च ॥ १०.१११ ॥
 शिलौञ्छमभ्याददीत विप्रोऽज्ज्वन् यतस्ततः ।
 प्रतिग्रहात्शिलः श्रेयांस्ततोऽप्यञ्छः प्रशस्यते ॥ १०.११२ ॥
 सीदद्भिः कुप्यमिच्छद्भिर्धने वा पृथिवीपतिः । धनं वा
 याच्यः स्यात्स्नातकैर्विप्रैरदित्संस्त्यागमर्द्धति ॥ १०.११३ ॥

अकृतं य कृतात्क्षेत्राद्रौरजाविकमेव य ।
 छिरण्यं धान्यमन्नं य पूर्वं पूर्वमदोषवत् ॥ १०.११४ ॥
 सप्त वित्तागमा धर्म्या दायो लाभः कयो जयः ।
 प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्प्रतिग्रह एव य ॥ १०.११५ ॥
 विद्या शिल्पं भृतिः सेवा गोरक्ष्यं विपणिः कृषिः ।
 धृतिर्भैक्षं कुसीदं य दश जुवनडेतवः ॥ १०.११६ ॥
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वाऽपि वृद्धिं नैव प्रयोजयेत् ।
 कामं तु भलु धर्मार्थं दद्यात्पापीयसेऽल्पिकाम् ॥ १०.११७ ॥
 यतुर्थमाददानोऽपि क्षत्रियो भागमापदि ।
 प्रजा रक्षन् परं शक्या किंलिषात्प्रतिमुच्यते ॥ १०.११८ ॥
 स्वधर्मो विजयस्तस्य नाडवे स्यात्पराज्जुभः ।
 शस्त्रेण वैश्यान् रक्षित्वा धर्ममाडारयेद्भक्तिम् ॥ १०.११९ ॥ वैश्याद्रक्षित्वा
 धान्येऽष्टमं विशां शुल्कं विशं कार्षापिणावरम् ।
 कर्मोपकरणाः शूद्राः कारवः शिल्पिनस्तथा ॥ १०.१२० ॥
 शूद्रस्तु वृत्तिमाकाङ्क्षन् क्षत्रमारोधयेदिति । आराधयेदिति
 धनिनं वाऽप्युपाराध्य वैश्यं शूद्रो जिजुविषेत् ॥ १०.१२१ ॥
 स्वगार्थमुभयार्थं वा विप्रानाराधयेत्तु सः ।
 जातब्राह्मणशब्दस्य सा ङ्यस्य कृतकृत्यता ॥ १०.१२२ ॥
 विप्रसेवैव शूद्रस्य विशिष्टं कर्म कीर्त्यते ।
 यदतोऽन्यधि कुरुते तद्भवत्यस्य निष्कलम् ॥ १०.१२३ ॥
 प्रकल्या तस्य तैर्वृत्तिः स्वकुटुम्बाधथार्हतः ।
 शक्तिं यावेक्ष्य दाक्ष्यं य भृत्यानां य परिग्रहम् ॥ १०.१२४ ॥
 उच्छिष्टमन्नं दातव्यं जुर्णानि वसनानि य ।
 पुलाकाश्चैव धान्यानां जुर्णानिश्चैव परिच्छदाः ॥ १०.१२५ ॥
 न शूद्रे पातकं किं चिन्न य संस्कारमर्हति ।
 नास्याधिकारो धर्मोऽस्ति न धर्मात्प्रतिषेधनम् ॥ १०.१२६ ॥
 धर्मोऽस्यस्तु धर्मज्ञाः सतां वृत्तमनुष्ठिताः । सतां धर्म

मन्त्रवर्जं न दृष्यन्ति प्रशंसां प्राप्नुवन्ति च ॥ १०.१२७ ॥ मन्त्रवर्जं
यथा यथा हि सद्भूतमातिष्ठत्यनसूयकः ।
तथा तथैवं यामुं य लोके प्राप्नोत्यनिन्दितः ॥ १०.१२८ ॥
शक्तेनापि हि शूद्रेण न कार्यो धनसञ्चयः ।
शूद्रो हि धनमासाद्य ब्राह्मणानेव बाधते ॥ १०.१२९ ॥
अते यतुर्णां वर्णानामापद्धर्माः प्रकीर्तिताः ।
यान् सम्यगनुतिष्ठन्तो व्रजन्ति परमं गतिम् ॥ १०.१३० ॥
अेष धर्मविधिः कृत्स्नश्चातुर्वर्ण्यस्य कीर्तितः ।
अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तविधिं शुभम् ॥ १०.१३१ ॥

अध्याय ११

सान्त्वानिकं यक्ष्यमाणमध्वगं सार्ववेदसम् ।
गुर्वर्थं पितृमात्र्यर्थं स्वाध्यायार्थ्युपतापिनः ॥ ११.१ ॥
न वै तान् स्नातकान् विद्याद्ब्राह्मणान् धर्मभिक्षुकान् ।
निःस्वेभ्यो द्येयमेतेभ्यो दानं विद्याविशेषतः ॥ ११.२ ॥
अतेभ्यो हि द्विजात्र्येभ्यो द्येयमन्नं सद्यक्षिणम् ।
उतरेभ्यो बहिर्वेदि कृतान्नं द्येयमुच्यते ॥ ११.३ ॥
सर्वरत्नानि राजा तु यथार्हं प्रतिपादयेत् ।
ब्राह्मणान् वेदविदुषो यज्ञार्थं यैव दक्षिणाम् ॥ ११.४ ॥
कृतदारोऽपराण् दारान् भिक्षित्वा योऽधिगच्छति ।
रतिमात्रं कुलं तस्य द्रव्यदातुस्तु संततिः ॥ ११.५ ॥
धनानि तु यथाशक्ति विप्रेषु प्रतिपादयेत् ।
वेदवित्सु विविक्तोषु प्रेत्य स्वर्गं समश्नुते ॥ ११.६ ॥
यस्य त्रैवार्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये ।
अधिकं वाऽपि विद्येत स सोमं पातुमर्हति ॥ ११.७ ॥
अतः स्वल्पीयसि द्रव्ये यः सोमं पिबति द्विजः ।
स पीतसोमपूर्वोऽपि न तस्याप्नोति तद्दलम् ॥ ११.८ ॥

शक्तः परजने दाता स्वजने दुःखञ्जिविनि ।
 मध्वापातो विषास्वादः स धर्मप्रतिरूपकः ॥ ११.८ ॥
 भृत्यानामुपरोधेन यत्करोत्यौर्ध्वदृष्टिकम् ।
 तद्भवत्यसुभौदकं श्रुतश्च मृतस्य च ॥ ११.१० ॥
 यज्ञश्चेत्प्रतिरुद्धः स्यादेकेनाङ्गेन यज्वनः ।
 ब्राह्मणस्य विशेषेन धार्मिके सति राजनि ॥ ११.११ ॥
 यो वैश्यः स्याद्बहुपशुर्डीनकतुरसोमपः ।
 कुटुम्बात्तस्य तद्द्रव्यमाहरेद्यज्ञसिद्ध्युये ॥ ११.१२ ॥
 आहरेत्त्रीणि वा द्वे वा कामं शूद्रस्य वेश्मनः ।
 न हि शूद्रस्य यज्ञेषु कश्चिदस्ति परिग्रहः ॥ ११.१३ ॥
 योऽनाडिताग्निः शतगुरयज्जवा य सडस्रगुः । अयज्ञश्च
 तयोरपि कुटुम्बाभ्यामाहरेद्विचारयन् ॥ ११.१४ ॥
 आदाननित्याभ्यादातुराहरेदप्रयच्छतः ।
 तथा यशोऽस्य प्रथते धर्मश्चैव प्रवर्धते ॥ ११.१५ ॥
 तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनश्रता ।
 अश्वस्तनविधानेन उर्तव्यं डीनकर्मणः ॥ ११.१६ ॥
 भलात्क्षेत्रादगाराद्वा यतो वाऽप्युपलभ्यते ।
 आप्यातव्यं तु तत्तस्मै पृच्छते यदि पृच्छति ॥ ११.१७ ॥
 ब्राह्मणस्य न उर्तव्यं क्षत्रियेण कदा यन ।
 दस्युनिष्ठियतोस्तु स्वमश्रुवन् उर्तुमर्हति ॥ ११.१८ ॥
 योऽसाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यः सम्प्रयच्छति ।
 स कृत्वा प्लवमात्मानं संतारयति तावुभौ ॥ ११.१९ ॥
 यद्धनं यज्ञशीलानां देवस्वं तद्विदुर्बुधाः ।
 अयज्वनां तु यद्विद्वत्तमासुरस्वं तदुच्यते ॥ ११.२० ॥
 न तस्मिन् धारयेद्दण्डं धार्मिकः पृथिवीपतिः ।
 क्षत्रियस्य हि बालिश्याद्ब्राह्मणः सीदति क्षुधा ॥ ११.२१ ॥
 तस्य भृत्यजनं ज्ञात्वा स्वकुटुम्बान् महीपतिः ।
 श्रुतशीले च विज्ञाय वृत्तिं धर्म्यां प्रकल्पयेत् ॥ ११.२२ ॥

कल्पयित्वाऽस्य वृत्तिं य रक्षेदेनं समन्ततः ।
 राजा हि धर्मषड्भागं तस्मात्प्राप्नोति रक्षितात् ॥ ११.२३ ॥
 न यज्ञार्थं धनं शूद्राद्विप्रो भिक्षेत कर्त्तुं यित् ।
 यजमानो हि भिक्षित्वा यएडालः प्रेत्य जायते ॥ ११.२४ ॥
 यज्ञार्थमर्थं भिक्षित्वा यो न सर्वं प्रयच्छति ।
 स याति भासतां विप्रः काकतां वा शतं समाः ॥ ११.२५ ॥
 देवस्वं ब्राह्मणस्वं वा लोभेनोपछिनस्ति यः ।
 स पापात्मा परे लोके गृध्रौच्छिष्टेन जुवति ॥ ११.२६ ॥
 षष्टिं वैश्वानरीं नित्यं निर्वपेदब्दपर्यये ।
 कृमानां पशुसोमानां निष्कृत्यर्थमसम्भवे ॥ ११.२७ ॥
 आपत्कल्पेन यो धर्मं कुरुतेऽनापदि द्विजः ।
 स नाप्नोति कृलं तस्य परत्रेति विचारितम् ॥ ११.२८ ॥
 विश्वैश्च देवैः साध्यैश्च ब्राह्मणैश्च मर्षिभिः ।
 आपत्सु मरणाद्भीतैर्विधेः प्रतिनिधिः कृतः ॥ ११.२९ ॥
 प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते ।
 न साम्प्रयायिकं तस्य दुर्मतेर्विधते कृलम् ॥ ११.३० ॥
 न ब्राह्मणो वेदयेत डिञ्चिद्राजनि धर्मवित् ।
 स्ववीर्यैर्लौव तांशिष्यान् मानवानपकारिणः ॥ ११.३१ ॥
 स्ववीर्याद्राजवीर्यास्य स्ववीर्यं बलवत्तरम् ।
 तस्मात्स्वेनैव वीर्येण निगृह्णीयादरीन् द्विजः ॥ ११.३२ ॥
 श्रुतीरथर्वाङ्गिरसीः कुर्यादित्यविचारयन् ।
 वाक्षस्त्रं वै ब्राह्मणस्य तेन उन्यादरीन् द्विजः ॥ ११.३३ ॥
 क्षत्रियो बालुवीर्येण तरेदापदमात्मनः ।
 धनेन वैश्यशूद्रौ तु जपलामैर्द्विजोत्तमः ॥ ११.३४ ॥
 विधाता शासिता वक्ता मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ।
 तस्मै नाकुशलं भूयान्न शुष्कं गिरभीरयेत् ॥ ११.३५ ॥
 न वै कन्या न युवतिर्नाल्पविधो न बालिशः ।

डोता स्यादग्निडोत्रस्य नार्तो नासंस्कृतस्तथा ॥ ११.३६ ॥

नरके हि पतन्त्येते जुहन्तः स य यस्य तत् । जुह्वतः
तस्माद्द्वैतानकुशलो डोता स्याद्वेदपारगः ॥ ११.३७ ॥

प्राजापत्यमदत्त्वाऽश्वमग्न्याधेयस्य दक्षिणाम् ।
अनाडिताग्निर्मवति ब्राह्मणो विभवे सति ॥ ११.३८ ॥

पुण्यान्यन्यानि कुर्वीत श्रद्धधानो जितेन्द्रियः ।
न त्वल्पदक्षिणैर्यज्ञैर्यजेतेऽथं यन ॥ ११.३९ ॥

धन्द्रियाणि यशः स्वर्गमायुः कीर्तिं प्रजाः पशून् ।
उन्त्यल्पदक्षिणो यज्ञस्तस्मान्नाल्पधनो यजेत् ॥ ११.४० ॥

अग्निडोत्र्यपविद्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारतः ।
यान्द्रायणं यरेन् मासं वीरुत्पासमं हि तत् ॥ ११.४१ ॥

ये शूद्रादधिगम्यार्थमग्निडोत्रमुपासते ।
ऋत्विजस्ते हि शूद्राणां ब्रह्मवादिषु गर्हितः ॥ ११.४२ ॥

तेषां सततमज्ञानां वृषलाग्न्युपसेविनाम् ।
पदा मस्तकमाङ्ग्य दाता दृर्गाणि संतरेत् ॥ ११.४३ ॥

अकुर्वन् विहितं कर्म निन्दितं य समाचरन् ।
प्रसक्तश्चैन्द्रियार्थेषु प्रायश्चित्तीयते नरः ॥ ११.४४ ॥ प्रसज्जनिन्द्रियार्थेषु

अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तं विदुर्बुधाः ।
कामकारकृतेऽप्याडुरेके श्रुतिनिदर्शनात् ॥ ११.४५ ॥

अकामतः कृतं पापं वेदाभ्यासेन शुध्यति ।
कामतस्तु कृतं मोडात्प्रायश्चित्तैः पृथग्विधैः ॥ ११.४६ ॥

प्रायश्चित्तीयतां प्राप्य दैवात्पूर्वकृतेन वा ।
न संसर्गं प्रजेत्सदृभिः प्रायश्चित्तेऽकृते द्विजः ॥ ११.४७ ॥

एतद् दृश्वरितैः के शिल्के शित्पूर्वकृतैस्तथा ।
प्राप्नुवन्ति दुरात्मानो नरा उपविपर्ययम् ॥ ११.४८ ॥

सुवर्णयौरः कौनप्यं सुरापः श्यावदन्तताम् ।
ब्रह्मडा क्षयरोगित्वं दौश्वर्म्यं गुरुतल्पगः ॥ ११.४९ ॥

पिशुनः पौतिनासिक्यं सूयकः पूतिवद्भ्रताम् ।
 धान्ययौरोऽङ्गुलीनत्वमातिरैक्यं तु मिश्रकः ॥ ११.५० ॥
 अन्नलतामयावित्त्वं मौक्यं वागपदारकः ।
 वस्त्रापदारकः श्वैत्र्यं पङ्गुतामश्वदारकः ॥ ११.५१ ॥
 अयं कर्मविशेषेण जायन्ते सद्भिर्गर्हिताः ।
 जडमूकान्धबधिरा विकृताकृतयस्तथा ॥ ११.५२ ॥
 यरितव्यमतो नित्यं प्रायश्चित्तं विशुद्धये ।
 निन्दैर्हि लक्ष्णैर्युक्ता जायन्तेऽनिष्टतेनसः ॥ ११.५३ ॥
 ब्रह्मलत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
 मडान्ति पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सल ॥ ११.५४ ॥
 अनृतं य समुत्कर्षे राजगामि य पैशुनम् ।
 गुरोश्चालीकनिर्बन्धः समानि ब्रह्मलत्यथा ॥ ११.५५ ॥
 ब्रह्मोज्जता वेदनिन्दा कौटसाक्ष्यं सुलुद्धः ।
 गर्हितानाधयोर्जग्धिः सुरापानसमानि षट् ॥ ११.५६ ॥
 निक्षेपस्यापलराणं नराश्वरजतस्य य ।
 भूमिवजमणीनां य रुध्रमस्तेयसमं स्मृतम् ॥ ११.५७ ॥
 रेतःसेकः स्वयोनीषु कुमारीष्वन्त्यजासु य ।
 सभ्युः पुत्रस्य य स्त्रीषु गुरुतल्पसमं विदुः ॥ ११.५८ ॥
 गोवधोऽयाज्यसंयाज्यं पारदार्यात्मविद्वयः ।
 गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाभ्योः सुतस्य य ॥ ११.५९ ॥
 परिवृत्तिताऽनुजेऽनूढे परिवेदनमेव य ।
 तयोर्दानं य कन्यायास्तयोरेव य याजनम् ॥ ११.६० ॥
 कन्याया दूषणं यैव वार्धुष्यं प्रतलोपनम् ।
 तडागाराभदाराणामपत्यस्य य विद्वयः ॥ ११.६१ ॥
 प्रात्यता बान्धवत्यागो भृत्याध्यापनमेव य ।
 भृत्या याध्ययनादानमपत्यानां य विद्वयः ॥ ११.६२ ॥ भृताभ्याध्ययनादानम्
 सर्वाकारेष्वधीकारो मलायन्त्रप्रवर्तनम् ।
 छिंसौषधीनां स्त्र्याञ्चोऽभियारो मूलकर्म य ॥ ११.६३ ॥

धन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणामवपातनम् ।
 आत्मार्यं च क्रियारम्भो निन्दितान्नादनं तथा ॥ ११.६४ ॥
 अनाडिताग्निता स्तेयं ऋणानामनपक्रिया ।
 असत्सास्त्राधिगमनं कौशीलव्यस्य च क्रिया ॥ ११.६५ ॥
 धान्यकुप्यपशुस्तेयं मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ।
 स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो नास्तिक्यं योपपातकम् ॥ ११.६६ ॥
 ब्राह्मणस्य रुजः कृत्वा घ्रातिरद्वेयमद्ययोः ।
 जैर्द्धम्यं च मैथुनं पुंसि जातिभ्रंशकरं स्मृतम् ॥ ११.६७ ॥
 पराश्वोष्ट्रमृगैर्मानामजाविकवधस्तथा ।
 सङ्करीकरणं ज्ञेयं मीनाडिमडिषस्य च ॥ ११.६८ ॥
 निन्दितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ।
 अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ॥ ११.६९ ॥
 कृमिकीटवयोऽत्या मधानुगतभोजनम् ।
 कृलेधः। कुसुमस्तेयमघैर्यं च मलावडम् ॥ ११.७० ॥
 अेतान्येनांसि सर्वाणि यथोक्तानि पृथक्पृथक् ।
 यैर्यैर्नैरपोऽप्यन्ते तानि सम्यग्निबोधत ॥ ११.७१ ॥
 ब्रह्मडा द्वादश समाः कुटीं कृत्वा वने वसेत् ।
 भैक्षाश्यात्मविशुद्ध्यर्थं कृत्वा शवशिरो ध्वजम् ॥ ११.७२ ॥
 लक्ष्यं शस्त्रभृतां वा स्याद्विदुषामिच्छयाऽत्मनः ।
 प्रास्थेदात्मानमग्नौ वा समिद्धे त्रिरवाक्षिराः ॥ ११.७३ ॥
 यजेत वाऽश्वमेधेन स्वर्जिता गोसवेन वा ।
 अभिजिद्विश्वजिद्भ्यां वा त्रिवृताऽग्निष्टुताऽपि वा ॥ ११.७४ ॥
 जपन् वाऽन्यतमं वेदं योजनानां शतं ब्रजेत् ।
 ब्रह्मडत्यापनोदाय मितभुङ्गियतेन्द्रियः ॥ ११.७५ ॥
 सर्वस्वं वेदविदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
 धनं छि ज्जुवनायालं गृहं वा सपश्चिष्टम् ॥ ११.७६ ॥
 उविध्यभुग्वाऽनुसरेत्प्रतिस्रोतः सरस्वतीम् ।

जपेद्वा नियताडारस्त्रिर्वे वेदस्य संछिताम् ॥ ११.७७ ॥

कृतवापनो निवसेद्ग्रामान्ते गोप्रजेऽपि वा ।

आश्रमे वृक्षमूले वा गोब्राह्मणखिते रतः ॥ ११.७८ ॥

ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा सधः प्राणान् परित्यजेत् । संयक्प्राणान्

मुख्यते ब्रह्महत्याया गोमा गोब्राह्मणस्य च ॥ ११.७९ ॥

त्रिवारं प्रतिरोद्ध्वा वा सर्वस्वमवजित्य वा । त्र्यवरं

विप्रस्य तन्निमित्ते वा प्राणालाभे विमुख्यते ॥ ११.८० ॥ प्राणालाभेऽपि मुख्यते

अेवं दृढप्रतो नित्यं ब्रह्मचारी समाहितः ।

सामासे द्वादशे वर्षे ब्रह्महत्यां व्यपोडति ॥ ११.८१ ॥

शिष्ट्वा वा भूमिदेवानां नरदेवसमागमे ।

स्वमेनोऽवभृथस्नातो ङयमेधे विमुख्यते ॥ ११.८२ ॥

धर्मस्य ब्राह्मणो मूलमग्रं राजन्य उच्यते ।

तस्मात्समागमे तेषामेनो विभ्याप्य शुध्यति ॥ ११.८३ ॥

ब्रह्मणः सम्भवेनैव देवानामपि दैवतम् ।

प्रमाणं चैव लोकस्य ब्रह्मत्रैव छि कारणम् ॥ ११.८४ ॥

तेषां वेदविदो ब्रूयुस्त्रयोऽप्येनः सुनिष्कृतिम् ।

सा तेषां पावनाय स्यात्पवित्रा विदुषां छि वाङ् ॥ ११.८५ ॥ पवित्रं

अतोऽन्यतममास्थाय विधिं विप्रः समाहितः ।

ब्रह्महत्याकृतं पापं व्यपोडत्यात्मवत्तया ॥ ११.८६ ॥

हत्वा गर्भमविज्ञातमेतदेव प्रतं यरेत् ।

राजन्यवैश्यौ चैजानावात्रेयीमेव च स्त्रियम् ॥ ११.८७ ॥

उक्त्वा चैवानुतं साक्ष्ये प्रतिरुध्य गुरुं तथा । प्रतिरुध्य

अपहृत्य च निःक्षेपं कृत्वा च स्त्रीसुहृत्वधम् ॥ ११.८८ ॥ निक्षेपं

धयं विशुद्धिरुदिता प्रमाप्याकामतो द्विजम् ।

कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते ॥ ११.८९ ॥

सुरां पीत्वा द्विजो मोडादग्निवर्णा सुरां पिबेत् ।

तथा स काये निर्दग्धे मुख्यते डिम्बिषात्ततः ॥ ११.९० ॥

गोमूत्रमग्निवर्णं वा पिबेद्दुःकमेव वा ।
 पयो घृतं वाऽ मरणाद्गोशकृद्रसमेव वा ॥ ११.८१ ॥
 कणान् वा लक्षयेदब्दं पिण्याकं वा सकृत्त्रिंशि ।
 सुरापानापनुत्त्यर्थं वालवासा जटी ध्वञ्ज ॥ ११.८२ ॥
 सुरा वै मलमन्त्रानां पाप्मा य मलमुच्यते ।
 तस्माद्ब्राह्मणाराजन्थौ वैश्यश्च न सुरां पिबेत् ॥ ११.८३ ॥
 गौडी पैष्टी य माध्वी य विज्ञेया त्रिविधा सुरा ।
 यथैवैका तथा सर्वा न पातव्या द्विजोत्तमैः ॥ ११.८४ ॥
 यक्षरक्षः । पिशाचान्नं मद्यं मांसं सुरासवम् ।
 तद्ब्राह्मणेन नात्तव्यं देवानामभ्रता उविः ॥ ११.८५ ॥
 अमध्ये वा पतेन् मत्तो वैदिकं वाऽप्युदाहरेत् ।
 अकार्यमन्यत्कुर्याद्वा ब्राह्मणो मद्यमोहितः ॥ ११.८६ ॥
 यस्य कायगतं ब्रह्म मद्येनाप्लाव्यते सकृत् ।
 तस्य व्यपैति ब्राह्मण्यं शूद्रत्वं य स गच्छति ॥ ११.८७ ॥
 ओषा विधिनाभिहिता सुरापानस्य निष्कृतिः ।
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सुवर्णस्तेयनिष्कृतिम् ॥ ११.८८ ॥
 सुवर्णस्तेयकृद्भिर्गो राजानमभिगम्य तु ।
 स्वकर्म ज्यापयन् ब्रूयात्मां भवाननुशास्तिवति ॥ ११.८९ ॥
 गृहीत्वा मुसलं राजा सकृद्धन्यात्तु तं स्वयम् ।
 वधेन शुध्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसैव तु ॥ ११.९० ॥
 तपसापनुत्सुस्तु सुवर्णस्तेयजं मलम् ।
 शीरवासा द्विजोऽरण्ये यरेद्ब्रह्मलनो व्रतम् ॥ ११.९०१ ॥
 अतैर्व्रतैरपोहेत पापं स्तेयकृतं द्विजः ।
 गुरुस्त्रीगमनीयं तु व्रतैरेभिरपानुदेत् ॥ ११.९०२ ॥
 गुरुतल्प्यभिभाष्येनस्तप्ते स्वध्याद्ययोमये । तल्पे स्वध्याद्
 सूर्मौ ज्वलन्तीं स्वाश्लिष्येन् मृत्युना स विशुध्यति ॥ ११.९०३ ॥ वाऽश्लिष्येन्
 स्वयं वा शिष्यवृषण्णावुत्कृत्याधाय याञ्जलौ ।
 नैर्ऋतीं दिशमातिष्ठेद्य निपातादजिह्वगः ॥ ११.९०४ ॥

षड्वाङ्गी थीरवासा वा श्मश्रुलो विजने वने ।
 प्राजापत्यं यरेऽङ्गुष्ठमष्टमेकं समाहितः ॥ ११.१०५ ॥
 यान्द्रायणं वा त्रीन् मासान् व्यस्येन्नियतैन्द्रियः ।
 उविष्येण यवाग्वा वा गुरुतल्पापनुत्तये ॥ ११.१०६ ॥
 अतैर्प्रतैरपोऽङ्गुष्ठमष्टमेकं समाहितः ।
 उपपातकिनस्त्वेवमेभिर्नाविधैर्प्रतैः ॥ ११.१०७ ॥
 उपपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासं यवान् पिबेत् ।
 कृतवापो वसेद्गोष्ठे यर्मणा तेन संवृतः ॥ ११.१०८ ॥
 यतुर्थकालमश्रीयादक्षारलवणं मितम् ।
 गोमूत्रेण यरेत्स्नानं द्वौ मासौ नियतेन्द्रियः ॥ ११.१०९ ॥
 द्विवाऽनुगच्छेद्वास्तास्तु तिष्ठन्पूर्ध्वं रजः पिबेत् ।
 शुश्रूषित्वा नमस्कृत्य रात्रौ वीरासनं वसेत् ॥ ११.११० ॥ वीरासनो
 तिष्ठन्तीष्वनुतिष्ठेत्तु प्रजन्तीष्वप्यनुप्रजेत् ।
 आसीनासु तथाऽसीनो नियतो वीतमत्सरः ॥ ११.१११ ॥
 आतुरामभिशस्तां वा यौरव्याघ्राद्विभिर्भयैः ।
 पतितां पङ्कलग्नां वा सर्वोपायैर्विमोचयेत् ॥ ११.११२ ॥ सर्वप्राणैर्विमोचयेत्
 उष्णे वर्षति शीते वा मारुते वाति वा भृशम् ।
 न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वा तु शक्तिः ॥ ११.११३ ॥
 आत्मनो यदि वाऽन्येषां गृहे क्षेत्रेऽथ वा भले ।
 भक्षयन्ती न कथयेत्पिबन्तं यैव वत्सकम् ॥ ११.११४ ॥
 अनेन विधिना यस्तु गोघ्नो गामनुगच्छति ।
 स गोऽडत्याकृतं पापं त्रिभिर्मासैर्व्यपोऽति ॥ ११.११५ ॥
 वृषभैकादशा गाश्च दद्यात्सुयरितप्रतः ।
 अविद्यमाने सर्वस्वं वेदविदूभ्यो निवेदयेत् ॥ ११.११६ ॥
 अतदेव प्रतं कुर्युरुपपातकिनो द्विजाः ।
 अवकीर्णिवर्ज्यं शुद्ध्यर्थं यान्द्रायणमथापि वा ॥ ११.११७ ॥ अवकीर्णिवर्जं
 अवकीर्णां तु काणेन गर्दभेन यतुष्पथे ।

पाकयज्ञविधानेन यजेत निर्ऋतिं निशि ॥ ११.११८ ॥
 दुत्वाऽग्नौ विधिवधोमानन्तश्च समित्यया ।
 वातेन्द्रगुरुवह्नीनां जुहुयात्सर्षिषाऽदुतीः ॥ ११.११९ ॥
 कामतो रेतसः सेकं प्रतस्थस्य द्विजन्मनः ।
 अतिक्रमं प्रतस्यादुर्धर्मज्ञा ब्रह्मवादिनः ॥ ११.१२० ॥
 मारुतं पुरुदूतं यं गुरुं पावकमेव यं ।
 यत्पुरो प्रतिनोऽभ्येति ब्राह्मं तेजोऽवकीर्णिनः ॥ ११.१२१ ॥
 अतस्मिन्नेनसि प्राप्ते वसित्वा गर्दभाजिनम् ।
 सामागारांश्चरेद्भैक्षं स्वकर्म परिकीर्तयन् ॥ ११.१२२ ॥
 तेभ्यो लब्धेन भैक्षेण वर्तयन्नेककालिकम् ।
 उपस्पृशंस्त्रिषवणं त्वष्टेन स विशुध्यति ॥ ११.१२३ ॥ त्रिषवणं अष्टेन
 जातिभ्रंशकरं कर्म कृत्वाऽन्यतममिच्छया ।
 यरेत्सांतपनं कृच्छ्रं प्राजापत्यमनिच्छया ॥ ११.१२४ ॥
 सङ्कुरापात्रकृत्यासु मासं शोधनमैन्दवम् ।
 मलिनीकरणीयेषु तप्तः स्याद्यावकैश्च्युतम् ॥ ११.१२५ ॥
 तुरीयो ब्रह्महत्यायाः क्षत्रियस्य वधे स्मृतः ।
 वैश्येऽष्टमांशो वृत्तस्थे शूद्रे ज्ञेयस्तु षोडशः ॥ ११.१२६ ॥
 अकामतस्तु राजन्यं विनिपात्य द्विजोत्तमः ।
 वृषभैकसहस्रा गा दद्यात्सुयरितप्रतः ॥ ११.१२७ ॥
 अर्धं यरेद्वा नियतो जटी ब्रह्मह्नो प्रतम् ।
 वसन् दूरतरे ग्रामाद्भूक्षमूलनिकेतनः ॥ ११.१२८ ॥
 अतदेव यरेद्वर्धं प्रायश्चित्तं द्विजोत्तमः ।
 प्रमाप्य वैश्यं वृत्तस्थं दद्याद्यैकशतं गवाम् ॥ ११.१२९ ॥ दद्याद्द्वैकशतं गवाम्
 अतदेव प्रतं कृत्स्नं षण्मासांशूद्रा यरेत् ।
 वृषभैकादशा वाऽपि दद्याद्विप्राय गाः सिताः ॥ ११.१३० ॥
 मार्जारनकुलौ हत्वा याषं मण्डूकमेव यं ।
 श्वगोधौलूककाकांश्च शूद्रहत्याप्रतं यरेत् ॥ ११.१३१ ॥

पयः पिबेत्त्रिरात्रं वा योजनं वाऽध्वनो प्रजेत् ।
 उपस्पृशेत्स्नवन्त्यां वा सूक्तं वाऽब् । दैवतं जपेत् ॥ ११.१३२ ॥
 अग्निं काष्ठायासीं दधात्सर्पं उत्वा द्विजोत्तमः ।
 पलालभारकं षण्ढे सैसकं यैकमाषकम् ॥ ११.१३३ ॥
 घृतकुम्भं वराळे तु तिलद्रोणं तु तित्तिरौ ।
 शुके द्विडायनं वत्सं कौञ्चं उत्वा त्रिडायनम् ॥ ११.१३४ ॥
 उत्वा उंसं बलाकां य बकं बर्हिष्णामेव य ।
 वानरं श्येनभासौ य स्यश्विदृब्राह्मणाय गाम् ॥ ११.१३५ ॥
 वासो दधाधयं उत्वा पञ्च नीलान् वृषान् गजम् ।
 अजमेषावनङ्गां भरं उत्वैकडायनम् ॥ ११.१३६ ॥
 ङव्यादांस्तु मृगान् उत्वा घेनुं दधात्पयस्विनीम् ।
 अङ्गव्यादान् वत्सतरीमुष्ट्रं उत्वा तु कृष्णालम् ॥ ११.१३७ ॥
 ज्ञानकार्मुकबस्तावीन् पृथग्दधाद्विशुद्धये ।
 यतुर्णामपि वार्णानां नारीर्दत्वाऽनवस्थिताः ॥ ११.१३८ ॥
 दानेन वधनिर्णोकं सर्पादीनामशङ्कुवन् ।
 अकैकशश्चेत्कृच्छ्रं द्विजः पापापनुत्तये ॥ ११.१३९ ॥
 अस्थिमतां तु सत्त्वानां सलस्रस्य प्रमापणे ।
 पूर्णं यानस्थनस्थानां तु शूद्रलत्याप्रतं यरेत् ॥ ११.१४० ॥
 किं यिदिव तु विप्राय दधादस्थिमतां वधे ।
 अनस्थानां यैव लिंसायां प्राणायामेन शुध्यति ॥ ११.१४१ ॥
 कृलदानां तु वृक्षाणां छेदने जप्यमृशतम् ।
 गुल्मवल्लीलतानां य पुष्पितानां य वीरुधाम् ॥ ११.१४२ ॥
 अत्राद्यजानां सत्त्वानां रसजानां य सर्वशः ।
 कृलपुष्पोद्भवानां य घृतप्राशो विशोधनम् ॥ ११.१४३ ॥
 कृप्तजानामोषधीनां जातानां य स्वयं वने ।
 वृथालम्बेऽनुगच्छेद्गान् दिनमेकं पथोप्रतः ॥ ११.१४४ ॥
 अतैर्प्रतैरपोढ्यं स्यादेनो लिंसासमुद्भवम् ।
 ज्ञानाज्ञानकृतं कृत्स्नं शृणुतानाद्यभक्षाणे ॥ ११.१४५ ॥

अज्ञानाद्गारुणीं पीत्वा संस्कारेणैव शुध्यति ।
 मतिपूर्वमनिर्देश्यं प्राणान्तिकमिति स्थितिः ॥ ११.१४६ ॥
 अपः सुराभाजनस्था मद्यभाण्डस्थितास्तथा ।
 पञ्चरात्रं पिबेत्पीत्वा शङ्खपुष्पीशृतं पयः ॥ ११.१४७ ॥
 स्पृष्ट्वा दत्त्वा य मदिरां विधिवत्प्रतिगृह्य य ।
 शूद्रोच्छिष्टाश्च पीत्वाऽपः कुशवारि पिबेत्युत्तमम् ॥ ११.१४८ ॥
 ब्राह्मणस्तु सुरापस्य गन्धमाघ्राय सोमपः ।
 प्राणानप्सु त्रिरायम्य घृतं प्राश्य विशुध्यति ॥ ११.१४९ ॥
 अज्ञानात्प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव य ।
 पुनः संस्कारमर्हन्ति त्रयो वार्षा द्विजातयः ॥ ११.१५० ॥
 वपनं मेभवा दण्डो भैक्षयर्था प्रतानि य । भैक्षयर्था
 निवर्तन्ते द्विजातीनां पुनःसंस्कारकर्मणि ॥ ११.१५१ ॥
 अबोजयानां तु भुक्त्वाऽन्नं स्त्रीशूद्रोच्छिष्टमेव य ।
 जग्ध्वा मांसमभक्ष्यं य सप्तरात्रं यवान् पिबेत् ॥ ११.१५२ ॥
 शुक्तानि य कषायांश्च पीत्वा मेघ्यान्यपि द्विजः ।
 तावद्भवत्यप्रयतो यावत्तत्र प्रजत्यधः ॥ ११.१५३ ॥
 विद्वराडभरोद्ग्राणां गोमायोः कपिकाकयोः ।
 प्राश्य मूत्रपुरीषाणि द्विजश्चान्द्रायणं यरेत् ॥ ११.१५४ ॥
 शुष्काणि भुक्त्वा मांसानि भौमानि कवकानि य ।
 अज्ञातं यैव सूनास्थमेतदेव प्रतं यरेत् ॥ ११.१५५ ॥
 क्व्यादसूडरोद्ग्राणां कुक्कुटानां य भक्षणे ।
 नरकाकभराणां य तप्तकृच्छ्रं विशोधनम् ॥ ११.१५६ ॥
 मासिकात्रं तु योऽश्रीयादसमावर्तको द्विजः ।
 स त्रीण्युपवसेद्वेकाहं योऽहं वसेत् ॥ ११.१५७ ॥
 ब्रह्मचारी तु योऽश्रीयान् मधु मांसं कथं यन । प्रतयारी तु
 स कृत्वा प्राकृतं कृच्छ्रं प्रतशेषं समापयेत् ॥ ११.१५८ ॥
 भिडालकाकाभूच्छिष्टं जग्ध्वा श्वनकुलस्य य ।

केशकीटावपत्रं य पिबेद्ब्रह्मसुवर्चलाम् ॥ ११.१५८ ॥
 अबोज्यमन्नं नात्तव्यमात्मनः शुद्धिमिच्छता ।
 अज्ञानभुक्तं तूत्तार्यं शोध्यं वाऽध्याशु शोधनैः ॥ ११.१६० ॥
 अेषोऽनाधादनस्योक्तो प्रतानां विविधो विधिः ।
 स्तेयदोषापहर्तृणां प्रतानां श्रूयतां विधिः ॥ ११.१६१ ॥
 धान्यान्नधनयौर्याणि कृत्वा कामाद्द्विजोत्तमः ।
 स्वजातीयगृह्णादेव कृच्छ्राब्देन विशुध्यति ॥ ११.१६२ ॥
 मनुष्याणां तु उरलो स्त्रीणां क्षेत्रगृहस्य य ।
 कूपवापीजलानां य शुद्धिश्चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ ११.१६३ ॥
 द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेयं कृत्वाऽन्यवेशमतः । कृत्वाऽन्यवेशमनि
 यरेत्सांतपनं कृच्छ्रं तन्निर्यात्यात्मशुद्धये ॥ ११.१६४ ॥
 भक्ष्यभोज्यापहरो यानशय्याऽऽसनस्य य ।
 पुष्पमूलकलानां य पञ्चगव्यं विशोधनम् ॥ ११.१६५ ॥
 तृणकाष्ठद्रुमाणां य शुष्कान्नस्य गुहस्य य ।
 येलयर्माभिषाणां य त्रिरात्रं स्यादभोजनम् ॥ ११.१६६ ॥ यैलयर्माभिषाणां
 मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रजतस्य य ।
 अयः । कांस्यौपलानां य द्वादशाहं कण्ठात्रता ॥ ११.१६७ ॥
 कार्पासकीटजोर्णानां द्विशङ्केकशकृस्य य । द्वेशङ्केकभुरस्य य
 पक्षिगन्धौषधीनां य रज्जवाश्चैव त्र्यहं पयः ॥ ११.१६८ ॥
 अतैर्द्रतैरपोहेत पापं स्तेयकृतं द्विजः ।
 अगम्यागमनीयं तु प्रतैरेभिरपानुद्वेत् ॥ ११.१६९ ॥
 गुरुतल्पव्रतं कुर्याद्व्रितः सिक्त्वा स्वयोनिसु ।
 सभ्युः पुत्रस्य य स्त्रीषु कुमारीष्वन्त्यजासु य ॥ ११.१७० ॥
 पैतृस्वसेयीं भगिनीं स्वस्त्रीयां मातुरेव य ।
 मातुश्च भ्रातृस्तनयां गत्वा यान्द्रायणं यरेत् ॥ ११.१७१ ॥ भ्रातुरामस्य गत्वा
 अेतास्तिअस्तु भार्यार्थं नोपयच्छेत्तु बुद्धिमान् ।
 ज्ञातित्वेनानुपेयास्ताः पतति ह्युपयन्नधः ॥ ११.१७२ ॥

अमानुषीषू पुरुष उदङ्गयायामयोनिषु ।
 रेतः सिक्त्वा जले यैव कृच्छ्रं सांतपनं यरेत् ॥ ११.१७३ ॥
 मैथुनं तु समासेत्य पुंसि योषिति वा द्विजः ।
 गोयानेऽप्सु द्विवा यैव सवासाः स्नानमायरेत् ॥ ११.१७४ ॥
 यद्गालान्त्यस्त्रियो गत्वा भुङ्क्वा य प्रतिगुह्य य ।
 पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं तु गच्छति ॥ ११.१७५ ॥
 विप्रदृष्टां स्त्रियं भर्ता निरुन्ध्यादकवेशमनि ।
 यत्पुंसः परदारेषु तस्यैनां यारयेद्द्वयतम् ॥ ११.१७६ ॥
 सा येत्युनः प्रदुष्येत्तु सदृशेनोपमन्त्रिता । सदृशेनोपयन्त्रिता
 कृच्छ्रं यान्द्रायणं यैव तदस्याः पावनं स्मृतम् ॥ ११.१७७ ॥
 यत्करोत्येकरात्रेण वृषलीसेवनाद्बिजः ।
 तद्भैक्षभुञ्जपन्त्रित्यं त्रिभिर्वर्षैर्व्यपोडति ॥ ११.१७८ ॥
 ओषा पापकृतामुक्ता यतुर्णामपि निष्कृतिः ।
 पतितैः सम्प्रयुक्तानामिमाः शृणुत निष्कृतिः ॥ ११.१७९ ॥
 संवत्सरेण पतति पतितेन सहायस्व ।
 याजनाध्यापनाधीनात्र तु यानासनाशनात् ॥ ११.१८० ॥
 यो येन पतितेनैषां संसर्गं याति मानवः ।
 स तस्यैव व्रतं कुर्यात्तत्संसर्गविशुद्धये ॥ ११.१८१ ॥
 पतितस्थोऽकं कार्यं सपिण्डैर्भान्धवैर्बलिः ।
 निन्दितेऽडनि सायाह्ने ज्ञातिर्त्विग्गुरुसंनिधौ ॥ ११.१८२ ॥
 दासी घटमपां पूर्णं पर्यस्येत्प्रेतवत्पदा ।
 अलोरात्रमुपासीरन्नशौचं भान्धवैः सह ॥ ११.१८३ ॥
 निवर्तेरंश्च तस्मात्तु सम्भाषणसडासने ।
 दायार्थस्य प्रदानं य यात्रा यैव हि लौकिकी ॥ ११.१८४ ॥
 ज्येष्ठता य निवर्तेत ज्येष्ठावाप्यं य यद्धनम् । यद्भसु
 ज्येष्ठांशं प्राप्नुयास्यास्य यवीयान् गुणतोऽधिकः ॥ ११.१८५ ॥
 प्रायश्चित्ते तु यरिते पूर्णकुम्भमपां नवम् ।
 तेनैव सार्धं प्रास्थेयुः स्नात्वा पुण्ये जलाशये ॥ ११.१८६ ॥

स त्वप्सु तं घटं प्रास्य प्रविश्य भवनं स्वकम् ।
सर्वाणि ज्ञातिकार्याणि यथापूर्वं समाचरेत् ॥ ११.१८७ ॥
अेतदेव विधिं कुर्याद्योषित्सु पतितास्वपि । अेतमेव विधिं
वस्त्रान्नपानं द्येयं तु वसेयुश्च गृहान्तिके ॥ ११.१८८ ॥
अेनस्विभिरनिर्णिकृतैर्नार्थं किं चित्सलाचरेत् ।
कृतनिर्णोजनांश्चैव न जुगुप्सेत कर्त्तुं चित् ॥ ११.१८९ ॥ कृतनिर्णोजनांश्चैतान्
बालघ्नांश्च कृतघ्नांश्च विशुद्धानपि धर्मतः ।
शरणागततन्तुंश्च स्त्रीतन्तुंश्च न संवसेत् ॥ ११.१९० ॥
येषां द्विजानां सावित्री नानुच्येत यथाविधि ।
तांश्चारयित्वा त्रीन् कृच्छ्रान् यथाविध्योपनाययेत् ॥ ११.१९१ ॥
प्रायश्चित्तं त्रिद्विषन्ति विकर्मस्थास्तु ये द्विजाः ।
ब्रह्मणा य परित्यक्तास्तेषामभ्येतदादिशेत् ॥ ११.१९२ ॥
यद्गर्हितेनार्जयन्ति कर्मणा ब्राह्मणा धनम् ।
तस्योत्सर्गोऽपि शुष्यन्ति जप्येन तपसैव य ॥ ११.१९३ ॥
जपित्वा त्रीणि सावित्र्याः सडस्राणि समाहितः ।
मासं गोष्ठे पयः पीत्वा मुख्यतेऽसत्प्रतिग्रहात् ॥ ११.१९४ ॥
उपवासकृशं तं तु गोब्रजात्पुनरागतम् ।
प्रातं प्रति पृथ्थेयुः साम्यं सौम्यैश्छसीति किम् ॥ ११.१९५ ॥
सत्यमुक्त्वा तु विप्रेषु विकिरेद्यवसं गवाम् ।
गोभिः प्रवर्तिते तीर्थं कुर्युस्तस्य परिग्रहम् ॥ ११.१९६ ॥
प्रात्यानां याजनं कृत्वा परेषामन्त्यकर्म य ।
अभियारमडीनं य त्रिभिः कृच्छ्रैर्व्यापोडति ॥ ११.१९७ ॥
शरणागतं परित्यज्य वेदं विष्वाव्य य द्विजः ।
संवत्सरं यवाहारस्तत्पापमपसेधति ॥ ११.१९८ ॥
शशृगावभरैर्दृष्टो ग्राम्यैः क्व्याद्भिरेव य ।
नराश्रोष्ट्रवराडैश्च प्राणायामेन शुष्यति ॥ ११.१९९ ॥
षष्ठात्रकावता मासं संछिताजप अेव वा ।

लोमाश्च सकला नित्यमपाङ्क्त्यानां विशोधनम् ॥ ११.२०० ॥ लोमाश्च शाकला

उद्भूयानं समारुह्य षरयानं तु कामतः ।

स्नात्वा तु विप्रो दिग्वासाः प्राणायामेन शुध्यति ॥ ११.२०१ ॥

विनाऽद्भिरशु वाऽप्यार्तः शारीरं संनिषेव्य य ।

सयैलो बहिराप्लुत्य गामालभ्य विशुध्यति ॥ ११.२०२ ॥

वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे ।

स्नातकव्रतलोपे य प्रायश्चित्तमभोजनम् ॥ ११.२०३ ॥

दुङ्कारं ब्राह्मणस्योक्त्या त्वङ्कारं य गरीयसः ।

स्नात्वाऽनश्नन्नडः शेषमभिविधाद्य प्रसादयेत् ॥ ११.२०४ ॥

ताऽयित्वा तृणेनापि कण्ठे वाऽबध्य वाससा ।

विवादे वा विनिर्जित्य प्रणिपत्य प्रसादयेत् ॥ ११.२०५ ॥

अवगूर्य त्वष्टशतं सडस्रमभिहत्य य ।

जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते ॥ ११.२०६ ॥

शोणितं यावतः पांसून् सङ्गृह्णाति महीतले ।

तावन्त्यष्टसडस्राणि तर्कतां नरके वसेत् ॥ ११.२०७ ॥ नरके व्रजेत्

अवगूर्य यरेत्कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने ।

कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ कुर्वीत विप्रस्योत्पाद्य शोणितम् ॥ ११.२०८ ॥

अनुक्तनिष्कृतीनां तु पापानामपनुत्तये ।

शक्तिं यावेक्ष्य पापं य प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् ॥ ११.२०९ ॥

यैरभ्युपायैरेनांसि मानवो व्यपकर्षति ।

तान् वोऽभ्युपायान् वक्ष्यामि देवर्षिपितृसेवितान् ॥ ११.२१० ॥

अर्धं प्रातस्त्र्यहं सायं त्र्यहमध्याह्नयायितम् ।

अर्धं परं य नाश्रीयात्प्राजापत्यं यरन् द्विजः ॥ ११.२११ ॥

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।

ओकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सांतपनं स्मृतम् ॥ ११.२१२ ॥

अेकैकं त्रासमश्रीयात्त्र्यडाणि त्रीणि पूर्ववत् ।

अर्धं योपवसेदन्त्यमतिकृच्छ्रं यरन् द्विजः ॥ ११.२१३ ॥

तमकृच्छ्रं यरन् विप्रो जलक्षीरघृतानिलान् ।
 प्रतिश्रुतं पिबेद्दुष्पान् सकृत्स्नायी समाहितः ॥ ११.२१४ ॥
 यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम् ।
 पराको नाम कृच्छ्रोऽयं सर्वपापापनोदनः ॥ ११.२१५ ॥
 ओकैकं द्वासयेत्पिबेत् कृष्णे शुक्ले च वर्धयेत् ।
 उपस्पृशंस्त्रिषवसांमेतत्याएद्रायणं स्मृतम् ॥ ११.२१६ ॥
 अेतमेव विधिं कृत्स्नमाचरेद्यवमध्यमे ।
 शुक्लपक्षादिनियतश्चरन्द्वायणं व्रतम् ॥ ११.२१७ ॥
 अष्टावष्टौ समश्रीयात्पिबेत् मध्यंदिने स्थिते ।
 नियतात्मा ऽविष्याशी यतियान्द्रायणं यरन् ॥ ११.२१८ ॥
 यतुरः प्रातरश्रीयात्पिबेत् विप्रः समाहितः ।
 यतुरोऽस्तमिते सूर्ये शिशुयान्द्रायणं स्मृतम् ॥ ११.२१९ ॥
 यथा कथं चित्पिबेत्तानां तिस्रोऽशीतीः समाहितः ।
 मासेनाश्रन् ऽविष्यस्य यन्द्रस्यैति सलोकताम् ॥ ११.२२० ॥
 अेतद्गुद्रास्तथाऽदित्या वसवश्चायरन् व्रतम् ।
 सर्वाकुशलमोक्षाय मरुतश्च मडर्षिभिः ॥ ११.२२१ ॥
 मडाप्याहुतिभिर्दोमः कर्तव्यः स्वयमन्वहम् ।
 अर्हिसा सत्यमक्रोधमार्जवं च समाचरेत् ॥ ११.२२२ ॥
 त्रिरहस्त्रिर्निशायां च सवासा जलमाविशेत् ।
 स्त्रीशूद्रपतितांश्चैव नाभिभाषेत कर्हि चित् ॥ ११.२२३ ॥
 स्थानासनाभ्यां विडरेदशक्तोऽधः शयीत वा ।
 ब्रह्मचारी व्रती च स्याद्गुरुदेवद्विजार्थकः ॥ ११.२२४ ॥
 सावित्रीं च जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तितः ।
 सर्वेष्वेव व्रतेष्वेवं प्रायश्चित्तार्थमादृतः ॥ ११.२२५ ॥
 अेतैर्द्विजातयः शोधा व्रतैराविष्कृतेनसः ।
 अनाविष्कृतपापांस्तु मन्त्रैर्दोमैश्च शोधयेत् ॥ ११.२२६ ॥
 भ्यापनेनानुतापेन तपसाऽध्ययनेन च ।
 पापकृत्भुज्यते पापात्तथा दानेन चापदि ॥ ११.२२७ ॥

यथा यथा नरोऽधर्मं स्वयं कृत्वाऽनुभाषते ।
 तथा तथा त्वयैवालिस्तेनाधर्मोऽणु मुच्यते ॥ ११.२२८ ॥
 यथा यथा मनस्तस्य दृष्टं कर्म गर्हति ।
 तथा तथा शरीरं तत्तेनाधर्मोऽणु मुच्यते ॥ ११.२२९ ॥
 कृत्वा पापं हि संतप्य तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।
 नैवं कुर्यात्पुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः ॥ ११.२३० ॥
 अेवं सञ्चिन्त्य मनसा प्रेत्य कर्मकूलोद्यमम् ।
 मनोवाङ्मूर्तिभिर्मित्यं शुभं कर्म समाचरेत् ॥ ११.२३१ ॥
 अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानात्कृत्वा कर्म विगर्हितम् ।
 तस्माद्भिमुक्तिमन्विच्छन् द्वितीयं न समाचरेत् ॥ ११.२३२ ॥
 यस्मिन् कर्मण्यस्य कृते मनसः स्थादलाघवम् ।
 तस्मिंस्तावत्तपः कुर्याथावत्तुष्टिकरं भवेत् ॥ ११.२३३ ॥
 तपोमूलमिदं सर्वं दैवमानुषकं सुभम् ।
 तपोमध्यं बुधैः प्रोक्तं तपोऽन्तं वेददर्शिभिः ॥ ११.२३४ ॥
 ब्राह्मणस्य तपो ज्ञानं तपः क्षत्रस्य रक्षणम् ।
 वैश्यस्य तु तपो वार्ता तपः शूद्रस्य सेवनम् ॥ ११.२३५ ॥
 ऋषयः संयतात्मानः कुलमूलानिलाशनाः ।
 तपसैव प्रपश्यन्ति त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ११.२३६ ॥
 औषधान्यगदो विद्या दैवी च विविधा स्थितिः ।
 तपसैव प्रसिध्यन्ति तपस्तेषां हि साधनम् ॥ ११.२३७ ॥
 यद्दुस्तरं यद्दुरापं यद्दुर्गं यच्च दृष्टरम् ।
 सर्वं तु तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् ॥ ११.२३८ ॥ सर्वं तत्तपसा
 मलापातकिनश्चैव शेषाश्चाकार्यकारिणः ।
 तपसैव सुतप्तेन मुच्यन्ते किंलिषात्ततः ॥ ११.२३९ ॥
 कीटाश्चाडिपतङ्गाश्च पशवश्च वयांसि च ।
 स्थावराणि च भूतानि दिवं यान्ति तपोबलात् ॥ ११.२४० ॥
 यत्किं विदेनः कुर्वन्ति मनोवाङ्मूर्तिभिर्जनाः । मनोवाय् । कर्मभिर्

तत्सर्वं निर्दलन्त्याशु तपसैव तपोधनाः ॥ ११.२४१ ॥
 तपसैव विशुद्धस्य ब्राह्मणस्य द्विवीकसः ।
 षष्ठ्याश्च प्रतिगृह्णन्ति कामान् संवर्धयन्ति य ॥ ११.२४२ ॥
 प्रजापतिरिदं शास्त्रं तपसैवासृजत्प्रभुः ।
 तथैव वेदान् ऋषयस्तपसा प्रतिपेदिरे ॥ ११.२४३ ॥
 धृत्येतत्तपसो देवा मडाभाग्यं प्रयक्षते । यदेतत्तपसो
 सर्वस्यास्य प्रपश्यन्तस्तपसः पुण्यमुत्तमम् ॥ ११.२४४ ॥ पुण्यमुद्भवं
 वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्या मडायज्ञक्रिया क्षमा ।
 नाशयन्त्याशु पापानि मडापातकजान्यपि ॥ ११.२४५ ॥
 यथैधस्तेजसा वह्निः प्रागं निर्दलति क्षणात् ।
 तथा ज्ञानाग्निना पापं सर्वं दलति वेदवित् ॥ ११.२४६ ॥
 धृत्येतदेनसामुक्तं प्रायश्चित्तं यथाविधि ।
 अत उर्ध्वं रजस्थानां प्रायश्चित्तं निबोधत ॥ ११.२४७ ॥
 सव्याहृतिप्रणवकाः प्राणायामास्तु षोडश ।
 अपि भ्रूणहानं मासात्पुनन्त्यहंरजः कृताः ॥ ११.२४८ ॥
 कौत्सं जम्बादप धृत्येतद्भसिष्ठं य प्रतीत्यृचम् ।
 माङ्गिन् शुकुवत्यश्च सुरापोऽपि विशुध्यति ॥ ११.२४९ ॥
 सकृज्जम्बादस्यवाभीयं शिवसङ्कुल्यमेव य ।
 अपहृत्य सुवर्णं तु क्षणाद्भवति निर्मलः ॥ ११.२५० ॥
 उविष्यान्तीयमभ्यस्य न तमं उ धृतीति य ।
 जपित्वा पौरुषं सूक्तं मुख्यते गुरुतल्पगः ॥ ११.२५१ ॥
 येनसां स्थूलसूक्ष्माणां त्रिकीर्षन्नपनोदनम् ।
 अवेत्ययं जपेदहं यत्किञ्चेदमितीति वा ॥ ११.२५२ ॥
 प्रतिगृह्याप्रतिग्राह्यं भुक्त्वा यान्नं विगर्हितम् ।
 जपंस्तस्मिन्नीयं पूयते मानवस्त्र्यहात् ॥ ११.२५३ ॥
 सोमारौद्रं तु बह्वेनाः मासमभ्यस्य शुध्यति । समामभ्यस्य
 सवन्त्यामायर्न् स्नानमर्थमगामिति य तृचम् ॥ ११.२५४ ॥

अर्धार्धमिन्द्रमित्येतदनस्वी समकं जपेत् ।
 अप्रशस्तं तु कृत्वाऽप्यु मासमासीत भैक्षुभुक् ॥ ११.२५५ ॥
 मन्त्रैः शाकललोमीधैरुर्ध्वं उत्वा घृतं द्विजः ।
 सुगुर्वथपलन्त्येनो जम्बा वा नम ष्टयुग्मम् ॥ ११.२५६ ॥
 मडापातकसंयुक्तोऽनुगच्छेद्गः समाहितः ।
 अब्यस्याब्दं पावमानीर्भिक्षाहारो विशुध्यति ॥ ११.२५७ ॥
 अरण्ये वा त्रिरभ्यस्य प्रयतो वेदसंलिताम् ।
 भुज्यते पातकैः सर्वैः पराकैः शोधितस्त्रिभिः ॥ ११.२५८ ॥
 अर्धं तूपवसेद्युक्तस्त्रिरहोऽभ्युपयन्नापः ।
 भुज्यते पातकैः सर्वैस्त्रिर्जपित्वाऽधमर्षणम् ॥ ११.२५९ ॥
 यथाऽश्वमेधः कतुराट् सर्वपापापनोदनः ।
 तथाऽधमर्षणं सूक्तं सर्वपापापनोदनम् ॥ ११.२६० ॥
 उत्वा लोकानपीमांस्त्रीनश्नन्नपि यतस्ततः ।
 ऋग्वेदं धारयन् विप्रो नैनः प्राप्नोति डिं यन् ॥ ११.२६१ ॥
 ऋक्संहितां त्रिरभ्यस्य यजुषां वा समाहितः ।
 साम्नां वा सरुडस्थानां सर्वपापैः प्रभुज्यते ॥ ११.२६२ ॥
 यथा मडाहृदं प्राप्य क्षिप्तं लोष्टे विनश्यति ।
 तथा दृश्वरितं सर्वं वेदे त्रिवृति मज्जति ॥ ११.२६३ ॥
 ऋयो यजूंषि यान्यानि सामानि विविधानि च ।
 अेष ज्ञेयस्त्रिवृद्धेद्यो यो वेदैनं स वेदवित् ॥ ११.२६४ ॥
 आर्धं यत्यक्षरं ब्रह्म त्रयी यस्मिन् प्रतिष्ठिता ।
 स गुडयोऽन्यस्त्रिवृद्धेद्यो यस्तं वेद स वेदवित् ॥ ११.२६५ ॥

अध्याय १२

यातुर्वर्ण्यस्य कृत्स्नोऽयमुक्तो धर्मस्त्वयाऽनघः ।
 कर्मणां कृलनिर्वृत्तिं शंस नस्तत्त्वतः पराम् ॥ १२.१ ॥
 स तानुवाच धर्मात्मा मर्षान् मानवो भृगुः ।
 अस्य सर्वस्य शृणुत कर्मयोगस्य निर्णयम् ॥ १२.२ ॥

शुभाशुभकृतं कर्म मनोवाग्देहसम्भवम् ।
 कर्मजा गतयो नृणामुत्तमाधममध्यमः ॥ १२.३ ॥
 तस्यैह त्रिविधस्यापि त्र्यध्विजानस्य देहिनः ।
 दशलक्षायुक्तस्य मनो विधात्प्रवर्तकम् ॥ १२.४ ॥
 परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसाऽनिष्टचिन्तनम् ।
 वितथाभिनिवेशश्च त्रिविधं कर्म मानसम् ॥ १२.५ ॥
 पारुष्यमनृतं यैव पैशुन्यं यापि सर्वशः ।
 असम्बद्धप्रलापश्च वाऽभयं स्याच्चतुर्विधम् ॥ १२.६ ॥
 अदत्तानामुपादानं हिंसा यैवाविधानतः ।
 परदारोपसेवा च शारीरं त्रिविधं स्मृतम् ॥ १२.७ ॥
 मानसं मनसेवायमुपभुङ्क्ते शुभाशुभम् ।
 वाया वाया कृतं कर्म कायेनेव च कायिकम् ॥ १२.८ ॥
 शरीरजैः कर्मदोषैर्याति स्थावरतां नरः ।
 वाचिकैः पक्षिमृगतां मानसैरन्त्यजातिताम् ॥ १२.९ ॥
 वाग्दण्डोऽथ मनोदण्डः कायदण्डस्तथैव च ।
 यस्यैते निडिता बुद्धौ त्रिदण्डोति स उच्यते ॥ १२.१० ॥
 त्रिदण्डमेतन्निक्षिप्य सर्वभूतेषु मानवः ।
 कामकोधौ तु संयम्य ततः सिद्धिं नियच्छति ॥ १२.११ ॥ कामकोधौ सुसंयम्य ततः सिद्धिं निगच्छति
 योऽस्यात्मनः कारयिता तं क्षेत्रज्ञं प्रयक्षते ।
 यः करोति तु कर्माणि स भूतात्मोच्यते बुधैः ॥ १२.१२ ॥
 श्रुवसंज्ञोऽन्तरात्माऽन्यः सलजः सर्वदेहिनाम् ।
 येन वेद्यते सर्वं सुभं दुःखं च जन्मसु ॥ १२.१३ ॥
 तावुभौ भूतसम्पृक्तौ मडान् क्षेत्रज्ञे अथ च ।
 उच्येवयेषु भूतेषु स्थितं तं व्याप्य तिष्ठतः ॥ १२.१४ ॥
 असङ्ख्या मूर्तयस्तस्य निष्पतन्ति शरीरतः ।
 उच्येवयानि भूतानि सततं येष्टयन्ति याः ॥ १२.१५ ॥
 पञ्चस्य अथ मात्रास्यः प्रेत्य दुष्कृतिनां नृणाम् । पञ्चस्य अथ भूतेस्यः

शरीरे यातनार्थीयमन्यदुत्पद्यते ध्रुवम् ॥ १२.१६ ॥
 तेनानुभूय ता यामीः शरीरेणैह यातनाः ।
 तास्वेव भूतमात्रासु प्रवीयन्ते विभागशः ॥ १२.१७ ॥
 सोऽनुभूयासुभोदकान् द्रोषान् विषयसङ्गजान् ।
 व्यपेतकल्मषोऽभ्येति तावेवोभौ मडौजसौ ॥ १२.१८ ॥
 तौ धर्मं पश्यतस्तस्य पापं यातन्द्रितौ सः ।
 याभ्यां प्राप्नोति सम्भृत्तः प्रेत्येह य सुभासुभम् ॥ १२.१९ ॥
 यथायति धर्मं स प्रायशोऽधर्ममल्पशः । यथायति
 तैरेव यावृत्तो भूतैः स्वर्गो सुभामुपाश्रुते ॥ १२.२० ॥
 यद्वि तु प्रायशोऽधर्मं सेवते धर्ममल्पशः ।
 तैर्भूतैः स परित्यक्तो यामीः प्राप्नोति यातनाः ॥ १२.२१ ॥
 यामीस्ता यातनाः प्राप्य स जिवो वीतकल्मषः ।
 तान्येव पञ्च भूतानि पुनरभ्येति भागशः ॥ १२.२२ ॥
 अेता दृष्ट्वाऽस्य जिवस्य गतीः स्वेनैव येतसा ।
 धर्मतोऽधर्मतश्चैव धर्मो दध्यात्सदा मनः ॥ १२.२३ ॥
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव त्रीन् विधादात्मनो गुणान् ।
 यैर्व्याप्यैमान् स्थितो भावान् मडान् सर्वानशेषतः ॥ १२.२४ ॥
 यो यदेषां गुणो देहे साकल्येनातिरिच्यते ।
 स तदा तद्गुणप्रायं तं करोति शरीरिणम् ॥ १२.२५ ॥
 सत्त्वं ज्ञानं तमोऽज्ञानं रागद्वेषौ रजः स्मृतम् ।
 अेतद्व्याप्तिमदेषां सर्वभूताश्रितं वपुः ॥ १२.२६ ॥
 तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं किं चिदात्मनि लक्षयेत् ।
 प्रशान्तमिव शुद्धात्मं सत्त्वं तद्गुणधारयेत् ॥ १२.२७ ॥
 यत्तु दुःखसमायुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ।
 तद्गुणो प्रतीपं विधात्सततं हारि देहिनाम् ॥ १२.२८ ॥ उर्तुं
 यत्तु स्यान् मोहसंयुक्तमव्यक्तं विषयात्मकम् ।
 अप्रतर्क्यमविज्ञेयं तमस्तद्गुणधारयेत् ॥ १२.२९ ॥

त्रयाणामपि यैतेषां गुणानां यः कृलोदयः ।
 अत्र्यो मध्यो जघन्यश्च तं प्रवक्ष्याम्यशेषतः ॥ १२.३० ॥
 वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
 धर्मक्रियाऽत्मचिन्ता य सात्त्विकं गुणलक्षणम् ॥ १२.३१ ॥
 आरम्भरुचिताऽर्घैर्मसत्कार्यपरिग्रहः ।
 विषयोपसेवा याजसं राजसं गुणलक्षणम् ॥ १२.३२ ॥
 लोभः स्वप्नोऽधृतिः क्रौर्यं नास्तिक्यं भिन्नवृत्तिता ।
 याचिष्युता प्रमादश्च तामसं गुणलक्षणम् ॥ १२.३३ ॥
 त्रयाणामपि यैतेषां गुणानां त्रिषु तिष्ठताम् ।
 षट् सामासिकं ज्ञेयं कर्मशो गुणलक्षणम् ॥ १२.३४ ॥
 यत्कर्म कृत्वा कुर्वन्श्च करिष्यंश्चैव लज्जति ।
 तज्ज्ञेयं विदुषा सर्वं तामसं गुणलक्षणम् ॥ १२.३५ ॥
 येनास्मिन् कर्मणा लोके भ्यातिमिच्छति पुष्कलाम् ।
 न य शोचत्यसम्पत्तौ तद्भिज्ञेयं तु राजसम् ॥ १२.३६ ॥
 यत्सर्वेणैच्छति ज्ञातुं यन्न लज्जति यायन् ।
 येन तुष्यति यात्माऽस्य तत्सत्त्वगुणलक्षणम् ॥ १२.३७ ॥
 तमसो लक्षणां कामो रजसस्त्वर्थ उच्यते ।
 सत्त्वस्य लक्षणां धर्मः श्रेष्ठयमेषां यथोत्तरम् ॥ १२.३८ ॥
 येन यस्तु गुणैर्नैषां संसरान् प्रतिपद्यते । येन यांस्तु
 तान् समासेन वक्ष्यामि सर्वस्यास्य यथाकमम् ॥ १२.३९ ॥
 दैवत्वं सात्त्विका यान्ति मनुष्यत्वं य राजसाः ।
 तिर्यक्त्यं तामसा नित्यमित्येषा त्रिविधा गतिः ॥ १२.४० ॥
 त्रिविधा त्रिविधैषा तु विज्ञेया गौणिकी गतिः ।
 अधमा मध्यमात्र्या य कर्मविधाविशेषतः ॥ १२.४१ ॥
 स्थावराः कृमिकीटाश्च मत्स्याः सर्पाः सकच्छपाः ।
 पशवश्च मृगाश्चैव जघन्या तामसी गतिः ॥ १२.४२ ॥
 उस्तिनश्च तुरङ्गाश्च शूद्रा म्लेच्छाश्च गर्हिताः ।
 सिंहा व्याघ्रा वराडाश्च मध्यमा तामसी गतिः ॥ १२.४३ ॥

थाराणाश्च सुपर्णाश्च पुरुषाश्चैव दाम्बिकाः ।
 रक्षांसि च पिशाचाश्च तामसीषूत्तमा गतिः ॥ १२.४४ ॥
 ऊल्ला मल्ला नटाश्चैव पुरुषाः शस्त्रवृत्तयः ।
 धूतपानप्रसक्ताश्च जघन्या राजसी गतिः ॥ १२.४५ ॥
 राजानः क्षत्रियाश्चैव राज्ञां यैव पुरोहिताः ।
 वाद्ययुद्धप्रधानाश्च मध्यमा राजसी गतिः ॥ १२.४६ ॥
 गन्धर्वा गुह्यका यक्षा विबुधानुचराश्च ये ।
 तथैवाप्सरसः सर्वा राजसीषूत्तमा गतिः ॥ १२.४७ ॥
 तापसा यतयो विप्रा ये च वैमानिका गणाः ।
 नक्षत्राणि च दैत्याश्च प्रथमा सात्त्विकी गतिः ॥ १२.४८ ॥
 यज्वान ऋषयो देवा वेदा ज्योतीषि वत्सराः ।
 पितरश्चैव साध्याश्च द्वितीया सात्त्विकी गतिः ॥ १२.४९ ॥
 ब्रह्मा विश्वसृजो धर्मो मडानव्यक्तमेव च ।
 उत्तमां सात्त्विकीमेतां गतिमाहुर्मनीषिणः ॥ १२.५० ॥
 ओष सर्वः समुद्दिष्टस्त्रिप्रकारस्य कर्मणः । त्रिः।प्रकारस्य
 त्रिविधस्त्रिविधः कृत्स्नः संसारः सार्वभौतिकः ॥ १२.५१ ॥
 छन्द्रेयाणां प्रसङ्गेन धर्मस्यासेवनेन च ।
 पापान् संयान्ति संसारानविद्वांसो नराधमाः ॥ १२.५२ ॥
 यां यां योनिं तु ज्जुवोऽयं येन येनैह कर्मणा ।
 क्मशो याति लोकेऽस्मिंस्तत्तत्सर्वं निबोधत ॥ १२.५३ ॥
 बहून् वर्षगणान् घोरान्नरकान् प्राप्य तत्क्षयात् ।
 संसारान् प्रतिपद्यन्ते मडापातकिनस्त्विमान् ॥ १२.५४ ॥
 श्वसूकरभरोष्ट्राणां गोऽजाविमृगपक्षिणाम् ।
 यद्गालपुक्कसानां च ब्रह्मडा योनिमृच्छति ॥ १२.५५ ॥
 कृमिकीटपतङ्गानां विड्भुजं यैव पक्षिणाम् ।
 छिंसाणां यैव सत्त्वानां सुरापो ब्राह्मणो व्रजेत् ॥ १२.५६ ॥
 लूताऽडिसरटानां च तिरश्चां याम्बुयारिणाम् ।

डिंस्त्राणां य पिशाचानां स्तेनो विप्रः सडस्रशः ॥ १२.५७ ॥

तृणगुल्मलतानां य क्व्यादां दंष्ट्रिणामपि ।

डूरकर्मकृतां यैव शतशो गुरुतल्पगः ॥ १२.५८ ॥

डिंस्त्रा भवन्ति क्व्यादाः कृमयोऽमेध्यमक्षिणः ।

परस्परदिनः स्तेनाः प्रेत्यान्त्यस्त्रीनिषेविणः ॥ १२.५९ ॥

संयोगं पतितैर्गत्वा परस्यैव य योषितम् ।

अपहृत्य य विप्रस्वं भवति ब्रह्मराक्षसः ॥ १२.६० ॥

मणिमुक्ताप्रवालानि हृत्वा लोभेन मानवः ।

विविधाणि य रत्नानि जायते उभकर्तृषु ॥ १२.६१ ॥

धान्यं हृत्वा भवत्याभुः कांस्यं उंसो जलं प्लवः ।

मधु दंशः पयः काको रसं श्चा नकुलो घृतम् ॥ १२.६२ ॥

मांसं गृभ्रो वपां मद्गुस्तैलं तैलपकः भगः ।

यीरीवाकस्तु लवणं बलाका शकुनिर्दधि ॥ १२.६३ ॥

कौशेयं तित्तिरिर्हृत्वा क्षौभं हृत्वा तु दृष्टः ।

कार्पासतान्तवं कौञ्चो गोधा गां वाग्गुदो गुडम् ॥ १२.६४ ॥

छुञ्चुन्दरिः शुभान् गन्धान् पत्रशाकं तु भार्द्विणः । छुञ्चुन्दरीः

श्रावित्कृतात्रं विविधमकृतात्रं तु शल्यकः ॥ १२.६५ ॥

भको भवति हृत्वाऽग्निं गृहकारी ल्युपस्करम् ।

रक्तानि हृत्वा वासांसि जायते ज्वज्वकः ॥ १२.६६ ॥

वृको मृगैर्भं व्याघ्रोऽश्वं हृलमूलं तु मर्कटः ।

स्त्री ऋक्षः स्तोत्रको वारि यानान्युष्टः पशूनजः ॥ १२.६७ ॥

यद्वा तद्वा परद्रव्यमपहृत्य बलात्ररः ।

अवश्यं याति तिर्यक्तं जग्ध्वा यैवाहुतं उविः ॥ १२.६८ ॥

स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन हृत्वा द्रोषमवाप्नुयुः ।

अेतेषामेव जन्तूनां भार्यात्वमुपयान्ति ताः ॥ १२.६९ ॥

स्वेभ्यः स्वेभ्यस्तु कर्मभ्यश्च्युता वार्णा ल्यनापदि ।

पापान् संसृत्य संसारान् प्रेष्यतां यान्ति शत्रुषु ॥ १२.७० ॥ यान्ति दस्युषु

वान्ताश्युल्दामुभः प्रेतो विप्रो धर्मात्स्वकाञ्च्युतः ।
 अमेध्यकुण्डपाशी य क्षत्रियः कटपूतनः ॥ १२.७१ ॥ कूटपूतनः
 मैत्राक्षिज्योतिकः प्रेतो वैश्यो भवति पूयभुङ्क् । मैत्राक्षिज्योतिकः
 यैलाशकश्च भवति शूद्रो धर्मात्स्वकाञ्च्युतः ॥ १२.७२ ॥
 यथा यथा निषेवन्ते विषयान् विषयात्मकाः ।
 तथा तथा कुशलता तेषां तेषूपजायते ॥ १२.७३ ॥
 तेऽभ्यासात्कर्मणां तेषां पापानामल्पबुद्ध्यः ।
 सम्प्राप्नुवन्ति दुःखानि तासु तास्विल योनिषु ॥ १२.७४ ॥
 तामिस्रादिषु योत्रेषु नरकेषु विवर्तनम् ।
 अक्षिपत्रवनादीनि बन्धनछेदनानि य ॥ १२.७५ ॥
 विविधाश्चैव सम्पीडाः काडोलूकैश्च भक्षणात् ।
 करम्भवालुकातापान् कुम्भीपाकांश्च दारुणान् ॥ १२.७६ ॥
 सम्भवांश्च वियोनीषु दुःखप्रायासु नित्यशः ।
 शीतातपाभिघातांश्च विविधानि भयानि य ॥ १२.७७ ॥
 असङ्द्रुर्भवासेषु वासं जन्म य दारुणम् ।
 बन्धनानि य काष्ठानि परप्रेष्यत्वमेव य ॥ १२.७८ ॥ कष्टानि
 बन्धुप्रियवियोगांश्च संवासं चैव दुर्जनैः ।
 द्रव्यार्जनं य नाशं य मित्रामित्रस्य चार्जनम् ॥ १२.७९ ॥
 जरां चैवाप्रतीकारां व्याधिभिश्चोपपीडनम् ।
 क्लेशांश्च विविधांस्तांस्तान् मृत्युमेव य दुर्जयम् ॥ १२.८० ॥
 यादृशेन तु भावेन यद्यत्कर्म निषेवते ।
 तादृशेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाश्रुते ॥ १२.८१ ॥
 अेष सर्वः समुद्दिष्टः कर्मणां वः कुलोदयः ।
 नैःश्रेयसकरं कर्म विप्रस्येदं निभोधत ॥ १२.८२ ॥
 वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानमिन्द्रियाणां य संयमः ।
 अहिंसा गुरुसेवा य निःश्रेयसकरं परम् ॥ १२.८३ ॥
 सर्वेषामपि चैतेषां शुभानामिह कर्मणाम् ।
 हिं चित्श्रेयस्करतरं कर्मोक्तं पुरुषं प्रति ॥ १२.८४ ॥

सर्वेषामपि चैतेषामात्मज्ञानं परं स्मृतम् ।
 तध्यग्र्यं सर्वविधानां प्राप्यते ज्यमृतं ततः ॥ १२.८५ ॥
 षण्णामेषां तु सर्वेषां कर्मणां प्रेत्य यैः य ।
 श्रेयस्करतरं ज्ञेयं सर्वदा कर्म वैदिकम् ॥ १२.८६ ॥
 वैदिके कर्मयोगे तु सर्वाण्येतान्यशेषतः ।
 अन्तर्भवन्ति कर्मशस्तस्मिंस्तस्मिन् क्रियाविधौ ॥ १२.८७ ॥
 सुभ्राभ्युद्युक्तं यैव नैःश्रेयसिकमेव य ।
 प्रवृत्तं य निवृत्तं य द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ १२.८८ ॥
 षडयामुत्र वा काम्यं प्रवृत्तं कर्म कीर्त्यते ।
 निष्कामं ज्ञातपूर्वं तु निवृत्तमुपदिश्यते ॥ १२.८९ ॥
 प्रवृत्तं कर्म संसेव्यं देवानामेति साम्यताम् ।
 निवृत्तं सेवमानस्तु भूतान्यत्येति पञ्च वै ॥ १२.९० ॥
 सर्वभूतेषु यात्मानं सर्वभूतानि यात्मनि ।
 समं पश्यन्नात्मयाञ्च स्वाराज्यमधिगच्छति ॥ १२.९१ ॥
 यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहाय द्विजोत्तमः ।
 आत्मज्ञाने शमे च स्याद्भेदाभ्यासे च यत्नवान् ॥ १२.९२ ॥
 अेतधि जन्मसाकृत्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ।
 प्राच्यैतत्कृतकृत्यो हि द्विजो भवति नान्यथा ॥ १२.९३ ॥
 पितृदेवमनुष्याणां वेदश्चक्षुः सनातनम् ।
 अशक्यं याप्रमेयं च वेदशास्त्रमिति स्थितिः ॥ १२.९४ ॥
 या वेदबाल्याः स्मृतयो याश्च काश्च कुट्टयः । श्रुतयो
 सर्वास्ता निष्कलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः ॥ १२.९५ ॥
 उत्पद्यन्ते व्यवन्ते च यान्यतोऽन्यानि कानि चित् । उत्पद्यन्ते विनश्यन्ति
 तान्यर्वाक्कालिकतया निष्कलान्यनृतानि च ॥ १२.९६ ॥
 यातुर्वर्ण्यं त्रयो लोकाश्चत्वारश्चाश्रमाः पृथक् ।
 भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वं वेदात्प्रसिध्यति ॥ १२.९७ ॥ भूतं भवद्भविष्यं च
 शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गन्धश्च पञ्चमः ।

वेदाद्येव प्रसूयन्ते प्रसूतिर्गुणकर्मतः ॥ १२.८८ ॥

बिभर्ति सर्वभूतानि वेदशास्त्रं सनातनम् ।

तस्मादेतत्परं मन्ये यत्जनन्तोरस्य साधनम् ॥ १२.८९ ॥

सेनापत्यं य राजयं य दण्डनेतृत्वमेव य । सैनापत्यं

सर्वलोकाधिपत्यं य वेदशास्त्रविदर्हति ॥ १२.१०० ॥

यथा जातबलो वह्निर्दत्त्याद्रानपि द्रुमान् ।

तथा दहति वेदज्ञः कर्मज्ञं द्रोषमात्मनः ॥ १२.१०१ ॥

वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो यत्र तत्राश्रमे वसन् ।

छडैव लोके तिष्ठन् स ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ १२.१०२ ॥

अज्ञेभ्यो ग्रन्थिनः श्रेष्ठा ग्रन्थिभ्यो धारिणो वराः ।

धारिभ्यो ज्ञानिनः श्रेष्ठा ज्ञानिभ्यो व्यवसायिनः ॥ १२.१०३ ॥

तपो विद्या य विप्रस्य निःश्रेयसकरं परम् ।

तपसा किंलिषं उन्ति विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥ १२.१०४ ॥

प्रत्यक्षं यानुमानं य शास्त्रं य विविधाऽऽगमम् ।

त्रयं सुविदितं कार्यं धर्मशुद्धिमभीप्सता ॥ १२.१०५ ॥

आर्षं धर्मोपदेशं य वेदशास्त्राविरोधिना ।

यस्तर्कज्ञानुसंधत्ते स धर्मं वेद नैतरः ॥ १२.१०६ ॥

नैःश्रेयसमिदं कर्म यथोदितमशेषतः ।

मानवस्यास्य शास्त्रस्य रजस्यमुपदिश्यते ॥ १२.१०७ ॥ उपदेक्ष्यते

अनाम्नातेषु धर्मेषु कथं स्यादिति येदृमवेत् ।

यं शिष्टा ब्राह्मणा ब्रूयुः स धर्मः स्यादशङ्कितः ॥ १२.१०८ ॥

धर्मोपाधिगतो यैस्तु वेदः सपरिबृंलणः ।

ते शिष्टा ब्राह्मणा ज्ञेयाः श्रुतिप्रत्यक्षहेतवः ॥ १२.१०९ ॥

दशावरा वा परिषदं धर्मं परिकल्पयेत् ।

त्र्युवरा वाऽपि वृत्तस्था तं धर्मं न विद्यालयेत् ॥ १२.११० ॥

त्रैविधो हेतुकस्तर्की नैरुक्तो धर्मपाठकः ।

त्रयश्चाश्रमिणः पूर्वं परिषत्स्याद्दशावरा ॥ १२.१११ ॥

ऋग्वेदविद्यजुर्विद्य सामवेदविदेव य ।
 अ्यवरा पश्चिद्भेया धर्मसंशयनिर्णये ॥ १२.११२ ॥
 ओङोऽपि वेदविद्भर्मं यं व्यवस्येद्भूविज्ञोत्तमः ।
 स विज्ञेयः परो धर्मो नाज्ञानामुदितोऽयुतैः ॥ १२.११३ ॥
 अप्रतानाममन्त्राणां जातिमात्रोपश्रुतिनाम् ।
 सडस्रशः समेतानां पश्चित्त्वं न विद्यते ॥ १२.११४ ॥
 यं वदन्ति तमोभूता भूर्णा धर्ममतद्विदः ।
 तत्पापं शतधा भूत्वा तद्भक्तृननुगच्छति ॥ १२.११५ ॥
 अेतद्भोऽभिहितं सर्वं निःश्रेयसकरं परम् ।
 अस्मादप्रच्युतो विप्रः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ १२.११६ ॥
 अेवं स भगवान् देवो लोकानां हितकाम्यया ।
 धर्मस्य परमं गुड्यं ममेदं सर्वमुक्तवान् ॥ १२.११७ ॥
 सर्वमात्मनि सम्पश्येत्सत्यासत्य समाहितः ।
 सर्वं ह्यात्मनि सम्पश्यन्नाधर्मो कुरुते मनः ॥ १२.११८ ॥
 आत्मैव देवताः सर्वाः सर्वमात्मन्यवस्थितम् ।
 आत्मा हि जनयत्येषां कर्मयोगं शरीरिणाम् ॥ १२.११९ ॥
 पं संनिवेशयेत्पेषु येष्टनस्पशनेऽनिलम् ।
 पक्तिदृष्टयोः परं तेजः स्नेहेऽपो गां य मूर्तिषु ॥ १२.१२० ॥
 मनसीन्दुं दिशः श्रोत्रे कान्ते विष्णुं बले हरम् ।
 वायुग्नं मित्रमुत्सर्गे प्रजने य प्रजापतिम् ॥ १२.१२१ ॥
 प्रशासितारं सर्वेषामणीयांसमणोरपि ।
 रुक्मासं स्वप्नधीगम्यं विधातं पुरुषं परम् ॥ १२.१२२ ॥
 अेतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ।
 छन्दमेके परे प्राणमपरे ब्रह्म शाश्वतम् ॥ १२.१२३ ॥
 अेष सर्वाणि भूतानि पञ्चभिव्याप्य मूर्तिभिः ।
 जन्मवृद्धिक्षयैर्नित्यं संसारयति यडवत् ॥ १२.१२४ ॥
 अेवं यः सर्वभूतेषु पश्यत्यात्मानमात्मना ।
 स सर्वसमतामेत्य ब्रह्माभ्येति परं पदम् ॥ १२.१२५ ॥

इत्येतन् मानवं शास्त्रं ऋगुप्रोक्तं पठन् द्विजः ।
भवत्याचारवान्नित्यं यथेष्टां प्राप्नुयाद्भक्तिम् ॥ १२.१२६ ॥

सभामं मानवं धर्मशास्त्रम्

The original file (manu.dhz) was Encoded and partly
proofread by Prof. Michio YANO and Y.IKARI.
Prof. Avinash Sathaye, NA

——
ManusmRti

pdf was typeset on March 6, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

